

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 73 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

68 ΣΕΛΙΔΕΣ 68

ΑΤΛΑΣ, ΤΟ ΟΠΛΟ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ ΚΑΤΑΝΙΚΗΘΗ

12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1947
12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957
ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

68 ΣΕΛΙΔΕΣ 68

ΤΖΑΙΗΜΣ ΜΕΗΣΟΝ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμάι) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' άπασαν την χώραν έντός των 'Υποκ/μάτων
της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Είς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ και ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Είς ΚΑ'Ι'ΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ και ΠΟΡΤ-ΣΑ'Ι'Δ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 73 ΔΡΑΧ. 5
14 - 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. "Ηλιδόπουλος,,
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη άριθ. 8, "Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 "Αθήναι)

Γράφεται:

Συντάξεις, Ιωκράτους 57, "Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Έκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, "Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

"Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. "Ετησία δραχ. 260.
"Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. "Ετησία δολλάρ. 14.

"Αεροπορική άποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. "Απαγορεύεται ή άναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των έκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

"ΕΛΚΗΝ" ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. ("Κεφ. Καταβεβλημένων δρ. 400.000)

Δεκαέξη σελίδες περισσότερες έχει αυτό το τεύχος. Δεκαέξη σελίδες αφιερωμένες στον άπολογισμό μιάς δεκαετίας, που συμπληρώθηκε αυτές τις μέρες και που συγκροτεί μίαν άληθινά ιστορική περίοδο για τη χώρα μας. ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ είχαν από καιρό δώσει την υπόσχεση να μη φείδονται έξόδων και κόπων, προκειμένου να παρουσιάσουν, όταν ή επικαιρότητα το άπαιτη, ένα μεγάλο θέμα. Πρώτη έκπληρωση υπήρξε το «μνημειώδες», όπως το έχαρακτήρισαν οι αναγνώστες μας, τεύχος της Θεσσαλονίκης και της Μακεδονίας, με την εύκαιρία της Διεθνούς Έκθεσεως, που μέσα στις 132 σελίδες του περιέλαβε πολλές πλευρές από τη ζωή της Βορείου Ελλάδος. Έκτος όμως και από το τεύχος αυτό, προγραμματίζονται για το άμεσο μέλλον και άλλες, «πλούσιες» εκδόσεις, που θα παρουσιάσουν όσο το δυνατόν πιο ώλοκληρωμένες τις πτυχές της ελληνικής δραστηριότητας, την πρόοδο και τις προσπάθειες του τόπου μας. Γιατί πιστεύουμε ότι πρέπει να προβάλλονται όλες οι καλές, οι έποικοδομητικές προσπάθειες.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Και τώρα οι συνοπτικές μας απαντήσεις, για να ξεκαθαρίσουμε και λίγο αυτόν τον παχύ φάκελο των έκκρεμών που άρρες ξεχειλίζει.

Ευχαριστώ τον κ. Δ. ΒΑΛΑΒΑΝΗ (Μεσσήνη, Μεσσηνίας), για την έκτεταμένη του κριτική, καθώς και για την έστω και κάπως άυστηρή βαθμολογία. "Η καμπάνια που προτείνει για τα Έπτάνησα θα γίνει, και σύντομα.

"Η έπιστολή του κ. Ι. ΓΚΑΒΟΓΙΑΝΝΑΚΗ (Κέρκυρα), θίγει ένα θέμα που πολλές φορές μας έχει άπασχολήσει: Την ίσοροπία ανάμεσα στην έγχώρα, άς την πούμε έτσι, ύλη και την ύλη από το έξωτερικό. "Αν έβλεπε όμως συχνότερα τη μηνιαία άγγλική έκδοση, θα συμφωνούσε μαζί μας πως ή ποιότης των ελληνικών φωτογραφιών είναι άρκετά ικανοποιητική και συνεχώς πλουτίζεται με την δόθεια των έκλεκτών φωτογραφικών συνεργατών μας, έρασιτεχνών και έπαγγέλματιών.

Και μία παρένθεση για να ξεφύγουμε από τα τρέχοντα: Πολλοί αναγνώστες μας μας ζητούν αντίτυπα των φωτογραφιών άρισμένων αστέρων, που δημοσιεύουμε, κυρίως φυσικά της "Αντίτας "Εκμπεργκ και της Μπριζίτ Μπαρντό, και δη... μεγεθυμέ-

νες. (Μεταξύ μας, τις μεγεθύνσεις αυτές τις κρατάει για την διακόσμηση των γραφείων ή συνταξίς! Πλην του INDEX, φυσικά, που περιβάλλεται από φωτογραφίες "Αγίων, και του ύπνου του φωτογραφικού άρχείου που έχει πιά λαφιάσει το μάτι του και τηρεί στάση έχθρική ακόμα και άπέναντι της "Αφροδίτης της Μήλου!).

Τώρα, όσο για τις υποδείξεις του αναγνώστου μας που θέλει να του άπαντήσωμε μόνο με το ψευδώνυμο ΜΑΡΙΟΣ ΔΟΚΙΜΟΣ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ, υπάρχουν δύο θέματα που πράγματι χρειάζονται: 1) ΟΙ άθλητικές μας σελίδες προς το παρόν δέν μπορούν να αύξηθούν από έλλειψη χώρου. (Αυτό άφορά και σάς κ. Τάκη Κ., "Αγίου Παύλου 7, "Αθήναι — αλλά και σάς κ. Στράτο Καρίκε, Πατρών 4, "Αθήναι). 2) "Η συνεργασία που προτείνετε έλπιζουμε κι αυτή με τον καιρό ν' αύξηθι. Μόνο στο θέμα του λογοτεχνικού διαγωνισμού δέν συμφωνώ. ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ είναι περιοδικό επικαιρότητας, — κ' υπάρχουν στην Ελλάδα άρκετά καλά φιλολογικά περιοδικά.

Θέλετε ένα υαλό
υαφέ
μέ γάλα;

Νεσκαφέ και λίγο ή πολύ Γάλα «Βλάχας», κατ' άρέσκειαν, ίδου ένα ρόφημα που παρασκευάζεται γρήγορα και που δά σάς ικανοποίηση τόσοσν ως πρωινό, όσον και μετά τα γεύματα ή άργά το βράδυ.

Το Γάλα «Βλάχας», έξαιρετικά πλούσιον σε κρέμα, άναδεικνύει άκόμη περισσότερον το δαυμάσιον άρωμα των έκλεκτών καφέδων από τους όποιους παρασκευάζεται το Νεσκαφέ.

ΣΥΜΠΕΠΥΚΝΩΜΕΝΟΝ
ΣΑΚΧΑΡΟΥΧΟΝ
ΓΑΛΑ

ΒΛΑΧΑΣ

ΠΡΟΪΟΝ ΝΕΣΤΛΕ

ΑΠΟ ΤΑ ΣΠΑΝΙΑΣ
ΔΥΝΑΜΕΩΣ
ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ
ΡΟΜΑΝΤΕΑ
★
ABBA ΠΡΕΒΩ

ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ

★ ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΑΥΤ ★
ΜΥΡΙΑΜ ΜΠΡΟΥ (Μανόν)
ΦΡΑΝΚΟ ΙΝΤΕΡΛΕΓΚΙ (Ντέ Γκριέ)
ΡΟΖΕ ΤΙΓΚΣ • ΛΟΥΪ ΞΕΝΙΕ • ΖΑΚ ΚΑΣΤΕΛΟ • ΜΑΡΙΖΑ ΜΕΡΛΙΝΙ

★ Έντός του Απριλίου ΑΣΤΟΡ ★

Ένα Αριστούργημα
Σε άκνάρια της Νινότσκας...

**Ο ΨΥΧΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ
ΚΑΙ Η ΘΕΡΜΗ
ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ...**

ΕΙΧΡΩΜΟΝ
ΒΙΣΤΑΒΙΖΙΟΝ

ΟΝΪΣΚΥ-ΒΟΤΚΑ
ΚΑΙ...
ΣΙΔΕΡΕΝΙΑ ΦΥΣΤΑ

★ THE IRON PÉTICOAT ★
ΚΑΘΗΝ ΧΕΠΜΠΟΡΝ
ΜΠΟΜΠ ΧΟΠ

★ ΤΟ ΠΑΣΧΑ 62Ο ΠΑΛΛΑΣ ★

...πού μᾶς ἔστειλαν

«ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ» ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΘΕΟΤΟΚΑ «Ι-
καρος» 1956. Σελ. 105. «Θητεία στο ελεύθερο και δημιουργικό πνεύμα»,
ἀποκαλεί τὴν παρουσία τοῦ Γιώργου Θεοτοκά στα νεοελληνικά γράμματα
ὁ Πέτρος Χάρης καὶ ἡ νέα αὐτὴ σειρά δοκιμῶν τοῦ συγγραφέα τῆς «Ἀρ-
γούρας», ἐρχεται νὰ δικαιώσῃ πληρέστερα τὸν πρόσφορο αὐτὸν χαρακτήρισμό.
«Σύγχρονοι Ἕλληνες», «Ὁ Ἕλληνας συγγραφέας», «Ἡ κοσμικὴ ζωὴ
σὰν κοινωνικὸ φαινόμενο», «Παραινέσεις ἐνὸς σατέρα τοῦ καιροῦ μας», «Τα-
ραγμένα χρόνια» κλπ., εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενα, πού δείχνουν πό-
σο ὁ Γιώργος Θεοτοκάς, στὰ εἰκοσι σχεδὸν χρόνια τῆς συνειδητῆς πνευμα-
τικῆς του πορείας, κατάλαβε νωρὶς τὸ χρέος του καὶ στάθηκε ἀντίκρου του
ἀκέραιος, πιστός. Νὰ τί λέει, π.χ., γιὰ τὴ θέσῃ καὶ τὴν ἀποστολὴ τοῦ πνευ-
ματικὸ ἀνθρώπου στὴν Ἑλλάδα: «Ἄς τὸ πάρη λοιπὸν ἀπόφαση, μιὰ γιὰ
πάντα, πὺς δὲν πρόκειται νὰ κερδίσῃ τὴ δημοτικότητα, τὴν ἀναγνώριση
τοῦ πλήθους, τίς τιμές ᾗς πάψῃ νὰ δραματίζεται ψεύτικες «δόξες», νὰ ἀδη-
μονῇ καὶ νὰ ὑποφέρει γιὰ θριαμβευτικὰς ἐπιτυχίες πού καθυστεροῦν καὶ πού
δὲν εἶναι πιθανὸ νὰ ἐρθοῦν ποτέ. Ὑλικὴ ἀμοιβὴ ἀντίστοιχὴ πρὸς τὴν πνευ-
ματικὴ του ἐργασία δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ. Ἑπαίνους δὲ ἀκούῃ λίγους,
μετρημένους καὶ συνωδευμένους πάντα ἀπὸ ἐπιφυλάξεις καὶ ἀμφιβολίες.
Ἡ γενικὴ στέρση τῆς κοινωνικῆς ἀναγνώρισης κάνει τὸν πνευματικὸ μᾶς
κόσμο κακόκεφο καὶ φιλάργυρο σὲ φιλοφρονήσεις. Εἶναι μιὰ τυπικὴ ἐφαρ-
μογὴ τῆς ἀρχῆς: «Ὅπου φτώχεια καὶ γκρίνια». Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάσταση καὶ
δὲν περιμένω ν' ἀλλάξῃ στὸ προβλεπτό μέλλον. Διπλὸς, γιὰ τοῦτο, ὁ ἑ-
παινος —καὶ μεγάλος ὁ πατριωτισμός...»

«Ἡ ΡΩΣΙΑ ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΕΙΔΑ» ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ. «ΕΚΔΟ-
τικὸν Ἰνστιτοῦτον Ἀθηνῶν», Ἀθῆνα 1957. Σελ. 172. Ἐπισκέπτῃς —προσ-
κεκλημένος μιὰς χώρας πού περιβάλλεται πάντα μὲ μυστήριον καὶ ἐπιφυ-
λακτικότητα, ὁ Παῦλος Παλαιολόγος, διάλεξε τὸν μόνον τρόπο πού ἀρμό-
ζει: Ν' ἀνασηκῶν τὸν πέπλο μὲ διακριτικότητα καὶ μονάχα σὲ θέματα πού
δὲν θὰ προκαλοῦσαν πολὺ βίαιες ἀντιδράσεις.

«ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ;» (ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ) ΤΗΣ ΤΑΤΙΑΝΑΣ ΜΙΛΛΙΕΣ. «ΔΙ-
ΦΡΟΣ», Ἀθῆνα 1957.
Χωρισμένο σὲ ἔξη «ἱστορίες», καθεμιὰ μὲ δικὸ τὸ κλίμα καὶ παλμό, τὸ
«Ἀλλάζουμε;» εἶναι ἡ ἱστορία, συχνὰ ὀδυνηρὴ, ἐνὸς νέου κοριτοῦ πού
καταπνίγεται καὶ ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον τῆς καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον πού
ἐαυτὸ τῆς: «Οἱ ἄλλοι μὲ λένε Μελένια, ἐσὺ πὲς μὲ Ἀγάπη, πὲς μὲ Σταυ-
ρὸ ἢ Μνήμη. Αὐτὸ θὰ εἶμαι πάντα γιὰ σένα. Ἀντίο τώρα, ἀγαπημένε
μου...». Δὲν τελειώνει, τὸ μυθιστόρημα, στὴν τελευταία σελίδα του. Οἱ 6
«ἱστορίες» θὰ μπορούσαν νὰ εἶναι καὶ δέκα, καὶ περισσότερες. Οὐτὴ τὴν
ἐϊθανικὴ αὐτοκτονία τῆς δὲν μπορεῖ νὰ καταφέρῃ ἡ Μελένια σωστά. Προ-
τιμᾷ μίαν ἀπὸ κείνες τίς μικρὲς, πρόσκαιρες αὐτοκτονίες τοῦ ἀθηναϊκοῦ
θερινοῦ Σαββατοκύριακου, —καὶ τὴν ἀφήνουμε ξεπλωμένη σὲ μιὰ πολυ-
θρόνα, στὸ κατὰστρωμα ἐνὸς βαποριοῦ, «χαλικὴ ἀνίδεο γιὰ τὴν ζέστη,
ἀνίδεο γιὰ τὴν δροσιά, πεταγμένο στὴν τύχη, ὅπουδήποτε, ἔτοιμο νὰ μεί-
νῃ ἐκεῖ μίαν αἰωνιότητα, ἔτοιμο νὰ ταραξῇ τὰ πὺδ ἡρεμα νερά, ἀρκεῖ νὰ
δρισκόταν ἓνα χέρι νὰ τὸ σηκώσῃ».

«ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ ΣΜΙΘ», ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΣΚΟΒΗ.
Μυθιστόρημα. Ἀθῆνα 1956. Ἐκδόσεις «Μαυρίδης». Σελ. 328. Ἡ Ρόδος
ζωντανεῖ σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο σ' ὅλη τὴν λαμπράδα τῆς ἀμορφίας τῆς. Ἐ-
κεῖ, ὁ ἥρωας, ὁ Μηνᾶς Δελῆς, βρίσκει τὴν ἀγάπη καὶ τὴ γαλήνη τῆς αἰ-
σιοδοξίας, γιὰ νὰ τὴν χάσῃ, στὸ τέλος, ὅταν ἀνακαλύπτῃ ὅτι οὐτε ἡ Στερ-
γειά, ἡ ἀγαπημένη του, οὐτε τὸ σπιτικό τῆς ἦσαν ἀκριβῶς ὅπως τὰ εἶχε
φαντασθῇ...

«ΠΑΛΙΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ» ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΤΟΥΡΝΑΚΗ. ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ. Ἀ-
θῆνα 1957. Ἐξώφυλλο τοῦ Εὐγενίου Σπαθάρη. Στὴ συλλογὴ αὐτῇ, τῶν
10 διηγημάτων, ἀξιοπρόσεκτα εἶναι: «Ἡ ἀπόδραση», πού δίνει τὴν ψυχο-
λογία ἐνὸς νέου καλόγερου, πού ἐγκαταλείπει τὴν μοναστικὴν ζωὴ, καὶ «Ὁ
Ἰορδάνης» καὶ «Μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη», ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸν Ἑλλη-
νο-ἰταλικὸ πόλεμο καὶ τὴν κατοχὴ.

ΚΑΖ

Ἐλάτε νὰ δαυμάδετε τὰ νέα
μοντέλα ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΩΝ
GRUNDIG 1957

Electric Corner
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 96

ΙΡΙΣ

...πού μᾶς ἐπισκέπτονται

ΟΥΪΛΙΑΜ ΦΩΚΝΕΡ

Ἐξω ἀπὸ τὸ «Ὁσφοντὴ τῆς Ἀμε-
ρικῆς, στοὺς καταπράσινοους λό-
φους πού τὸ περιβάλλουν εἶναι ἓνα
μεγάλον ἀγρόκτημα κάπου ἑκατὸν πε-
νήντα στρέμματα. Ἐκεῖ ζοῦν τρεῖς
ἀνθρώποι. Ἕνας ἄντρας περασμέ-
νος στὰ χρόνια, ἡ γυναίκα του Ἐ-
στὲλ καὶ ἡ κόρη Τζίλι. Ἐκεῖνος εἶναι
μᾶλλον κοντός, μὲ γυμνασμένο ὅμως
σῶμα. Ἐκεῖ πρόσωπο θερμὸ, μεσο-
γειακὸ θὰ λέγαμε Μάτια μεγάλα,
ἀνήσυχτα μὲ βλέμμα διαπεραστικό,
φρυδιὰ χοντρά, μακρυὰ, ἄφθονο μου-
στάκι καὶ τώρα πιά στὰ πυκνὰ μαῦ-
ρα μαλλιά του ἀρκετοὺς ἄσπρους
τόνους.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς λοιπὸν εἶναι
ὁ Οὐίλλιαμ Φώκνερ.

Σπᾶνια ὁ κορυφαῖος μυθιστοριο-
γράφος τῆς Ἀμερικῆς δέχεται ξέ-
νους στὸ πατρικὸ του ἀγρόκτημα.
Κι ἀκόμη πὺδ σπάνια δογᾶναι ἀπὸ
τὸ ἐκρηκτικὸν τοῦ γιὰ νὰ δρεθῇ μέ-
σα στὸ θόρυβο καὶ τὴν κίνηση τοῦ
κόσμου. Τρεῖς φορές, ὥστόσο, ἡ εὐ-
γένεια καὶ ἡ ἀξία του τὸν υποχρέω-
σαν ν' ἀφήσῃ γιὰ λίγο τὸ «Γιάλι-
νο Πύργο» του. Ἡ πρώτη ἦταν ὅταν
κέρδισε τὸ μεγαλύτερο θεατρικὸ
βραβεῖο τοῦ Νέου Κόσμου, τὸ «Πούλ-
λιτζερ» γιὰ τὸ μοναδικὸ θεατρικὸ του
ἔργο «Ῥέκνιεμ γιὰ μιὰ μοναχὴ» πού
παρουσιάξῃ τώρα στὸ θέατρο Κο-
τοπούλη ὁ Δημήτρης Μυράτ ἡ δεύ-
τερη ὅταν τὸ δόθηκε τὸ «Μετᾶλ-
λιον Οὐίλλιαμ Ντὴν Χάουελς» πού
ἀπονέμεται κάθε πέντε χρόνια ἀπὸ
τὴν Ἀμερικανικὴ Ἀκαδημία Γραμ-
μάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν στὸν κα-
λύτερο συγγραφέα καὶ τέλος, ἡ τρί-
τη, ὅταν βραβεύτηκε μὲ τὸ «Βρα-
δεῖο Νόμπελ τῆς Λογοτεχνίας» τὸ
1950. Τώρα μιὰ πρόσκλησις ἀπὸ τὸ
θέατρο Κοτοπούλη καὶ τὴν ἐδῶ Ἀ-
μερικανικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν
τὸν κάνει ν' ἀφήσῃ πάλι γιὰ λίγο τὸ
«Γιάλινο Πύργο» του καὶ νὰ πρα-
γματοποιήσῃ μιὰ παλιά του ἐπιθυ-
μία: νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πατρίδα τοῦ
Πνεύματος, τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Φώκνερ γεννήθηκε τὸ 1897.
Ἀπόγονος μιᾶς πλούσιας οἰκογένει-
ας τοῦ Νάτου πού ἔχασε ὀλόκληρη
τὴν περιουσία τῆς στὸν ἐμφύλιον πό-
λεμο τοῦ 1861, μεγάλωσε στὴ φτώ-
χεια καὶ στὴ στέρση. Γιὰ νὰ ζήσῃ
ἐργάστηκε σκληρὰ στὰ νεῖατα του,
ἀσπριτζῆς, ταχυδρόμος καὶ ξυλουργός.
Γιὰ πρώτη φορὰ δημοσίευσε ἔρ-
γο του, καὶ μάλιστα ποίημα, τὸ
1922 στὸ περιοδικὸ «Ντάμπλ Ντὴ-
λερ» τῆς Λουϊζιάνας. Μετὰ παρου-
σίασε τὰ μυθιστορήματά του «Ὁ μι-
σθὸς τοῦ Φαντάρου» καὶ τὰ «Κου-
νοῦπια» χωρὶς καὶ νὰ γνωρίσῃ τὴν
ἐπιτυχία πού περίμενε. Δὲν ἀπογο-
ητεύτηκε ὅμως. Ὤσπου τὸ 1929
μιὰ σειρά διηγημάτων του, οἱ «Σαρ-
τόρις», τὸν ἐπιβάλλουν σὰ συγγρα-
φέα ὀλκῆς στὸ φιλολογικὸ κοινὸ τῆς
Ἀμερικῆς.

Ὅσο ὁμως κι ἂν ὁ Φώκνερ θεω-
ρῆται μεγάλος συγγραφέας γιὰ τὸ
πλατὺ, εὐέθερον πνεῦμα του καὶ
γιὰ τοὺς ἀνθρώπινους ἥρωες πού ξε-
ρεῖ νὰ στήνῃ μὲ συναρπαστικότητα
κι ἀλήθεια, δὲν παύει νὰ προκαλῇ
τὴν ἀμηχανία τῶν κριτικῶν του σχε-
τικὰ μὲ τὸ ὕψος τοῦ γραψιμάτων
του. Ὁ ἐξαιρετὸς αὐτὸς στοχαστὴς
χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ ἐκφραστῇ μα-
κρυές, πολὺπλοκες προτάσεις, πού
συχνὰ ἀπλώνονται σὲ ὀλόκληρες σε-
λίδες κ' ἔχει ἕναν ἐντελῶς δικὸν τοῦ
τρόπο γιὰ νὰ μεταχειρίζεται τὰ ση-
μεῖα τῆς στίξεως. Ὁρισμένοι κριτι-
κοὶ του δὲ διατάζουν νὰ πούν ὅτι
λείπει ἡ διαύγεια ἀπὸ τὰ κείμενά
του κι ὅτι ὁ μέσος Ἀμερικανὸς ἀ-
ναγνώστης δὲ μπορεῖ νὰ συλλάβῃ
τὰ νοήματά του.

Ὁ ἴδιος ὁμως ὁ Φώκνερ ἀδιαφο-
ρεῖ γιὰ τίς κριτικές πού τοῦ γίνον-
ται. Ὁ ἴδιος, μιλιώντας γενικότε-
ρα γιὰ τὸ ἔργο τῶν ἀνθρώπων πού
γράφουν, τονίζει:

—Ὁ συγγραφέας εἶναι 99% τα-
λέντο, 99% πειθαρχία, 99% ἐργα-
σία. Ποτέ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἱκα-
νοποιημένος ἀπ' ὅ,τι κάνει.

Καὶ προσθέτει μιλιώντας γιὰ τὴν
ἥθικὴ τῶν πνευματικῶν δημιουργῶν:

—Ὁ συγγραφέας δὲν ἔχει εὐθύνη
παρὰ μονάχα ἀπέναντι στὴν Τέχνη
του. Θὰ εἶναι ἀδυσώπητος ἐὰν εἶναι
καλὸς συγγραφέας. Πάντοτε ἔχει ἓ-
να ὄνειρο πού τὸν βασανίζει τόσο
πολύ, ὥστε πρέπει ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ
αὐτό. Ὡς τότε ὁμως δὲ μπορεῖ νὰ
ἡσυχάσῃ. Τίποτα δὲν ἔχει σημασία
γι' αὐτόν, οὐτε ἡ τιμὴ, οὐτε ἡ υπερη-
φάνεια, οὐτε ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς
του, οὐτε ἡ εὐτυχία του ἀκόμη, φτα-
νει νὰ γραφῇ τὸ βιβλίο πού θέλει.
Ἄν ἓνας συγγραφέας ποτεῖ νὰ
κλέψῃ τὴ μητέρα του, δὲ θὰ διατάξῃ
νὰ τὸ κάνει.

Γιὰ τὸ δικὸ του ἔργο, μὲ ἀμὴ ἐλ-
λικρίνεια καὶ σκληρότητα δὲ φοβά-
ται νὰ ὁμολογήσῃ:

—Τίποτα ἀπ' ὅσα ἔχω γράψῃ δὲν
ἱκανοποιεῖ τὰ κριτήριά μου. Κι ἂν
πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ξεχωρίσω κά-
τι, αὐτὸ θὰ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ἔργο
μου πού μοῦ προσέβλεπε περισσότερη
ἀγωνία, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ
τὴν μητέρα πού πονεῖ περισσότερο
τὸ παιδί τῆς πού ἔγινε φοινὴς ἀπὸ
τ' ἄλλο πού ἔγινε παπᾶς. Ξεχωρίζω
λοιπὸν τὸ μυθιστόρημά μου «Ὁ ἡ-
χος καὶ ἡ μανία». Τὸ ἔγραψα 5 φο-
ρὲς συνέχεια, προσπαθώντας ν' ἀπαλ-
λώθῃ ὅσο γινόταν περισσότερο ἀπὸ
τ' ὄνειρο πού μὲ βασάνιζε, ὥσπου
νὰ πετύχω. ■ ■ ■

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΕΤΑΛΛΑΣ Α.Ε.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΠΛΑΤ.ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ "ΑΛΕΤΑ" ΕΠΕ.ΕΛ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 ΤΗΛ 611.774

Ἐθναναστατικὴ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ
ΣΥΡΙΣΤΙΚΗ
ΜΗΧΑΝΗ

χρυσός
δρχ. 490

RICHARD Champion

Η ΜΟΝΗ ΜΕ ΡΥΘΜΙ-
ΖΟΜΕΝΗ ΚΕΦΑΛΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ - ΣΠΙΓΓΟΣ
ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 9 (έναντι Ἰονικῆς Τραπεζῆς)

Οι Άμερικανοί πιστεύουν ότι προηγούνται των Ρώσων κατά δύο έτη

Στη Φλώριδα, ανάμεσα στα κομόσφαιρα και στους γραφικούς δρόμους της Άκτς των Κοκοφονικών, βρίσκεται η μεγάλη αμερικανική βάση Πάτρικ, που αποτελεί προγεφύρωμα για τις δοκιμές των κατευθυνόμενων βλημάτων. Τα βλήματα αυτά μπορούν να πέσουν σε μία πίστα πλάτους 100 και μήκους 5000 μιλίων, που εκτείνεται ως το Νότιο Ατλαντικό και, προς ανατολή, ως τη βρετανική νήσο Άσσανσιόν, μεταξύ Χρυσής Άκτς και Αγίας Ελένης.

Εδώ και λίγο, η αμερικανική αεροπορία απέκτησε ένα καινούργιο βλήμα, ανάλογο με την υποβρυχία τορπίλη, που βαστίστηκε «Σνάρκ», απ' το όνομα ενός φανταστικού ζώου του Λούις Κάρολ, του δημιουργού της «Αλίκης στη χώρα των θαυμάτων». Στις 5 Δεκεμβρίου, λοιπόν, του 1956, συνέβη κάτι που θα χαροποιούσε πολύ τον Λούις Κάρολ, αν δεν είχε πεθάνει εδώ και 58 χρόνια: Η απόδραση του «Σνάρκ». Ναι, το γιγαντιαίο κατευθυνόμενο βλήμα χάθηκε, έγινε καπνός, όπως συμβαίνει και στο φανταστικό ζώο του Κάρολ, που εξαφανίζεται τη στιγμή που κοινοποιείται το πιάσουν οι κυνηγοί!

Το βλήμα είχε φύγει, όπως συνηθώς, μέσα σε μία φοβερή εκ-

πυροσκόπηση και τεράστιες φλόγες. Σύμφωνα με τις διαταγές που είχε λάβει το «πλήρωμα» του —πλήρωμα αποτελούμενο από... ηλεκτρονικά όργανα— το μηχάνημα έπρεπε να γυρίσει πίσω στη βάση του, αφού διέτρεχε πρώτα την απόσταση που του είχε καθοριστεί. Πώς κατορθώθηκε αυτό; Πώς μπορούν και το ξαναπαίνουν, το ξαναφέρνουν στη γη, και μάλιστα στο σημείο απ' όπου εξαπολύθηκε; Αυτές τις «επιτομέρειες» δεν τις ξέρουν παρά μερικοί ανώτατοι αξιωματικοί της αμερικανικής αεροπορίας. Το γεγονός πάντως είναι ότι επιστρέφει —ή ότι πρέπει να επιστρέψει—

ΠΟΥ ΕΠΕΣΕ;

Αυτή τη φορά, όμως, το «Σνάρκ» δεν γύρισε πίσω. Έκανε στροφή, αλλά μόνο κατά 90, αντί για 180 μοίρες... Μερικοί προνοητικοί μηχανικοί είχαν εγκαταστήσει μέσα στο βλήμα όχι ένα, αλλά δύο συσκευές αυτοκαταστροφής για την περίπτωση που το φανταστικό ζώο του Λούις Κάρολ θα παράκουε στις διαταγές που είχε λάβει. Άλλα το «Σνάρκ», που είχε στοιχίσει 1.000.000 δολάρια, δεν αυτοκτόνησε... Το παρακολούθησαν μία στιγμή με

το ραντάρ, κ' έπειτα εξαφανίστηκε. Η επίσημη υπόθεση είναι πως έπεσε κάπου στις απόρσιτες περιοχές του Αμαζονίου ή κάποιος απ' τις Γουιάνες, όπου υπάρχουν άπειρα παρθένα δάση. Αυτό θα το ήθελε πολύ η Ουάσιγκτον. Το βλήμα έχει μέσα του μερικά αντικείμενα μυστικά που θα μπορούσαν σήμερα να πέσουν σε κακά χέρια. Σε μερικούς μήνες, ή δλάστηση κ' ή υγρασία θα έχουν μεταβάλει το «Σνάρκ» σ' ένα κομμάτι σκουριά, που θα ενσωματωθεί γρήγορα με την Πράσινη Κόλαση.

Η πρώτη ιδέα των αρχών ήταν να αποκρυβή ή απόδραση του «Σνάρκ». Άλλα έγιναν αδιακρίσιες, και θεωρήθηκε πως θάταν πιο σωστό να λεχθή κάτι, παρά να επιτραπούν οι ανεξέλεγκτες φήμες. Οι αρχές δήλωσαν λοιπόν πως «ο δραπέτης» δεν είχε ατομικό ή θερμοπυρηνικό έπικρουστήρα. Στο άμεταξύ, όμως, διαδόθηκε στη Βραζιλία πως μία υδρογονική βόμβα είχε πέσει σε μία περιοχή της χώρας και πως θα έπακολουθούσε η έκρηξη της. Το Ρίο Ιανέιρο ανησύχησε. Είναι έφτα μήνες τώρα που, οι δόγματι της παναμερικανικής αμυντικής συθήκης, ή αμερικανική κυ-

βέρνηση ζητάει την άδεια να εγκαταστήσει μία βάση στο δάσος Φερνάντο ντε Νορόνια, μπροστά στο Νατάλ, για ναχη ένα σταθερό παρατηρητήριο, απ' όπου να παρακολουθείται το πέρασμα των βλημάτων... Οι υπερεθνικιστές και οι κομμουνιστές της Βραζιλίας, που έχουν κοινή πολιτική σε πολλά ζητήματα διαμαρτυρήθηκαν. Η πτώση του «Σνάρκ» τους έδωσε ένα σημαντικό ψυχολογικό επίχειρημα. Η παραχώρηση του Φερνάντο ντε Νορόνια θα γίνει βέβαια, αλλά με πιο αυστηρούς όρους και... με μεγαλύτερο νοίκι.

ΑΡΓΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΤΑ «V2»

Το βλήμα που δημιούργησε δηλαδή την αναστάτωση δεν είναι τόσο καταπληκτικό όσο θα περίμενε κανείς: Είναι μάλλον αργό. Τα «V2» που έφεταν στο Λονδίνο στα 1945, ήταν υπερηχητικά. Ένώ το «Σνάρκ 1956»... σέρνεται στον αέρα με 1.000 μόνο χιλιόμετρα την ώρα! Επί πλέον, είναι από κείνα που χρειάζονται αέρα για τις μηχανές τους, κι αυτή ή ανάγκη της «ανάπνοης» το εμποδίζει ν' ανέβει στα μεγάλα ύψη, όπου φτάνουν οι πραγματικοί πύραυλοι. Οι πύραυλοι

μεταφέρουν μόνοι τους τα καύσιμά τους και το όξυγόνο που χρειάζεται για την καύση —είναι δηλαδή ανεξάρτητοι απ' το όξυγόνο του αέρος, κ' απ' την ατμόσφαιρα, και μπορούν να μετακινηθούν στο κενό καλύτερα, παρά στην ατμόσφαιρα, αφού δεν συναντούν εκεί καμμία αντίσταση.

Αντιθέτως, το «Σνάρκ» δεν είναι στο βάθος παρά ένα αεριωθούμενο χωρίς πιλότο. Τα αεριωθούμενα χρησιμοποιούν το όξυγόνο της ατμόσφαιρας για την καύση, που δημιουργεί τα αέρια τα απαραίτητα για την κίνησή τους.

Μοναδικό λοιπόν αξιοσημείωτο χαρακτηριστικό του «Σνάρκ» και των άλλων αεριωθούμενων βλημάτων είναι ή μεγάλη ακτίνα δράσέως τους. Η αμερικανική αεροπορία αρνείται να αποκαλύψη την απόσταση που κάλυψε το «Σνάρκ» για να πέσει στη βραζιλιανή ζούγκλα —πιστεύεται όμως ότι πρέπει να έκανε μία διαδρομή 3 - 5.000 χιλιομέτρων. Υπάρχει λοιπόν ή στιγμή αυτή ένα μηχανήμα ικανό να διανύση, χωρίς να οδηγείται από ανθρώπινο χέρι, ολόκληρους ωκεανούς, μεταφέροντας μία πυρηνική βόμβα. Αυτό αποτελούσε, εδώ και πέντε χρόνια, άπλη προσδοκία...

Ημέρα και νύχτα, κάτω από οποιοδήποτε καιρικές συνθήκες, οι «κέρβεροι πόν ούρανών» άγρυπνούν για την ειρήνη. Το σύστημα της προληψίας του αβινιδισμού έχει επεκταθεί και στις ευρωπαϊκές δυνάμεις του Ν.Α.Τ.Ο. Άμερικανοί, Καναδοί και Γάλλοι αεροπόροι βρίσκονται σε επιφυλακή καθ' όλο το εικοσιτετράωρο, στις διάφορες αεροπορικές βάσεις της ηπειρωτικής Ευρώπης, έτοιμοι να πηδήσουν στους «κέρβερους», όπως έχουν βαφτίσει τα τελευταία τύπου καταδιωκτικά F 86 D. Τα νεώτατα αυτά κερπλάνα, σε συνδυασμό με το δίκτυο των ραντάρ, πιστεύεται ότι είναι σε θέση ν' αποκρούσουν ακόμη και μία επιδρομή τηλεκατευθυνόμενων βλημάτων —τουλάχιστον των γνωστών ως σήμερα τύπων.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΟΥΣΕΩΣ μίας αβινιδιαστικής θερμής επιθέσεως απασχολεί σοβαρώτατα τους δυο αντιπάλους του ψυχρού πολέμου. Οι Άμερικανοί είναι πεπεισμένοι —το προηγούμενο του Πέρλ Χάρμπορ τους έχει διδάξει πικρά— ότι σ' ένα μελλοντικό πόλεμο δεν πρόκειται να προηγηθούν διακοινώσεις, τηλεσίγραφα και τα άλλα «βήματα» της άπραχαιωμένης πιά έθιμοτυπίας της κηρύξεως ενός πολέμου, αλλά ή αντίπαλος θα προσπαθήσει με τον αβινιδισμό να βρεθή σε πλεονεκτική θέση. Τεράστια πεσά ξωδεύτηκαν για την αντιμετώπιση ενός τέτοιου ένδεχόμενου. Έκτος από τα «Νάϊκ» και τα ραντάρ, που φρουρούν όλες τις μεγάλες πόλεις της Αμερικής, και τα καταδιωκτικά τύπου F 86 D έπισημαίνουν άδιαλείπτως όλα τα αεροπλάνα άγνωστου έθνικότητος.

ΟΙ ΡΟΥΚΕΤΤΕΣ ΑΝΤΙΚΑΤΕΣΤΗΣΑΝ ΠΛΕΟΝ ΟΛΑ ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΟΠΛΑ

Η απόδραση του «Σνάρκ» δεν ήταν η μόνη. Στις 21 Φεβρουαρίου, ένα άλλο τηλεκατευθυνόμενο βλήμα της αμερικανικής αεροπορίας τύπου «Ματαντόρ», που εξαπολύθηκε στο Άλαμογκόρντο του Νέου Μεξικού, ξέφυγε κι αυτό από κάθε έλεγχο κ' έπεσε, κατά πάσαν πιθανότητα, στο Δυτικό Κολοράντο — αυτή τη φορά τουλάχιστον σε αμερικανικό έδαφος! Το δεύτερο αυτό κρούσμα ανησύχησε πάλι την Ουάσιγκτον, όχι πια για λόγους στρατιωτικής ασφάλειας, αλλά για το ενδεχόμενο επαναλήψεως τέτοιων ατυχημάτων και στο μέλλον, με άδηλες συνέπειες...

Εδώ και είκοσι χρόνια, μια ομάδα νεαρών Γερμανών, που τους είχε γοητεύσει η ιδέα να πάνε στο φεγγάρι, άρχισε στη νήσο Πενεμόντε θορυβώδη κ' επικίνδυνα πειράματα εξαπολύσεως βλημάτων. Δέκα χρόνια αργότερα, τα «V1» και «V2» παρουσιάστηκαν σαν τέρατα μυθιστορημάτων για διαπληντικά ταξίδια, και καυστήρησαν για λίγο την βέβαιη πιά νίκη των συμμάχων. Και τώρα, έπειτα από άλλα δέκα χρόνια, τα βλήματα αντιπροσωπεύουν ολόκληρο οπλοστάσιο και καθιστούν άπαρχαιωμένα όλα τ' άλλα όπλα. Ο φετινός αμερικανικός προϋπολογισμός προβλέπει δαπάνες 3.000.000.000 δολαρίων για κατευθυνόμενα βλήματα — δηλαδή πολύ περισσότερα χρήματα απ' όσα θα δαπανηθούν για τα συνήθη βομβαρδιστικά και καταδιωκτικά αεροπλάνα.

Η ΡΟΥΚΕΤΤΑ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑ ΟΛΑ ΤΑ ΟΠΛΑ

Η ρουκέτα κατακτά ολόκληρο τον στρατιωτικό τομέα. Σε μια απόσταση 40 χιλιομέτρων, ο «Τόμας Τζών» κι ο «Μικρός Τζών» θα έκτελουν τον κλασικό ρόλο του βαρέος πυροβολικού. Για τα μακρινά μετόπισθεν, το τηλεκατευθυνόμενο βλήμα «Ματαντόρ» μπορεί να παίξει το ρόλο μιάς ατομικής βόμβας ή 2000 κιλών εμπρηστικών βομβών φωσφόρου. Στις αμερικανικές βάσεις της Βαυαρίας και του Μέλανος Δρυμού υπάρχουν ολόκληροι σχηματισμοί από τέτια βλήματα. Άνάμεσα στους «Τζών» και στα «Ματαντόρ» βρίσκεται η ακτίνα δράσεως του «Ρέντο» — που σχεδιάστηκε στις Νότιες Πολιτείες της Αμερικής απ' τον Βέρνερ φον Μπράουν, τον εφευρέτη των «V2». Τα «Ρέντο» φτάνουν τα 200 μίλια, ίσως και περισσότερα.

Ο αμερικανικός στρατός θα έχη ως κύριο όπλο τον την αντιαεροπορική άμυνα γύρω απ' τις πόλεις. Γι' αυτό το σκοπό θα διαθέσει ένα απ' τα κομψότερα εργαλεία θανάτου που σχεδιάστηκε ποτέ από ανθρώπους — το τηλεκατευθυνόμενο βλήμα «Νάϊκ». Το «Νάϊκ», που κατασκευάστηκε στα 1950, φρουρεί όλες τις μεγάλες πόλεις της Δυτικής Αμερικής. Αναπτύσσει ταχύτητα 1000 χιλιομ. την ώρα και φτάνει σε ύψος 15.000 μέτρων. Οι ειδικό της αεροπορίας Ισχυρίζονται πως αυτή η ταχύτης κι αυτό το ύψος είναι δυσανάλογα για το έργο της καταρρίψεως των εχθρικών βομβαρδιστικών, που μπορούν να ρίξουν τις βόμβες τους από απόσταση 100 χιλιομέτρων απ' το στόχο τους. Άλλα οι στρατιωτικοί της ξηράς επιμένουν πως το «Νάϊκ» είναι το καλύτερο αντιαεροπορικό όπλο που έχει βρεθεί ως σήμερα...

Στο ναυτικό γίνονται τώρα έρευνες για ένα βλήμα που θα μπορεί να καταστρέψει ή υποβρύχιο σε κατάδυση, καθώς και για την τελειοποίηση των αντιαεροπορικών πυραύλων. Άλλα εκεί όπου τα κατευθυνόμενα βλήματα προκάλεσαν πραγματική επανάσταση, είναι η αεροπορία. Όταν άρχισε ο αεροπορικός πόλεμος, στα 1914, το πρώτο όπλο του αεροπλάνου έναντι των άλλων αεροπλάνων ήταν το... μουσκέτο του ήπικου. Ο πιλότος τσπαρνε μαζί του και, αφήνοντας την οδηγηση του αεροπλάνου, προσπαθούσε να πετύχει το κεφάλι ή την έλικα του εχθρού. Στα 1918, εκτός απ' τα πολυβόλα, άρχισαν να βάζουν στ' αεροπλάνα τα πρώτα κανόνια. Η αύξηση της ταχύτητας ώδηγησε στην κατασκευή αεροπλάνων χωρίς πιλότο. Με τον πύραυλο τύπου «Φάλκον», έγινε ένα καινούργιο δῆμα: Το καταδιωκτικό που

τόν μεταφέρει οδηγείται απ' το ραντάρ του εδάφους ως μια απόσταση 30 χιλιομέτρων απ' το εχθρικό αεροσκάφος. Τότε ο πύραυλος (που έχει μήκος 2 μέτρων και ζυγίζει κάπου 50 κιλά) μπαίνει σ' ενέργεια σαν πλάσμα με διάνοια. Το ραντάρ του «έλέπει» το αεροπλάνο και, χωρίς να χρειάζεται επέμβαση του πιλότου, πέφτει επάνω του με υπερηχητική ταχύτητα...

Τα πρώτα μεταπολεμικά πειράματα τηλεκατευθυνόμενων βλημάτων έγιναν στην έρημο του Νέου Μεξικού, με εκατοντάδες «V2» που είχαν μεταφερθεί απ' τη Γερμανία ή κατασκευασθή από Γερμανούς επιστήμονες που εγκαταστάθηκαν στην Αμερική, μ' επικεφαλής τους Όμπερτ και Μπράουν. Παρ' όλ' αυτά, χρειάστηκαν 5—6 χρόνια για να επιτευχθούν αποτελέσματα ανάλογα με κείνα που είχαν πετύχει οι Γερμανοί απ' τα 1944. Το «Βάκ Κόρποραλ», που έφτασε στα 1949 σε αρκετά μεγάλο ύψος, δεν ήταν παρά μια μικρή βελτίωση των «V2».

Ός τα 1955, το διηπειρωτικό βλήμα μένει μια απλή προσδοκία. Το είχαν διαφύσει I.C.B.M. (άρχηκα των λέξεων Διηπειρωτικό Τηλεκατευθυνόμενο Βλήμα) ή «Ατλας», αλλά δεν είχε κατασκευαστή τίποτε συγκεκριμένο. Στις αρχές του 1956, χάρις στις προσπάθειες του νεαρού βιομηχάνου Τρήβορ Γκάρντνερ, τώως γραμματέως της Διευθύνσεως Έρευνών του Υπουργείου Αεροπορίας, που παραιτήθηκε έπειτα από διαφωνία με τους ανωτέρους του κι άρχισε να εργάζεται σε μια ηλεκτρονική εταιρία, το Κογκρέσσο άρχισε σχετικές έρευνες, και το αποτέλεσμα ήταν να δοθεί στο πρόγραμμα «Ατλας» προτεραιότητα σχετικά μ' όλους τους άλλους εξοπλισμούς — εκτός ίσως από το ατομικό αεροπλάνο. Η Αμερική θα κάνει τα πάντα, θα δαπανήσει τεράστια ποσά για να κατασκευάσει το πρώτο «απόλυτο όπλο» (το όπλο που θ' αντικαταστήσει όλα τ' άλλα), για να υπάρξη δυνατότης διηπειρωτικών αντιποίνων την ημέρα που η Ρωσία θα το κατασκευάσει κι αυτή.

Η ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΣΚΟΝΗ

Η βιομηχανία των βλημάτων χρειάζεται τα ξερά κλίματα, και φοβάται πολύ τη βιομηχανική σκόνη. Πραγματικά, το παραμικρό μόριο σκόνης μπορεί να καταστρέψει τα βλήματα, γιατί τα δογανα κατευθύνσεως και έλέγχου είναι λεπτότατα. Στο Τάκσον της Αριζόνας, ο αέρας των εργαστηρίων όπου κατασκευάζονται τα «Φάλκον» φιλτράρεται κάθε 9 λεπτά, κι απαγορεύεται στους σχεδιαστές να χρησιμοποιούν γομολάστιχες, έξ αιτίας της σκόνης που δημιουργούν. Το προσωπτικό εξασκεύει στο να κάνει όσο το δυνατόν λιγότερες χειρωνακίες, και να μη μιλάει σχεδόν καθόλου, γιατί τα μηχανήματα είναι εξαιρετικά ευαίσθητα στις δονήσεις κι στους θορύβους...

Τα γνωστά βλήματα της αεροπορίας για την εντιαεροπορική άμυνα και για τους βομβαρδισμούς εχθρικών στόχων είναι το «Μπόμαρκ» με ά «στράπνελ» των παλαιότερων πολέμων, δηλαδή σκορπώντας γύρω του μικρότερα βλήματα, πράγμα που καθιστά αδύνατη την πτήση των εχθρικών βομβαρδιστικών σε πυκνό σχηματισμό, το «Ματαντόρ» (ακτίνα δράσεως 800 χλμ.), το «Ρέγ-«Σνάρκ», που ξεπερνούν αυτή την απόσταση. Άς σημειωθεί ότι η απόσταση Νέας Υόρκης - Μόσχας είναι περίπου 7.500 χιλιόμετρα...

ΠΩΣ ΘΑ ΕΞΑΠΟΛΥΕΤΑΙ Ο «ΑΤΛΑΣ»

Όσο για τον «Ατλαντα», δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμα. Όταν κατασκευασθή, θα είναι θα λειτουργη με φανταστικό τρόπο: Σ' ένα καλύγιο κάποιος ήπειρου, ένας άνθρωπος θα πατάει ένα κουμπι. Ένας δρυχθμός θα έσκαλλοι, κι απ' το πηγάδι όπου βρισκόταν σε έπιφυλακή, ένας κύλιονδρος 50 μέτρων και βάρους 100

τόνων θα ξεκινήσει με αργό ρυθμό. Όσο θα ύψώνεται, η ταχύτητά του θα μεγαλώνει, κι όταν διασχίση το πυκνότερο στρώμα της ατμοσφαιρας, ο πρώτος πύραυλος προωθήσεως, έχοντας εξαντλήσει τα καυσίμα του, θα πέσει. Το βλήμα, που θα είναι τώρα πολύ ελαφρότερο, θα κινηται απ' τον δεύτερο πύραυλο. Τα δογανα τηλεκατευθύνσεως του θα το προσανατολίσουν προς την εχθρική ήπειρο. Η επιτάχυνση θα είναι μεγάλη, και θα γίνει τεράστια όταν ο δεύτερος πύραυλος, πέφτοντας, θα παραχωρήσει τη θέση του στον τρίτο. Ο τρίτος πύραυλος δεν θα πάει παρά να προωθή ένα βάρος ελαττωμένο κατά τα 19)20 σε μία εξαιρετικά άραιωμένη ατμόσφαιρα. Ο τρίτος πύραυλος θα πάει κι αυτός, και δεν θα μείνει, σε ύψος 200—300 χιλιομέτρων πάνω απ' το έδαφος, παρά το «κεφάλι» του «Ατλαντος»: Μια δόμβα υδρογόνου, που θα κατευθύνεται με ταχύτητα 20.000 χιλιομέτρων την ώρα προς την πρωτεύουσα ή το βιομηχανικό κέντρο της εχθρικής ήπειρου...

Το «Σνάρκ» ή το «Νάϊβαχο» μπορούν να παίρνουν ηλεκτρονικές διαταγές ως το τέλος της διαδρομής τους, και μπορούν να παρεκκλίνουν για ν' αποφεύγουν την εχθρική επίσημανση. Ο «Ατλας» όμως έχει το μειονέκτημα ότι είναι τυφλός απ' τη στιγμή που πέφτει ο τελευταίος του πύραυλος. Άλλα η ταχύτης του είναι τόσο μεγάλη, ώστε το μειονέκτημα αυτό εξουδετερώνεται. Οι Άγγλοι κατώρθωσαν να ρίχνουν τα υπερηχητικά «V1» και «V2», ενώ ένα βλήμα που μετακινείται με 5—6 χιλιόμετρα το δευτερόλεπτο παύει να είναι στόχος — τουλάχιστον για την ώρα. Στο έγγυς μέλλον, δεν φαίνεται να υπάρχει κανένα άμυντικό όπλο έναντιον του διηπειρωτικού βλήματος. Γι αυτό και το χαρακτηρίζουν «απόλυτο όπλο».

ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΡΩΣΟΙ

Απ' την πλευρά των Ρώσων, ποιά πρόοδος συντελείται άραγε προς την κατασκευή αντίστοιχων διηπειρωτικών βλημάτων; Όπως είναι γνωστό, οι Σοβιετικοί ήγεται έκαναν δύο αιπιές: τον Μάιο του 1956, ο Κροστσεφ έλεπε πως η Ρωσία θα μπορεί να στέλλει σε οποιοδήποτε σημείο του κόσμου ένα βλήμα που θα περιέχει μιά δόμβα υδρογόνου. Και τον Νοέμβριο του ίδιου έτους, ο Μπουλγκάνιν προειδοποίησε πως τα ρωσικά βλήματα θαταν αρκετά για να γονατίσουν τη Γαλλία και την Αγγλία. Η πρώτη άπειλή αφορούσε το μέλλον. Η δεύτερη δεν χρειαζόταν διηπειρωτικό βλήμα, αφού το Παρίσι και το Λονδίνο βρίσκονται στην ακτίνα δράσεως ενός βλήματος τύπου «Ματαντόρ». Σύμφωνα με μερικές πληροφορίες, οι Ρώσοι κατασκευάζουν ήδη το βλήμα «Α9)Α10», ακτίνας 1500 χιλιομέτρων, και την υπερηχητική ιπτάμενη δόμβα «T—9—A», που δεν είναι τηλεκατευθυνόμενη, αλλά μόνο πυραυλοκίνητη, και φτάνει τα 2200 χιλιόμετρα. Άλλα η κατασκευή ενός πυραύλου που θα μπορεί να βομβαρδίσει τη Νέα Υόρκη, δηλαδή ακτίνας 7500—8000 χιλιομέτρων, απέχει ακόμα πολύ. Είναι ζήτημα αν θα έχη πραγματοποιηθ στα 1965. Αντιθέτως, οι πιο αισιόδοξοι Αμερικανοί υπολογίζουν πως οι Ήν. Πολιτείες θα έχουν τον «Ατλαντα» στα 1958. Έννοείται πως ο συναγωνισμός μπορεί να αποδειχθ πιό στενός, όπως στην περίπτωση της υδρογονικής δόμβας, και να μην ύστερήσουν οι Ρώσοι παρά κατά λίγους μήνες — ιδίως αν βοηθήσει κ' η κατασκοπεία...

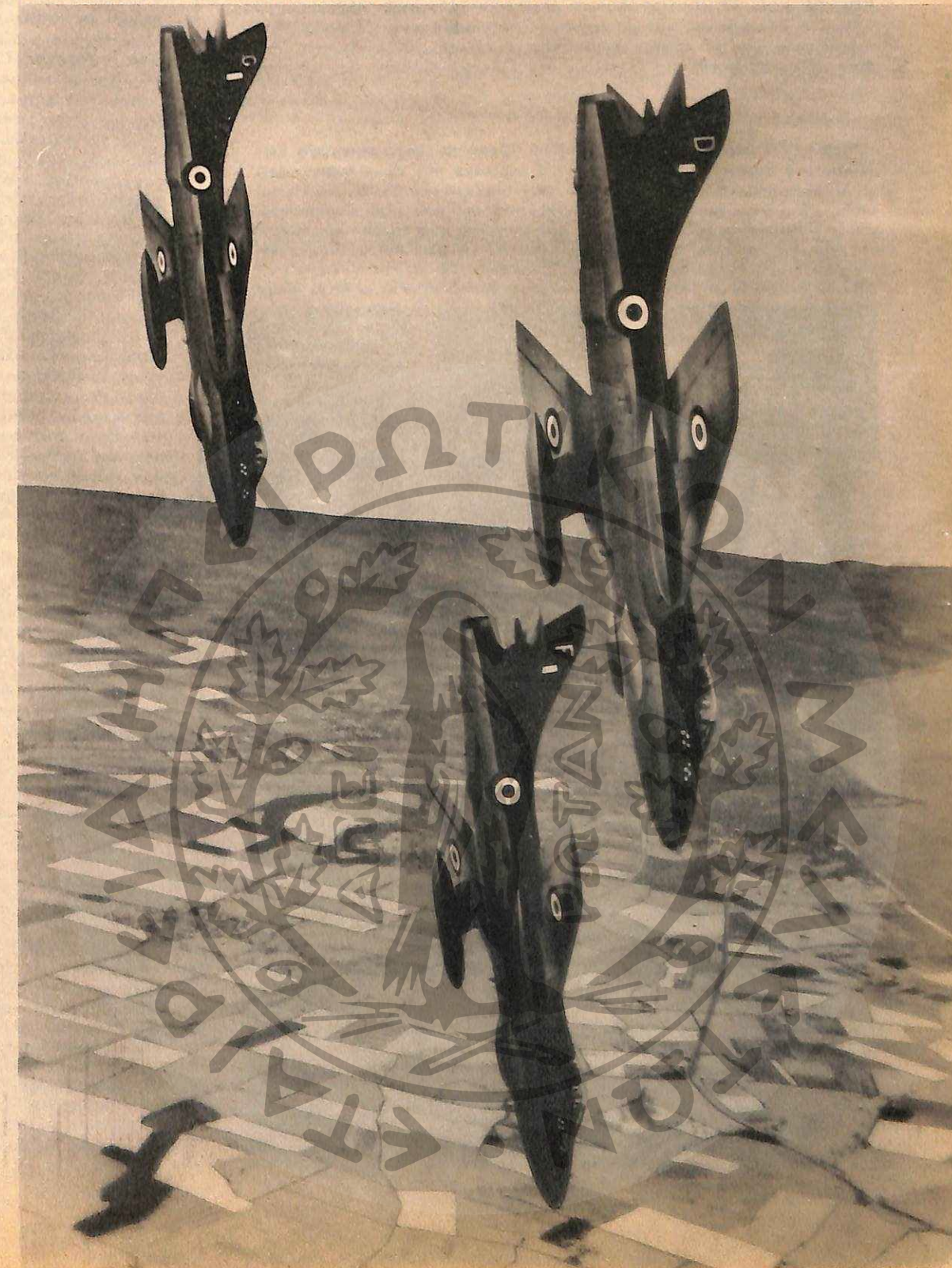
Τα προβλήματα του «Ατλαντος» δεν είναι πολύ διαφορετικά απ' τα προβλήματα που παρουσιάζει η κατασκευή του τεχνητού δορυφόρου της γης. Άλλα ο τεχνητός δορυφόρος δεν θα ζυγίζει παρά 50 κιλά, ενώ η δόμβα υδρογόνου θα ζυγίζει πολλούς τόνους. Τα διηπειρωτικά βλήματα έχουν το μειονέκτημα ότι αναπτύσσουν μικρή ταχύτητα στην αρχή, και συνεπώς ύπάρχει

ο φόβος, με το παραμικρό λάθος ύπολογισμού, να μην μπορέσουν να διανύσουν ολόκληρη την τροχιά τους. Μιά άλλη μεγάλη δυσκολία είναι η επάνσδος του βλήματος στην ατμόσφαιρα, όπου, έξ αιτίας της τρομακτικής του ταχύτητος, κινδυνεύει ν' αναφλεγί σαν διάττων αστήρ. Πρέπει να μειωθ ή ταχύτης του διηπειρωτικού βλήματος προς το τέλος της διαδρομής του, αλλά και να μη μειωθ τόσο, ώστε να μπορη να καταρριφθ απ' τον εχθρό. Το δίλημμα είναι τρομερό. Άλλωστε, η μείωση της ταχύτητος δεν μπορεί να επιτευχθ παρά με την προσθήκη φτερών ή πυ-

ραύλων «φρεναρίσματος», πράγμα που αυξάνει την αρχική ταχύτητα και περιπλέκει περισσότερο το πρόβλημα του ξεκινήματος και της προώθησεως...

Ίσως το «απόλυτο όπλο» να μην μπορέσει να πραγματοποιηθ ποτέ όπως το φαντάστηκε ο άνθρωπος. Έκείνο όμως που είναι πολύ πιθανόν, είναι η κατασκευή ενός ισχυρότερου «Σνάρκ», δηλαδή ενός αεροπλάνου χωρίς πιλότο, μιάς ιπταμένης υδρογονικής δόμβας, που θα μπορη να διανύσει ένα ώκεανό και οποιαδήποτε γήινη απόσταση. ■ ■ ■

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΟΜΩΣ με τα βλήματα και η εξέλιξη της αεροπορίας έχει σημειώσει τεράστια άλματα. Εκτός από την ταχύτητα και η ευελιξία των τελευταίου τύπου καταδιωκτικών είναι αφάνταστη, γεγονός που τους δίνει όλες τις δυνατότητες να πλήττουν ακόμη και τους αυτόματους αντιπάλους των.

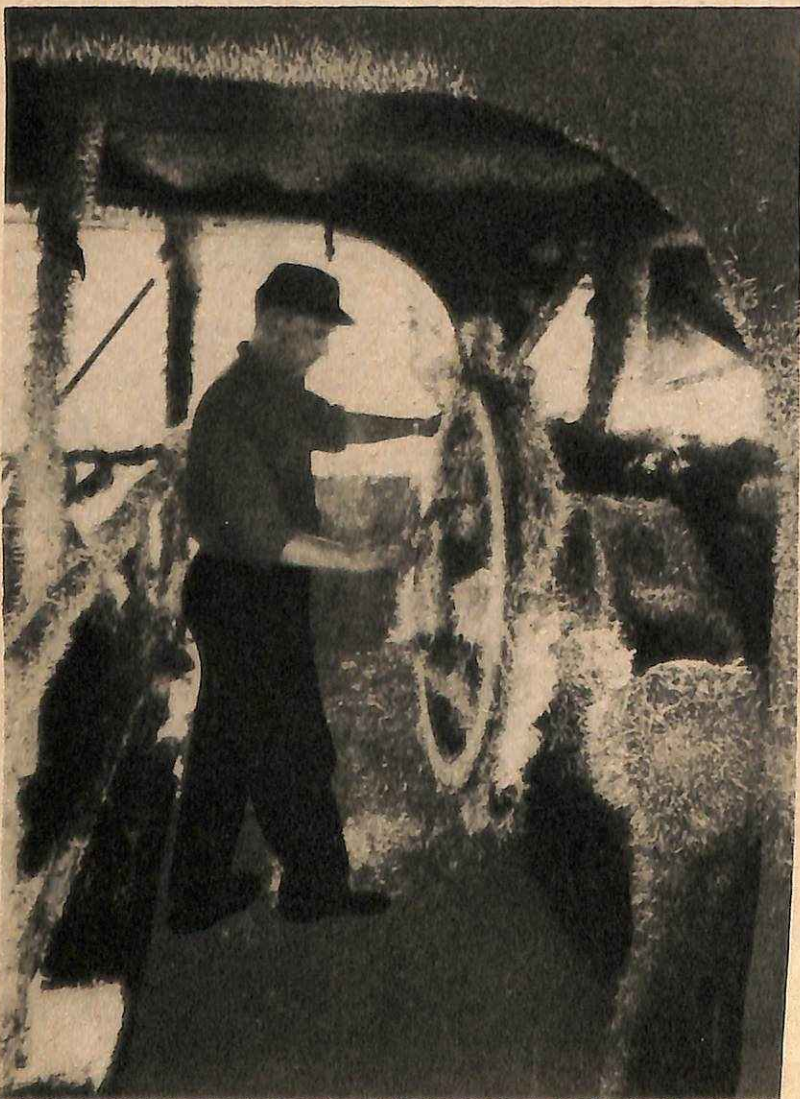

Ακόμη και ένα μικρό βλήμα ατομικού πυροβόλου δημιουργεί το κλασικό πιά μανιτάρι με την θανατηφόρο ραδιενεργό τέφρα. Το ατομικό πυροβολικό —μεταπολεμική εξέλιξη του τρομερού όπλου που χάρισε την άθανασία στο Μέγα Ναπολέοντα και τον θάνατο σε εκατομμύρια ανθρώπινες ύπαρξεις— δεν έχει εύτυχώς ακόμη δοκιμαστή, αλλά θεωρείται βέβαιο ότι πολύ σύντομα θα αντικατασταθ από τα ποικιλώνυμα τηλεκατευθυνόμενα βλήματα. Ο «πόλεμος των κουμπιών» έφυγε από τον τομέα των θαμάτων του μέλλοντος και γίνεται αύριανή πραγματικότητα. Πολλά από τα σημερινά τρομακτικά όπλα, σε λίγο θα πρέπει να λογαριάζονται σαν «παιγνίδια» κοντά σε κείνα που προβλέπεται η φυσιολογική εξέλιξη των τεχνικών κατακτήσεων. Φυσικά, τα βλήματα βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη και όλες οι προσπάθειες των έγκεφάλων των δύο κόσμων αναλίσκονται στο να τα κάνουν μεγαλύτερα, «πειθαρχικότερα» και —υπάρχει αμφιβολία;— φονικότερα. Το διηπειρωτικό βλήμα που οι «αισιόδοξοι» πιστεύουν ότι θα κατασκευασθ πολύ σύντομα, θ' αποτελέσει αναμφισβήτητα το μεγάλο άλμα.

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ όκτώ όλοκλήρων έτών στην 'Αλβανία, 104 'Ελληνες άξιωματικοί και στρατιώτες έπέστρεψαν στην 'Ελλάδα. Στη φωτογραφία μας οι έπαναπατρισθέντες αιχμάλωτοι, άκολουθώντας 'Αλβανό άξιωματικό, φθάνουν έπιτέλους στο έλληνικό φυλάκιο της μεθορίου.

ΑΓΝΩΡΙΣΤΟ ΜΕΣΑ ΣΕ ΔΥΟ ΜΗΝΕΣ! "Όταν τά είδικά συνεργεία άνέ-
συραν, στο λιμάνι του Πόρτ Σάιτν, ένα ρυμουλκό πού είχαν βυθίσει εκεί
οι Αιγύπτιοι, κατά την διάρκεια των έπιχειρήσεων στο Σουέζ, διαπίστω-
σαν ότι στο διάστημα των δυό μηνών, πού πέρασαν από τότε, είχε άναπτυ-
χθή στο έσωτερικό του σκάφους μία χοντρή γούνα από θαλάσσιους μικρο-
οργανισμούς, πράγμα πού έκανε τις καμπίνες νά μοιάζουν με παραμυθέ-
νιο σπήλαιο. Στη φωτογραφία, ένας 'Όλλανδός του ναυαγοσωστικού συν-
εργείου άνακαλύπτει τό τιμόνι του σκάφους, σκεπασμένο κι αυτό με φύκια

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τό τέλος του ειδυλλίου

• Είς την έκθεσίν του, ένώπιον του Κοινοβουλίου, περί της έξωτερικής πολιτικής, ό κ. Κότσα Πόποβιτς κατήγγειλε χωρίς πάθος, αλλά με άκρίθειαν και είς σταθερόν τόνον την συμπεριφοράν της ΕΣΣΔ έναντι της χώρας του. Κατά τας γιουγκοσλαβικάς κατηγορίας ή ένωρρησμένη έκστρατεία Ρωσίας — Δορυφόρων (πλήν της Πολωνίας) άποθλέπει είς την παρεμπόδισιν της όργανώσεως του κράτους, την έξουδετέρωσιν των προσπαθειών άναδιάρθρωσεως των κοινωνικών τάξεων, την διπλωματικήν άπομόνωσιν της χώρας και την δυσφήμισιν της πολιτικής της. Κατά τόν Γιουγκοσλάβον ύπουργόν, ή στάσις της χώρας του είς τά πολωνικά και ούγγρικά γεγονότα και κυρίως ή άρνησις της Γιουγκοσλαβίας νά έπανεληθ, κατά τόν γνωστόν κλασικόν τρόπον, έντός του «σοσιαλιστικού στρατοπέδου» συνιστούν τά αίτια της σοβιετικής πολιτικής και άποτελούν την άφειτηρίαν της έπιδεινώσεως των σχέσεων Βελιγραδίου — Μόσχας. Οι Ισχυρισμοί των Ρώσων ότι αι διαφοραί με την Νοτιοσλαβίαν είναι ιδεολογικής φύσεως δέν ευσταθούν διότι, κατά τόν κ. Πόποβιτς, ό έγκλωβισμός είς τό στρατόπεδον δέν είναι άπαραίτητος μορφή συνεργασίας έστω και μεταξύ σοσιαλιστικών χωρών. Συνεπώς ή διάστασις είναι πολιτικής ύφης και ή άσκουμένη σοβιετική πολεμική κατά των Γιουγκοσλάβων καθαρώς πολιτική. Χαρακτηριστική από της άπόψεως αυτής είναι ή, κατ' έγκρισιν των Ρώσων, έξαπολυθείσα δριμεία έπίθεσις του 'Αλθανού πρωθυπουργού Χότζα κατά των έξελίξεων του έσωτερικού γιουγκοσλαβικού καθεστώτος, τά έξθρικά σγόλια των έφημερίδων του άνατολικού συνασπισμού κατά του Τίτο, ή άρνησις της ΕΣΣΔ νά χρηματοδοτήσει, υπό διάφορα προσχήματα, τά έργα διά την παραγωγήν άλουμινίου, τά όποια είχαν υποσχεθί ρητώς ό κ. Κρούσσεφ είς τόν στρατάρχην Τίτο κατά τας ήμέρας της εύφορίας της έπαναλήψεως των «άδελφικών σχέσεων». Τό συμπέρασμα είναι ότι αι διασθεβαιώσεις των Ρώσων ήγετων ότι αι ιδεολογικά διαφοραί και ιδιομορφίαι δέν θά παρεμποδίσουν την άνάπτυξιν όμαλών διακρατικών σχέσεων, έλέγχονται άναληθείς και καθιστούν σκεπτικιστήν και δύσπιστον και τόν πλέον άντικειμενικόν κριτήν άναφορικώς με την είλικρίνειαν της έκκωφαντικής διατυμπανιζόμενης θεωρίας της συνύπαρξεως. Βεβαίως υπό την σημερινήν διεθνή συγκυρίαν δέν άνεμένονται θεαματικά σοβιετικά ένέργεια κατά της Γιουγκοσλαβίας, αλλά δέν νά θεωρηται ως άσφαλές ότι θ' άσκηθούν πλείστα και ποικίλα μέσα πολιτικής και οικονομικής πίεσεως. Έννοείται ότι από γιουγκοσλαβικής πλευράς έπιδεικνύεται και πάλιν ή δεδοκιμασμένη στάσις ψυχραΐμου εκτίμησης των έξελίξεων και μοιραίως θά καταβλήθι προσπάθεια πρός στενωτέραν, είς άντίρροπον, προσέγγισιν με την Δύσιν, χωρίς ιδεολογικάς έγκαταλείψεις και θεβιασμένας προσχωρήσεις είς στρατιωτικούς ή πολιτικούς συνασπισμούς. 'Από έλληνικής σκοπιάς αι έξελίξεις αύται θά σημάνουν περίσδον έτι θερμότερων σχέσεων με την Γιουγκοσλαβίαν, ως άπέδειξεν ή ζωνρά συνηγορία της ύπέρ του Κυπριακού είς τόν ΟΗΕ.

ΤΕΡ. ΠΗΛ.

• **ΒΙΣΜΠΑΝΤΕΝ:** 'Επί 300 χιλιάδων 'Αμερικανών στρατιωτών εύρισκομένων έν Εύρώπη, ύπολογίζεται ότι 11.000 έξ αυτών έτέλεσαν γάμους με Εύρωπαίους. 'Ο αριθμός αυτός κατανέμεται είς 23 κράτη. 'Επί κεφαλής των νυμφών έρχονται αι 'Αγγλίδες και άκολουθούν κατά σειράν αι Γερμανίδες, Γαλλίδες, 'Ιταλίδες. 'Αναφέρονται επίσης μία Λιθουανή, μία Γιουγκοσλάβια, τρεις Πολωνίδες και τέσσαρες Τούρκισσαι. Περί 'Ελληνίδων ούδεις λόγος!

• **ΛΟΝΔΙΝΟΝ:** Τά έργοστάσια Χώκερ—Σίντλεϋ άνεκοίνωσαν ότι έλαθον παρά της γερμανικής Κυβερνήσεως παραγγέλαν διά 68 άεριοθούμενα τύπου Σή Χόουκ IV, συνολικής αξίας 5 έκαστομυρίων λιρών.

• **ΡΥΑΝΤ:** Κατά πληροφορίας της αϊγυπτιακής έφημερίδος «'Ελ 'Ακμπάρ» ή Ρωσία πρόκειται νά καλέση τόν βασιλέα Σεούδ της Σαουδαραβίας είς έπίσημον έπίσκεψιν.

• **ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ:** Οι ήγέ-

ται του Κ.Κ. της Δυτικής Γερμανίας Μάξ Ράϊμαν και Βάλτερ Φίς προσέφυγον είς την Εύρωπαϊκήν 'Επιτροπήν των Δικαιωμάτων του 'Ανθρώπου κατά της άποφάσεως του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Καρλσρούης διά της όποιας, ως γνωστόν, άπληγορεύθι ή δρσίσις του Κόμματος.

• **ΧΑΒΑΗ:** 'Η Βουλή ένέκρινε όμοφώνως άπόφασιν διαμαρτυρίας έναντιόν της προβλεπομένης κατά τόν προσεχή μήνα δοκιμής βόμβας ύδρογόνου υπό των Βρετανών είς τά άνοικτά της νήσου των Χριστουγέννων. Διά της άποφάσεως ζητείται ή διακοπή των πειραμάτων, έκ των όποιων κινδυνεύουν οι πληθυσμοί του 'Αρχιπελάγους.

• **ΒΕΡΝΗ:** 'Η έλβετική κυβέρνησις έξεφράσθη εύνοϊκώς διά την χορήγησιν του δικαιώματος ψήφου είς τας γυναίκας. Σχετικόν νομοσχέδιον θά κατατεθί είς τας Βουλάς.

• **ΤΖΙΑΚΑΡΤΑ:** «'Η έφαρμογή του δυτικού κοινοβουλευτικού συστήματος δέν άνταποκρίνεται είς τας κρατούσας είς την χώραν μας συνθήκας», έδήλωσεν ό πρόεδρος της Δημοκρατίας Δρ. Σοεκάρνο, ό όποιος άνέλαβε την πρωτοβουλίαν σχηματισμού Ισχυράς Κυβερνήσεως έξ όλων των κομμάτων συμπεριλαμβανομένων και των κομμουνιστών.

• **ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ:** 'Η σουηδική κυβέρνησις ήμφεσθήτησεν, είς έντονον διακοίνωσίν της, τούς ρωσικούς Ισχυρισμούς διά την έξαφάνισιν του Σουηδου διπλωμάτου Βάλλενμπεργκ, ό όποιος, άπαχθείς υπό των Ρώσων τό 1944 έν Βουδαπέστη, φέρεται ως άποθανών είς ρωσικάς φυλακάς έκ φυσικού θανάτου.

• **ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ:** Εύτυχές γεγονός άναμένεται είς τόν πύργον Μπέτζντορφ, κατοικίαν του πρίγκιπος 'Ιωάννου, διαδόχου του Μεγάλου Δουκάτου. 'Η σύζυγός του 'Ιωσηφίνα-Καρλόττα, άδελφή του βασιλέως Βαλδουίνου του Βελγίου, άνάμενει τό τρίτον τέκνον της.

• **ΣΑΙΓΚΟΝ:** 'Ο πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Νγκό Ντίγχ Ντίεμ ύπέστη, κατά τά έγκαίνια έκθέσεως, άποτυχούσαν δολοφονικήν άπόπειραν. 'Ο δολοφόνος, νεαρός φανατικός άνήκων είς διαλυθείσαν αίρεσιν, συνελήφθ. 'Εκ της άποπείρας έτραυματίσθ ό ύπουργός της 'Αγροτικής Μεταρρυθμίσεως κ. Ντό Βάν Κόγκ μάλλον έλαφρώς.

• **ΠΑΡΙΣΙ:** Τά γεγονότα της Ούγγαρίας έπέδρασαν είς την κυκλοφορίαν του κομμουνιστικού τύπου Ούτω ή «Ούμανιτέ», τό ήμερήσιον έπίσημον όργανον του

Κ.Κ.Γ., άπώλεσεν 20.000 άναγνώστας, ή Κυριακάτικη έκδοσίς της 40.000 και τό όργανον των Συνδικάτων «'Εργατική Ζωή» 50.000.

• **ΛΟΝΔΙΝΟΝ:** 'Ο ύπουργός της 'Αμύνης κ. Ντάνκαν Σάντυς άπεφάσισε νά είσαγάγθ τό άμερικανικόν στρατολογικόν σύστημα διά την πρόσκλησιν των κληρωτών, έως τό 1962, ότε ύπολογίζεται νά καταργηθ ό θεσμός της ύποχρεωτικής θητείας. 'Ο άμερικανικός στρατός έπυλέγει άύστηρώς τούς ύποχρέους, ένω ό βρετανικός προσκαλεί ήλικίας, όπως είς την 'Ελλάδα.

• **ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ:** Τό Ρόκ-έντ-Ρόλλ άποτελεί τό θέμα σοβαράς μελέτης των ψυχολόγων. 'Η έπιδημική μετάδοσις της χορευτικής μανίας χαρακτηρίζεται υπό των ειδίκων ως έκδήλωσις παραφροσύνης και κατασφάλλειτα προσπάθεια νά μελετηθί τό φαινόμενον ύστερίας και παραληρήματος πού καταλαμβάνει τούς όρχουμένους. Είς συνεδρίσιν της 'Αμερικανικής Ψυχοπαθολογικής 'Εταιρίας άνεκοινώθησαν σχετικάς εργασίαι, αι όποιαί άνατρέχουν πρός μελέτην «της όρρηστικής συμπεριφοράς» είς τά όρηστικά όργια των προϊστορικών χρόνων, τά όμαδικά ύστερίας διαφόρων θρησκειών, τούς όμαδικούς σεληνιασμούς του μεσαίω-
νος. 'Ο Δρ. Μήρλο έξετέλεσεν είδικώς τόν χορόν Ρόκ-έντ-Ρόλλ τόν χαρακτηρίζει ως «δείγμα της άπροσωποιήσεως του άτομου, έκστατικήν λατρείαν της διανοητικής παρακμής και παθητικό η-
τος».

• **ΝΕΟΝ ΔΕΛΧΙ:** Θεωρείται βέβαιον ότι ό κ. Κρίσαν Μένον θά καταλάβη την θείσιν του ύπουργού των 'Εξωτερικών, την όποιαν κατέχει τώρα ό κ. Νέρο μαζι με την προεδρίαν της Κυβερνήσεως. 'Ός άντικαταστάτης του Μένον φέρεται ό νύν άντιπρόεδρος σέρ Σαρβεπάλλι Ραντακρίαν, ό όποιος θά διορισθί άντιπρόσωπος των 'Ινδιών είς τόν Ο.Η.Ε. και πρεσβευτής είς Ουάσιγκτον.

• **ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ:** 'Ανεκοινώθι ότι ό ύφυπουργός των 'Εξωτερικών κ. Κρίστιαν Χέρτερ θ' άντιπροσωπεύσθ τας Η.Π.Α. είς την συνερχομένην την 2αν Μαΐου έν Βόννη σύνοδον του Συμβουλίου 'Υπουργών του Ν.Α.Τ.Ο.

• **ΤΟΚΙΟ:** 'Η από του 1948 έφαρμογή των νόμων περί εύγονίας έσημείωσεν έπιτυχίαν διά της πτώσεως του ποσοστού γεννήσεως από 3,37% είς 1,95% τό 1956. Θεωρείται ότι τά άποτελέσματα ταύτα όφείλονται είς την έλευθειαν των έκτρώσεων (1.500.000 έτησίως), παρά είς τά άντισυλληπτικά μέσα.

ΦΟΒΟΣ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ. Τά ποτάμια ξεχειλίζουν σέ όλόκληρη τη Γαλλία, έπειτα άπ' τις καταρρακτώδεις βροχές πού έπεσαν τόν τελευταίο μήνα. Στο Παρίσι, ό Σηκουάνας άνέθηκε κατά 10 έκασοτά σέ 24 ώρες, και πρός στιγμήν άπέιλησε νά κατακλύσθ μιá μεγάλη περιοχή. Στη φωτογραφία μας δυό άγόρια μετατράπηκαν σέ...ψαράδες, κοντά στο Πόν Νέφ, σ' ένα σημείο όπου τά νερά του Σηκουάνα άνέθηκαν πάρα πολύ.

Ο ΝΕΑΡΙΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ της Σουηδίας πρίγκιψ Κάρολος Γουσταύος έλαβε κι αυτός μέρος στην κίνηση πού γίνεται στα σουηδικά σχολεία για την άποτροπή των αυτοκινητιστικών δυστυχημάτων είς βάρος μαθητών. Τά σχολεία έχουν ιδρύσει «περιπόλους τροχαίας», πού φροντίζουν για την ασφάλεια των παιδιών. Στη φωτογραφία μας φαίνεται ό Σουηδός διάδοχος ως «άστυφύλακας» αυτής της μαθητικής τροχαίας. Στο βάθος, ένας ύπαξιωματικός της Τροχαίας, στόν όποίο άνετέθη ή έκπαίδευση.

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΣΤΗ ΝΑΟΥΣΑ

«Γενίτσαροι» και «μπούλες» ζωντανεύουν με τὸ χορὸ βαθειὰ ρζωμένες δοξασίες

Τοῦ ἀπεσταλμένου ΕΙΚΟΝΩΝ κ. Β. ΜΙΓΚΟΥ

ΒΑΡΥΦΟΡΤΩΜΕΝΟΙ ΜΕ ΤΙΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ ΚΑΙ Τ' ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΟΙ «ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΙ» ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΣΤΟ ΣΚΟΠΟ ΤΟΥ ΖΟΥΡΝΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΠΟΥ ΤΥΠΑΕΙ ΤΟ ΝΤΑΟΥΛΙ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΟΙ «ΜΠΟΥΛΕΣ»

12 ΩΡΕΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΣΚΑ ΤΗΣ ΜΠΟΥΛΑΣ, Μ' ΕΝΑ ΚΑΛΑΜΑΚΙ ΜΟΝΟ ΝΕΡΟ

«Τ' ἀκοῦτε τί παράγγειλεν ἡ Καθαρὴ Δευτέρα; —πέθαν' ὁ Κρέας, πέθανε, ψυχομαχάει ὁ Τύρος —σηκώνει ὁ Πράσος τὴν οὐρά κι ὁ Κρέμμυδος τὰ γένεια...» τραγουδάει ὁ ποιητὴς λαὸς γιὰ νὰ θρηνήσῃ τὸν ἐρχομὸ τῆς ἀτέλειωτης Σαρακοστής. Ἀλλὰ ὅσο εἶναι καιρὸς ἀκόμα, ὅσο οἱ μέρες λιγοστεύουν μιὰ-μιὰ, τόσο τὸ ξεφάντωμα μεγαλώνει, τόσο ἡ εὐθυμία ἀρπάζει στὰ φτερά της τὰ φρένα καὶ τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων. Ἦταν ἀκόμα Ἀπόκριες, καὶ ἡ ψυχὴ ἑνὸς λαοῦ, κατὰ δόση μελαγχολικοῦ καὶ δύσθυμου —ποὺ ἀντιμετωπίζει, ὅμως, τὴν ἐμφυτὴ δυσθυμία καὶ τὴ μελαγχολία του με τὸ γλέντι καὶ τὸ τραγοῦδι—, ἀποζητάει νὰ ξεχυθῇ ἀνεμπόδιστα, νὰ ἐλευθερωθῇ. Πέρα ἀπὸ τὶς κάπως τυπικὲς διασκεδάσεις τῆς Ἀθήνας, πέρα ἀπὸ τὸ καρναβάλι τῆς Πάτρας, ποὺ ἀποτελεῖ περισσότερο μιὰ ὀργανωμένη τουριστικὴ προσπάθεια, ὑπάρχει μιὰ μακρότατη σειρά ἀπὸ πατροπαράδοτα κατὰ τόπους ἔθιμα, ποὺ ἀπὸ μέσα τους διαχειτεύουν οἱ Ἕλληνες τὸν πυρετὸ τῆς Βακχείας, ποὺ τοὺς κυριεύει αὐτὲς τὶς μέρες. Ἀσφαλῶς, ἀνάμεσα στὰ πιδ ἐνδιαφέροντα, εἶναι καὶ τὰ ἀποκρητικά ἔθιμα τῆς Ναούσας, τὰ ὁποῖα περιγράφει ὁ ἀπεσταλμένος τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ κ. Β. Μίγκος, στὸ ἐνδιαφέρον ἄρθρο του ποὺ ἀκολουθεῖ.

Όκτώ όκάδες ζυγίζουν τὰ άσημένια στολίδια στο στήθος του άληθινά γενναίου χορευτή

Όσο κι αν άργοπεθαίνουν τὰ έθιμα στην ά-
χρωμη εποχή μας, υπάρχουν ακόμη παρα-
δόσεις που διατηρούνται ολοζώντανες στην
ψυχή του ελληνικού λαού. Οι γεμάτες χρώμα και
γραφικότητα άποκριάτικες γιορτές στο Γαλαξί-
δι, στην Άγίασο της Μυτιλήνης, στο Σωχό της
Χαλκιδικής και στη Νάουσα, που θα μάς άπα-
σχολήσουν στο σημερινό μας τεύχος, μαρτυρούν
τη δυσκολία με την όποία ό συντηρητικός από τη
φύση του Έλληνας άποδιώχνει τις πατροπαρά-
δοτες συνήθειες και τους «τρόπους» των προ-
γόνων του.

Άπό μιά θλιτερή ανάμνηση των σκοτεινότε-
ρων χρόνων της μακραίωνης σκλαβιάς ξεκινάει
το σημερινό πανηγύρι της Νάουσας, —άπό την
πιό σαδιστική επινόηση των Τούρκων— το παι-
δομάζωμα. Πραγματικά, οι Γενίτσαροι άποτελούν
το «θέμα» της παμπάλιας αυτής γιορτής, που
οι ρίζες της και τὰ πρώτα δήματα της χάνονται
μέσα σε χρόνους «δίσεκτους» άποτρόπαιους.

Είναι, λοιπόν, καθιερωμένο, τις δύο τελευταίες
Κυριακές της Άποκρύας, τὰ παλληκάρια της μα-
κεδονικής πολιτείας να στολίζονται με παραδο-

ΑΠΟ ΠΟΡΤΑ ΣΕ ΠΟΡΤΑ, γυρίζει ό ζουρνάς
να συνάξει τους χορευτές. Έτσι σχηματίζεται το
«μπουλούκι» και όλοι τραβάνε για την πλατεία.

σιακές φορεσιές και να παριστάνουν τους τρομε-
ρούς χριστιανομάχους, τους Γενίτσαρους και τις
συντροφισσές τους, τις «μπούλες» («μπούλα» ση-
μαίνει ύψη στην ήπειρωτική διάλεκτο). Συνάζον-
ται κατά μεγάλες ομάδες —τὰ «μπουλούκια»—
και ξεχύνονται στους δρόμους και τις πλατείες,
χορεύοντας έναν ιδιότυπο χορό που συμβολίζει τις
δεινές συμφορές των Έλλήνων και την άδάσταχτη
λαχτάρα τους ν' άπαλλαγούν από τη σκλαβιά.
Όλη ή γιορτή ακολουθεί άυστηρά ένα προκαθο-
ρισμένο τυπικό, που παραδίδεται από γενιά σε
γενιά. Ό στολισμός των χορευτών, ή μουσική,
τὰ δήματα του χορού, δεν είναι ζητήματα αυτο-
σχεδιασμού, αλλά πιστής έφαρμογής μιάς παρά-
δοσης που, όπως είπαμε, ή προέλευσή της σδή-
νει μέσα στο θολό παρελθόν.

Τό στολισμα των χορευτών πραγματική ιεροτελεστία

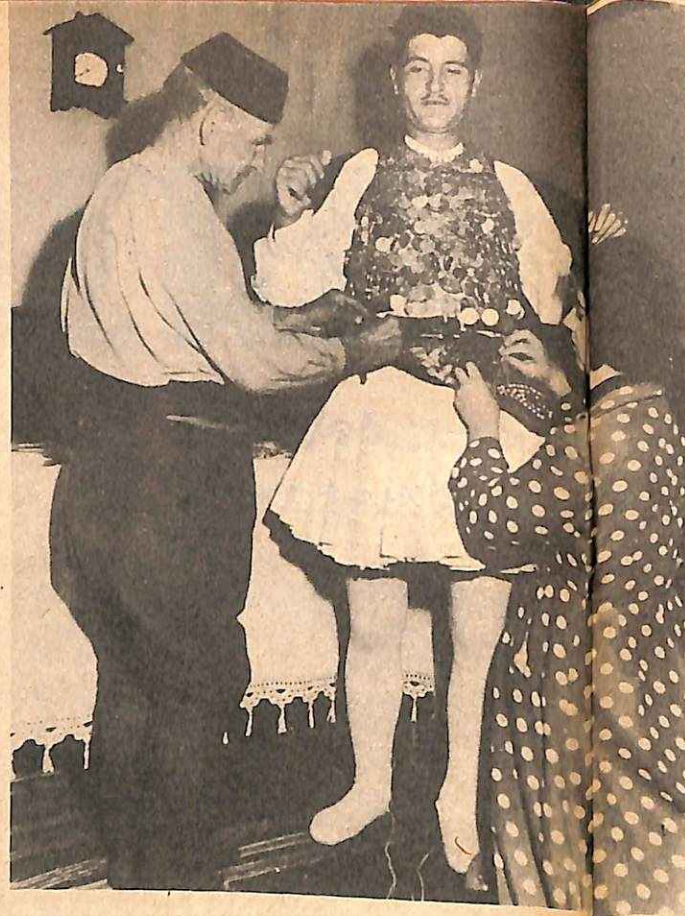
Άσφαλώς, το πιό δύσκολο μέρος της γιορτής
είναι τὰ προκαταρκτικά και ίδιως ό στολισμός
των χορευτών, που χρειάζεται ολόκληρη διαδικα-
σία. Ό Γενίτσαρος, πάνω από μιά φαρδομάνικη
πουκαμίσια, την «κοντέλλα», πρέπει να φορέσει
ένα γελέκο χωρίς μανίκια, το «πισλί». Η πιτυχω-
τή κοντή φουστανέλλα, οι κάλτσες —οι «μπέτ-
ζες», σύμφωνα με την τοπική διάλεκτο— και
τὰ τσαρούχια με τις μεγάλες φούντες, συμπλη-
ρώνονται από ένα πλουμιστό σελάχι, στο όποιο
περνιέται ή πάλα. Και έδω άρχίζουν οι δυσκολίες,
γιατί, πρώτα-πρώτα, τó στήθος του Γενίτσαρου
πρέπει κυριολεκτικά να θαφτεί κάτω από ένα σφι-
χτό άλυσιδωτό θώρακα, που πάνω του κρεμιούνται
ανάριθμητα άσημένια νομίσματα. Όκτώ, ίσως και
περισσότερες, όκάδες ζυγίζουν τὰ στολίδια αυτά,
που πρέπει να ραφτούν ένα-ένα πάνω στο πισλί.
Όταν, έπειτα από πολλές ώρες, τελειώσει και
αυτή ή διαδικασία, ό Γενίτσαρος κρύβει το πρό-
σωπό του πίσω από μιά σκληρή κερένια μάσκα,
ζωγραφισμένη με ζωρά χρώματα. Και μετά, μιά
μεγάλη μαντήλα, τó «μαφέσσι», τυλίγεται γύρω
άπό τó κεφάλι του, φυλακίζοντάς το μέσα στη
μάσκα. Γι' αυτό άκριβώς τó λόγο ό χορευτής πρέ-
πει να είναι... φαγωμένος καλά, γιατί από τη
στιγμή που θα δεθεί ή μάσκα, θα την ξαναβγάλη
πιά τó θράδυ και, στο διάστημα αυτό, μόνο φρέ-
σκος άέρας μπορεί να περάσει μέσα από τὰ πε-
ριαρισμένα ανοίγματά της.

Τὰ ημερώματα άρχίζει τó στολισμα του Γενί-
τσαρου και τελειώνει γύρω στις 11 τó πρωί. Τη
γενική έποπτεία έχει πάντα ένας πεπειραμένος,
κατά κανόνα ηλικιωμένος, που στα νιάτα του
είχε ξεφαντώσει κι αυτός σά Γενίτσαρος. Τό μα-
φέσσι πάντως πρέπει να τó τυλίξει κάποιος «ει-
δικός» γιατί τόσο περίπλοκη είναι ή προσαρμο-
γή του.

Τό στολισμα της μπούλας είναι εύκολότερο
γιατί και ή φορεσιά της είναι πολύ άπλούστερη
—μιά φαρδειά φούστα που κρατιέται άνοικτή με
τελάρια και πάνω από την κερίνη μάσκα της ένα
στεφάνι από ψεύτικα λουλούδια. Και τις μπούλες
τις παρασταίνουν νέοι, γιατί οι άτέλειωτοι πα-
δαρόδρομοι και τὰ χοροπηδήματα που θα γίνουν
όλημέρα, κρίθηκαν πέρα από την άντοχή (θεωρη-
τικά τουλάχιστον) των άντιπροσώπων του άδύνα-
του φύλου.

Στους τόνους του ζουρνά άρχίζει τó πανηγύρι...

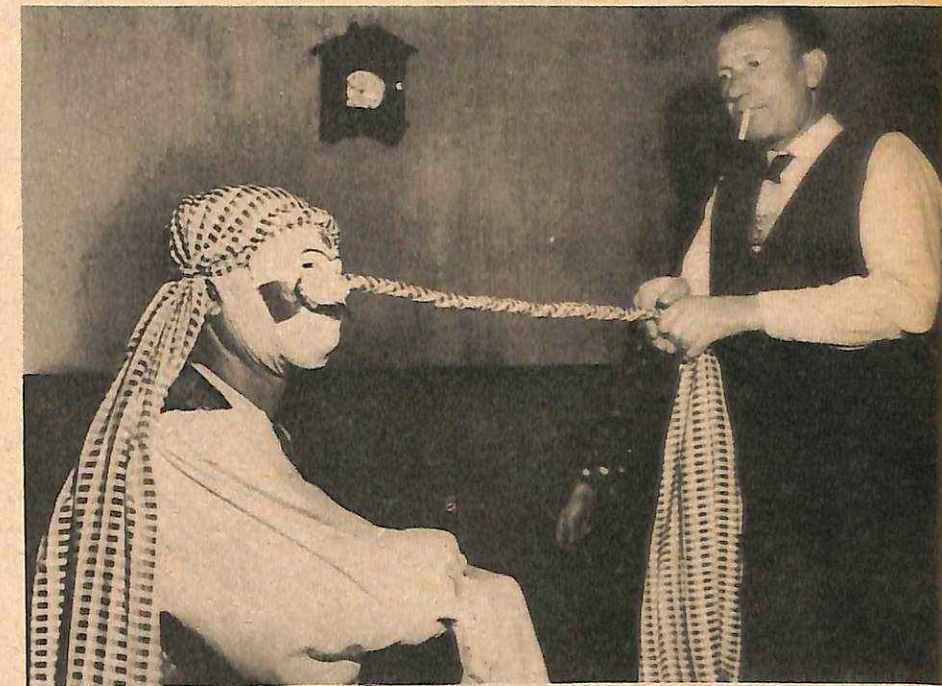
Κατά τó μεσημέρι πιά, φθάνουν οι μουσικάν-
τες. Ένας μοναδικός ζουρνάς, δηλαδή, που ξε-
χύνει τους διαπεραστικούς τόνους του, κ' ένα ντα-
ούλι που χτυπά τó ρυθμό —πότε ύποβλητικό και
βαρύ, πότε άρρενωπό και φτερωμένο. Άπό πόρτα
σε πόρτα συνάζουν τους Γενίτσαρους και τις
μπούλες και μόλις συγκεντρωθή ό θίασος —το
«μπουλούκι»— κατευθύνονται όλοι μαζί για τó
δημαρχείο. Την εποχή της τουρκοκρατίας, οι μα-
σκοφόροι ήταν ύποχρεωμένοι να βγάδουν τις μά-
σκες τους μπροστά στο μπέη, για να δεβαιωθεί
πώς δεν κ'ύβονταν «κλέφτες» μέσα στο πλήθος.
Όλα πιά είναι έτοιμα και τó πανηγύρι άρ-
χίζει.

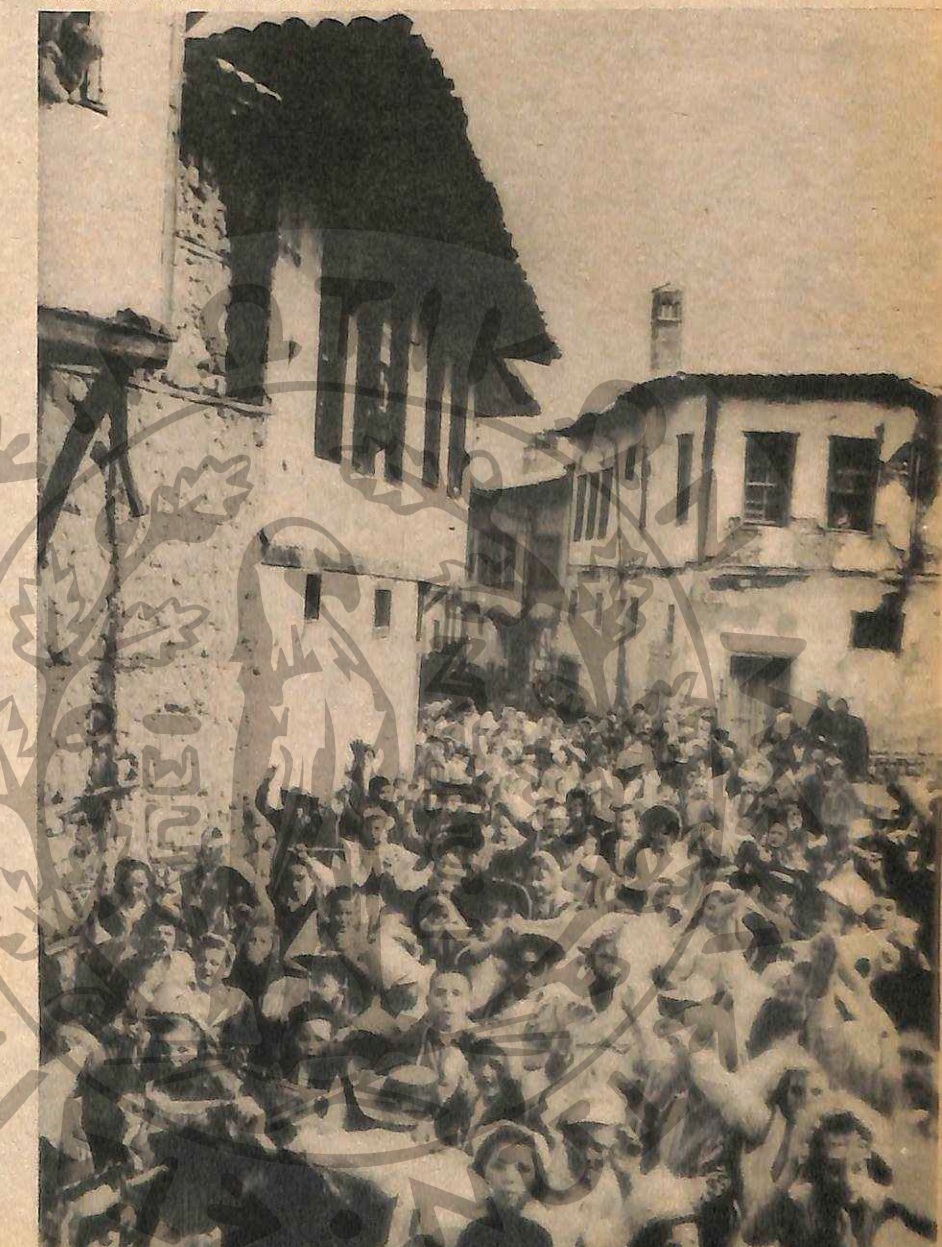
ΚΡΑΔΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΠΑΛΕΣ, ΟΙ «ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΙ!» ΚΑΙ ΟΙ «ΜΠΟΥΛΕΣ» ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΤΖΗΣ, άπόμαχος «Γενίτσαρος», βοηθάει τόν Ανα-
στάση Τασωνά να ντυθή (άριστερά), ενώ ή άδελφή του Άννατάση, Ευ-
δοξία, ράβει τ' άσημένια νομίσματα στο «πισλί» (στη μέση). Τέλος,
ένας άλλος παλαιμάχος (κάτω) τυλίγει τó «μαφέσσι» γύρω από την κέ-
ρινη μάσκα που φοράει ό Άννατάσης. Η μάσκα, φτιαγμένη έδω και 60
χρόνια, άνήκει στον Γιαντζή, που ντυνόταν Γενίτσαρος επί είκοσαετία.

ΠΛΗΜΜΥΡΙΣΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΣΚΑΡΕΜΕΝΟ ΠΑΙΔΟΜΑΝΙ

Στην ωραία πολιτεία μαζεύτηκαν χαροκόποι και ξεφαντωτές απ' όλες τις μακεδονικές πόλεις

Ασφαλώς κάτι περισσότερο από μια απλή μασκαράτα είναι για τους Ναουσαίους η αναπαράσταση των Γενιτσάρων. Άκόμα μέσα στην εύθυμη ατμόσφαιρα της Άποκρηάς, εξακολουθεί ν' αναμοχλεύει τις θλιμένες αναμνήσεις του σκοτεινού παρελθόντος, γιατί οι αναμνήσεις αυτές είναι βαθειά ριζωμένες στη συνείδηση του ελληνικού λαού. Βλέπει κανείς τα μάτια πολλών γυναικών να δακρύζουν, καθώς οι κουδουνιστοί Γενίτσαροι διαβαίνουν από σιμά τους, κραδαίνοντας τις πελώριες πάλες τους.

Όπωςδήποτε όμως και πέρα από τις μελαγχολικές απογοητεύσεις του θέματος, το γεγονός είναι ότι οι Γενίτσαροι και οι μπουλές αποτελούν τον πυρήνα του γενικού ξεφαντώματος που κυριαρχεί τις τρεις εβδομάδες της Άποκρηάς στην όμορφη μακεδονική πολιτεία. Γι' αυτό και στην ανάδισή τους κατευθύνθηκαν όλες οι προσ-

πάθειες των Ναουσαίων, που χωρίς το παμπάλαιο αυτό θέαμα ένιωθαν ότι δεν κάνουν Άποκρηες.

Ο πόλεμος και η κατοχή είχαν διακόψει τις γιορτές

Πραγματικά, ο πόλεμος, η έχθρική κατοχή, και έπειτα ο συμμοριτισμός που ακολούθησε είχαν διακόψει επί 15 χρόνια τη γιορτή των Γενιτσάρων. Με την εδραίωση όμως της ειρήνης και την επάνοδο της ευημερίας στον τόπο, και οι Ναουσαίοι άρχισαν να ζητάνε τη διασκέδασή τους. Χρειάστηκαν οι κοπιαστικές ενέργειες του δραστήριου δημάρχου κ. Γιάννη Χωνού και μιάς ομάδας φιλοπρόσων δημοτών που του συμπαραστάθηκε (και ανάμεσά τους προεξήρχε ο διευθυντής της τοπικής εφημερίδας κ. Πέτρος Ντινόπουλος) για να καρποφορήσουν οι προσπάθειές τους. Η γιορτή των Γενιτσάρων αναστήθηκε

το 1955. Φέτος γιορτάστηκε για τρίτη φορά συνέχεια και όλες οι ένδειξεις πείθουν ότι θα συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια άπρόσκοπτα.

Όλοι οι νέοι της Νάουσας μπορούν να πάρουν μέρος στη γιορτή, φτάνει να έχουν στη διάθεσή τους τις αναγκαίες φορεσιές και να ξέρουν τα δήματα και τις κινήσεις του χορού. Η μεγάλη δυσκολία που αντιμετώπιστηκε ήταν φυσικά οι μάσκες και οι φορεσιές, και κυρίως οι αλυσίδες και τα άσημνα νομίσματα. Η Νάουσα λεηλατήθηκε και πυρπολήθηκε το 1949 από τους κομμουνιστές συμμορίτες και τότε, μέσα στην καταστροφή, είγανε χαθή τα περισσότερα από τα απαραίτητα εξαρτήματα.

Πολύ το κέφι, αλλά λίγα τα στολίδια κ' οι φορεσιές

Γνωστοί και φίλοι από την πόλη και από την γειτονική περιφέρεια, (ή κινητοποίηση έφθασε και

μέχρι τη Βέροια) μπήκαν σε ενέργεια για να στολιστούν οι Γενίτσαροι και οι μπουλές. Τα παλιά χρόνια κατέβαιναν στο πανηγύρι 3 μπουλούκια, αλλά τώρα τα στολίδια και οι φορεσιές που μαζεύτηκαν ήταν αρκετές για να εφοδιαστεί μονάχα ένα από 20 μασκοφόρους.

Όμως το γλέντι κράτησε σε όλη την Άποκρηά...

Αυτό όμως δεν εμπόδισε το κέφι τα ξεχυθή τρελλό και να κυριαρχήσει στους δρόμους και στις πλατείες της πόλης. Τα μικρότερα παιδιά, χωρίς μάσκες, αλλά με τις απαραίτητες σπάθες ντύθηκαν στοιάδες και σκορπίστηκαν στους χιονισμένους δρόμους σ' ένα πανζουρλισμό. Το ξεφάντωμα κράτησε όλη την Άποκρηά, και μιά ασυγκράτητη ευθυμία κυριέψε μικρούς και μεγάλους αδιάκριτα. Άποκορυφώθηκε φυσικά τις τε-

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΚΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΣΥΝΕΡΡΕΥΣΑΝ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΗ ΝΑΟΥΣΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ «ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΥΣ»

«ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑ ΜΙΚΤΗ». Άνεβασμένοι πάνω στις σάρες των τραγουδιστών οι μασκαρεμένοι μουσικοί διέσχισαν τους δρόμους. Οί τραγουδιστές όμως απέγοιτεύσαν τον μάεστρο.

Η παρέλαση του Καρνάβαλου

λευταίες ημέρες και ιδίως το Σαββατοκύριακο. Την ημέρα το σύνθημα το έδιναν οι μαθητές των σχολείων που μασκαρεμένοι χόρευαν καταμεσής στις πλατείες και στους δρόμους, δεργολυγίζοντας τα κορμιά και σείοντας τα χέρια πάνω από τα κεφάλια, σύμφωνα με τον χαρακτηριστικό τρόπο των τοπικών χορών. Τη νύκτα συνέχιζαν οι μεγάλοι. Τα καφενεία και τα εστιατόρια ήταν άσφυκτικά γεμάτα από εύθυμους χαροκόπους που χόρευαν και πηδούσαν κάτω από τους διαπεραστικούς σκοπούς των ζουρνάδων. Ποιός είχε δρεξη για ύπνο εκείνες τις ώρες. Υπήρξαν πολλοί που το πήραν μονορρούφι, ξεφαντώνοντας ένα 48ωρο συνέχεια. Άκόμα και τα σπίτια ανήκαν και οι φιλόξενοι Ναουσαίοι δγάλαν στην κοινή διάθεση τα αγαθά τους, για να περιποιηθούν το πλήθος των επισκεπτών που πλημμύρισε την πόλη τους. Πραγματικά τέτια κοσμοσυρροή είχε χρόνια να γνωρίσει η μικρή γραφική πολιτεία. Οί δεκατέσσερις χιλιάδες κάτοικοί της υπολογίζεται ότι υποδέχτηκαν το διπλάσιο αριθμό επισκεπτών που έσπευσαν από την Θεσσαλονίκη, τη Βέροια, την Έδεσσα, τη Φλώρινα και τις άλλες γειτονικές πόλεις για να κλείσουν το απο-

κρηάτικο γλέντι τους στον χαρούμενο πατροπαράδοτο διάκοσμο της Νάουσας.

Η παρέλαση του καρνάβαλου, που έγινε την Καθαρή Δευτέρα, συνδυάστηκε με τη γιορτή των Γενιτσάρων. Μπροστά - μπροστά πήγαινε το «μπουλούκι». Άκολουθούσαν διάφορες μασκαρεμένες ομάδες που είχαν όλες κάποιο πρόσωπο ή θέμα να σατυρίσουν. Τη μεγαλύτερη επιτυχία σημείωσε η εμφάνιση μερικών δελαδοφόρων μουσικών, ανεβασμένων σε γαϊδουράκια. Μιά επιγραφή ειδοποιούσε το κοινό: «Ορχήστρα Χοροδία Μικτή, Όλο Καλητέχνες Διαλεχτή». Φυσικά, τους τραγουδιστές αντιπροσώπευαν τα συμπαιθτικά τετράποδα, τα όποια όμως βρήκαν άλλη μία ευκαιρία για να επιδείξουν το παρομιώδες πείσμα τους. Όταν ο μάεστρος έδωσε το σύνθημα και άρχισαν τα όργανα, από τους τραγουδιστές μονάχα ένας πειθάρχησε και έδγαλε την γλυκερά κορώνα του. Παρ' όλ' αυτά, η επιτυχία της εμπνεύσεως ήταν τέτια, που εξασφάλισε τη γενική επιδοκιμασία στην «Ορχήστρα Χοροδία Μικτή» και μαζί ένα θραείο του κοιμ-
■ ■ ■

ΜΕ ΤΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ ΤΗΣ ΥΕΜΕΝΗΣ

«ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΕΓΓΛΕΖΟΥΣ!» ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΟΙ ΑΡΑΒΕΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΧΥΜΟΥΝ ΜΕ ΙΕΡΗ ΧΑΡΑ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΓΗ ΤΟΥΣ - ΓΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ

Ο βασιλεύς τής Υεμένης, επέτρεψε σε δημοσιογράφους από τις δυτικές χώρες να επισκεφθούν το μυστηριώδες βασίλειό του, ώστε να μπορέσουν να διαμορφώσουν μίαν αντίληψη, από την «άλλη πλευρά», για τις μάχες που διεξάγονται στα σύνορα του Άντεν. Από την επίσκεψη αυτή προέρχεται το ζωντανό ρεπορτάζ μας.

Ο ΑΧΜΕΤ, ΘΕΛΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑΣ

ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝ Ο ΟΛΟΜΟΣ ΕΠΕΦΤΕ ΚΟΝΤΥΤΕΡΑ ΘΑ ΤΟΥΣ ΕΞΩΛΟΘΡΕΥΕ ΟΛΟΥΣ. ΑΛΛΑ Ο ΠΟΘΟΣ ΝΑ ΔΙΩΘΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΝΕΙ ΑΤΡΟΜΗΤΟΥΣ

«ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΕΓΓΛΕΖΟΥΣ!», ΦΩΝΑΞΑΝ ΟΙ ΣΑΡΙΚΟΦΟΡΟΙ ΤΟΥ ΑΧΜΕΤ, ΕΝΩ ΞΕΚΙΝΟΥΣΑΝ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ

(Φωτ. Bart Hardy)

Αποκλειστικότητα ΠΙΚΤΣΟΡ ΠΟΣΤ — ΕΙΚΟΝΩΝ

Οι δέκα δημοσιογράφοι που κάλεσε στη χώρα του ο βασιλεύς Άχμετ, ξεκίνησαν από το προτεκτοράτο του Άντεν, και χρειάστηκε να ταξιδεύσουν μία δολοκλήρη ημέρα με τα τζιπ, πάνω στους άμνημονεύτων χρόνων δρόμους των καραβανιών της νοτιοδυτικής Αραβίας, ανάμεσα από απέραντες εκτάσεις έρημου, για να φθάσουν, το ηλιοδασίλεμα, στην όρεινη όχνη πόλη που επρόκειτο να επισκεφθούν. Την επομένη ημέρα θα γινόταν μια μάχη με τους Βρετανούς, που οι γραμμές τους εύρισκαν σε απόσταση μόλις δύο χιλιομέτρων από το σημείο εκείνο, κατά μήκος των συνόρων του Άντεν.

Όταν άνοιξαν οι μεγάλες πύλες του φρουρίου, διακόσιοι πολεμιστές, στον κεντρικό του περίβολο, σήκωσαν πάνω από τα σαρικοφόρα κεφάλια τους τα ντουφέκια με τα όποια την επάυριο θα κτυπούσαν τον έχθρο και άφησαν μία στενωπρία ιαχή που εσήμαινε «Θάνατος στους Έγγλέζους». Ήσαν όμορφοι άντρες, τα στήθια τους στολισμένα με φυσεκλίκια, στους ζωστήρες τους είχαν περασμένες τις «τζαμπίγιας», τις πατροπαράδοτες κάμες τους. Ο πόλεμος γι' αυτούς τους ανθρώπους είναι χαρά. Οι περισσότεροί τους είναι «έθελοντες» από το Άντεν, που έχουν καταφύγει στην Υεμένη για να πολεμήσουν τους Άγγλους.

Ο επικεφαλής τους Ναίμπ, είχε ταξιδέψει από την αρχαία πρωτεύουσά του Ίμπ, και βρισκόταν στο φρούριο για να παρακολουθήσει τον αγώνα αυτόπροσώπως. Άγγελιαφόροι πηγαίνονταν ασθμαίνοντας όλη τη διάρκεια της νύχτας, διαδίδοντας τις διαταγές στη γραμμή του μετώπου. Από έναν τετραρόφο πύργο, όπου βρισκόταν το στρατηγείο, ένας σαλπικτής σάλπιζε τις διαταγές του Ναίμπ στο στρατό της προκαλούμεως.

Λίγο πριν από τα μεσάνυχτα, οι δημοσιογράφοι οδηγήθηκαν στην ταράτσα του πύργου για να παρακολουθήσουν τη μάχη που είχε αρχίσει. Ο ούρανός άναβε σε μία φαντασμαγορία από τις φωτοβολίδες που είχαν ρίξει οι Άγγλοι. Οι πυκνές ντουφεκιές αντηχούσαν κόυφια στα γειτονικά βουνά. Δύο Άμερικανοί, εκ των οποίων ο ένας πρώην αξιωματικός της αντικατασκοπείας, βρισκόταν ανάμεσα στις τάξεις του επιτελείου του βασιλέως Άχμετ, φορώντας σαρίκια και κελμπές.

Οι πύλες του φρουρίου άνοιξαν διάπλατες και μέσα στο θαμπόφωτο που έβριχναν οι φωτοβολίδες ξεχώρισαν οι σκιές των πολεμιστών που κατευθύνονταν κατά το πεδίο της μάχης.

Ο άκροβολισμός συνεχίστηκε ως την αύγή, όποτε κατέφθασε ένας πνευστιών Άραβας και ειδοποίησε ότι μόλις είχε αρχίσει η αληθινή μάχη. Εκείνη τη στιγμή, τρία βλήματα όλμου ύψωσαν τεράστιες κολώνες καπνού

σε μικρή απόσταση. Μέσα στο χώρο λυκαυγές τα τροχιοδεικτικά των πολυβόλων άρχισαν να στρέφονται προς τον πύργο, γεγονός που ανάγκασε τους δημοσιογράφους να λάβουν τις κατάλληλες προφυλάξεις. Όλες οι παρυφές τώρα φλογίζονταν από το αδιάκοπο ντουφεκίδι. Κάποιοι πολυβολητές, κατά παράβαση κάθε στρατιωτικού κανονισμού, άδειαζε τις κορδέλλες του πολυβόλου του με τεράστιες ριπές.

Ξάφνου ακούστηκε μία έκρηξη πίσω από τον πύργο και σε λίγο στίς βρετανικές γραμμές υψώθηκε πυκνός καπνός. Οι Υεμενίτες διαθέτουν και πυροβολικό. Οι Άγγλοι ισχυρίζονται πως τα πυροβόλα του Άχμετ, καθώς και ο υπόλοιπος όπλισμός του, είναι ρωσικής προελεύσεως. Υπάρχουν όμως και ανταποκριτές που διαφωνούν και πιστεύουν ότι τα όπλα είναι αμερικανικά. Όπωςδήποτε, ο βασιλεύς Άχμετ δεν διαθέτει άφθονα πυρομαχικών, γιατί σε λίγο έφθασαν τρέχοντας από το μέτωπο οι πρώτοι Υεμενίτες, σείοντας τα άδεια φυσεκλίκια τους και φωνάζοντας να τους δοθούν σφαίρες. Ένας γενειοφόρος εβδομηντάρης Σείχης έχει έκμανη. Γύρισε το αμερικάνικο «σπρίνγκφελντ» που κρατάει καταπάνω στον αξιωματικό του έφοδιασμού και απειλεί να τον σκοτώσει αν δεν του δώσει φυσίγγια.

Εκείνη τη στιγμή παρουσιάσθηκαν και δύο αγγλικά καταδιωκτικά «Βένον», που άρχισαν να διαγράφουν κύκλους πάνω από το μέτωπο. «Πολυβολούν», ανακοίνωσε ο Άμερικανός με την κελμπία. «Σαχλαμάρες, ανιχνεύουν», διαμαρτυρήθηκε ένας Άγγλος δημοσιογράφος. Το ζήτημα έμεινε αμφοιδητούμενο, τουλάχιστον για κείνη τη μέρα, έφ' όσον και οι Άγγλοι γνώριζαν την παρουσία των ανταποκριτών.

Αυτές περίπου είναι οι έντυπώσεις των προσκεκλημένων του βασιλέως Άχμετ από τον ιδιότυπο αυτό πόλεμο που διεξάγεται τον τελευταίο καιρό στα κράσπεδα της πάντα πολυτάραχης Μέσης Ανατολής. Άλλη μία περίπτωση που οι προστάτες του νόμου και των πετρελαίων Άγγλοι εφαρμόζουν την ανώτερη στρατηγική τέχνη τους στα κεφάλια των σχεδόν άοπλων Ιθαγενών της Υεμένης. Κατηγορούν τον Άχμετ για άπληστία, λέγοντας ότι ήπιθανότης ανακαλύψεως πετρελαισιηγών στο Άντεν έχει «εργαγαλίσει» την δρεξή του ν' άρπάξει τα έδάφη του προτεκτοράτου. Άπ' την άλλη πάλι μεριά ο βασιλεύς δηλώνει ότι τα έδάφη αυτά αποτελούσαν ανέκαθεν τμήμα του αρχαίου βασιλείου της Υεμένης. Πόσο θα συ-εχισθί ή πρωτόγονος αυτός πόλεμος και τί διεθνείς περιπλοκές είναι πιθανό να προκαλέσει, θα το δείξει το μέλλον. Πάντως, εκείνο που μένει άναμφισβήτητο, είναι ότι, όπου υπάρχει ή έστω όπου μυρίζει πετρέλαιο, οι Άγγλοι πρό ούδεός έγκλήματος όρρωδούν.

Ο ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

ΤΡΕΙΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΕΣ, ΦΥΣΙΚΑ, ΣΤΟ ΩΡΑΙΟ
ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ ΤΟΥ

Στις έφτεινές παρισινές επιδείξεις, πού ένα απάν-
θισμά του είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν
οί αναγνώστες μας σ'ε προηγούμενον τεύχος των

ΕΙΚΟΝΩΝ, ασφαλώς έξέχουσα θέση κατέχουν οί γε-
μάτες πρωτοτυπία και ευστοφία δημιουργίες του
Έλληνογάλλου Ζαν Ντεσσέ. (Άποκλειστ. ΕΙΚΟΝΩΝ)

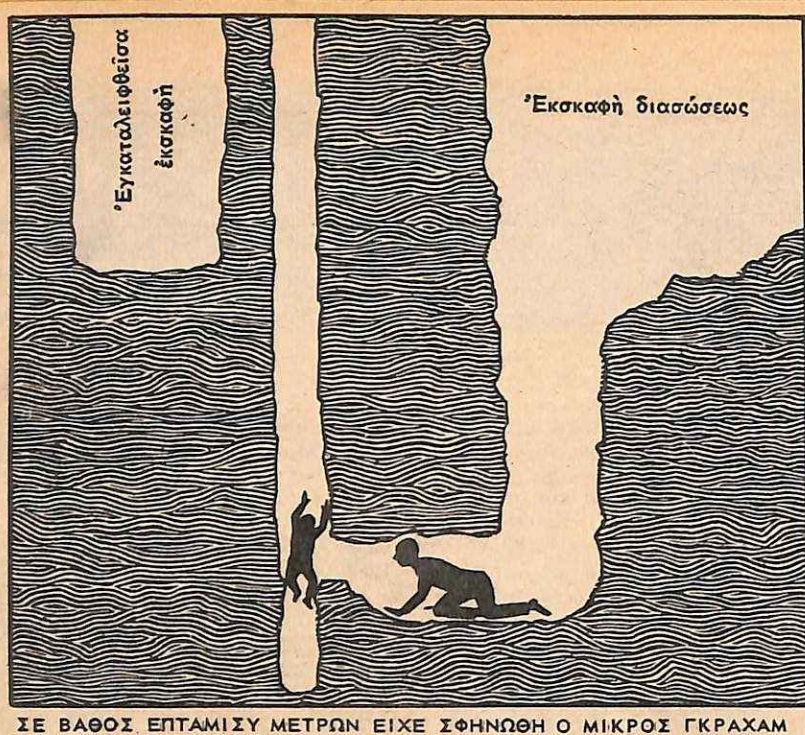
Μεγαλοπρεπής βραδινή τουαλέττα από
μαύρη μονσελίνα. Η φούστα σχηματί-
ζει συμμετρικά πικνές κατακόρυφες
πυγώσεις, πού έρχονται χαρακτηριστικά αντί-
θετες με τις οριζόντιες πυγώσεις του κορσά. Μιά
ταινία πάνω από τ'α γόνατα σπάει τη γραμ-
μή και δημιουργεί το «φουσκώμα» πού χαρακτη-
ρίζει τη φτερινή παρισινή μόδα. Οί άκρες
της φούστας «σορρώνουν» κι αυτά γιά νά επι-
τείνουν την εντύπωση. Η υπέροχη κάπα πού σύ-
ρεται έλευθερά από πίσω, τυλίγεται γύρω από τόν
λαιμό, τονίζοντας τη λευκότητα των γυνών ώμων

Εξωμο κοκταίηλ από μαύρο ταφτά. Το κορσά σχημα-
τίζει πολυάριθμα οριζόντια πλισσέ και μόλις αποκα-
λύπτει τούς ώμους, δημιουργώντας και ένα κοντό
μανίκι γιά τ'α μπράτσα. Άλλά ή χαρακτηριστική πρωτο-
τυπία τον είναι στή φούστα, πού αποτελείται από χωριστά
τεμάχια. Η κυρίως φούστα είναι στενότερη (σύμφωνα με
την έφτεινή γενική επιταγή της γαλλικής πρωτεύουσας).
Ώστόσο, τ'α μεγάλα φουσκωτά φύλλα πού ανοίγουν από τη
μέση πρὸς τ'α κάτω, δεξιά και αριστερά, δημιουργούν
άμέσως την εντύπωση κυριαρχίας της φαρδιάς γραμμής.

Πρωτότυπο βραδινό φόρεμα, έξωμο, από
ροζ όργαντίνα σ'ε τρείς αποχωρώσεις. Δη-
μιουργεί την εντύπωση ότι αποτελείται από
ταινίες οί όποιες ξεκινάν από τὸ στήθος και, δι-
πλώνοντας στή μέση σ'ε φαρδιά ζώνη, απλώνουν
άκολούθως σχηματίζοντας την τολμηρή σ'ε σύλ-
ληψη φούστα, πού μοιάζει τόσο με φουφούλα ή
νατολίτικη. Η σάρπα συνδέεται μόνο με τόν δε-
ξι ώμο με ένα μεγάλο φιδύγκο και τυλίγοντας
σάν μανίκι τὸ ένα μπράτσο σκεπάζει μόνο τη μι-
σή πλάτη. Τὸ στενότερο άνοιγμα της φούστας ά-
ναγκάζει τὸ περπάτημα νά γίνεται λικνιστικό.

ΑΝΤΡΕΣ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ ΕΣΠΕΥΣΑΝ ΑΠ' ΟΛΕΙΣΤΙΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΥ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΩΣΕΙΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΕΖΗΣΕ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ

Ένα παιδάκι είχε ταφή ζωντανό επί 23 ώρες σ' ένα πηγάδι

Ένα αγοράκι δύομισυ χρόνων κράτησε κυριολεκτικά την αναπνοή ολόκληρης της Αυστραλίας επί 23 ώρες, όσο διάστημα δηλαδή έμεινε φυλακισμένο σε μια τρύπα ήμιτελους άρτεσιανού, πλάτους 30 εκατοστών, στη Μαντούρα, 35 μίλια νοτίως του Πάρθ. Έκατομμύρια άνθρωποι ρουφούσαν με αγωνία τις έκτακτες εκδόσεις των έφημερίδων ή έμεναν κολλημένοι κοντά στα ραδιόφωνα τους, περιμένοντας τα δελτία που μετεδίδοντο συνεχώς για την εξέλιξη των προσπαθειών διασώσεως του. "Όταν, επιτέλους, μεταδόθηκε απ' άκρου εις άκρον της ήπειρου ή είδηση ότι ή ομάδα διασώσεως που έσκαδε πυρετωδώς, είχε φθάσει στο μικρό θύμα και τó είχε ξαναφέρει στην επιφάνεια, χωρίς σοβαρά τραύματα, ένα γενικό αίσθημα άνακουφίσεως απλώθηκε σε χιλιάδες οικογένειες.

Τό επίκεντρο όλου αυτού του συγκλονιστικού δράματος ήταν ο μικρός Γκράχαμ Νταϊνθίς, που έπεσε στην τρύπα καθώς έπαιζε με τόν μεγαλύτερο αδελφό του, ό οποίος και έσπευσε να ειδοποιήση τούς γονείς του για τó δυστύχημα. Άμέσως έσπευσαν επί τόπου ό κύριος και ή κυρία Νταϊνθίς. Στην αρχή ό μικρός Γκράχαμ διακρινόταν σε βάθος 4 μέτρων. Ό πατέρας του, με τή συμπαράσταση τών γειτόνων, δοκίμασε να τόν τραβήξει με ένα σχοινί που προσπαθούσε να τυλίξη γύρω από τούς ώμους του. Μολονότι όμως κατάρθωσε να στερεώσει με μιά θηλειά τόν καρπό του μικρού, δέ μπόρεσε να τόν ανασύρει γιατί ήταν γερά σφηνωμένος στα στενά τοιχώματα τής τρύπας.

Έκκλησεις για τήν άποστολή έμπειρων μεταλλωρύχων έγιναν άμέσως στο Πάρθ, αλλά στο μεταξύ τó παιδάκι είχε γλιστρήσει ακόμη βαθύτερα μέσα στην τρύπα και τελικά έφθασε σε βάθος 7,5 μέτρων.

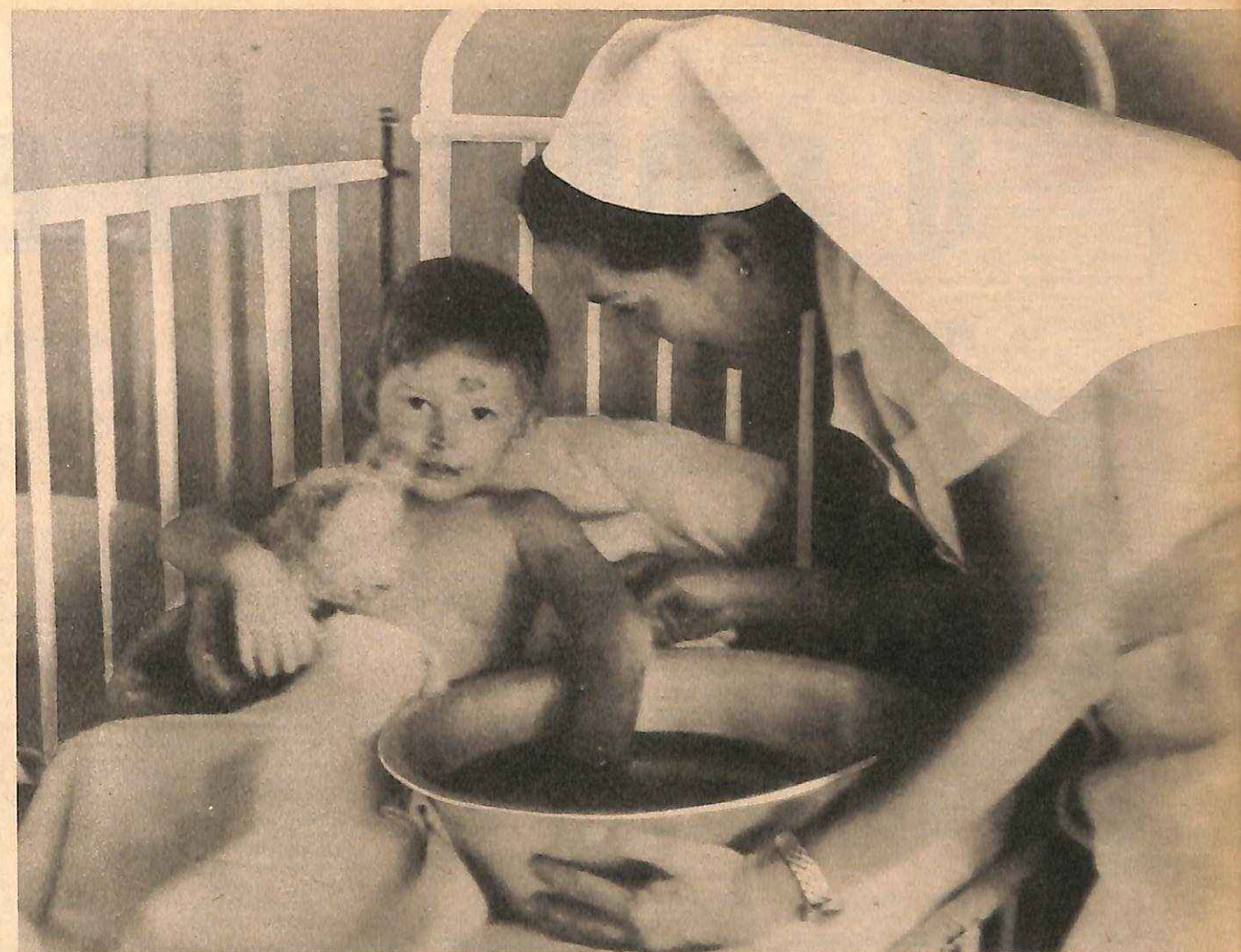
Από τά γειτονικά άνθρακωρύχια του Κόλλιρ έσπευσαν στόν τόπο του δυστυχήματος πολυάριθμοι μηχανικοί και άνθρακωρύχοι. Στην αρχή άρχισαν να σκάβουν παραπλεύρως τής τρύπας, αλλά τó σχέδιό τους εγκαταλείφθηκε και άρχισαν από κάποια μεγαλύτερη απόσταση για ν' άποφύγουν τήν περίπτωση καθίζησης.

Τήν επομένη τó πρωί οι έφημερίδες και τά ραδιόφωνα άνήγγειλαν τήν πρόοδο τής μάχης που δινόταν

για τή σωτηρία του μικρού. Τά γραφεία τών έφημερίδων κατεκλύσθησαν από χιλιάδες τηλεφωνήματα, προσερχόμενα κυρίως από μητέρες που αντίλαμβάνονταν τó δράμα τής κ. Νταϊνθίς. Οι ώρες περνούσαν και αι δάρδεις τών εξαντλημένων άνθρακωρύχων εναλλάσσονταν αδιάκοπα. Έσκαβαν σε απόσταση 2,5 μέτρων από τήν τρύπα του άρτεσιανού και σε μιά διάμετρο 12 μέτρων, αλλά όταν έφθασαν σε βάθος 4,5 μέτρων, δηλαδή 3 μέτρα από τó ύψος όπου δρισκόταν ό Γκράχαμ, ή διάμετρος του πηγαδιού μειώθηκε στο 1 μέτρο, όποτε στόν χώρο αυτό μόνο ένας έργατης μπορούσε πιά να έργασθί. Όταν, επιτέλους, τó πηγάδι εκάλυψε και τά υπόλοιπα τρία μέτρα, στο ύψος που υπολογίζόταν ότι δρίσκεται τó παιδί, ή κατεύθυνση του σκαμίσματος άλλαξε και οι άνθρακωρύχοι άρχισαν να προχωρούν όριζοντίως. Τά μπάζα άδειάζονταν με ένα κουβά. Τό τελικό στάδιο ήταν τó δυσκολότερο. Υπήρχε πάντοτε ό κίνδυνος καθίζησης και ύπήρχε ό φόβος να έχη γίνει έσφαλμένος υπολογισμός για τή θέση του παιδιού, όποτε ένα ι-σχυρό κτύπημα του κασμά θα μπορούσε να ρίξει τó τελευταίο τοίχωμα και να τραυματίση τόν Γκράχαμ. Κτυπώντας άργά και προσεκτικά, ό άνθρακωρύχος του Κόλλιρ, Κήθ Μπήτσαμ, ένας από τούς πρώτους που είχαν σπεύσει επί τόπου, άνοιξε τήν πρώτη όπή πρós τήν φυλακή του μικρού. Μπορούσε πιά να διακρίνη τά ξεγδαρμένα και δουτηγμένα στη σκόνη πόδια του Γκράχαμ. Άφραιρώντας προσεκτικά τó δρόμο και φαρδαινόντας τó άνοιγμα έσυρε μαλακά τόν μικρό που έκλαιγε σπαρακτικά, και σε λίγα λεπτά τόν άπόθεσε στο στόμιο του πηγαδιού, 23 ώρες μετά τó μοιραίο γλιστρημα.

Ό κύριος και ή κυρία Νταϊνθίς, που σ' όλο τó διάστημα τών προσπαθειών τής διασώσεως εύρισκοντο σε μιά τρομακτική υπερένταση, άκουσαν τις συμβουλές τών φίλων τους, που για να τούς προφυλάξουν από τις βασανιστικές αμφιβολίες τών τελευταίων λεπτών, τούς έπεισαν να άπομακρυνθούν από κεί, πηγαινόντας μιά βόλτα με τó αυτοκίνητο. Μόλις επέστρεψαν στο σπίτι τούς περίμεναν τά νέα ότι ό Γκράχαμ ήταν ζωντανός και σόος.

Τήν πρώτη νύχτα ό μικρός είχε πυρετό και ήταν άνήσυχος, αλλά οι γιατροί βεβαίωσαν τούς γονείς —και ολόκληρη τήν Αυστραλία— ότι σε λίγες μέρες θα είναι καλά.

Ο ΑΚΟΥΣΙΟΣ ΗΡΩΣ. Τώρα θρίσκειται κάτω από τις φροντίδες τών νοσοκόμων και τών γονέων του. Άλλά δέν μπορεί, δέβαια, να καταλάβη ακόμη ότι επί είκοσι τρεις ώρες στάθηκε αίτία τής άγωνίας μιάς ολόκληρης ήπειρου

(Φωτ. Camera Press)

ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΘΗ του πηγαδιού αναδύθηκε ό Κήθ Μπήτσαμ (με τó άσπρο κράνος) φέρνοντας μαζί του τó αγοράκι. Μιά ίαχή ύψώθηκε απ' όλα τα στήθη με άνακούφιση και όλοι σπεύδουν πρόθυμοι να δώσουν μιά μικρή βοήθεια.

Ο ΣΤΟΛΟΣ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΗ;

Ποιός φταίει;

Τι πρέπει να γίνει;

Ναύαρχος ΜΕΖΕΒΙΡΗΣ: Τò ναυτικόν μας αδυνατεί ν' ανταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του

Ναύαρχος ΚΩΝΣΤΑΣ: Τò ναυτικόν μας πρέπει ν' ἀποκτήσῃ ἰσοπλῖαν μὲ τὸ τουρκικόν

Ναύαρχος ΤΟΥΜΠΑΣ: Τò θέμα αὐτὸ πρέπει νὰ ἀνα-

μετωπισθῇ ὡς ἀποκλειστικῶς ἔθνικόν

Ἡ κατάσταση τοῦ ναυτικοῦ μας—ἐνὸς ναυτικοῦ ποῦ κατέχει μιά θέσιν τόσο τιμημένη στὴν ἑλληνικὴν ἱστορία—ἀπετέλεσε ἀντικείμενο ἐρεῦνης τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, μετὰ τὸν θόρυβο ποῦ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν ἡμερήσιο τύπο. Ἐννέα ἐρωτήματα ὑπεβλήθησαν στοὺς ἑξῆ ναυάρχους, ποὺ εἶχαν καταλάβει ἡγετική θέσιν στὸν ἑλληνικὸ στόλο. Στὸ προηγούμενο τεῦχος ἐδημοσιεύθησαν οἱ ἀπαντήσεις τῶν ναυάρχων Οἰκονόμου, Σακελλαρίου καὶ Καθβαδία, στὸ σημερινό, μὲ τὸ ὁποῖο κλείνει ἡ ἐρευνα, ἀπαντοῦν οἱ ναύαρχοι Μεζεβίρης, Κώνστας καὶ Τοῦμπας. Θὰ πρέπει καὶ πάλι νὰ τονισθῇ ὅτι οἱ διατυπώμενες γνώμες, γύρω ἀπὸ τὸ μεγάλο αὐτὸ ἔθνικὸ πρόβλημα, προέρχονται ἀπὸ προσωπικότητες κατ' ἀρχὴν ἀρμόδιες. Γι' αὐτὸ καὶ πιστεύουμε ὅτι ἐπιτυχάνουν πλήρη καὶ ἐγκυρὴ πλέον κατατόπιση τοῦ ἀναγνωστικοῦ μας κοινού.

Ἀπαντᾷ

ὁ ναύαρχος κ. ΓΡ. ΜΕΖΕΒΙΡΗΣ

ὁ ὁποῖος διετέλεσε Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικού, ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1945 μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1947

Ἐπὶ τῆς πρώτης ἐρωτήσεως: Πρὸ τῆς ἀναφερομένης νέας ἐνισχύσεως τοῦ τουρκικοῦ ναυτικοῦ, ἡ κυρία δύναμις τοῦτο ἀποτελεῖτο ἐξ 8 ἀντιτορπιλικῶν στόλου καὶ δωδεκάδος ὑποβρυχίων, κατὰ τὸ πλεῖστον παραχωρηθέντων παρὰ τῆς συμμαχικῆς βοήθειας. Ὑπάρχει πάντοτε καὶ τὸ παλαιὸν καταδρομικὸν μάχης «Γιαβούζ», λίαν ὅμως ἀμφίβολου χρησιμότητος εἰς σύγχρονον πόλεμον, ἐλλείψει ἐπαρκoῦς ἀντιαεροπορικῆς προστασίας. Δὲν ὑπάρχουν λεπτομέρειαι περὶ τοῦ εἶδους τῶν παραχωρουμένων νέων σκαφῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀρκετὰ θὰ εἶναι πιθανῶς βοηθητικά. Ἀνεφέρθη ὅμως ἐν τῷ τύπῳ, ὅτι μεταξὺ τούτων περιλαμβάνονται ἔν ἐυδromον καὶ ἀριθμὸς ἀντιτορπιλικῶν.

Αἱ κυρίως μάχιμοι μονάδες τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ εἶναι σήμερον τὰ δύο μεγαλύτερα ἀντιτορπιλικά ἐκ τῶν παραχωρηθέντων ἀμερικανικῶν. Τὰ λοιπὰ τέσσαρα, καίτοι παρ' ἡμῶν φέρουν ἐπίσης τὸν τίτλον τοῦ ἀντιτορπιλικοῦ, κατὰ τὰ ἰσχύοντα εἰς τὰ ξένα ναυτικά οὐδὲ δευτέρας τάξεως συνοδὰ ἡμποῦν νὰ χαρακτηρισθῶν, λόγω τῆς μικρᾶς τῶν ταχύτητος. Τὰ 8 ἀγγλικά, τύπου Χάντ, κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἀπεδείχθησαν πολὺ καλὰ συνοδὰ. Εἶναι ὅμως πλέον παλαιὰ καὶ δὲν ἔχουν ἀνακαινισθῇ, βάσει τῶν μεταπολεμικῶν τεχνικῶν προόδων. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησιμονῆται, ὅτι ἔχουν δοθῇ ἐπὶ δακτυλῷ καὶ ἡμπορεῖ νὰ ἀναζητηθῶν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὡς συνῆχη καὶ μὲ ἄλλα τῆς ἰδίας πηγῆς. Τὰ ὑπολειφθέντα τέσσαρα, ἀγγλικά ὡσαύτως, ὑποβρυχία, ἔχουν φθάσει τὸ παραδεχόμενον διὰ τὸν τύπον τούτων πλοίων ὅσον ζωῆς καὶ εἶναι ἀνοηρονιστικά, καθ' ὃ στερούμενα σπινόμελ. Τὸ εὐδromον «Ἐλλάς», ὅπως καταστῇ χρήσιμος ἐν πολέμῳ μονὰς, δὲ ἔπρεπε νὰ ἐφοδιασθῇ διὰ ραδιενεργιστικῶν συσκευῶν καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ὁ ἀντιαεροπορικὸς ὀπλισμὸς τῶν. Ὑπάρχει πληθὺς βοηθητικῶν, περιτολικῶν, ναρκαλιευτικῶν, ἀρματαγωγῶν, ἀποδοτικῶν, ἀκταιωρῶν κτλ., ἀλλὰ ταῦτα εἶναι μὲν χρήσιμα, δὲν ἀποτελοῦν ὅμως μαχίμους μονάδας. Ἀρκετὰ δὲ ἐκ τούτων εἶναι παλαιὰ καὶ ἔχουν ὑποστῇ τὴν φθορὰν τοῦ χρόνου.

Ἀπαραίτητος ἡ παραχώρησις ὑποβρυχίων

Ὡς ἀνεκὸν ὁμῶς, ἀναμένεται ἡ παραχώρησις ἐνὸς ἀμερικανικοῦ ὑποβρυχίου, ποῦ ἐπιτίθεται νὰ εἶναι συγχρόνῳ τύπου, δραδύτερον δὲ θὰ παραχωρηθῇ καὶ δεύτερον. Ἡ παραχώρησις, ὅπως καὶ τοῦ μικροῦ τούτου ἀριθμοῦ ὑποβρυχίων, ἥτοι τελειῶς ἀπαραίτητος, ὅπως τουλάχιστον καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν πλοίων ἐπιφανείας εἰς τὴν κυρίαν ἀποστολήν των, τὰς ἀθυποβρυχιακᾶς συνοδείας, ὑπὸ τὰς συνθήκας τοῦ συγχρόνου πολέμου.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ἐρωτήσεως: Ἐὰν τὸ ζήτημα ἐξετασθῇ καὶ μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ὑποχρεώσεων, ποῦ ἔχει ἀναλάβει τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἔχουν δώσει οἱ ξένοι ναύαρχοι, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὁποίων διετέλεσαν ἐκαστοτε, οἵτινες εἰσηγήθησαν τὴν ἐνίσχυσίν του κρίνοντας ἀνεπαρκεῖς τὰς σημερινὰς δυνάμεις του.

Ἐπὶ τῆς τρίτης ἐρωτήσεως: Ἡ ἐπιβαλλομένη σύνθεσις τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἐνὸς κράτους εἶναι κυρίως συνάρτησις τῆς συνθέσεως τῶν ναυτικῶν τῶν πιθανῶν ἀντιπάλων του.

Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, εἰς περιπτώσιν παγκοσμίου συρράξεως μεταξὺ τῶν δύο ἰδεολογικῶς ἀντιθέτων παρατάξεων, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ εἰσοδοὶ τῆς Μεσογείου θὰ εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν Δυτικῶν, αἱ συγκοινωνίαι ἐν τῇ θαλάσσῃ τούτῃ θὰ ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν κυρίως δύο ρωσικά ὄπλα, τὰ

ὑποβρυχία καὶ τὴν ναυτικὴν ἀεροπορίαν, ἀμφότερα ὅμως λίαν ἰσχυρά. Κατὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἡμπορεῖ νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν Μεσόγειον ἰκανὸς ἀριθμὸς ὑποβρυχίων, ποῦ θὰ ἔχουν τὴν βάσιν των ἐξορμήσεως ἐν Ἀλβανίᾳ. Ἐπίσης τὰ ἀεροδρόμια τοῦ Παραπετάσματος εὐρίσκονται εἰς ἀπόστασιν ἐπιτρέπουσαν λίαν ἐντατικὴν δράσιν τῆς ἐχθρικής ἀεροπορίας, ἰδίᾳ κατὰ τὸν ἐν τῷ Αἰγαίῳ θαλασσίων μεταφορῶν. Τὸ κύριον, ὅθεν, ἔργον τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συγκοινωνιῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ ταύτῃ, θὰ εἶναι ἡ ἀθυποβρυχιακὴ καὶ ἀντιαεροπορικὴ συνοδεία τῶν νηοπομπῶν. Νομίζω ὅτι πρὸς ἰκανοποιητικὴν ἀνάληψιν τῶν ἀποστολῶν τούτων θὰ ἔπρεπε τὸ ναυτικὸν μας νὰ διαθέτῃ ἕνα στιλίσκον πραγματικῶν ἀντιτορπιλικῶν ἢ μάλλον, μὲ τὴν σύγχρονον ὀρολογία, συνοδῶν πρώτης τάξεως καὶ 1—2 στολίσκους τῶν ἀποκαλούμενων δευτέρας τάξεως συνοδῶν, συγχρόνῳ ὅμως τύπου. Ἐπίσης ἀριθμὸν τινα συγχρόνων ὑποβρυχίων, τουλάχιστον τὸν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν πλοίων ἐπιφανείας. Πάντως, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς σημερινῆς συνθέσεως τοῦ ναυτικοῦ, θεωρῶ ὅτι προέχει ἡ ἀποκτήσις ἀριθμοῦ τινος ἀντιτορπιλικῶν. Δέον ὅμως νὰ ἐπιστῇ ἡ προσοχὴ καὶ ἐπὶ ἑτέρου σημείου. Οἱ σημερινοὶ πόλεμοι δὲν εἶναι ναυτικοί, ἀλλ' ἀεροναυτικοί. Εἰς τὰ μεγαλύτερα ναυτικά διατίθεται ἰδιαίτερα ναυτικὴ ἀεροπορία καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν ἰδεώδη λύσιν. Παρ' ἡμῶν, ἴσως τοῦτο θὰ ὑπερέβαινε τὰς οικονομικὰς μας δυνατότητας. Πρέπει ὅμως νὰ ἐξασφαλισθῇ, ὅτι ἐν τμήμα τοῦ ἀεροπορικοῦ μας ὅπλου, διαθέτον τὸν κατάλληλον τύπον ἀεροσκαφῶν καὶ προσωπικῶν εἰδικῶν ἐκπαίδευθῇ πρὸς τὸν ἐν λόγω σκοπόν, θὰ εἶναι πάντοτε διαθέσιμον πρὸς συνεργασίαν μετὰ τῶν ναυτικῶν μας δυνάμεων.

Δὲν ἀποκλείονται οἱ μεμονωμένοι πόλεμοι

Πέραν ὅμως τῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ΝΑΤΟ ὑποχρεώσεων του, τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἔχει καὶ ἄλλας γενικώτερας ἐναντὶ τοῦ ἔθνους. Παρὰ τὸ ὑποστηριζόμενον ὑπὸ πολλῶν, ὅτι μεμονωμένοι πόλεμοι δὲν εἶναι πλέον δυνατοί, προσωπικῶς θεωρῶ, ὅτι καὶ τὸ ἐδεχόμενον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ. Αἱ φιλίας καὶ αἱ συμμαχίαι, εἶναι πολὺ ρευσταὶ καὶ ὑπάρχουν περιπτώσεις, ποῦ οἱ ἐπιδουλοῦμενοί τὴν ἀκεραιότητά μας θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῶν καὶ μεταξὺ τῶν σημερινῶν θεωρητικῶν συμμαχῶν. Μίαν δὲ ἐνδείξιν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ εἶδους τούτου τῶν συμμαχιῶν ἀποτελεῖ καὶ ἡ στάσις τῆς Τουρκίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν πολεμικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Λέρου.

Ἡ προηγούμενη ἀναφερομένη σύθεσις τοῦ ναυτικοῦ θὰ ἦτο ἡ ἐνδεξιγμένη καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας, θὰ συνέβαλλε δὲ καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῆς «Ἐλλάδος».

Ἐπὶ τῆς τετάρτης ἐρωτήσεως: Σχετικῶς πρὸς τὰς ἑλληνικὰς εὐθύνas, ἡ ἀπάντησις ἐδόθη εἰς τὸ προηγούμενον ἐρώτημα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς τουρκικὰς, καθ' ὅσον γνωρίζω, αὗται ἐπεκτείνονται εἰς τὴν Προποντιδα καὶ τὴν Μαύρην Θάλασσαν. Μία μεγάλη ὑπηρεσία, ποῦ ἡμπορεῖ νὰ παράσχῃ ἡ Τουρκία εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα, εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἀπαραιτήτου τῶν Στενῶν ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἥτις ὅμως θὰ στηριχθῇ κυρίως ἐπὶ τῆς καταλλήλου οχυρώσεώς των, τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας. Εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν ἡ Τουρκία θὰ ἔχῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἰσχυρὰς ἀεροναυτικὰς δυνάμεις. Οὐσιαστικῶς ὅμως μόνον διὰ τὰ ὑποβρυχία τῆς θὰ ὑπάρξῃ πεδῖον δράσεως, διότι πρὸ τῆς συντριπτικῆς ὑπεροχῆς τῶν ρωσικῶν, τὰ πλοία τῆς ἐπιφανείας μοιραίως θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ζητήσουν προστασίαν ὅπισθεν τῶν Στενῶν τοῦ Βοσπόρου.

Ἐπὶ τῆς πέμπτης ἐρωτήσεως: Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐδόθη ὅλος ἰδιαίτερα προσοχὴ εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις ξηρᾶς, τόσον τὰς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ, ὅσον καὶ διὰ τὰς ἐπίσκευας καὶ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν πλοίων. Ἐκτοτε δὲ βαίνουνσιν συνεχῶς δελτιούμεναι καὶ σήμερον εἶναι πολὺ καλύτεραι τῶν προπολεμικῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικόν, ἀπὸ πλευρᾶς ποιοτικῆς, ἡ ἀξία του ἔχει ἀναγνωρισθῇ καὶ παρὰ πάντων τῶν ξένων. Διακρίνεται, τόσον διὰ τὸ ὕψηλόν του ἠθικόν, ὅσον καὶ διὰ τὰς ναυτικὰς ἀρετὰς καὶ τὴν τεχνικὴν κατάρτισιν. Ἡ μεγάλῃ δὲ πλειονότης τῶν στελεχῶν του, ποῦ συμμετέσχον τοῦ τελευταίου πολέμου, διαθέτει καὶ τὸ ἐξαιρετικῆς σημασίας προσὸν τοῦ ἐμπειροπλοῦ, τοῦ ὁποίου στεροῦνται ὀρισμένα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου.

Ἀπὸ πλευρᾶς ποσοτικῆς, τὸ προσωπικόν δὲν ὑστερεῖ ἀριθμητικῶς τοῦ προπολεμικοῦ, τουλάχιστον μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχουν αὐξηθῇ σημαντικῶς οἱ ὀργανικοὶ ἀριθμοὶ τῶν μονίμων στελεχῶν.

Ἡ συμπλήρωσις τοῦ στόλου μας εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην σύνθεσιν δὲν σημαίνει ὅτι καὶ ἐν εἰρήνῃ ἀπαντᾷ τὰ πλοία δὲ εὐρίσκονται ἐν ἐνεργείᾳ, διότι εἰς οὐδὲν ναυτικὸν συμβαίνει τοῦτο. Διατηροῦνται εἰς κατάστασιν ἐνεργείας μόνον τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ συντηροῦνται ἐν καταστάσει ἐφεδρείας, μὲ λίαν ἡλαττωμένον προσωπικόν. Ἐχῶ τὴν γνώμην ὅτι, ἐὰν δοθῶν νέα σκάφη, θὰ εἶναι ἤδη δυνατὴ μερικὴ τις ἐξοικονόμησις προσωπικοῦ, ἰδίᾳ δι' ἀναθεώρησεως τῶν ὀργανισμῶν τῶν ὑπηρεσιῶν ξηρᾶς. Ἐὰν ἀπαιτηθῶν ἀκόμη μερικαὶ ἑκατοντάδες στρατευμάτων, ὅπως παρῶν πολλοὶ καταγόμενοι ἐκ ναυτικῶν περιοχῶν, ποῦ μεταφέρονται ἤδη εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, καὶ θὰ ἡμπορούσαν νὰ χρησιμοποιηθῶν εἰς τὸ ναυτικόν, ἀνευ αἰσθητῆς μείσεως τῆς στρατιωτικῆς μας ἰσχύος. Ἀφ' ἑτέρου, πρέπει νὰ ἐπιδιαχθῇ ἡ δημιουργία σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἐφεδρικῶν στελεχῶν. Ἡ χώρα μας διαθέτει πολλοὺς ναυτικούς, αἱ καθημερινῶς δὲ αὐξανόμεναι τεχνικαὶ σχολαὶ ἡμποροῦν νὰ παράσχουν τοὺς ἀναγκαίουντας διὰ τὰς τεχνικὰς εἰ-

ΤΑ 9 ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

- Ἐγγραφή ὅτι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν συμμάχων ἡ ἐνίσχυσις τοῦ τουρκικοῦ στόλου διὰ 39 νέων πολεμικῶν σκαφῶν. Κατὰ τὴν τούτου ποία εἶναι ἡ σημερινὴ σύνθεσις τοῦ τουρκικοῦ ναυτικοῦ καὶ ποία τοῦ ἑλληνικοῦ;
- Τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν ὑπὸ τὴν σημερινήν του σύνθεσιν εἶναι εἰς θέσιν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰς τακτικὰς καὶ στρατηγικὰς τοῦ ἀποστολᾶς;
- Ἡ γεωγραφικὴ, πολιτικὴ καὶ στρατηγικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος σήμερον ἐπιβάλλει διάφορον σύνθεσιν τοῦ ναυτικοῦ καὶ ποίαν περίπου;
- Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς συμμαχίας τοῦ ΝΑΤΟ ποία περὶ ναυτικῆς εὐθύνῃς ἔχουν καταμερισθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ποία εἰς τὴν Τουρκίαν;
- Ἐὰν ὑποτεθῇ ἐφικτὴ ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἀπαιτουμένου πολεμικοῦ ὕλικου, αἱ ὑφιστάμεναι τεχνικαὶ κλπ. ἐγκαταστάσεις, προσωπικὸν καὶ στελεχὴ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις πλήρους ἀποδόσεως τοῦ ὕλικου αὐτοῦ;
- Ἐὰν τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν τοῦ 1940 ἢ τοῦ 1912, ὡς σύνολον πολεμικοῦ δυναμικοῦ, βαθμολογηθῇ μὲ 100, ποίαν βαθμολογίαν θὰ ἐδίδατε εἰς τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν τοῦ 1957;
- Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ τουρκικοῦ στόλου ἐπηρεάζει καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἰσχύϊν τῆς Ἑλλάδος;
- Ἡ Τουρκία εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀνταποκριθῇ ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικοῦ καὶ στελεχῶν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις πλήρους ἀποδόσεως τῆς παρούσης ὕλικῆς ἐνισχύσεως τοῦ στόλου τῆς;
- Διὰ τὴν παρημελήθη ὑπὸ τῶν συμμάχων ὁ ἀνάλογος πρὸς τὸν στρατὸν ξηρᾶς ἐφοδιασμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ; Ὑπάρχουν ἑλληνικαὶ εὐθύναι πρὸς τοῦτο καὶ ποία;

τόπισαν ἐξῶς ἀποτελεσματικῶς τὰ διατιθέμενα παρ' ἡμῶν πλοία συνοδείας, καίτοι ἐπτεροῦντο τοῦ οὐσιώδους μέσου καταπολεμήσεως τοῦ ὅπλου τοῦ, τῶν συσκευῶν ἐντοπισμοῦ τῶν ὑποβρυχίων.

Συνεπῶς, εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τὰς τότε κρατούσας συνθήκας, τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν διέθετε τὰ ἀπαιτούμενα μέσα ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὰς ἀποστολὰς του.

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΠΛΟΙΟ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΜΑΣ, Η «ΕΛΛΗ», ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΑΠΗΡΧΑΙΩΜΕΝΟ, ΩΣΤΕ ΣΤΕΡΕΙΤΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ

"Ήδη, εις νέον παγκόσμιον πόλεμον, άναμένεται έντατική δράσις έν τώ Αιγαίω των σοδιετικών ένσερίων και ύποδρυχίων δυνάμεων. Έάν τούτο συμβή, άσφαλώς ή σημερινή σύνθεσις τού ναυτικού μας, άπό άπόψεως ύλικού, δεν θα τού επιτρέψη όπως άταποκοπή Ικανοποιητικώς εις τās ύποχρεώσεις του.

Έπί τής έβδόμης έρωτήσεως: Τό θέμα είναι μάλλον μορφής πολιτικής. Τυχάνει ζήτημα έκτιμήσεως, εάν ύπάρξη πιθανότης μεμωμένης έλληνοτουρκικής συρράξεως, όποτε δεδαίως ή ένίσχυσις τού τουρκικού ναυτικού, χωρίς παράλληλον τού ίδιού μας, θα έδικαιοιλόγει πολ- λās άνησχίας.

Άλλά και άποκλειομένης τής άνωτέρω περιπτώσεως και πάλιν ή άνισος κατανομή μεταξύ των δύο κρατών τής συμμαχικής ναυτικής βοηθείας δημιουργεί άίσθημα πικρίας, διότι όλως άδικαιολογήτως τó έλληνικόν ναυτικόν τί- θεται εις μειονεκτικήν θέσιν έναντι τού τουρκικού. Καί τούτο, διότι τó ήμέ- τερον εις μίαν παγκόσμιον σύρραξιν, ως άεπιτύχη προηγουμένης, θα έχη νά επιτελέσθι σημαντικωτέραν άποστολήν, αι δέ παραδόσεις του και ή ποιότης τού έμφύχου ύλικού του έγγυώνται, ότι θα τήν φέρη εις πέρας πολύ πλέον Ικα- νοποιητικώς.

Έπί τής όγδόης έρωτήσεως: Δέν έχω έπαρκή στοιχεία πε- ρί τής ποιότητος τού συγχρόνου ναυτικού, φαίνεται, όμως, ότι έχει επι- τελέσει Ικανώς προόδους, κατά τά τελευταία έτη.

Έν τούτοις άδιεπάκτως ήμπορεί νά ύποστηριχθθί, ότι μιά ναυτική δύναμις ώρισμένης συνθέσεως, έπηνδρωμένη με Έλληνας ναυτικούς, θα έχη πολύ μεγαλυτέραν πολεμικήν άπόδοσιν ή εάν εύρίσκεται εις χείρας Τούρκων ναυτικών.

Έπί τής ένάτης έρωτήσεως: Είμαι δέβαιος ότι ή έκάστοτε ήγεσία τού ναυτικού μας δεν παρέλειψε τó καθήκον της όπας έπιμόνης ζητήση τήν ένίσχυσίν του. Δέν γνωρίζω διά τίνα λόγον αι προσπάθειαι τής δεν έτελεσφόρησαν, καίτοι έστηρίζοντο και έπί τής έκπεφρασμένης γνώμης των άρμοδίων ζένων παραγόντων.

Άπαντά

ό ναύαρχος κ. Π. ΚΩΝΣΤΑΣ

ό όποίος διετέλεσεν Άρχηγός τού Στόλου κατά τήν περίο- δον 1947 έως 1950 και Άρχηγός τού Γεν. Έπιτελείου Ναυτι- κού κατά τά έτη 1950 — 1952

1. Άκόμη και ύπό τήν σημερινήν σύνθεσιν των ναυτικών Έλλάδος και Τουρκίας ή ύπεροχή τού τουρκικού σ τ ό λ ο υ ν εις ά ρ ι θ μ ό ν π λ ο ι ώ ν με άνωτέραν μαχητικήν άξίαν είναι άναμφισβήτητος.

Ός παράδειγμα φέρω —διά νά μήν ύπείσθλω εις λεπτομερείας— ότι έναντι των δύο μεγάλων και άξιομάχων άντιτοπιλικών μας, ή Τουρκία πα- ρατάσσει έπτά μεγάλα άντιτοπιλλικά και έναντι των έξ παλαιών και άνευ μεγάλης μαχητικής άξίας ύποδρυχίων μας παρατάσσει 12 μεγάλα και συγ- χρόνου τύπου ύποδρύχια. Φαντασθίτε πόσον ό τουρκικός στόλος θα ύπερέχη τού ίδιού μας, όταν ένισχυθί, ως λέγεται, διά 39 νέων μονάδων μεταξύ των όποιων, πληροφορία φέρει ότι θα είναι έν έυδρομον (καταδρυμικόν) και άρι- θμός άντιτοπιλλικών στόλου και συνοδείας.

Άδυναμία έκπληρώσεως τής άποστολής του

2. Άναμφισθητήτως όχι! Δέν δύναται ό στόλος μας νά φέρη εις πέ- ρας τās άποστολάς, τās όποιας τού έχει αναθέσει τó Ν.Α.Τ.Ο., μήτε έκείνας τās όποιας τού έπιβάλλει ή έθνικ ή άσ φά- λει α τ ή ς χ ώ ρ α ς, τόσο λόγω άριθμητικής του άνπαρκειάς, όσον και άκαταλληλότητος πλοίων.

Και άκόμη διότι ό στόλος μας στερείται άεροπορίας ναυτικής συνεργασίας τó δέ κράτος βάσεων και λιμένων με άνταεροπορικήν προστασίαν, άνευ τής όποιας είναι προβληματική ή συγκέντρωσις εις τά όρμητήρια αυτά των στρα- τευμάτων και έφοδίων, ως και ό σχηματισμός των νηοτομπών.

3. Τά βαλκανικά κράτη, μετά τών όποιών ή χώρα μας σύνορεύει και ύ- πάρχει πιθανότης νά έλθι εις ρήξιν, δεν έχουν άξιόλογα ναυτικά, ώστε ή σύνθεσις τού ναυτικού μας νά πρέπει καταλλήλως νά προσαρμοσθθί. Τό μό- νον έξ αυτών, τó όποιον έχει άξιόλογον ναυτικόν είναι ή Τουρκία και δι' αυτό πρέπει πάση θυσία νά επιτύχωμεν — τ ο υ λ ά χ ι σ τ ο ν — τ ή ν με τ ' α ύ τ ή ς ι σ ο π λ ί α ν.

Η γεωγραφική μας όωσις με τά έκτεταμένα παράλια και τήν πληθύν των νήσων και άκόμη με τήν ιδιόζουσαν στρατηγικήν θέσιν μας εις τήν Λεκανήν τής Άνατολικής Μεσογείου (δυνάμεθα άπό τās βάσεις μας νά ελέγχομεν διά τού Ιονίου τήν Άδριατικήν-διά τού Αιγαίου τά Δαρδανέλλια, διά τού Κρητικού και Δωδεκανησιακού Πελάγους τās πρós Αίγυπτον και Μέσην Άνατολήν συγ- κοινωνίας), όλα αυτά μάς επιβάλλουν νά έχωμεν μίαν άνάλογον ναυτικήν δύ- ναμιν, ίνα ή χώρα μας δύνηθι νά έκπληρώσθι γεωπολιτικούς τήν άποστολήν της και άκόμη πρós τó συμφέρον αυτών τούτων των συμμάχων.

Εις ήμάς ανήκει ή άσφάλεια τού Αιγαίου

4. Όλη ή Άνατολική Μεσόγειος, περιλαμβανομένου τού Ιονίου και Αι- γαίου Πελάγους, έχει καταμεμνηθί εις ζώνας ύπό τού Ν.Α.Τ.Ο. και έχει άνατεθί εις έκαστον κράτος ή εθύνη τής άσφαλείας των νηοτομπών, αι όποιαι θα υ- πακινούνται έντός τής αντίστοιχού ζώνης. Λεπτομερείας τής κατανομής αυ- τής δεν δύναμαι νά γνωρίζω. Νομίζω όμως ότι έφ' όσον τó Αιγαίον είναι γε- μάτο έλληνικά νησιά και κατά συνέπειαν έθνολογικώς και γεωγραφικώς ανήκει εις τήν Έλλάδα, ή άσφάλεια τής ζώνης τού Αιγαίου θα πρέπει νά έχη άνα- τεθί εις τó έλληνικόν ναυτικόν. Καί ίδού τó όξύμωρον σχήμα: Με τήν σημερι- νήν σύνθεσιν τού ναυτικού μας νά μή δύναται τούτο νά έκπληρώσθι έντός αυτού —έντός δηλαδή τής ελληνικής θαλάσσης— τās έθνικās άποστολάς ή τās άποστολάς τού Ν.Α.Τ.Ο. καθ' όν χρόνον τó τουρκικόν ναυτικόν θα δύναται μέσα εις τά νερά μας νά φέρη εις πέρας αυτές!

5. Άναμφισθητήτως ναι! Άλλά διά νά δύνηθι τó ναυτικόν μας νά άντα- ποκριθί εις τās άπαιτήσεις αυτές άπαιτούνται δύο βασικά προϋποθέσεις: ΠΡΩΤΟΝ: Τό ταχύτερον, νά προμηθευθώμεν μερικά νέ α κ α ι σ υ γ χ ρ ο ν ι σ μ έ ν α ά ν τ ι τ ο ρ π ι λ λ ι κ ά και ύποδρύχια, ίνα άπο- κριθώμεν έφεδρείας έκπαιδευμένας εις τās συγχρόνους μεθόδους τού ναυτι-

κού πολέμου και ΔΕΥΤΕΡΟΝ, τó ταχύτερον, νά παύσθι ή σημειω- θείσα μεγάλη διαρροή δια τής πα ρ α ι τ ή σ ε ω ς κ α ι ά π ο μ α κ ρ ύ ν σ ε ω ς έκ τού ναυτικού, όλων εκείνων των άξιοματικών οι όποιοι έκαναν τόν τελευταίον πόλεμον. Πολλοί έξ αυτών, άριστές, έχουν ήδη άπομακρυνθθί διά λόγους κυρίως οικονομικούς, διότι εύρίσκουν εις άλλας έπιχειρήσεις μεγαλυτέρας ύλικās άπολαβάς.

Έάν έχωμεν Ικανώς έφεδρείας, κατάλληλα στ:λέχη και καλώς έμπνευσμέ- νον εσχέδιον κινητοποιήσεως, τó μικρόν μας ναυτικόν θα δύνηθι νά άπτυ- χθί άμέσως και νά έπαδρώσι ταχύτατα έν περιπτώσει ανάγκης νέας μονάδας. Τούτο άλλωστε μάς συνέβη κατά τόν τελευταίον πόλεμον εις τήν Μ. Άνατολήν.

6. Λυπούμαι νά βαθμολογήσω τó σημερινόν ναυτικόν, παρά τó Ικανότατο προσωπικόν του, όχι Ικανοποιητικώς. Καί τούτο λόγω τής άριθμητικής άε- παρκειάς και τού άσυγχρόνιστου ύλικού του, άφού ως σήμερον εξέλίσσεται ό πόλεμος όλονέν περισσότερον έπιστημονικώς και μηχανοποιημένος, και οι πλέον έμπειροι άξιωματικοί δεν δύναται νά άποδώσουν εις αυτόν. εάν δεν έχωσιν εις τās χείρας των σύγχρονα πλοία και νέα ύποδείγματα έξοπλισμού, όργάνων και μηχανημάτων. Άναμφιδόλως τó ήθικόν παίζει σπουδαίον ρόλο. Καί ό παράγων αυτός εις έναν τυχόν μελλοντικόν πόλεμον θα είναι ύπέρ ήμών.

Ή πολιτική ήγεσία μας πρέπει ν' άνησυχή

7. Άσφαλώς ή ένίσχυσις τού τουρκικού στόλου επηρεάζει πολιτικώς και στρατιωτικώς τήν Έλλάδα, άφού οι Τούρκοι διατυπώνουν σήμερα άπειλάς καθ' ήμών, όμιλούν περί άναθεωρήσεως τής συνθήκης τής Λωζάννης και φθά- νουν μέχρι τού σημείου νά παρουσιάζουν δικ:δικήσεις έπί των άνατολικών νήσων τής Δωδεκανήσου και τής Κύπρου. Νομίζω συνεπώς ότι ή πολιτική και στρατιωτική ήγεσία πρέπει νά άνησυχούν άπό τās επιδιώξεις τής Τουρ- κίας, όπως κυριαρχήση τού Αιγαίου Πελάγους, διότι άαμφισθητήτως μόλις ως αι διεθνείς συνθήκαι επιτρέψουν τούτο αύτή θα έπαυέλθι δριμύτερον.

8. Νομίζω, όχι! Άφ' ένός μεν διότι τó τουρκικόν ναυ:κόν δεν έχει τήν έμπειρίαν και πολεμικήν πείραν τού προσωπικού μας και άφ' έτέρου διότι ή Τουρκία λόγω τής γεωγραφικής θέσεως της είναι κράτος περισσότερον χειρ- σαίον παρά ναυτικόν. Οι Τούρκοι πάντοτε είχαν στρατόν ίσχυρόν κατά ξηράν και ύπερούντα κατά θάλασσαν, πλην άαλαμπών τινών. Παρά τούτα όμως ή ήγεσία του προσπαθεί διά νέων έγκαταστάσεων, συγχρονισμένων σχολών και ναυτικών γυμνασίων νά άσabiδύσθι τήν έκπαιδευτικήν κομπύλην τού προσα- ντικού και τó ήθικόν των άξιωματικών. Άαμφιδόλως δέ έπί τού σημείου τού- του έχει επιτύχει πολλά, εάν κρίνω άπό τās προσωπικās έπαφάς τās ό- ποιās είχαν με τó τουρκικόν ναυτικόν και άπό τās κρίσεις των Άγγλων και Άμερικανών διά τās επιδόσεις τών τουρκικών πλοίων κατά τά συνιδ:δυσμέ- να γυμνάσια τού Ν.Α.Τ.Ο.

9. Νομίζω ότι τó θέμα είναι άπλούν. Ο σύμμαχοι έχουν εις τήν Άνα- τολικήν Μεσόγειον, διά τού έκτου άμερικανικού στόλου και διά των μοι- ρών τού βρετανικού στόλου, τέτιαν συντριπτικήν κατά θάλασσαν ύπερο- χήν, ώστε νά μήν έχουν ανάγκην τού ελληνικού ναυ:κού. Έχουν ανάγκην τού στρατού μας, δηλαδή, όσον τó δυνατόν περισσοτέρων ελληνικών με- ραρχιών και δι' αυτό τόν δοηθούν. Έκ παραλλήλου έχουν ανάγκην και τής άεροπορίας μας, διά νά καλύψη, κατά τήν πρώτην φάσιν, τήν κινητοποίη- σιν των στρατιωτικών μονάδων. Καί πρó παντός έχουν ανάγκην άπό τās βάσεις μας.

Έάν όμως οι σύμμαχοι, έν τώ πλαισίω των στρατηγικών σημείων τού Ν.Α.Τ.Ο., δεν έχουν ανάγκην τού στόλου μας, έχ ει ά π ε ν α τ ι α ς ή Έλλάς άνάγκη ν α ύ τ ο ύ, διά τήν έθνικήν της άσφάλειαν και τήν περιφρούρησιν τής ειρήνης της. Καί τώρα, πού είναι μέλος τού Ν.Α. Τ.Ο. και βραδυτέρον, όταν ή θα διαλυθί τó Ν.Α.Τ.Ο. ή θα είναι άναγκα- σμένη διά λόγους γενικωτέρους νά άποχωρήσθι αυτού.

Τουλάχιστον Ισοπλίαν με τήν Τουρκίαν

Άνεξαρτήτως, όθεν, τού άν ύπάρχουν ή όχι εύθυνα έπί τής παραμελή- σεως τού ναυτικού μας μέχρι τού σημείου νά διαγραφώνται ή έμφανίζων- ται έθνικoi κίνδυνοι, ένα σήμερον επιβάλλεται: Τό κράτος σύσσωμον νά άξιώσθι άπό τούς συμμάχους δικαιοτέραν κατανομήν τής ναυτικής βοη- θείας, εις τρόπον ώστε νά άποκτήσωμεν τ ο υ λ ά χ ι σ τ ο ν ν τ ή ν ι σ ο - π λ ι α ν έναντι τής Τουρκίας, σύμφωνα άλλωστε πρós προπολεμικήν μεταξύ των δύο κρατών συμφωνίαν.

Άπαντά

ό ναύαρχος κ. Ι. ΤΟΥΜΠΑΣ

ό όποίος ανέλαβε τήν άρχηγίαν τού Στόλου κατά τήν περι- οδον 1952 — 53 και εξέλεγκν βουλευτής Άθηνών, άνήκων εις τó κόμμα τής Φ. Δ. Ε.

Άπό μακρόν οι άξιωματικοί τού Β.Ν. και ή έκάστοτε ήγεσία τού Σώ- ματος διετύπωναν ζωηράς άνησυχίας διά τήν συστηματικήν παραμέλησιν των ναυτικών δυνάμεών μας.

Άτυχώς ούδεμία καταβλήθη προσπάθεια βελτιώσεως τής καταστάσεως αυτής, με άποτελέσμα ή σημερινή σύνθεσις τού ναυτικού μας νά μήν άνταποκρίνεται εις τās έκ τής γεωγραφικής, πολιτικής και στρατηγικής θέσεως τής Έλλάδος δημιουργουμένας ύποχρεώσεις.

Η τοιαύτη έξασθένησις τής ναυτικής μας δυνάμεως έχει, ως φυσικόν, άμεσον άντικείμενον έπί τής άοτιότητος τής Έθνικής Άμύνης τής χώρας.

Αι κατά τά τελευταία ιδίως έτη εξέλιξεις των πολεμικών ναυτικών τού κόσμου και ή ένίσχυσις των στόλων άλλων κρατών, δημιουργήσαν κατά- στασιν πραγματικώς άφόρητον διά τó έλληνικόν ναυτικόν.

Η κατάστασις αύτή με ύπεχρέωσε νά φέρω τó σοβαρώτατον τούτο θέμα ένάντιον τής Βουλής και πρós τούτο υπέβαλα σχετικήν έπερώτησιν τήν όποιαν έλλίγω ότι τάχιστα, προτασσομένην των άλλων έπερωτήσεων, θα άναπτύξω άπό τού δήματος τής Βουλής.

Τās άπόψεις μου έπί τού όλου ναυτικού ζητήματος θα έκθέσω λεπτο- μερώς εις τήν Βούλην και λόγω τούτου δεν είναι δυνατόν νά άνταποκρι- θώ εις τήν εύγενή παράκλησίιν σας, όπως τās άναπτύξω διά των στηλών τού έγκριτού και λαμπρού περιοδικού σας.

Τό θέμα δέον νά άντιμετωπισθί ως έθνικόν. Πρέπει έπομένως κατά τήν συζήτησιν αύτήν νά άποκλεισθί άπόλυτως πάσα άντιπολιτευτική διό- θεσις. Αυτή τούλάχιστον είναι ή ιδ:κή μου σκέψις και πρόθεσις. ■ ■ ■

12 ΜΑΡΤΙΟΥ

1947

12 ΜΑΡΤΙΟΥ

1957

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

12—3—47. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΡΟΥΜΑΝ ΕΞΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ

Δέκα χρόνια συμπληρώθηκαν άπό τήν Ιστορικήν ήμερομυ- νία τής 12ης Μαρτίου 1947, όταν ό τότε πρόεδρος των Ήνω- μένων Πολιτειών τής Άμερικής έκφωνούσε στο Κογκρέ- σο ένα λόγο, πού έμεινε γνωστός σαν «Δόγμα Τρούμαν». Δέκα χρόνια κοσμογονικής, πραγματικά, σημασίας, ιδιαίτε- ρα γιά τήν χώρα μας. Άπό τήν εποχή τής έθνικής μας πα- λιγγενεοείας, άπό τó 1821, ίσως καμμία άλλη χρονική περίο- dos νά μη στάθηκε πιό κρίσιμη, αλλά και πιό άποφασιστική όσο τά δέκα αυτά χρόνια. Στη διαδρομή τους ή Έλλάς άπε- μάκρυνε ένα θανάσιμο κίνδυνο, εξασφάλισε τή διωσιμότη- τά της και έθαλε τά θεμέλια τού μέλλοντός της. Μετά άπό ένα νικηφόρο πόλεμο, μετά άπό τήν κατάμαυρη, τυραννική κατοχή, πού γέμισε έρείπια και πένθος τόν τόπο, ή Έλλάς στά πρώτα θήματα τής άνασυγκροτήσεως άντιμετώπισε τόν κίνδυνο τού έθνικού άφανισμού άπό τόν ξενοκίνητο συμμο- ρισμο.. Νέα έρείπια, νέες πληγές, νέο πένθος. Στο άδιέ- ξοδο επάνω, τó «Δόγμα Τρούμαν» ήρθε σαν ή άπαραίτητη συμπαράσταση ένός μεγάλου συμμάχου ένθους στη σκλη- ρή κ' υπερέφανην άποφασιστικότητα τού ελληνικού λαού

νά ζήσι έλεύθερος. Με τó «Δόγμα Τρούμαν» σαν άπαρχή ένα τεράστιο, πραγματικά, έργο έπετελέσθη στην Έλλάδα. Οι σελίδες πού ακολουθούν έχουν σκοπό νά δείξουν, συνο- πτικά, θέβαια, τή σημασία αύτής τής βοηθείας —τό τί έπαρ- γματοποίησε στόν τόπο μας. Υπάρχουν άσφαλώς άντιρρή- σεις γιά τήν διαχείριση και άποτελεσματικότητα τής άμερι- κανικής βοηθείας. Σ' ένα τόσο τεράστιο οικονομικό πείρα- μα, δεν μπορεί παρά νά σημειωθούν λάθη, παραλείψεις ή και κακοί ύπολογισμοί. Σ' αυτά φταίνε ίσως οι συνθήκες, ή έπείγουσα,δηλαδή, άνάγκη τού τόπου νά επιζητή πύση θυ- σία. Φταίει ίσως ή γραφειοκρατία των κρατικών ύπηρεσιών των δύο χωρών. Είτε άκόμη τά λάθη ήμπορεί νά όφείλυνται σε άγνοια των ελληνικών ειδικών συνθηκών ή και, σε ώρι- σμένες περιπτώσεις, στο γεγονός ότι οι Άμερικανοί ειδικοί σύμβουλοι άπεδείχθησαν κατώτεροι των άπαιτήσεων τής στιγμής. Όπου, όμως, κι άν όφείλυνται, τó γεγονός είναι ένα και σημαντικό: Κατά τά 10 χρόνια πού πέρασαν, τó έργο πού έπετελέσθη βοήθησε νά σβήσι τó παρελθόν, νά δημιουργηθί τó παρόν, νά έδραιωθί έλπιδοφόρο τó μέλλον.

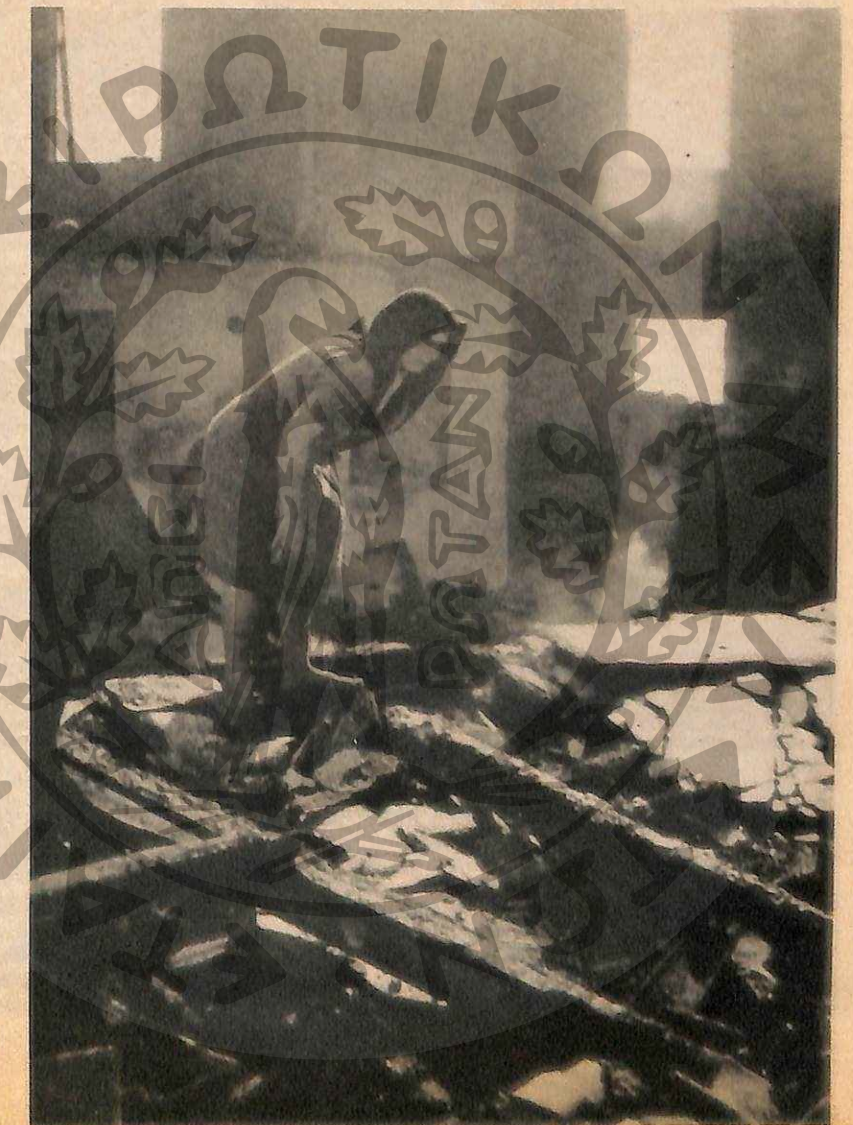
Σωροί έρειπίων, άμέτρητες πληγές, αίμοραγία, δυστυχία καί πένθος - έτος 1947

Άκόμα καί κάτω από τίς τραγικές εκείνες συνθήκες, στιγμή δέν έπαψε ό πολυβασανισμένος πληθυσμός τής υπαίθρου νά δουλεύη σκληρά, ύπομονητικά καί άκαταπόνητα τή φτωχή έλληνική γή.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΑ χωριά (άνω) άφησε πίσω της ή κατοχή. Ό,τι αξιόλογο είχε στήσει ό μόχθος 6 έλληνικών γενεών, από τό 1821, μετετράπη σ' έρείπια στά 4 χρόνια τής θεομηνίας. Μέσα συγκοινωνίας, κτίρια, νοσοκομεία, σχολεία δέν ύπήρχαν πιά κι άνάμεσα στ' έλλα καί τό σημαντικό έργο τής διώρυγος τής Κορίνθου. Αύτ ή περίσταση δρ ήκε ό ξενοκίνητος συμμοριτισμός νά δλοκληρώσ ή τήν καταστροφή, καίγοντας, λεηλατώντας, άφανίζοντας (κάτω δεξιά)

Μιά μεγάλη φωνή, πέρα από τὸν Ἀτλαντικό, στὴν πιό κρίσιμη ὥρα τῆς Ἑλλάδος

ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ ΉΤΑΝ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ πού αντιμετώπιζε ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ ἐπίθεση, σὰ μέσα τοῦ 1947. Ὁ συμμοριτισμὸς βρισκόταν τότε σὲ πλήρῃ ἀκμή. Ὁλόκληρες περιοχὲς τῆς Μακεδονίας, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐλέγχονταν ἀπολύτως ἀπὸ τὶς δυνάμεις του, ὅπως δείχνει καὶ ὁ παραπάνω χάρτης. Μὲ τὴν τακτικὴ τοῦ κλεφτοπολέμου πού ἐφάρμοζαν, ξεκινώντας ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς χώρας, διενεργοῦσαν συνεχεῖς ἐπιδρομὲς καὶ κατέστρεφαν μεθοδικὰ ὅ,τι ἔμενε ὄρθιο ἀκόμη στὴ χώρα. Οὐσιαστικά, τὰ βόρεια σύνορα ἦσαν ἀνύπαρκτα. Ὁ ὀλιγάριθμος καὶ ἐλλιπέστατος ἐξοπλισμένος ἐθνικὸς στρατὸς δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ ἀποκόψῃ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὶς ὁμογενεῖς τῶν χωρῶν τοῦ παραπετάσματος, ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ συμμοριτὲς ἐφοδίζονταν μὲ ἀφθονο πολεμικὸ υἷο. Ἐκεῖ ὡδηγοῦσαν τὰ λάφυρα ἀπὸ τὶς διαρπαγὲς τους, ἐκγυμνάζονταν, κατέφευγαν σὲ περιπτώσεις κινδύνου, ἀναπαύονταν, γιὰ νὰ ξαναγυρίσουν μὲ καινούργιες δυνάμεις καὶ πείσμα καὶ νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργο τους.

Τὸ μεσημέρι τῆς Τετάρτης, 12 Μαρτίου 1947, δεκαεννέα μόλις ἡμέρες μετὰ τὴν ἀναγγελία τῆς διακοπῆς τῆς ἀγγλικῆς οἰκονομικῆς καὶ στρατιωτικῆς βοήθειας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκία, ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξέφωνε ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦ Κογκρέσου τὸν ἱστορικὸ λόγο του. Κατωτέρω παραθέτομε τὰ κυριώτερα σημεία τοῦ «Δόγματος Τρούμαν», τὸ ὁποῖο, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἔμμεση βοήθεια πού προσέφερε στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸν λαὸ τῆς, ἀπέκτησε κοσμοϊστορικὴ σημασία, γιὰ τὸ ἀποτελεῖ τὸ πῶτο βῆμα τῆς μεγάλης ὑπερατλαντικῆς Δημοκρατίας νὰ κατανοήσῃ τὶς τάσεις τοῦ ἀπομονωτισμοῦ τῆς, ν' ἀντιταχθῇ στὰ ἐπεκτατικὰ σχέδια τοῦ διεθνούς κομμουνισμοῦ καὶ τέλος ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐνέργειαν γιὰ τὸν ἐλεύθερο κόσμο.

«Κύριε πρόεδρε τῆς Γερουσίας, κύριε πρόεδρε τῆς Βουλῆς, κύριοι γερουσιασताί καὶ βουλευταί τοῦ ἀμερικανικοῦ Κογκρέσου,

Ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως τὴν ὁποῖαν ἀντιμετωπίζει σήμερον ὁ κόσμος καθιστᾷ ἀπαραίτητον τὴν ἐμφάνισίν μου ἐνώπιόν τῆς κοινῆς ταύτης συνεδριάσεως τοῦ Κογκρέσου.

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀσφάλεια τῆς χώρας ταύτης ὑφίστανται ἄμεσον τὸν ἀντίκτυπον. Μία ἀποψὶς τῆς παρουσίας καταστάσεως τὴν ὁποῖαν ἐπιθυμῶ νὰ παρουσιάσω πρὸς ὑμᾶς κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην διὰ νὰ σᾶς χρησιμεύσῃ πρὸς μελέτην καὶ λήψιν ἀποφάσεως, ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔλαβον ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπείγουσαν ἐκκλήσιν δι' οἰκονομικὴν βοήθειαν. Αἱ προκαταρκτικαὶ πληροφορίες ἐκ μέρους τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομικῆς ἀποστολῆς, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἤδη ἐν Ἑλλάδι, καθὼς καὶ αἱ πληροφορίες τοῦ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ ἐνισχύουν τὴν δῆλωσιν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, συνιστάμενην εἰς τὸ ὅτι ἡ βοήθεια εἶναι ἐπιτακτικὴ ἐὰν ἡ Ἑλλάς πρόκειται νὰ ἐπιζῇ ὡς ἐλεύθερον ἔθνος.

Δὲν πιστεύω ὅτι ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς καὶ τὸ Κογκρέσσον ἐπιθυμοῦν νὰ καφεύσουν εἰς τὴν ἐκκλήσιν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι πλουσία χώρα. Ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν φυσικῶν πόρων ἀνέκαθεν ἐξηγάγεε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν νὰ ἐργάζεται σκληρῶς διὰ νὰ κατορθώῃ μόλις καὶ μετὰ βίας νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ζωὴν του. Ἀπὸ τοῦ 1940 ἡ φιλόπονος καὶ φιλειρηνικὴ αὕτη χώρα ὑπόστη εἰσβολὴν καὶ τετραετὴ κατασχὴν ἐκ μέρους ἐνὸς θηριώδους ἐχθροῦ καθὼς καὶ ὀξείας ἐσωτερικῆς ἀντιθέσεως.

Ὅταν αἱ δυνάμεις τῆς ἀπελευθε-

ρώσεως εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα εὗρον ὅτι οἱ ἀποχωροῦντες Γερμανοὶ κατέστρεψαν κυριολεκτικῶς ὅλας τὰς σιδηροτροχίας, τὰς ὁδοὺς, τοὺς λιμένες, τὰς συγκοινωνίας καὶ τὸν ἐμπορικὸν τῆς στόλον. Πλέον τῶν χιλίων χωρίων ἐπυρπολήθησαν. Ὁγδοήκοντα καὶ πέντε τοῖς ἑκατὸν τῶν παιδιῶν εἶναι φυματικά. Ἡ κτηνοτροφία, ἡ ὀρνιθοτροφία καὶ τὰ οἰκόσιτα ζῶα ἔχουν σχεδὸν ἐξαφανισθῇ. Ὁ πληθωρισμὸς ἐξηνέμισεν οὐσιαστικῶς ὅλας τὰς οἰκονομίας τοῦ λαοῦ.

Ὡς ἀποτέλεσμα τῶν τραγικῶν τούτων συνθηκῶν μαχητικὴ μείωσις, ἐκμεταλλευομένη τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ἀθλιότητα τῶν ἀνθρώπων, κατέστη εἰς θέσιν νὰ δημιουργήσῃ πολιτικὸν χάος, τὸ ὁποῖον καθίστα μέχρι τοῦδε ἀδύνατον τὴν οἰκονομικὴν ἀνάρρωσιν τῆς χώρας.

ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, ὁ ἐλληνοὶκὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ σημειώσῃ πρόοδον εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τῆς ἀνοικοδομήσεως. Ἡ Ἑλλάς εὐρίσκεται εἰς ἀπελπιστικὴν ἀνάγκην οἰκονομικῆς βοήθειας, ἡ ὁποία θὰ τῆς ἐπιτρέψῃ ὅπως προδῇ εἰς ἀγορὰς τροφίμων, ἱματισμοῦ, καυσίμων ὕλων καὶ σπορὰς.

Αὕτη αὕτη ἡ ὑπόστασις τοῦ ἐλληνοὶκοῦ κράτους ἀπειλεῖται σήμερον ὑπὸ τῆς τρομοκρατικῆς δράσεως χιλιάδων τινῶν ἐνόπλων, διευθυνόμενων ὑπὸ κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀψηφούν τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τινὰ σημεῖα τῆς χώρας καὶ ἰδίᾳ κατὰ μῆκος τῶν βορείων συνόρων αὐτῆς... «Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἐλληνοὶκὴ Κυβέρνησις δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάστασιν. Ὁ ἐλληνοὶκὸς στρατὸς εἶναι ὀλιγάριθμος καὶ πενηνρὸς ἐξοπλισμένος. Χρειάζεται ἐφόδια καὶ ἐξοπλισμόν. Ἐάν πρόκειται ν' ἀποκατασταθῇ ἡ ἐξουσία τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἐλληνοὶκοῦ ἔδαφους».

Κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου σχεδὸν κάθε ἔθνος ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν τρόπων ζωῆς. Ἡ ἐκλογὴ συχναὶς δὲν εἶναι ἐλεύθερα.

Ὁ εἰς τὸν τρόπον ζωῆς βασίζεται ἐπὶ τῆς θελήσεως τῆς πλειοψηφίας καὶ διακρίνεται διὰ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐλευθέρων ἐκλογῶν τῶν ἐγγυήσεων τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, ἐλευθερίας λόγου καὶ θρησκείας καὶ ἐλευθερίας ἀπὸ πάσης πολιτικῆς καταπίεσεως.

Ὁ δεύτερος τρόπος ζωῆς βασίζεται ἐπὶ τῆς θελήσεως μιᾶς μειοψηφίας δυναμικῶς ἐπιβληθείσης ἐπὶ τῆς πλειοψηφίας. Ὁ τρόπος οὗτος στηρίζεται ἐπὶ τῆς τρομοκρατίας καὶ τῆς καταπίεσεως ἐπὶ ἐλεγχόμενου τύπου καὶ ραδιοφώνου, ἐπὶ προκαθορισμένου ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν καὶ καταπίεσεως τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας.

Πιστεύω ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δέον νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς οἱ ὁποῖοι ἀντίστανται εἰς τὴν ἐπιχειρουμέ-

νην ὑποδούλωσιν των ἐκ μέρους ἐνόπλων μειοψηφίῶν ἢ δι' ἐξωτερικῶν πιέσεων.

Πιστεύω ὅτι ἡ βοήθειά μας πρέπει πρωταρχικῶς νὰ συνίσταται εἰς οἰκονομικὴν ἀρωγὴν ἥτις εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα καὶ τὴν ὁμαλὴν πολιτικὴν ἐξέλιξιν... «Ἐὰν ἡ Ἑλλάς περιπέσῃ εἰς τὸν ἐλεγχον μιᾶς ἐνόπλου μειοψηφίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς γειτονίας Τουρκίας θὰ εἶναι ἄμεσον καὶ σοβαρόν. Σύγχυσις καὶ ἀνωμαλία θὰ διαχυθῶν εἰς ὅλοκληρον τὴν Μ. Ἀνατολήν.

Επομένως παρακαλῶ τὸ Κογκρέσσον νὰ δώσῃ ἐξουσιοδότησιν πρὸς παροχὴν βοήθειας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν διὰ τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων ἑκατομμυρίων δολларίων διὰ τὴν περίοδον τὴν λήγουσαν τὴν 30ὴν Ἰουνίου τοῦ 1948. Ζητῶν τὰ ποσὰ ταῦτα ἔχω λάβει ὑπ' ὄψιν τὸ ἀνώτατον ὄριον τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ πρὸς παροχὴν βοήθειας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῶν τριακοσίων πενήκοντα ἑκα-

τομμυρίων δολларίων, τὰ ὁποῖα τελευταίως ἐζήτησα ἀπὸ τὸ Κογκρέσσον ὅπως ἐγκρίνῃ πρὸς πρόληψιν τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δυστυχίας εἰς τὰς χώρας τὰς ὑποστάσας καταστροφὰς ἐκ τοῦ πολέμου.

Ἐπὶ πλέον τῶν ποσῶν τούτων, παρακαλῶ τὸ Κογκρέσσον νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀποστολὴν ἀμερικανικοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, τῇ αἰτήσῃ τῶν χωρῶν τούτων, διὰ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ διὰ νὰ ἐποπτεύσῃ ἐπὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς οἰκονομικῆς καὶ εἰς ὑλικὸν βοήθειας ἡ ὁποία εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ χρησιγηθῇ».

Ἀνὰ νέα κεφάλαια ἡ νέα ἐξουσιοδότησις ἤθελε καταστῇ ἀναγκαία χάριν τῶν σκοπῶν τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὸ διάγγελμα τοῦτο, δὲν θὰ διστάσω νὰ ὑποβάλω τὴν κατάστασιν ἐνώπιον τοῦ Κογκρέσσου.

«Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι συνεισέφεραν 341.000.000.000 δολларία

διὰ νὰ κερδηθῇ ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος. Τὰ χρήματα ταῦτα διετέθησαν χάριν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἡ βοήθεια, τῆς ὁποίας τὴν παροχὴν συνίστῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, ἀντιπροσωπεύει ὀλίγον περισσώτερον τοῦ ἐνὸς δεκάτου τοῦ ἐνὸς τοῖς ἑκατὸν τῶν δαπανῶν τούτων. Ἡ κοινὴ λογικὴ ἀπαιτεῖ ὅπως ἐξασφαλισθῶν νὰ μὴ ἀποδοῦν ἐπὶ ματαίῳ αἱ δαπάναι ἐκεῖναι.

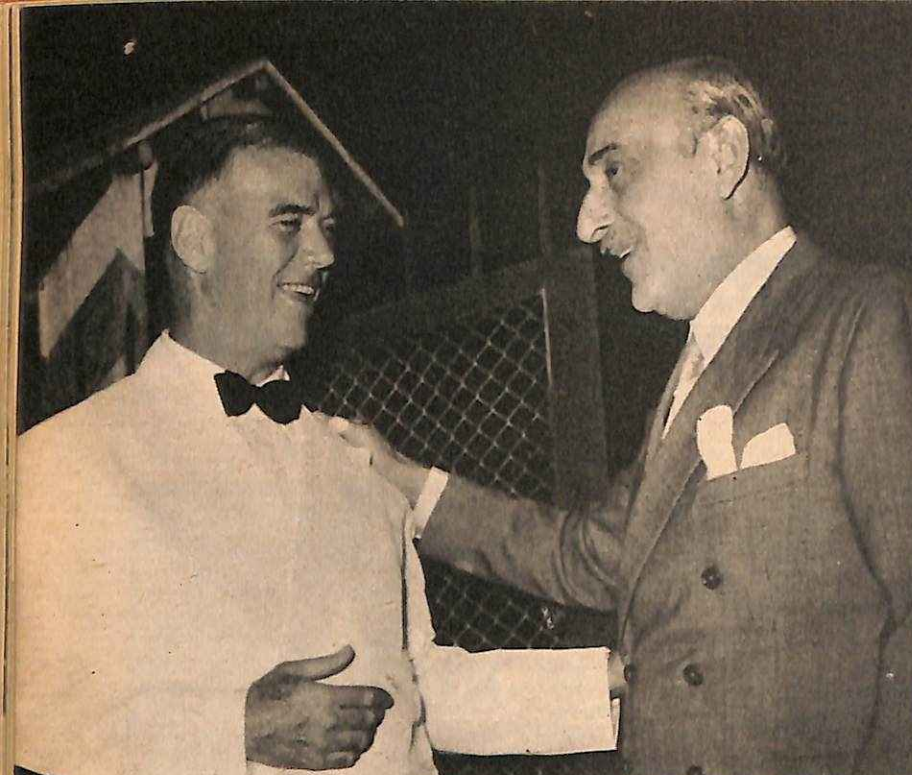
Οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ τοῦ κόσμου ἀποβλέπουν πρὸς ἡμᾶς διὰ νὰ τοὺς ὑποστηρίξωμεν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐλευθεριῶν των. Ἐὰν διστάσωμεν νὰ ἀναλάβωμεν τὴν ἡγεσίαν εἰς τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου—καὶ ἀσφαλῶς θὰ θέσωμεν εἰς κίνδυνον τὴν εὐημερίαν τοῦ ἰδίου ἡμῶν ἔθνους.

Μεγάλοι εὐθύναι ἀπετέθησαν εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξελίξεως ταύτης τῶν γεγονότων.

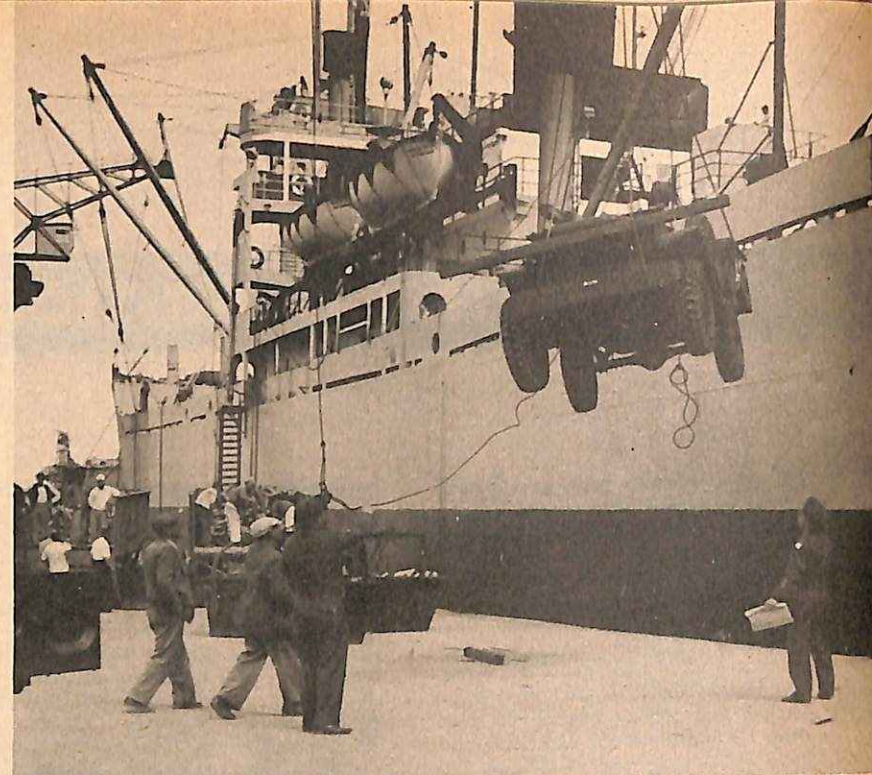
Ἐχω τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ Κογκρέσσον θὰ τὰς ἀντιμετωπίσῃ ὡς ἐμπρὲς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΨΗΦΙΣΗ τοῦ «Δόγματος» ἀπὸ τὸ Κογκρέσσον, ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος ὑπογράφει τὸν σχετικὸ νόμο. Χαρακτηριστικὸ τοῦ ἐπείγοντος τῆς καταστάσεως εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ὁ Τρούμαν ὑπέγραψε σὲ μιά ἀπὸ τὶς τραγικώτερες στιγμῆς τῆς ἰδιωτικῆς του ζωῆς—δίπλα ἀκριβῶς στὸ κρεβάτι τῆς ἐτοιμοθάνατης μητέρας του.

ΕΝΑΣ ΕΞΕΧΩΝ 'Αμερικανός στρατηγός, ο Τζαίμς Βαν Φλντ, στάθηκε στο πλευρό του άριστρατήγου 'Αλ. Παπάγου σ' όλες τις κρίσιμες ώρες.

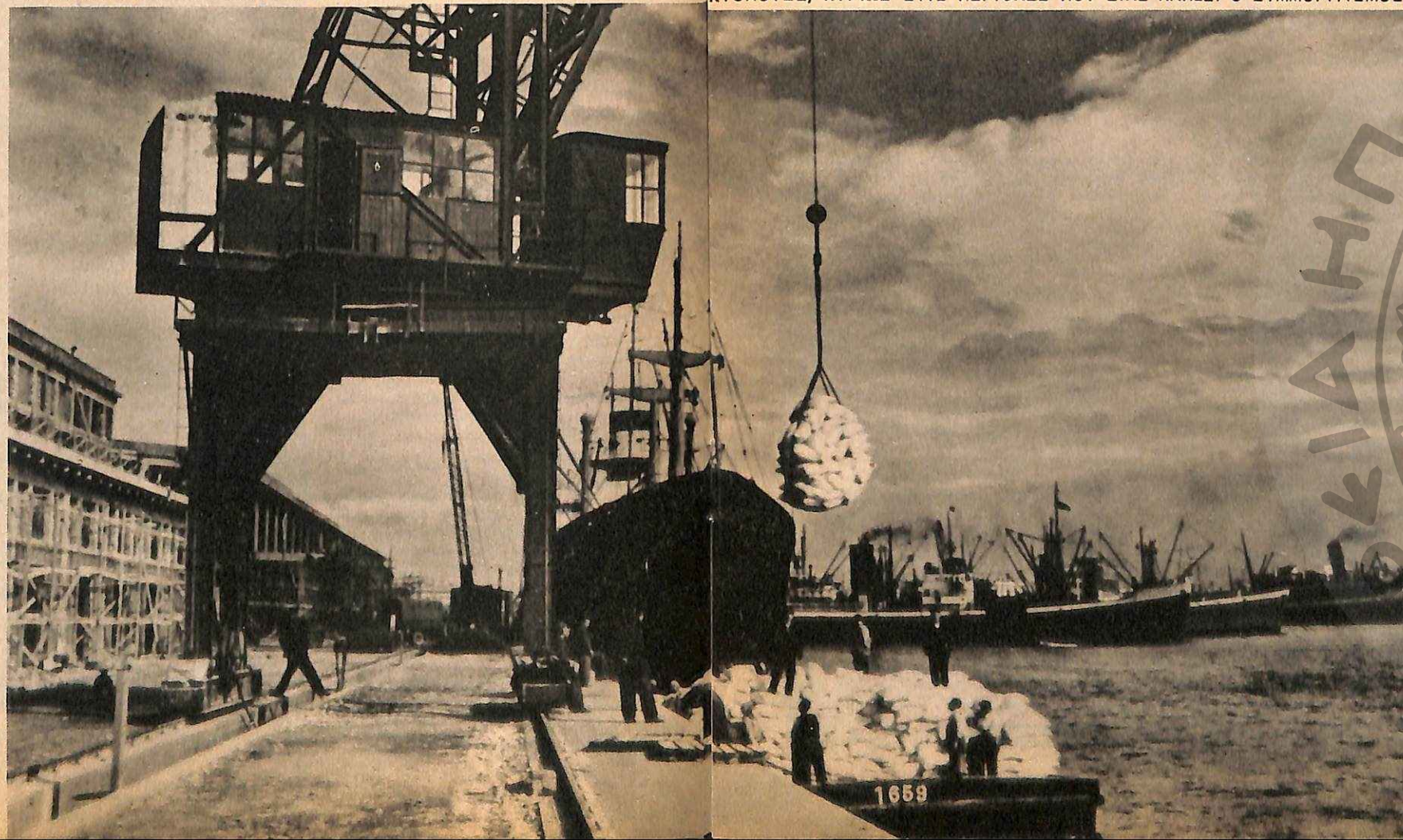

ΣΤΑ ΛΙΜΑΝΙΑ άρχισε ή έκφόρτωση πολεμικού υλικού για τις ένσπλες δυνάμεις, που είχαν έμπλακή στόν τόσο σκληρό κ' επίπονον άγώνα

Πρώτες Βοήθειες

στην 'Ελλάδα που άγωνιζόταν σκληρά...

ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΣ ΩΡΓΑΝΩΘΗΚΕ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΠΟΥ ΛΙΜΟΚΤΟΝΟΥΣΕ, ΚΥΡΙΩΣ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΠΛΗΞΕΙ Ο ΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΣ

Αμεσο αποτέλεσμα του λόγου του Προέδρου Τρούμαν ήταν να κινητοποιηθεί ο μηχανισμός των 'Ηνωμένων Πολιτειών, για την κατά το δυνατόν ταχύτερη παροχή βοήθειας στην 'Ελλάδα. Τό Κογκρέσσο επέκυρσε το προεδρικό Δόγμα στις 15 Μαΐου 1947, χωρίς να ριφθεί ούτε μία αντίθετη ψήφος. Στις 22 Μαΐου ενεκρίθη ο σχετικός νόμος και στις 20 'Ιουνίου του ίδιου χρόνου οι 'Ηνωμένες Πολιτείες και το Βασίλειο της 'Ελλάδος υπέγραψαν στην 'Αθήνα τη συνθήκη με την οποία ο ελληνικός λαός αποδεχόταν την δωρεά του αμερικανικού. Για την 'Ελλάδα υπέγραψε ο κ. Κωνστ. Τσαλδάρης, τότε υπουργός των 'Εξωτερικών και για τις 'Ηνωμένες Πολιτείες ο κ. Λίνκολν Μάκ Βέϋ, τότε πρεσβευτής της χώρας του στην 'Αθήνα.

'Ασφαλώς, προγράμματα μεγάλα σαν αυτό που χάραξε ο Πρόεδρος Τρούμαν με το λόγο του, δεν πραγματοποιούνται από τη μία μέρα στην άλλη. 'Η 'Ελλάδα όμως είχε έπιτακτική ανάγκη άμέσου βοήθειας. 'Ηδη έμεινετο ο συμμοριτοπόλεμος από ένα χρόνο και έν τώ μεταξύ, ή 'Αγγλία είχε δηλώσει ότι τα στρατεύματα και οι υπηρεσίες ης θα εγκατέλειπαν την 'Ελλάδα το αργότερο στις 31 Μαρτίου. 'Ισως γι' αυτό και οι πρώτοι μήνες της 'Αμερικανικής Βοήθειας στάθηκαν κάθε άλλο παρά έντυπωσιακοί. Οί περισσότεροι 'Ελληνες σχεδόν δεν άντελήφθησαν την αλλαγή που είχε έπέλθει. 'Αραιά και που έφθανε ένα πλοίο στο σχεδόν κατεστραμμένο λιμάνι του Πειραιά και ξεφόρτωνε τρόφιμα ή πολεμικό υλικό. Τό ότι πολλές φορές τό πλοίο αυτό προωριζόταν για άλλο λιμάνι και είχε αλλάξει την πορεία του έν πλώ, κατόπιν έπειγούσης διαταγής της αμερικανικής Κυβερνήσεως, συνήθως δεν γινότανε καν γνωστό. 'Ωστόσο, ή εργασία συνεχιζόταν άθόρυβα και σιγά - σιγά, τά πλοία που μεταφέρον τό πολύτιμο φορτίο τους, όλοένα πλήθαιναν. Τό σχέδιο της βοήθειας στις γενικές του γραμμές ήταν άπλο. Προείχε να σωθή ή 'Ελλάς από την κομμουνιστική άπειλή και να προληφθή ο λιμός που άπειλούσε τόν πληθυσμό. 'Αργότερα, όταν θα παρέρχονταν οι τραγικές έκείνες ώρες, θα έμπαινε σ' ένεργεια ή άποκατάσταση της κατεστραμμένης οικονομίας της και ή άνοικοδόμηση. 'Ο έπισιτισμός και ή ένίσχυση του άντισυμμοριακού άγώνα ήταν τά πρώτα και κυριότερα μελήματα της 'Αμερικανικής Βοήθειας άμέσως μετά την εξαγγελία του Δόγματος.

Όταν, έπειτα από σκληρούς άγώνες, ο ελληνικός στρατός έξουδετέρωσε τελικά την κομμουνιστική έπίδουλή και άποκατεστάθησαν στην 'Ελλάδα ή τάξη και ο νόμος, άρχισε τό δεύτερο στάδιο της 'Αμερικανικής Βοήθειας. Τώρα ήταν πιά καιρός να σκεφθή κανείς για τά κατεστραμμένα χωριά, για τά εργοστάσια, τά μεταλλεία, τόν έξηλεκτρισμό, τη γεωργική καλλιέργεια, για τά σχολεία και τά νοσοκομεία και γενικά για όλα εκείνα που θα εξασφάλιζαν τη μελλοντική εύημερία του ελληνικού λαού. Σύνθημα της δεύτερας αυτής περιόδου της βοήθειας ήταν άνασυγκρότηση και ανάπτυξη. Οί 'Ελληνες άρμόδιοι με τούς 'Αμερικανούς συμβούλους κατέστρωναν τά σχέδια που σιγά - σιγά θ' άλλαζαν την μορφή της 'Ελλάδας. Τό όνειρο άρχιζε πιά να παίρνει σάρκα και όστά. Με τά τεράστια κεφάλαια που εισέρρευσαν εκείνη την περίοδο, μπήκαν τά θεμέλια του συγχρονισμού της έθνικής οικονομίας. 'Ωστόσο, τ' άποτελέσματα δεν ήταν άκόμη φανερά γιατί, έκτός από ένα μεγάλο μέρος των κεφαλαίων που διετίθεντο για καταναλωτικά άγαθά, τό υπόλοιπο έπενδύετο σε παραγωγικά έργα μακράς πνοής. Στα χρόνια αυτά ή βοήθεια έφθασε τό άνώτατο σημείο της και ή 'Ελλάδα εξακολουθούσε να μην έχη δικούς της πόρους. Λίγο - λίγο όμως, και ένό περιορίζονταν σημαντικά οι άνάγκες σε κονδύλια για την έπούλωση των πληγών του πολέμου, της κατοχής και του συμμοριτοπολέμου, άρχισαν ν' άποδίδουν και τά παραγωγικά έργα. Οί δρόμοι, τά γεφύρια, οι σιδηρόδρομοι, τά λιμάνια, τά σπίτια, τά σχολεία, άνακατασκευάστηκαν. Οί άγρότες μπόρεσαν ν' άξιοποιήσουν την εργασία τους, ν' αύξήσουν και να καλύτερέσουν ποιοτικά την παραγωγή τους. Οί εργάτες απέκτησαν συγχρονισμένα μηχανήματα. Καινούργιοι κλάδοι άνοιξαν στην παραγωγή. Δειλά - δειλά, ή 'Ελλάδα άρχισε πάλι την έξαγωγή προϊόντων. Νέοι πόροι — από τό έμπόριο, από τις έξαγωγές από την έσωτερική κατανάλωση — δημιουργήθηκαν. 'Ο σκληρός μόχθος των 'Ελλήνων, ή έπιδεξιότης τους και ή λαχτάρα τους για ένα καλύτερο αύριο, καθώς και ή τεχνική και οικονομική συμπαράσταση της βοήθειας, άρχισαν ν' άποδίδουν καρπούς.

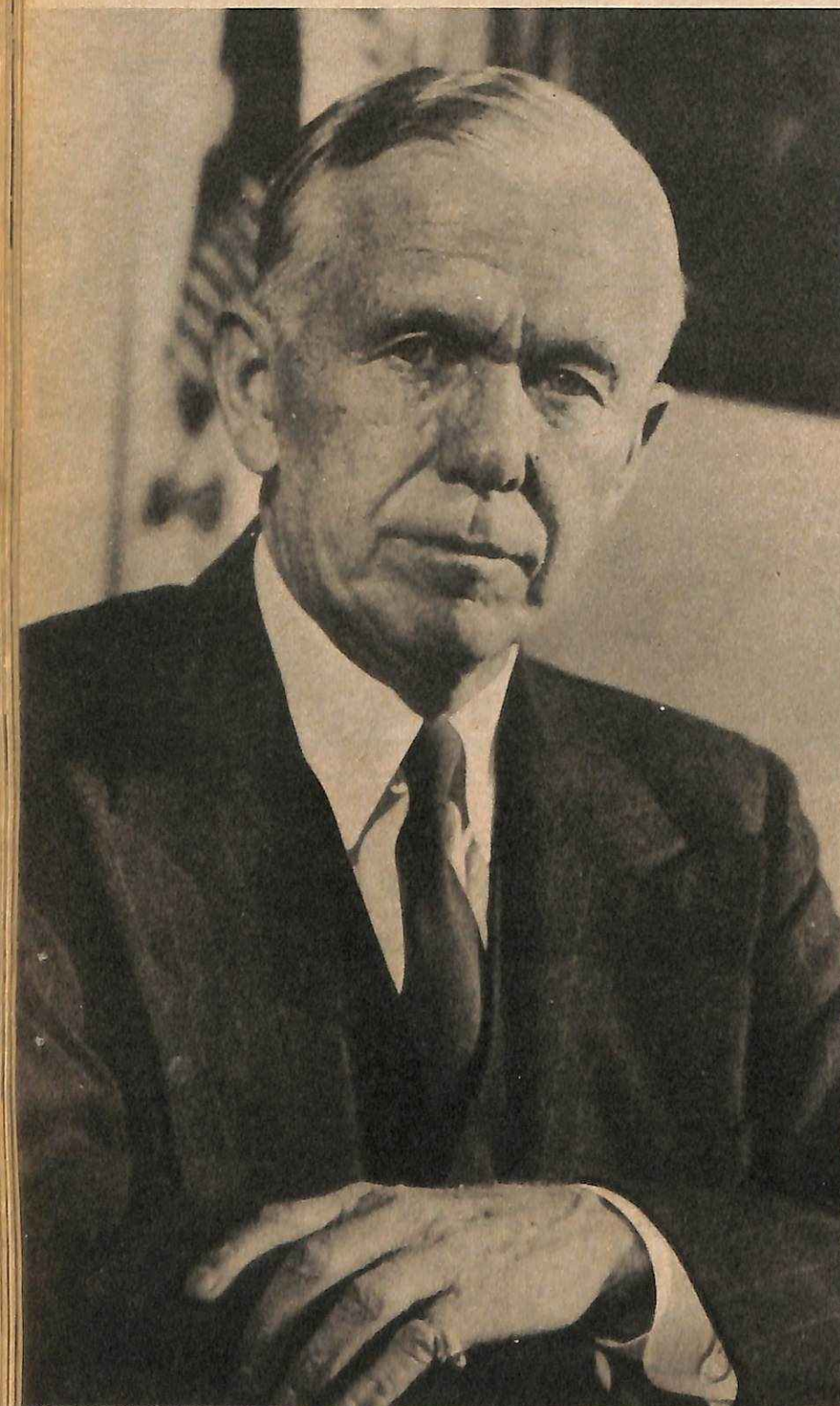

ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΚΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΤΟΥ

Για την ιερήν έλευθερία Για ένα καλύτερο αύριο

Αναμφισβήτητα, κοντά στις υλικές καταστροφές που έπεσώρευσαν ο πόλεμος, ή κατοχή και ή άναταραξία, έξ 'ίσου σημαντικό πλήγμα κατέφερε και ο χρόνιος λιμός που έκόλυσε, σαν συνέπεια τους, έκτεταμένες περιοχές της χώρας. 'Η έκρηδενισμένη γεωργική και βιομηχανική παραγωγή της φτωχής ελληνικής γης δεν έφτανε για να συντηρήσει στοιχειωδώς τούς κατοίκους της. Οί διανομές της ΕΜ-ΕΛ και της ΟΥΝΡΑ είχαν προσωρινό και κατεπείγοντα χαρακτήρα, μέχρι να μπη σε κίνηση ο μηχανισμός της έθνικής οικονομίας. 'Αντ' αυτού, νέο όξυτάτο πρόβλημα δημιούργησε ή μετακίνηση 700 χιλιάδων ανθρώπων, περίπου, που εγκατέλειψαν τις έστίες τους για ν' άποφύγουν τη σφαγή και την διαβία στρατολογία. Τραγική εικόνα άδριότητος παρουσίαζαν οι προσωρινές εγκαταστάσεις τους στα κέντρα όπου είχαν συγκεντρωθεί, κάτω από την προστασία του έθνικού στρατού. Τεράστια ποσά διετέθησαν για τόν έπισιτισμό και τόν επαναπαυσμό τους μετά την λήξη του τόσο όδυνηρού συμμοριτοπολέμου. Με την ένίσχυση αυτή ή διωσιμότης του ελληνικού λαού, ή σκληρή του άπόφαση να διατηρηθή γερός μέσα στη συμφορά, έθριάμβευσε. 'Ο άγώνας για την έλευθερία, ο άγώνας για τό κτίσιμο των γκρεμισμένων σπιτιών, για την καλλιέργεια της γης, ο άγώνας με μιά λέξη για την επίδωση και για ένα καλύτερο αύριο κερδιζόταν. Σήμερα, δέκα χρόνια μετά από τις δύσκολες εκείνες ήμέρες ίσως να έχουμε ξεχάσει πολλά. Χρειάζεται όμως ν' ανατρέξουμε στο παρελθόν γιατί, με όσα έπιτεύχθηκαν, άποκτούμε την έμπιστοσύνη προς τό μέλλον. 'Ενα μέλλον καλύτερο για όλους

Πάνω από δύο δισεκατομμύρια δολάρια...

Το «Δόγμα Τρούμαν» έκανε το πρώτο αποφασιστικό βήμα για την ενίσχυση ξένων χωρών εν καιρώ ειρήνης. Άλλα δεν ήταν μόνον η ‘Ελλάς και η Τουρκία που είχαν ανάγκη από την οικονομική βοήθεια των ‘Ηνωμένων Πολιτειών. Όλες σχεδόν οι χώρες της Ευρώπης, που η οικονομία τους είχε εξαρτηθεί από τον πόλεμο, αντιμετώπιζαν το φάσμα της καταρρεύσεως. Την επείγουσα αυτή ανάγκη ήλθε να καλύψει ο πακτωλός της μεγάλης υπερατλαντικής δημοκρατίας, η οποία εγκαίρως ανέληφθη ότι και η δική της ευημερία έμπαινε σε κίνδυνο μέσα σ’ ένα κόσμο που τον έμάστιζε η πείνα. Το συγκεκριμένο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής ‘Ανορθώσεως συνδεθή με το όνομα του Τζωρτζ Μάρσαλ, υπουργού των ‘Εξωτερικών στην Κυβέρνηση Τρούμαν, ο οποίος σε λόγο του που εξεφώνησε στις 5 ‘Ιουνίου 1947 στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ παρουσίασε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αμερικανικής βοήθειας. Αυτό ήταν το περιλάλητο «Σχέδιο Μάρσαλ» που τόσες υπηρεσίες προσέφερε στις κλονισμένες από τον πόλεμο ευρωπαϊκές χώρες. Στο Σχέδιο Μάρσαλ εκλήθησαν να πάρουν μέρος όλα ανεξαιρέτως τα κράτη της Ευρώπης, ανεξαιρέτως εάν είχαν ή όχι εκφράσει την επιθυμία να λάβουν ενίσχυση εκ μέρους των ‘Ηνωμένων Πολιτειών. ‘Η Σοβιετική ‘Ενωση, μάλιστα, μαζί με την Μεγάλη Βρετανία και την Γαλλία, παρεκλήθησαν να παίξουν ρόλον «συντονιστού» — τώσον όμως η Σοβιετική ‘Ενωση, όσο και τα 8 κράτη - δορυφόροι αρνήθηκαν να συμμετάσχουν. Στις 12 ‘Ιουλίου 1947, στο Παρίσι, 16 χώρες καθώς και η Δυτική Γερμανία και η περιοχή της Τεργέστης, συνέστησαν επιτροπή για τον συντονισμό των αναγκών της Ευρώπης και τη διαχείριση της βοήθειας του Σχεδίου Μάρσαλ. Τα δεκαέξι αυτά κράτη ήταν: η Μεγάλη Βρετανία, η Γαλλία, η Αυστρία, το Βέλγιο, η Δανία, η ‘Ελλάς, η ‘Ιρλανδία, η ‘Ισλανδία, η ‘Ιταλία, το Λουξεμβούργο, η Νορβηγία, η ‘Ολλανδία, η Πορτογαλία, η Σουηδία, η ‘Ελβετία και η Τουρκία. ‘Αργότερα, μετά την αποχώρηση της Γιουγκοσλαβίας από το κομμουνιστικό μπλόκ, συμπεριελήφθη και αυτή στα κράτη του Προγράμματος Ευρωπαϊκής ‘Ανορθώσεως. Με την συμπλήρωση του Προγράμματος, στις 31 Δεκεμβρίου 1951, οι ‘Ηνωμένες Πολιτείες είχαν διαθέσει περίπου 12.500.000.000 δολάρια για την Ευρώπη. Το αποτέλεσμα του πειράματος αυτού υπερέβη κάθε προσδοκία. ‘Η άνασυγκρότηση της Ευρώπης επέτεύχθη στο σύνολό της, και οι δείκτες παραγωγής και εισοδήματος ξεπέρασαν σε πολλές περιπτώσεις τους προπολεμικούς.

Το Σχέδιο Μάρσαλ επεδίωξε τη δημιουργία των οικονομικών θεμελιών του μέλλοντος

Ειδικότερα για την ‘Ελλάδα, το Σχέδιο Μάρσαλ απέδωσε στη δημιουργία μίας όρθης οικονομικής βάσεως πάνω στην οποία να στηριχθεί το μέλλον της χώρας. Έτσι τα κονδύλια του Σχεδίου Μάρσαλ χρησιμοποιήθηκαν αποκλειστικά σε παραγωγικά έργα ή έργα κοινής ωφελείας, ενώ η στρατιωτική βοήθεια, που απήλλαξε τον προϋπολογισμό μας από το δυσβάστακτο βάρος των αναγκών δαπανών για την αντιμετώπιση του συμμοριτοπολέμου, καλύφθηκε από τα κονδύλια του «Δόγματος Τρούμαν». Για πρώτη φορά έμπαιναν στη διάθεση της φτωχής ‘Ελλάδας τόσο τεράστια ποσά. Το σύνολο της αμερικανικής βοήθειας υπό τις διάφορες μορφές της υπερέβη τα 2 δισεκατομμύρια δολάρια. Αναλυτικότερα, η άμεση οικονομική βοήθεια, ως το τέλος του 1956, ανήλθε σε 854,8 εκατομμύρια δολάρια. ‘Η έμμεση, δηλαδή ειδικοί πόροι και δικαιώματα αναλήψεως από τον ‘Οργανισμό Ευρωπαϊκών Πληρωμών, σε 321,2, η Τεχνική Βοήθεια σε 7,9 και η βοήθεια δάσει του Νόμου 480, σε γεωργικά προϊόντα σε 20,4 εκατομμύρια δολάρια. Χορηγήθηκαν όμως και άλλα κονδύλια, υπό διαφόρους μορφές, τα οποία ανήλθαν σε 228,1 εκατ. δολάρια. Έκτός τούτων η στρατιωτική βοήθεια κατά τα χρόνια του συμμοριτοπολέμου και μέχρι το 1951, συμποσούται σε 627,5 εκατ. δολάρια. Από το 1951 και πέρα τα ποσά που διετέθησαν για τον άρτιο εξοπλισμό του στρατού μας και για τον έφοδιασμό του με σύγχρονα όπλα, δεν είναι γνωστά γιατί αποτελούν στρατιωτικό απόρρητο.

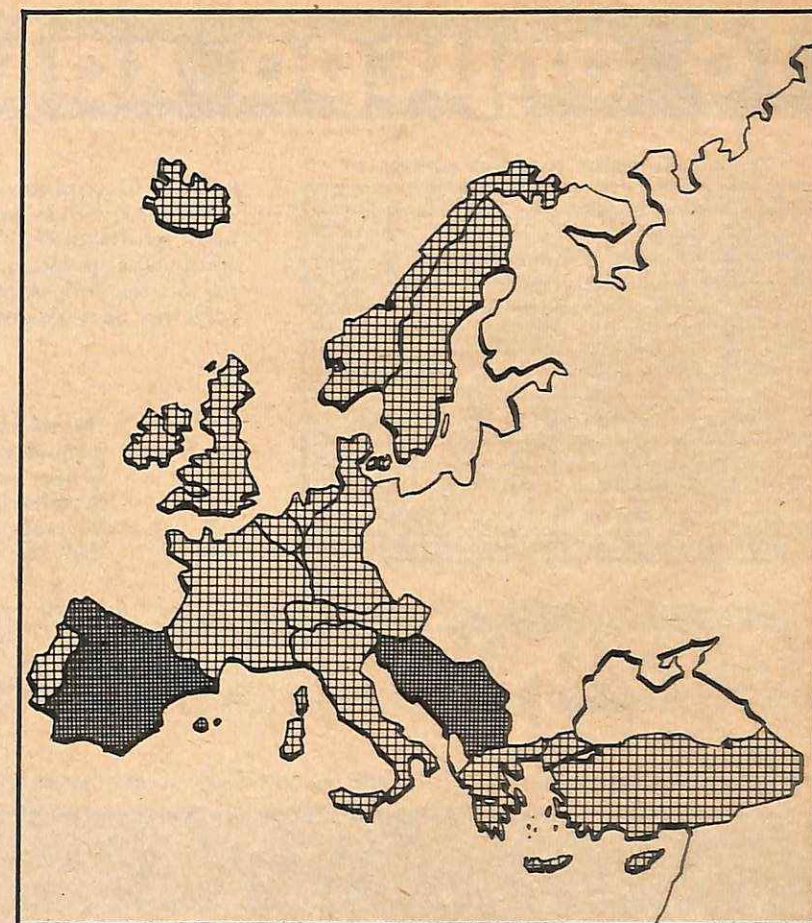
Το σύστημα των Δραχμών ‘Ανασυγκροτήσεως διπλασίασε ήδη την απόδοση του Σχεδίου

Πάντως, η πραγματική καρδιά και η ψυχή του Σχεδίου Μάρσαλ, στάθηκε ο Λογαριασμός των Δραχμών ‘Ανασυγκροτήσεως. Το πρωτότυπο αυτό σύστημα επέτρεψε την πλήρη αξιοποίηση των κεφαλαίων που χορηγήθηκαν. ‘Ο Λογαριασμός λειτούργησε με τον ακόλουθο τρόπο. Για κάθε κονδύλιο σε δολάρια που διετίθετο στο εξωτερικό από τα ποσά του Σχεδίου, για την αγορά των απαραίτητων μηχανημάτων και πρώτων υλών, η ελληνική Κυβέρνηση συμφώνησε να καταθέσει το ίδιο ποσό σε δραχμές στο ενεργητικό του Λογαριασμού. Οι καταθέσεις αυτές καλύπτονταν από το αντίτιμο που κατέβαλλαν εκείνοι που θα χρησιμοποιούσαν τα εισαγόμενα είδη, είτε γεωργοί ήταν είτε βιομήχανοι, είτε και το ίδιο το κράτος, όταν

ήταν αγοραστής υλικών για έργα κοινής ωφελείας. Έτσι τα τρακτέρ και τα μηχανήματα ή οι σιδηροδρομικές άτμομηχανές, που μπόρεσε να αγοράσει το κράτος με τα δολάρια του Σχεδίου, πληρώθηκαν από κείνους που τα απέκτησαν, γεγονός που επέτρεψε στην Κυβέρνηση να δημιουργήσει ένα μεγάλο κεφάλαιο που διετέθη και αυτό σε έργα άνασυγκροτήσεως. Με τον τρόπο αυτό η ενέργεια του Σχεδίου διπλασιάστηκε γιατί άφ’ ενός κατέστησε αναγκαία την πραγματοποίηση κάθε δυνατής οικονομίας, και άφ’ ετέρου έθεσε σε παραγωγική κίνηση τα διαθέσιμα κεφάλαια που υπήρχαν στον τόπο.

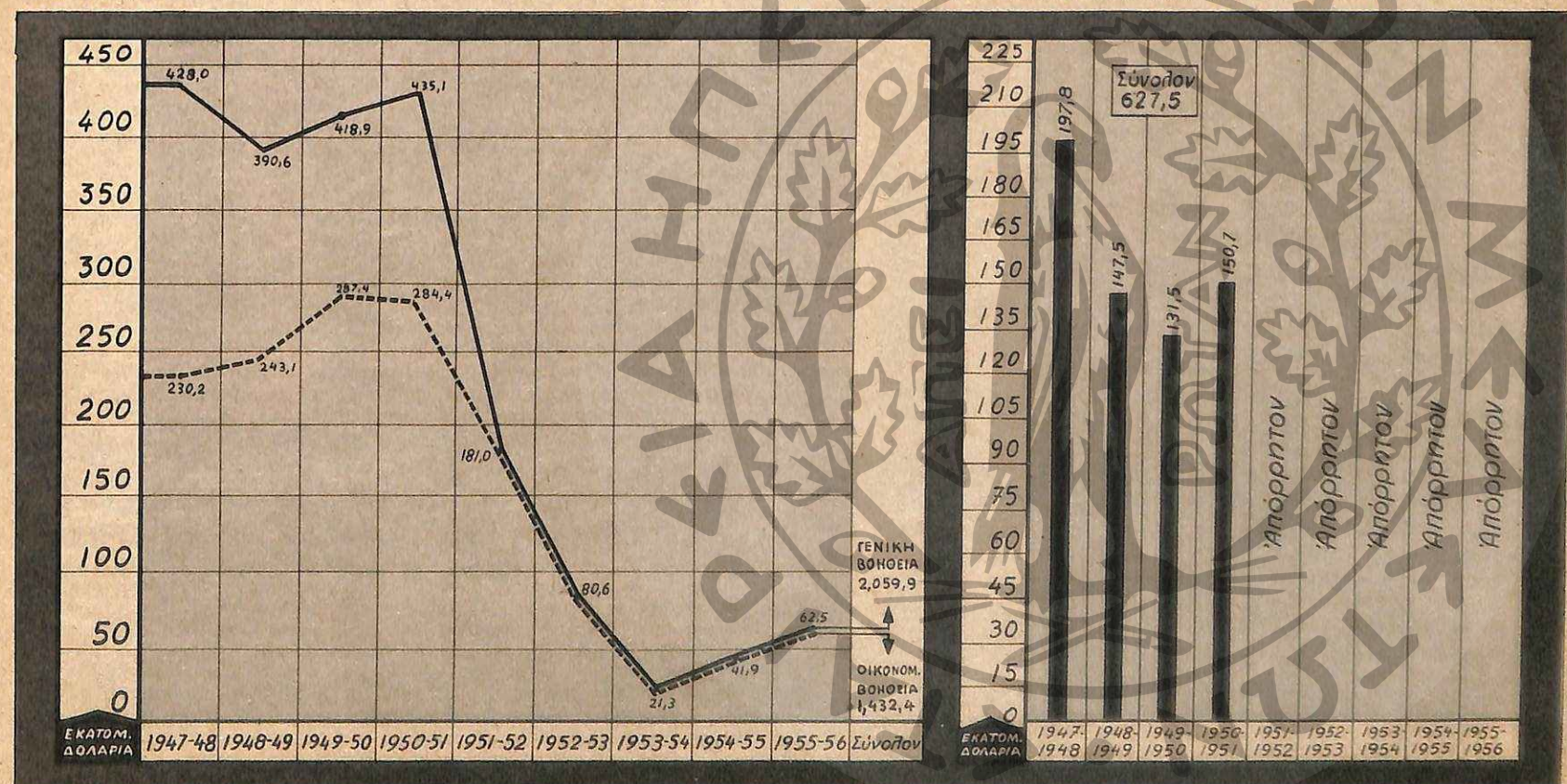
Σήμερα είμαστε πια βέβαιοι ότι ο χρόνος μας οδηγεί σταθερά στην αληθινή πρόοδο

‘Η λελογισμένη χρησιμοποίηση της αμερικανικής βοήθειας μπορεί να μη δημιούργησε το ‘Ελδοράδο στον τόπο μας, όπωσδήποτε όμως μάς έβγαλε από ένα τραγικό αδιέξοδο και όμολογουμένως άνοιξε ευρύτατες προοπτικές για ένα καλύτερο μέλλον. ‘Αξιοποιήθηκε ο ίερός μόχθος του ελληνικού λαού, που έπαψε πια να γεμίζει ‘ον πύθο των Δαναΐδων. Σήμερα είμαστε βέβαιοι ότι ο χρόνος μάς οδηγεί σταθερά στην άνωση του βιοτικού επιπέδου, στην αύξηση του εθνικού εισοδήματος και τελικά στην ευημερία. ‘Οκτώ μόλις χρόνια μετά το τέλος ενός δεκαετούς έξοντωτικού πολέμου που άφησε την πατρίδα μας καθημαγμένη και την μετέβαλε σε σωρούς έρειπίων, έχει επιτελεσθεί ένα τεράστιο σε έκταση και σημασία έργο. Τα λιμάνια μας άποκατεστάθισαν άρτιότερα και πλουσιότερα έξωπλισμένα, οι σιδηρόδρομοι κινούνται και πάλι σε όλη την προπολεμική τους έκταση, διπλασιάσθηκε το όδικο δίκτυο, άφου προηγουμένως άποκατεστάθισαν 790 όδικές γέφυρες που είχαν καταστραφή κατά τον πόλεμο. Τείνει επίσης να διπλασιασθή η βιομηχανική παραγωγή και η γεωργική υπερέβη αισθητά τα προπολεμικά επίπεδα. Άλλα το μεγάλο δίημα σημειώθηκε στον εξηλεκτισμό της χώρας, που όταν ολοκληρωθή, θ’ άποτελέσει την σπονδυλική στήλη της μελλοντικής οικονομικής ανάπτυξεως της. ‘Ηδη η παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος έχει πενταπλασιασθή σε σχέση με το 1939 και καθημερινά αύξάνει.

ΤΟ «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ», όπως ονομάσθηκε το «Σχέδιο Μάρσαλ», έκτος από την άνυπολόγιστου άξίας βοήθεια που προσέφερε στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης, οι όποιες κατάρθωσαν μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα να έπουλώσουν τις πληγές του πολέμου και ν’ άνασυγκροτηθούν, έτόνωσε και συστηματοποίησε το διάχυτο ως τότε πνεύμα της ευρωπαϊκής συνεργασίας. Μπήκαν τα θεμέλια μίας στενότερης έπαφης και άλληλεγγύης ανάμεσα σε κράτη που επί αιώνες σπαράσσονταν από όξυτατες διαμάχες και καταστροφικούς πολέμους. Το όνειρο μίας ‘Ηνωμένης Ευρώπης, αν κάποτε πραγματοποιηθή, πολλά θά όφείλει στη σωτήρια επέμβαση των ‘Ην. Πολιτειών δια του «Σχεδίου Μάρσαλ».

Η ΓΝΩΣΤΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΝΗΛΘΕ ΣΕ 2.060 ΕΚΑΤ. ΔΟΛΛΑΡΙΑ. ΕΑΝ ΠΡΟΣΤΕΘΗ ΚΑΙ Η ΑΠΟΡΡΗΤΗ ΤΟ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΥΨΟΣ ΤΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΠΕΡΝΑ ΤΑ 3 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

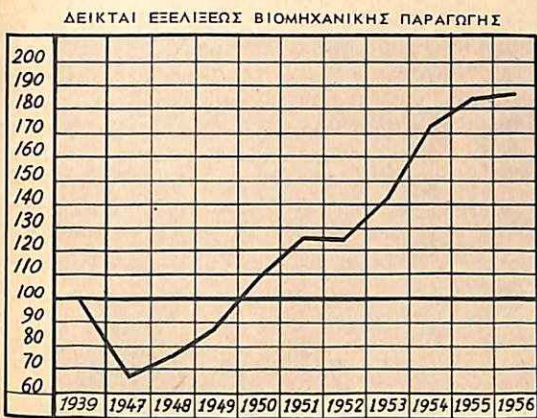
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΗΜΑ της πρωτοβουλίας για την ενίσχυση του ελεύθερου κόσμου, που ανέλαβαν οι ‘Ηνωμένες Πολιτείες μετά την υπερίκηση των απομονωτικών τάσεων στο έσωτερικό τους, έγινε από τον τότε ύπουργό των ‘Εξωτερικών Τζωρτζ Μάρσαλ. Το «Σχέδιο Μάρσαλ», έκτος από την ‘Ελλάδα και την Τουρκία για τις όποιες προνοούσε το «Δόγμα Τρούμαν», εκάλυψε και υπερέβησε την ταχεία οικονομική ανάπτυξη όλης σχεδόν της Δ. Ευρώπης. Είναι χαρακτηριστικό ότι το κολοσσιαίο αυτό πρόγραμμα της ειρηνικής ανάπτυξεως φέρει το όνομα ενός έξ επαγγέλματος στρατιωτικού, που κατέλαβε τις ανώτατες θέσεις στη στρατιωτική ιεραρχία της χώρας του, κατά την διάρκεια του Β’ Παγκοσμίου πολέμου. Και όταν η Σουηδική ‘Ακαδημία τον έτίμησε, στα 1953, με το βραβείο Νόμπελ της Ειρήνης, ήταν μία δίκαιη αναγνώριση που του πρόσφερε η γηραιά ‘Ηπειρος

Τò σήμερα καλύτερο από χδές

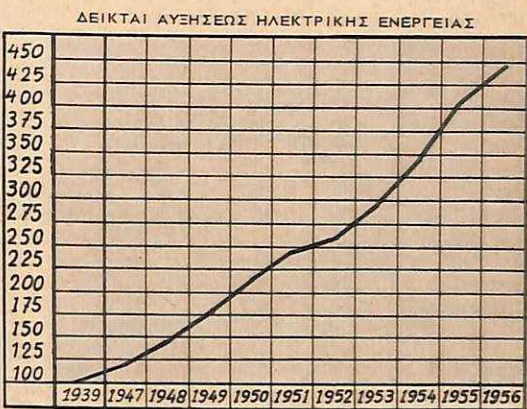
Με την αξιοποίηση νέων, άλλοτε χέρσων, γαιών και την εφαρμογή επιστημονικών και μηχανοποιημένων μεθόδων καλλιέργειας, η γεωργική παραγωγή ξεπέρασε την προπολεμική κατά 32%

‘Η αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας και απόδοσας σ’ όλους τούς τομείς, είχε σαν αποτέλεσμα και την αύξηση τού εθνικού μας εισοδήματος κατά 33% έν σχέσει πρòς τò 1939.

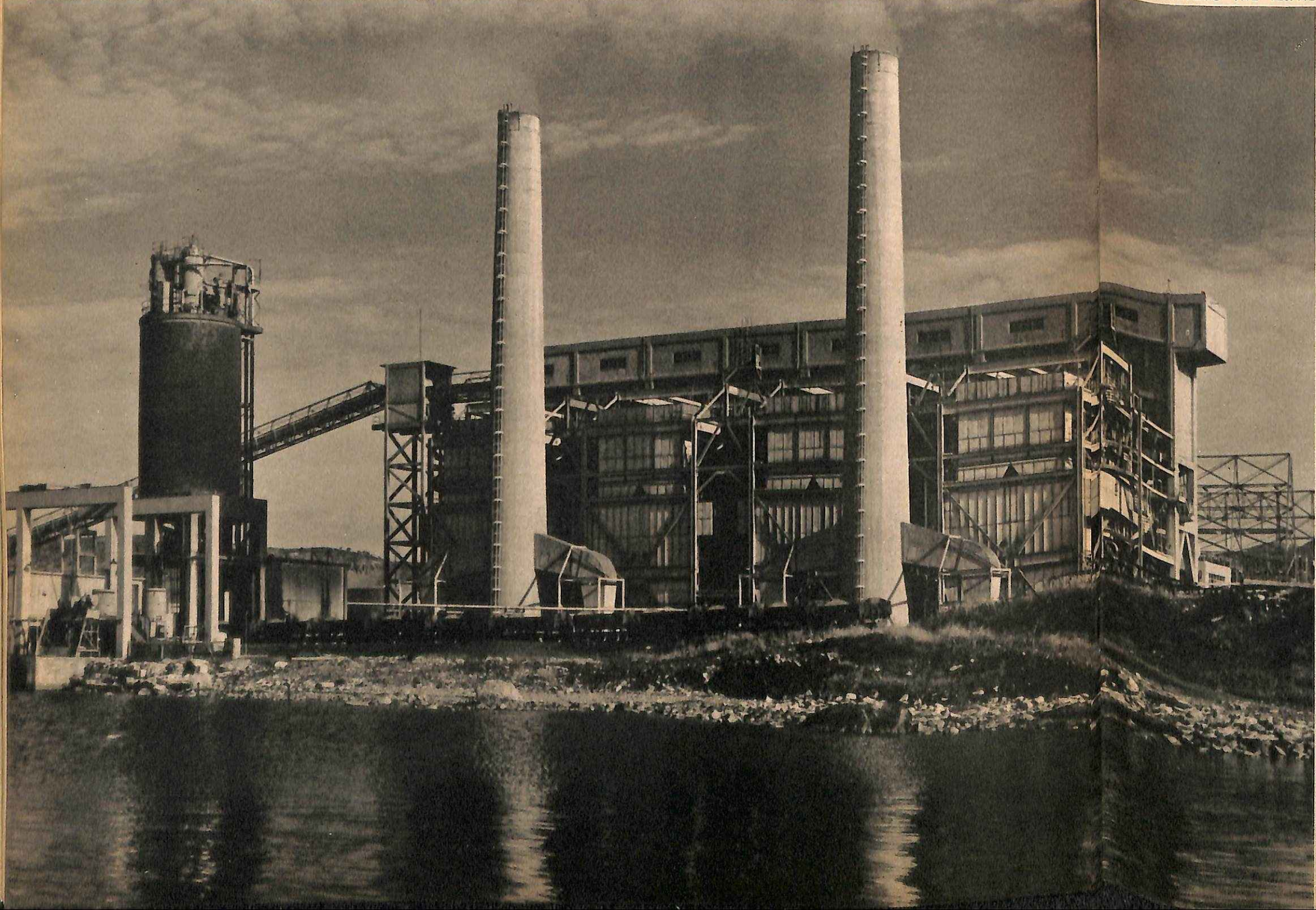
Καί ή βιομηχανική μας παραγωγή αύξήθηκε κατά 85% σε σχέση με τò 1939 και κατά 176% σε σχέση με τò 1947. Αυτό σημαίνει ότι ήδη πλησιάζει νά διπλασιασθή από την προπολεμική.

‘Αλλά τò τεράστιο άλμα πραγματοποιήθηκε στην παραγωγή τού ηλεκτρικού ρεύματος, έπειτα από την κατασκευή τών μεγάλων έργων. ‘Ο δείκτης 100 τού 1939, ανέρχεται στο 443.

Τò αύριο γερά δεμελιωμένο

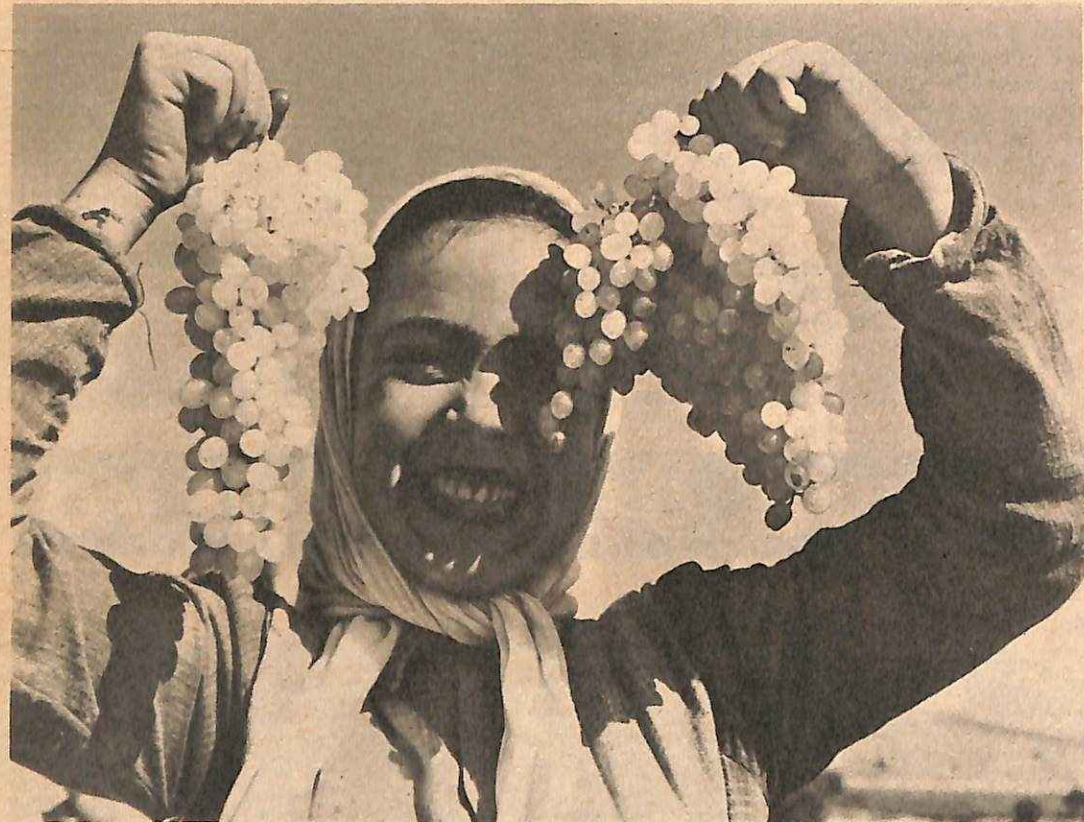
ΤΟ ΘΕΡΜΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΤΟ ΑΛΙΒΕΡΙ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΥΔΡΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΓΡΑΣ, ΤΟΥ ΛΟΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΔΩΝΟΣ, ΗΤΑΝ ΜΕΓΑΛΑ ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΦΘΗΝΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΡΕΥΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΙΟ ΑΠΟΜΕΡΕΣ ΓΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Σε κάθε τομέα μιὰ νέα πνοή

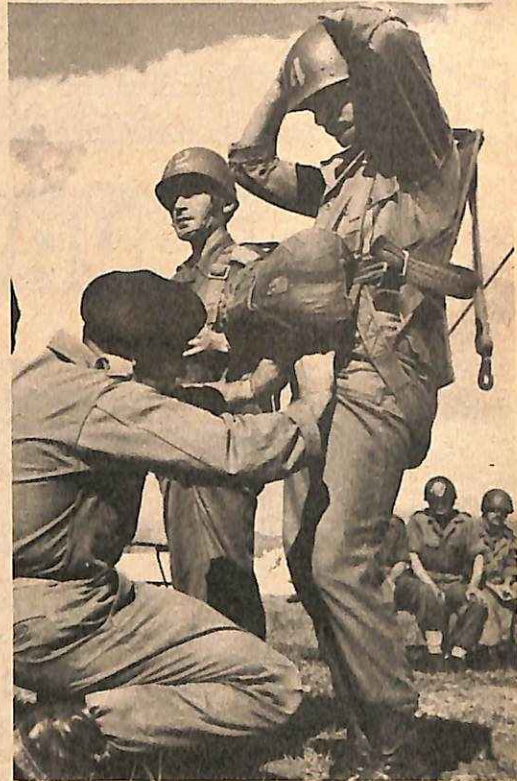

ΤΑ ΕΥΓΕΝΗ ΠΡΟΪΟΝΤΑ τῆς ἐλληνικῆς γῆς κέρδισαν πάλι τοὺς φίλους τους στὸ ἐξωτερικό. Ἡ μεθοδικὴ ὁργάνωση τῆς συσκευασίας καὶ μεταφορᾶς αὐξάνει τὴ ζήτηση τῶν νωπῶν μας φρούτων.

ΑΦΟΥ ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΗΚΑΝ οἱ δρόμοι ποὺ εἶχαν καταστραφῇ στὸν πόλεμο, συνεχίσθηκε ἡ διά-
νοιξη νέων. Ἡ Ἑλλάδα διαθέτει σήμερα σχεδὸν διπλάσιο ὁδικὸ δίκτυο ἀπὸ τὸ προπολεμικὸ τῆς.

ΜΕ ΤΙΣ ΥΠΕΡΟΧΕΣ ΘΥΣΙΕΣ ΤΟΥ, τὸν ἡρώ-
σμό του καὶ τὸ ἀθόνο πολεμικὸ ὕλικό ποὺ ἔθεσε
στὴ διάθεσή του τὸ «Δόγμα Τρούμαν», ὁ ἐθνικὸς
στρατὸς ἀπώθησε τὶς δυνάμεις τοῦ συμμαριτι-
σμοῦ καὶ ἐξασφάλισε τὴν τάξη καὶ τὸν νόμο ἀπ’
ἄκρου σ’ ἄκρο τῆς χώρας. Σήμερα, ἄρτια ἐξωπλι-
σμένος καὶ ἐκγυμνασμένος, στέκεται ἀγρυπνὸς
φρουρὸς τῶν συνόρων, ἐνῶ ἀπερίσπαστος ὁ ἐλλη-
νικὸς λαὸς συνεχίζει μὲ ἀξιοπρόσχετη φιλοπονία
καὶ ἐπιμονὴ τὸ δύσκολο ἔργο τῆς ἀνοικοδομήσεως

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΔΥΝΑΜΕΩΣ 150 ΚΛΙΩΝ, ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΑΡΣΑΛ

ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΟΡΓΑΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Η ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ διπλασιάσθηκε ἀπὸ προπολεμικά. Νέος
ὀρίζων ἀνοίξε σ’ ἓνα παραμελημένο κεφάλαιο ἐθνικοῦ πλούτου.

Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ στὰ περισσότερα εἴδη πλησιάζει τὰ προπολεμικά ὅρια, ἐνῶ
στὰ ὑπόλοιπα τὰ ὑπερέβη. Οἱ προοπτικὲς εἶναι καὶ σ’ αὐτὸν τὸν τομέα εὐρύτατες.

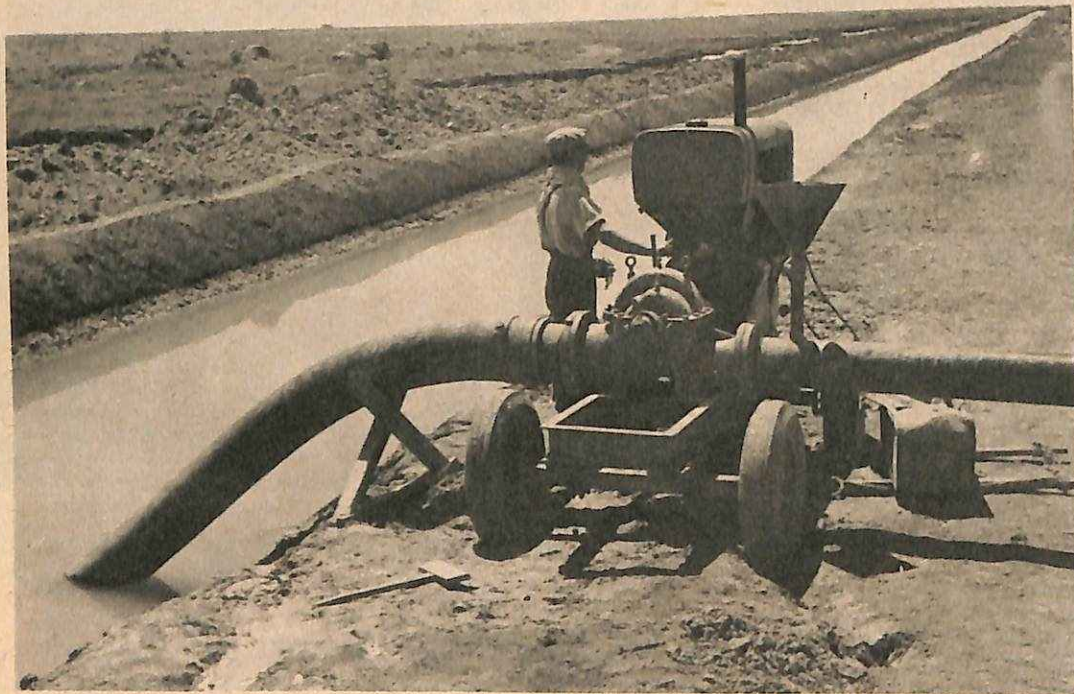
Μένουν ἀκόμῃ πολλὰ νὰ γίνουν, ἀλλ’ εἶναι βέβαιον ὅτι ὅσα ὑπολείπονται θὰ γίνουν

Δὲν ὑπάρχει τομέας τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος ποὺ νὰ μὴ ἀνα-
συγκροτήθηκε ἐκ θάθρων, χάρις στὴν ἀκαταπόνητη φιλεργία τοῦ
ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ συμπαράσταση τῆς
Ἀμερικῆς. Γεωργία, κτηνοτροφία, ἀλιεία, βιομηχανία, δημοσία ὑ-
γεία, ἐκπαίδευση, στρατός, ὅλα ἀνεκαινίσθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν,

γεγονὸς ποὺ ἐπέτρεψε νὰ ξεπεραστοῦν κατὰ κανόνα τὰ προπολεμι-
κὰ ἐπίπεδα ἀποδόσεως. Ἀσφαλῶς πολλὰ μένουν ἀκόμῃ νὰ γίνουν,
ἀλλὰ ἤδη ἔχομε φθάσει σ’ ἓνα σημεῖο ἱκανοποιητικὸ καὶ ἐλπιδοφό-
ρο. Τὸ μέλλον ἀνήκει σὲ κείνους ποὺ μποροῦν καὶ θέλουν νὰ τὸ
κατακτήσουν. Καὶ οἱ Ἕλληνες ἀσφαλῶς καὶ θέλουν καὶ μποροῦν.

‘Η προσπάθεια του ‘Ελληνικού λαού κ’ ή γενναία βοήθεια τών φίλων του

έπιασαν βαθείες ρίζες, έδωσαν και δά δίνουν πλούσιους τούς καρπούς

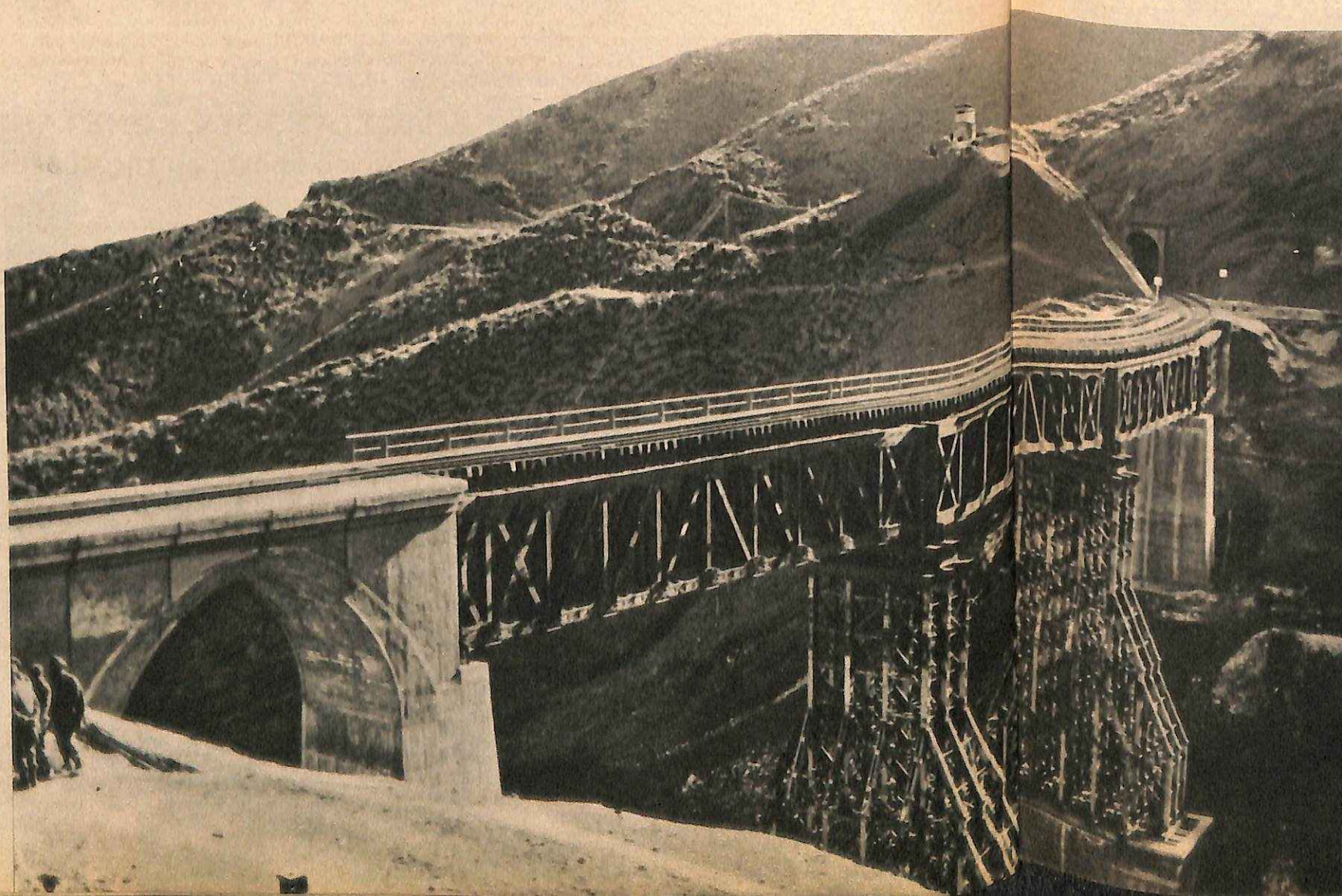

Η ΟΡΥΖΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ήταν σχεδόν άγνωστη προπολεμικά. Σήμερα έχει επταπλασιασθῇ καί ἡ Ἑλλάς κάνει ἐξαγωγή τών πλεονασμάτων της. Μεγάλες ἀγones ἐκτάσεις μετεβλήθησαν σέ πλούσιους ὀρυζώνες καί τὰ ποτάμια, πού ἦσαν αἰτία καταστροφών, εἶναι τώρα ἕνας σοβαρὸς παράγων εὐημερίας.

Η ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ, πού ἀναδιοργανώθηκε ἐπὶ νέων ὁρμητῶν, ἀποτελεῖ σήμερα τὴ σοβαρώτερη ἑλληνικὴ βιομηχανία καὶ ἀπασχολεῖ 65.000 ἐργάτες. Ἀπὸ ποιοτικῆς ἀπόψεως τὰ ἑλληνικὰ υφάσματα συναγίζονται ἐπ’ αὐτὰ τὰ καλύτερα εὐρωπαϊκά

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ἦταν ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς γιὰ τὸ σιδηροδρομικὸ μας δίκτυο. Ἀπὸ τὰ 2679 χιλιόμετρα γραμμὲς διεσώθησαν 670 καὶ ἀπὸ τὰ 7.810 βαγόνια καὶ ἀτμομηχανὲς μόνον 707. Ἀνάλογες ἦσαν οἱ καταστροφές στὶς γέφυρες καὶ στὶς σήραγγες. Τὸ ἔργο τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ζωτικοῦ αὐτοῦ παραγόντος τῆς οἰκονομίας μας συνετελέσθη στὴν περίοδο τῆς μεγαλύτερης ἐντάσεως τοῦ συμμοριτοπολέμου. 359 νεκροὺς καὶ 452 τραυματίες ἐστοίχισαν στοὺς Ἕλληνες ἔργατες ἡ πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ ἔργου, κάτω ἀπὸ συνεχεῖς ἐπιθέσεις τῶν συμμοριτῶν, πού κατέστρεφαν συστηματικὰ τὶς νύχτες ὅ,τι ἔσθην ὁ μὲν χθὺς τὴν ἡμέρα. Ἀσφαλῶς τὸ δυσκολότερο κεφάλαιο τοῦ ἔργου ἦταν ἡ ἀποκατάσταση τῶν γεφυρῶν, πού ὠρισμένες, ὅπως τοῦ Μπράλου ἢ τοῦ Δομοκοῦ ἡ ὁποία καὶ εἰκονίζεται παραπλευρῶς, ἀποτελοῦν, λόγω τῆς κατατμημένης φύσεως τοῦ ἐδάφους, σπουδαία ἐπιτεύγματα τῆς μηχανικῆς. Συνολικά, κατασκευάσθηκαν 248 μεγάλες γέφυρες καὶ 100 τῶδες μικρές

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΛΔΑΡΗ ‘Υπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν χρόνον ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας διὰ τὴν βοήθειαν

Ο ΤΟΤΕ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, κ. Κωνστ. Τσαλδάρης, ὑπέγραψε, στὶς 20 Ἰουνίου 1947, τὴ συμφωνία ἀποδοχῆς τῆς ἀμερ. βοηθείας

«Τὸ «Δόγμα Τρούμαν» καὶ τὸ «Σχέδιον Μάρσαλ» ὑπῆρξαν διὰ τὴν Ἑλλάδα αἱ ἀλησμόνητοι ἠθικαί, ἀγωνιστικαὶ καὶ ὕλिका συμπαραστάσεις τοῦ ἀμερικανικοῦ ἔθνους. 10 ἔτη μετὰ τὴν ἐξαγγελίαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν, δυνάμεθα εὐχερῶς νὰ διαπιστώσωμεν τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν ἑλληνικῶν καὶ ἀμερικανικῶν παραγόντων διὰ τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα.

»Ἡ ἐκδήλωσις τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, θεδαίως, θὰ ἦτο σήμερον θερμότερα καὶ ἀνάλογος μὲ ἐκείνην πού ἐπικράτει εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς στενῆς τότε ἑλληνοαμερικανικῆς συνεργασίας, ἀν ἀπεφεύγοντο ἀθρόα καὶ κατὰ συρροὴν σφάλματα. Καὶ ἐσχάτως εἰς τὸν Ο. Η. Ε. καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ εἰς ἑλληνικά θέματα —ὡς τὸ Κυπριακόν— καὶ εἰς ἄλλα διεθνή, ἡ ἀμερικανικὴ στάσις ἔχει γεννήσει —τουλάχιστον— ἀπορίας καὶ ὀδυνηρὰ ψυχικὰ τραύματα. Ἀλλὰ πιστεύοντες εἰς τὸν ἀμερικανικὸν λαὸν εὐελπιστοῦμεν ὅτι νέα γεγονότα θὰ ἀποδείξουν ὅτι ἡ πορεία τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς δὲν ἀφίσταται τῶν ἀρχῶν τῶν μεγάλων Ἀμερικανῶν προέδρων καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Δόγματος Τρούμαν».

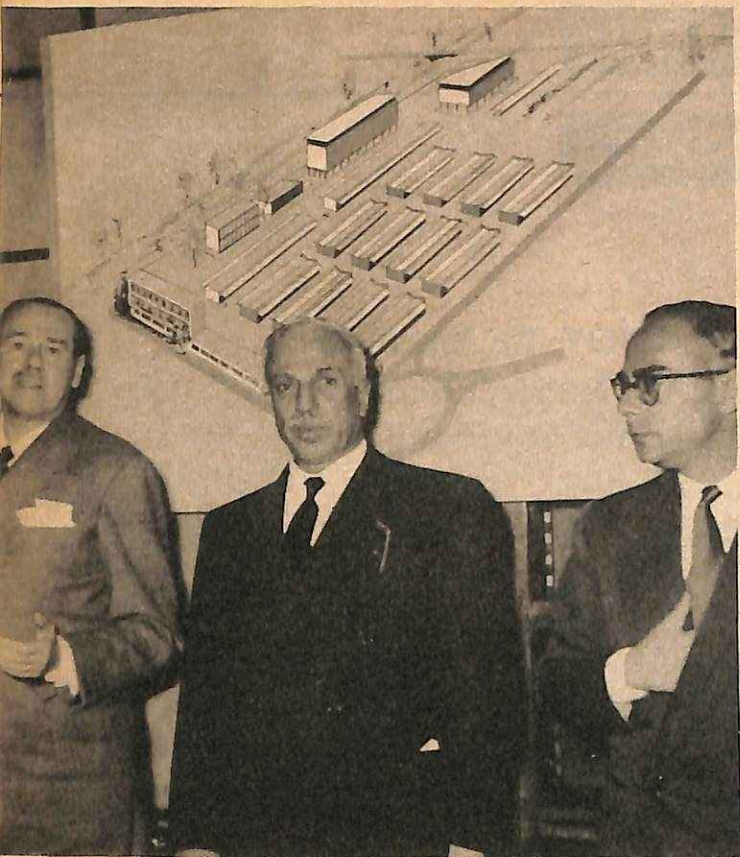
ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Σημερινοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος

«Τὸ Δόγμα Τρούμαν τέμνει νέον δρόμον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν. Δι’ αὐτοῦ μία χώρα ἰσχυρὰ σπεύδει εἰς βοήθειαν χωρῶν δοκιμαζομένων, χωρὶς νὰ ζητῇ ἀνταλλάγματα καθ’ ὃν τρόπον ταῦτα ἐζητοῦντο εἰς τὸ παρελθόν. Οἱ Ἕλληνες, δάσει τοῦ Δόγματος Τρούμαν, ἐπέτυχον ν’ ἀντιμετωπίσουν νικηφόρως τὴν ἐπίθεσιν τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ νὰ κάμουν τὰ πρῶτα δῆματα εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀνασυγκροτήσεώς των. Δὲν δύνανται αὐτὸ νὰ τὸ λησμονήσουν ποτέ.

»Πέραν τῶν φιλικῶν ὡς καὶ συμμαχικῶν δεσμῶν των μὲ τὴν μεγάλην Ἀμερικανικὴν Δημοκρατίαν, στρέφουν μὲ εὐγνωμοσύνην τὴν σκέψιν των αὐτὰς τὰς ἡμέρας πρὸς τὸν θεμελιωτὴν τοῦ Δόγματος, τὸν Χάρρυ Τρούμαν, ὅστις ἐνεσάρκωσε εἰς αὐτὸ τὰ ἰδανικά τοῦ ἔθνους του καὶ τῶν ἐλευθέρων λαῶν».

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

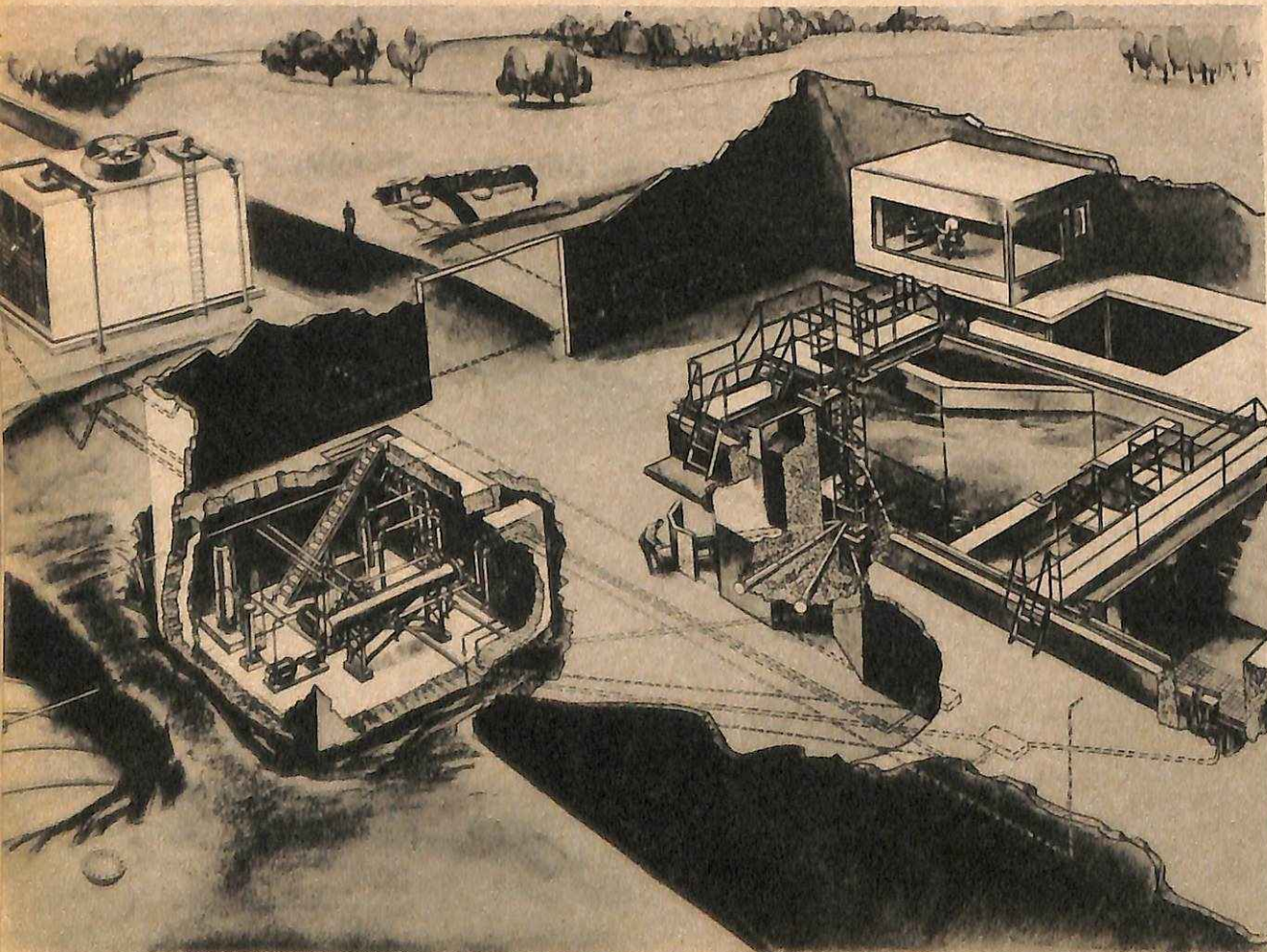

ΟΙ κ.κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΚΑΤΣΩΤΑΣ ΚΑΙ ΡΑΛΛΗΣ κατά την επίδοση της επίταξης των 100 εκατ. δραχμών, που θα διατεθούν για την ανέγερση νέας Λαχαναγοράς.

ΟΤΑΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗ τὸ ὑδραγωγεῖο τῆς Ὑλίκης, ἡ πρωτεύουσα καὶ τὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς θὰ μεταβληθοῦν σ' ἕναν ἀπέραντο ἀνθόκηπο. Τὰ τεράστια ἔργα, πού ἡ ἐκτέλεσή τους συνεχίζεται μὲ γοργό ρυθμό, θὰ λύσουν ὀριστικά τὸ δυσχερές πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως

Η ΕΛΛΑΣ κάνει τὰ πρώτα της βήματα στὸν ἀτομικὸ αἰῶνα. Μὲ τὴν κατασκευὴ τοῦ ἀντιδραστήρος, ἡ ὁποία θ' ἀρχίσῃ σ' ἕνα ἀθηναϊκὸ προάστιο τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1957 καὶ θὰ συμπληρωθῇ ἐντὸς ἑξαμήνου, μπαίνουν οἱ βάσεις τῆς εἰρηνικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ στὸν τόπο μας. Ὁ πρῶτος ἑλληνικὸς ἀντιδραστήρς θὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ βιολογικὲς καὶ ἱατρικὲς ἐρευνες, καθὼς καὶ σὲ βιομηχανικὲς ἐφαρμογές. Μέρος τῆς δαπάνης κατασκευῆς καὶ καυσίμου ὕλης θὰ καταβληθῇ ἀπὸ τὴ Βοήθεια.

Νέα περίοδος ἀρχίζει τώρα

Δέκα χρόνια μετὰ τὴν ἐξαγγελία τοῦ Δόγματος Τροῦμαν, ἡ Ἑλλάς ἀτενίζει τὸ μέλλον μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ αἰσιοδοξία. Ὁ χρόνος πού διέρρευσε καὶ τὰ τεράστια κεφάλαια πού εἰσέρρευσαν γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία μας, δὲν πῆγαν χαμένα. Ὁ σκληρὸς μόχθος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀξιοποίησε τίς δυνατότητες πού τοῦ προσφέρθηκαν καὶ αὐτὸ πολὺ εὐκόλα μπορεῖ νὰ τὸ διαπιστώσῃ κανεὶς συγκρίνοντάς τὴν ὄψη πού παρουσίαζε ἡ πατρίδα μας τὸ 1947 μὲ τὴν σημερινή της ὄψη. Πέρα ἀπὸ ἀντιγυμνῆς, καὶ πέρα ἀπὸ μεμψιμοιρίες καὶ γκρίνιες, τὸ ἀναμφισβήτητο γεγονός ἐστὶν ἕνα. Ἐχοῦμε μπῆ σ' ἕνα δρόμο πού μὲ τὴ θέληση καὶ τὴν ἐργασία μας μπορεῖ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ πολὺ μακριά. Οἱ στερεές βάσεις μᾶς ὕγιους ἐθνικῆς οἰκονομίας ὀργανώθηκαν μελετημένα στὰ δέκα αὐτὰ χρόνια. Ἡ παραπέρα ἀξιοποίηση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μας πηγῶν, τὸ ἄφθονο καὶ φθινὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, οἱ τεράστιες δυνατότητες γιὰ τουριστικὴ ἐκμετάλλευση πού μᾶς παρέχει τὸ προνομιοῦχο κλίμα μας, τὰ μοναδικὰ στὸν κόσμον εὐγενῆ προϊόντα μας καὶ πρὸ πάντων ἡ ἐργασία καὶ ἡ ὁμόνοια μποροῦν νὰ μεταβάλλουν μέσα σὲ λίγα χρόνια σὲ εὐλογημένη αὐτὴ γωνιά τῆς γῆς.

(Φωτ. U. S. I. S. καὶ Χαρισιάδη)

Τὸν ἀδυσώπητο χρόνο τὸν μετροῦσαν πάντα

Μιά ἀναδρομὴ στὰ παλιότερα καὶ στὰ πρωτόγονα ἡμερολόγια

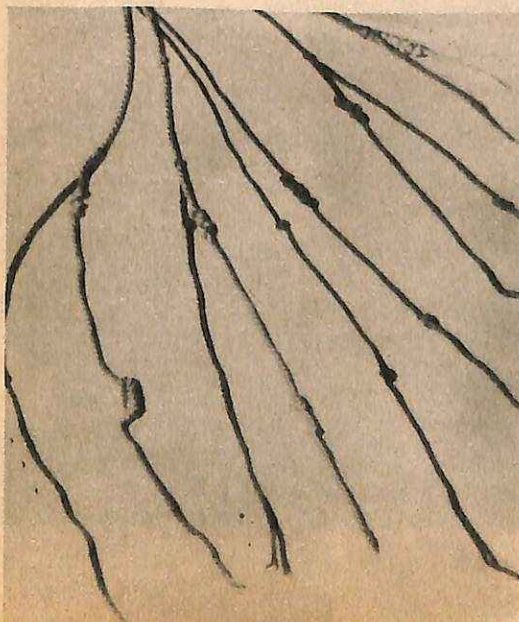
Ένας σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ φανταστῇ πὼς εἶναι δυνατόν νὰ ζήσει χωρὶς ἡμερολόγιο. Κι ὅμως, ὑπάρχουν ἀκόμα καὶ σήμερα πολλοὶ λαοί, πού δὲν χρειάζονται μιὰ τέτλια διαίρεση τοῦ χρόνου. Ἡ ἔλλειψη αὐτῆ δὲν τοὺς εἶναι αἰσθητή, γιατί ὁ ἀπλὸς τρόπος τῆς ζωῆς τοὺς κάνει νὰ μὴν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ ὄνομα τῆς κάθε ἡμέρας. Ὅταν θέλουν νὰ θυμηθοῦν μιὰ μεγαλύτερη προθεσμία, βρίσκουν ἀπλούστερους τρόπους ἀπ' τὸ ἡμερολόγιο γιὰ νὰ τὸ κάνουν.

Οἱ Ἑρυθρόδερμοι λ.χ. τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς δένουν σ' ἕνα σχοινὶ τόσους κόμπους, ὅσες μέρες πρέπει νὰ περάσουν ὡς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας. Κάθε βράδυ, τὴν ὥρα πού δύει ὁ ἥλιος, λύνεται ἕνας κόμπος. Ἐτσι, ὅταν ἔρθῃ ἡ στιγμή νὰ λυθῇ κι ὁ τελευταῖος, καταλαβαίνει ὁ ἐνδιαφερόμενος πὼς ἔφτασε ἡ τελευταία μέρα τῆς προθεσμίας.

Σὲ ἄλλους τόπους παίρνουν ἕνα τσεκούρι καὶ κάνουν μιὰ χαραμίδα στὸν κορμὸ ἐνὸς δέντρου, ὥσπου νάρθῃ ἡ ἐπιθυμητὴ ἡμέρα. Ἀκόμα καὶ σήμερα αὐτὸ εἶναι συνηθισμένο σὲ πολλές περιοχές τῆς Ἀσίας, καὶ πρὶν ἀπὸ μερικοὺς αἰῶνες γίνονταν καὶ στὴ Βόρειο Εὐρώπη.

Πάντως, ὅλ' αὐτὰ εἶναι μιὰ ἀπλή δόθηια τῆς μνήμης, καὶ δὲν ἔχουν πολλὴ σχέση μὲ τὰ πραγματικὰ ἡμερολόγια. Λέγουν πρὸ παντός

ἡμερολόγιο τῶν κομπῶν τοῦ Περού. Σημειώνει τὰ σεληνιακὰ καὶ τὰ ἡλιακὰ ἔτη. Οἱ κόμπι σιμαίνονται, ἀνὰ λόγους τοῦ πχους, μονάδες, δεκάδες καὶ 100άδες. Τ' ἀνοιχτόχρωμα σχοινιά σημαίνουν σεληνιακὴ μέτρηση. Τὰ σκούρα ἡλιακὴ

οἱ ἐνδείξεις τῶν μηνῶν, ἑβδομάδων καὶ ἡμερῶν, πού χωρὶς ἀστρονομικὲς βάσεις δὲν μποροῦν νὰ καθορισθοῦν μὲ τὴν ἀπαιτούμενη ἀκρίβεια.

Τὸ περίεργο εἶναι πὼς μερικοὶ πρωτόγονοι λαοὶ κατορθώνουν νὰ κάνουν μετρήσεις πού ἀντίζουν στὴν ἐπιστημονικὴ παρατήρηση, χωρὶς νὰ διαθέτουν τέτλια μέσα παρατηρήσεως τοῦ οὐρανοῦ. Αὐτὸ λ.χ. συμβαίνει μὲ τὸ παμπάλαιο «ἡμερολόγιο τῶν κόμπων» τοῦ Περού, πού δείχνει καὶ τὰ ἡλιακὰ καὶ τὰ σεληνιακὰ ἔτη. Οἱ κόμπι σιμαίνονται, ἀνὰ λόγους μὲ τὸ μέγεθός τους, 1, 10, 100. Γιὰ τὴ σεληνιακὴ μέτρηση χρησιμοποιοῦνται ἀνοιχτόχρωμα σχοινιά, γιὰ τὴν ἡλιακὴ πὶδ σκούρα.

Στὴ Ρώμη χρησιμοποιοῦταν ἕνα ἡμερολόγιο πού στὴν ἐπάνω σειρὰ εἶχε, σὲ συμβολικὲς παραστάσεις, τίς ἡμέρες τῆς ἑβδομάδος, στὰ πλάγια τίς ἡμέρες τοῦ μηνὸς καὶ στὴ μέση τοὺς μήνες. Ἐνα ἀνάλογο ὄργανο ἔχουν ἀκόμα καὶ σήμερα οἱ Ἑσκιμῶι. Ἐχει στρογγυλὸ σχῆμα, καὶ στὴ μέση υπάρχουν οἱ ἑπτὰ μέρες τῆς ἑβδομάδος, ἐνῶ οἱ σειρές ἀπὸ τελεῖσες πού ξεκινοῦν ἀπὸ κεί ἀκτινωθεῖδως ἀντιπροσωπεύουν τοὺς μήνες καὶ τίς ἡμέρες.

Μιά σημαντικὴ δελτίωση ἀντιπροσωπεύει τὸ χωριάτικο γερμανικὸ ἡμερολόγιο τοῦ 7ου αἰῶνος μ.Χ., πού θυμίζει τὸ παλαιότερο σκανδιναβικόν. Ἀποτελεῖται ἀπὸ πολυχρῶμες ἐϋλινες πινακίδες, πάνω στὲς ὁποῖες εἶναι σημειωμένοι σ' εὐθεῖα γραμμὴ οἱ μήνες μὲ τίς ἡμέρες τους — ἕνας μήνας σὲ κάθε πινακίδα. Οἱ θρησκευτικὲς ἐορτὲς τοῖζονται μὲ ἰδιαίτερες παραστάσεις. Αὐτὴ ἡ διαίρεση εἶναι πολὺ βολικὴ καὶ χρησιμοποιεῖται ἀκόμα — μὲ ἀρκετὲς παραλλαγές, φυσικά, — ἀπὸ πολλὰ ἡμερολόγια.

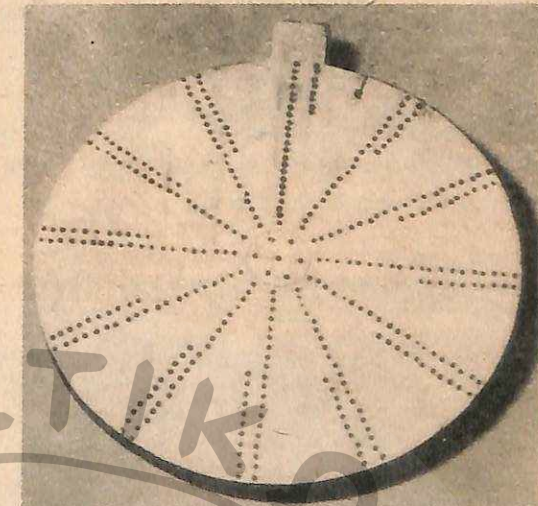
Αὐτὰ τὰ ἡμερολόγια εἶναι ἀρκετὰ καλὰ, ὅσο συμφωνοῦν μὲ τὴν κίνηση τῶν ἀστρον. Ἀλλὰ ἡ ἐξέλιξη τῆς ἀστρονομίας, πού ἐπέτρεψε τὴν ἀκριβέστατη πιά παρατήρηση αὐτῶν τῶν κινήσεων, ἔκανε τὰ ἡμερολόγια ἀνεπαρκῆ καὶ κατέστησε ἀναγκαῖες τίς μεταρρυθμίσεις. Στὴν Κίνα ἀποφασίστηκε νὰ προστίθεται κάθε 60 χρόνια ἕνα ὁλόκληρο ἔτος. Τὸ ἔτος ὅμως ἔχει μόνον 360 ἡμέρες, κ' ἡ μετατόπιση τῶν ἐτῶν καὶ τῆς σειράς τῶν μηνῶν ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε οἱ ἀστρονόμοι ἀναγκάζονταν ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ νὰ ρυθμίζουν ἀλλιώρς τὴ διαίρεση τοῦ χρόνου.

Ἀνάλογες μεταρρυθμίσεις ἔγιναν στὴ Ρώμη, ὅπου στὰ 46 π.Χ. εἰσήχθη τὸ Ἰουλιανὸ ἡμερολόγιο, πού προσέθετε σὲ κάθε τέταρτο χρόνο μιὰ ἐπὶ πλεόν ἡμέρα, ἀκριβῶς ὅπως σήμερα. Στὰ 1582, ὁ Πάπας Γρηγόριος εἰσήγαγε τὸ Γρηγοριανόν, πού ταχτοποίησε τὴν καθυστέρηση πού παρουσίαζε τὸ Ἰουλιανὸ ἡμερολόγιο ἀπέναντι στὰ ἀστρονομικὰ δεδομένα. Ἀποφασίστηκε δηλαδὴ νὰ διαγραφοῦν δέκα μέρες καὶ νὰ ἀφαιρεθῇ ἕνα δισεκο ἔτος σὲ κάθε αἰῶνα, ἐκτός ἀπὸ τοὺς αἰῶνες πού διαιροῦνται διὰ τοῦ 400 (1.600, 2.000 κ.ο.κ.). Στὰ 1923 οἱ ὀρθόδοξοι ὥρες δέχτηκαν κι αὐτὲς τὸ Γρηγοριανόν.

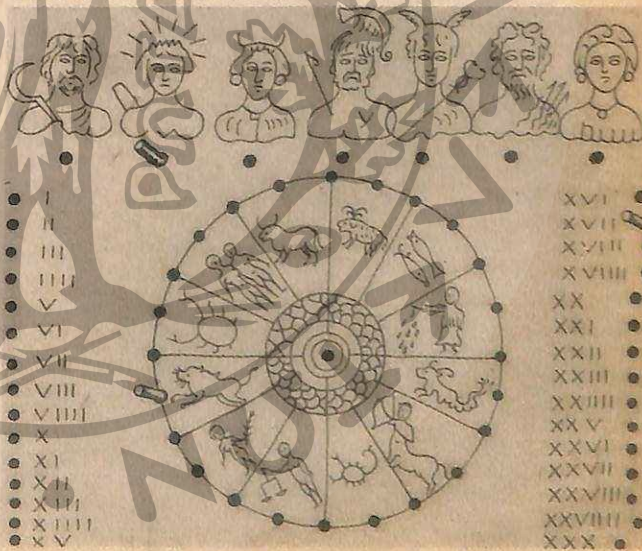
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ τοῦ 9' αἰῶνος. Ἀποτελεῖται ἀπὸ πολὺχρῶμες ξύλινες πινακίδες. Μῆνες καὶ μέρες σημειώνονται μὲ γραμμές.

(Φωτ. Lutetia)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΩΝ ΕΣΚΙΜΩΝ: Μὲ κάρβουνο σημαδεύουν κάθε μέρα τῆς ἑβδομάδος, ἀρχίζοντας ἀπ' τὸν μικρὸ κεντρικὸ κύκλο. Ὁ Ἰανουάριος εἶναι ἡ κάθετη γραμμὴ στὸ ἄνω ἡμικύκλιο.

ΡΩΜΑΪΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ: Στὴν ἐπάνω σειρὰ διακρίνονται οἱ ἡμέρες τῆς ἑβδομάδος πού εἶχαν ὄνομα ἀπὸ θεῶν. Ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ εἶναι οἱ ἡμέρες τοῦ μηνὸς καὶ στὴ μέση, κυκλικά σχεδιασμένοι, οἱ δώδεκα μήνες μὲ τὰ σύμβολά τους.

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΩΝ ΠΑΤΙΝΟ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΟΥ ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΥ
ΔΕΝ ΕΝΝΟΕΙ Ν' ΑΦΗΣΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΗΣ ΥΧΗ

Οί Πατίνο, οι γνωστοί Βολιβιανοί πολυκατομμιούχοι βασιλείς του κασσιτέρου, δεν αρκούνται στην απόλαυση των υπεράφθονων αγαθών τους, αλλά έννοούν ν' απασχολούν τακτικά τις στήλες του παγκοσμίου τύπου με τις διάφορες ένδοικογενειακές περιπέτειές τους. Πολλοί θα θυμούνται άσφαλώς το μυθιστορηματικό ρομάντσο της άτυχης 'Ισαβέλλας Πατίνο και του «μεγαλοξενόδοχου» Τζίμμου Γκόλντσμιν, που με το τρυφερό ειδύλλιό τους, την απαγωγή τους και τον κρυφό γάμο τους στη Σκωτία, υπό την άπεινη καταδίωξη του άρχηγού της οικογενείας, 'Αντόνιο Πατίνο, είχαν συγκινήσει όλες τις εύαισθητες καρδιές άπανταχού της οικουμένης. 'Η δυστυχισμένη 'Ισαβέλλα δεν πρόφτασε να χαρή την εκπλήρωση των ονείρων της και την πατρική συγγνώμη, γιατί πριν συμπληρώσει τα δεκαεννιά της χρόνια πέθανε αφήνοντας στον άπαρηγόρητο Τζίμμο ένα κοριτσάκι. Λίγο καιρό αργότερα, άκολούθησε η συνταρακτική απαγωγή της μικρής όρφανης 'Ισαβέλλας (όπως είχε βαπτισθή στο μεταξύ το μωρό), που οι γονείς της άτυχης ύψης έννοούσαν ν' αποσπάσουν από τον «παρεϊσακτο» και «φτωχό» Τζίμμο. Οι περιπετειώδεις καταδιώξεις, οι έρευνες της άστυνομίας, η άνεύρεση του μωρού και τελικά ένας δόξυτατος δικαστικός άγώνας μεταξύ του πεθερού και του χήρου συζύγου, είχαν ξαναφέρει στο προσκήνιο το όνομα της πολυτάραχης οικογένειας των Βολιβιανών Κροϊσών.

Αυτά άνηκουν όμως στο παρελθόν, ενώ οι άθλοι των Πατίνο συνεχίζονται άμείωτοι. Μόλις πριν λίγες ημέρες μία πολύκροτη δίκη, που έγινε στο Λονδίνο, περιεστράφη γύρω από την ύπαρξή τους. 'Ηρωας, αυτή τη φορά, ήταν ένα άλλο μέλος της οικογενείας, ο Τζαίμς 'Ορτζ Πατίνο, που είχε υποβάλει μήνυση έναντίον της έφημερίδας «Σάντεϋ Γκράφικ», έπειδή σε ένα άρθρο της, στις 8 'Ιανουαρίου 1956, με τον τίτλο «Οι καημένοι οι Πατίνο», τον ένεφάνιζε για σαδιστή και διεστραμμένο, καθώς και για κύριο ύπαιτιο της διαλύσεως του γάμου του με την ώραία κ. Τζόαν. Κέρδισε, δέχεται, η δίκη ο νεαρός πολυκατομμιούχος, το άρθρο της «Σάντεϋ Γκράφικ» θεω-

ρήθηκε συκοφαντικό και οι εκδότες ύποχρεώθηκαν να ζητήσουν δημοσία συγγνώμη και να του καταβάλουν 20.000 λίρες άποζημίωση. 'Αλλά τα γεγονότα που ήλθαν στην επιφάνεια κατά την διάρκεια της δίκης, κάθε άλλο από κολακευτικά χαρακτηρίζονται για τον «νικητή». Συγκεκριμένα, άπεδείχθη ότι η κ. Τζόαν, είναι ένα πλάσμα ύστερικό και άνάγωγο, έχει την ώραία συνήθεια να παίρνει ναρκωτικά, και ότι κατά το ταξίδι του μέλιτος οι καυγάδες κ' οι ίλαροτραγικές σκηνές μεταξύ του «εύτυχισμένου» ζεύγους ξεπερνούσαν κάθε φαντασία. 'Ο Τζαίμς και η Τζόαν γνωρίστηκαν στην 'Ελβετία, στα 1954. Την έποχή εκείνη η Τζόαν, η όποία το 1948 έθεωρείτο ως η ώραϊότερη «ντεμπυτάντ» της Νέας 'Υόρκης, ήταν παντρεμένη με τον πρωταθλητή του γκόλφ Ρόμπερτ Σουήνη. 'Ο Σουήνη την κατηγόρησε ότι τον άπάτησε με τον διαδόχο γόητα Ρουμπιρόζα και χώρισαν. 'Αντί όμως η Τζόαν να παντρευτή τον Ρουμπιρόζα, παντρεύτηκε τον νεαρό Τζαίμς 'Ορτζ Πατίνο. Στο ταξίδι του γάμου, κάποιο πρωί, η κ. Τζόαν εξαφανίστηκε από το ξενοδοχείο και μετά πολλές ώρες την ανέκαλυσαν άνασίστητη σε μία ρυπαρή πανσιόν, με ένα άδειο σωληνάριο ναρκωτικών δίπλα της. 'Αλλη μία φορά, έπειδή έμαθε ότι ύπήρχε στο ξενοδοχείο που έμεναν ένα διαμέρισμα πολυτελέστερο από το δικό τους, κατέληφθη από τέτια ύστερική κρίση, ώστε ο σύζυγος άρχισε να την κυνηγάει στις σκάλες, προσπαθώντας να την πιάσει και να την συμμαζέψει λιγάκι. 'Η κατάληξη του γαμηλίου ταξιδιού ήταν, φυσικά, μία αίτηση διαζυγίου που υπέβαλε ο «καημένος» ο Τζαίμς. 'Ωστόσο, οι περιπέτειες και οι δίκες των Πατίνο δεν τελείωσαν με την έκδοση της αποφάσεως του λονδρέζικου έφετείου. 'Εκκρεμεί ακόμη η άγωγή του διαζυγίου του ζεύγους, στην 'Ελβετία εκκρεμεί μία δεύτερη δίκη για την έπιστροφή κοσμημάτων άξίας 67.000 λιρών, που λέγεται ότι έχει η κυρία Τζόαν. Τέλος, άναμένει την έκδικασή της η έφεση που έχει υποβάλει η κ. Τζόαν Πατίνο έναντίον μίας αποφάσεως των 'Ιταλικών δικαστηρίων που την κατέδικασε έρήμην σε όκτώ μηνών φυλάκιση για δυσφημισμό.

Η ΚΙΤΑΓΙΑ, τo σκυλάκι της, παρακολουθεί τη Μάγια σε παλιούς ρυθμούς.

«'Αγάπα με, αγάπα λὸν σκύλο μου!»

Λέει ένα παλιό, άμερικάνικο τραγούδι, κ' η Μάγια Κουμάνι, μία στάρλετ με μέλλον, δεν άποχωρίζεται την έξ ίσου ώραία σκυλίτσα της

ΘΟΥΡΒΟΣ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΗΣ ΩΡΑΙΑΣ κ. ΤΖΟΑΝ ΟΡΤΙΖ-ΠΑΤΙΝΟ

ΘΟΥΡΒΟΣ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΤΖΙΜΜΥ ΓΚΟΛΝΤΣΜΙΘ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΘΕΡΟ ΤΟΥ

ΕΧΕΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΚΑΙ ΔΟΥΚΙΚΟ ΤΙΤΛΟ Η «ΚΑΗΜΕΝΗ» Η κ. ΠΑΤΙΝΟ

Η ΜΑΓΙΑ ΚΟΥΜΑΝΙ είναι μία από τις καινούργιες άποκαλύψεις της όθνης, που ύπόσχονται πολλά.

Αγάπα με, αγάπα τον σκύλο μου!» λέει ένα παλιό άμερικάνικο τραγούδι. Καί η Μάγια Κουμάνι, η «άποκάλυψη» του άγγλικού κινηματογράφου, τo σιγοτραγουδάει κάθε τόσο. «'Αγάπα με, αγάπα τον σκύλο μου!» 'Έχει κ' ένα σκυλί, την Κιτάγια. Είναι χρόνια τώρα που ζούνε μαζί. Τόσο, που οι περισσότεροι θαυμαστές της την φωνάζουν με τα δυο όνόματα: Μάγια - Κιτάγια... Αυτό το σκυλί τη συνόδευε στο άδείο — όταν ήταν μικρή. 'Αργότερα στis σχολές μπαλλέτου. Καί τώρα στα κινηματογραφικά στούντιο. Καί τί σκυλί! Δεν έχει καμμιάν άπαίτηση! Ούτε τρώει, ούτε λερώνει, ούτε άρρωσταίνει, ούτε ζευγαρώνεται, ούτε γαυγίζει... Ναί, είναι καμωμένο από μαύρο χνουδωτό ύφασμα.

«Τὸ παράπονό μου», λέει η Μάγια, «είναι ότι μόλις έμφανισθώ κάπου, όλων τὰ μάτια πέφτουν άπάνω... στην Κιτάγια. Κανείς δεν με προσέχει...».

Γιά νὰ πούμε ωστόσο την άλήθεια, η Μάγια και η Κιτάγια άποτελούν ένα περίφημο ζευγάρι. Αυτή η αντίθεση της μαύρης γούνας και του στυλινού φιλντισένιου μεταξωτού των φορεμάτων της είναι πολύ χτυπητή και δεν άδικεί καθόλου τη Μάγια. 'Αλλωστε η Μάγια ξέρεi τη σημασία του τραγουδιού «'Αγάπα με, αγάπα και τον σκύλο μου!»

ΘΟΥΡΒΟΣ Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΚΑΙ Η ΑΝΕΥΡΕΣΗ ΤΗΣ ΟΡΦΑΝΗΣ 'ΙΣΑΒΕΛΛΑΣ...

Φωτ. Keystone)

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

ΤΟΥ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤ ΝΤΙΒΑΪΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Καλοκαίρι στη Μύκονο. Ένας Έγγλέζος αρχαιολόγος, ο καθηγητής Κάλντερ, φτάνει ένα μεσημέρι στο νησί, με σκοπό να κάνει έρευνες στο δυθό της θάλασσας για να μελετήσει ένα αρχαίο ναυάγιο, μία τριήρη φορτωμένη με άμφορες και αγάλματα που ανακαλύφθηκε έξω απ' τη Δήλο. Ο Κάλντερ, χαρακτηριστικός τύπος Έγγλέζου ψυχραίου και φλεγματικού, έχει πάρει πολύ στα σοβαρά την αποστολή του. 'Αλλά, απ' την πρώτη στιγμή που ξεπαρκάρει στη Μύκονο, κατά μία περίεργη σύμπτωση όλα του έρχονται ανάποδα. Πρώτα-πρώτα, η βολίτσα του πέφτει στη θάλασσα και, όπου να την περισώσει, όλα του τα ρούχα γίνονται μούσκεμα αναγκάζεται να πάει με τα πόδια ως στο ξενοδοχείο όπου θα μείνει. Έπειτα, ο αξιοθρήνητος, κατορθώνει να βρή το μόνο πρόσωπο που είναι σε θέση να του πη που περίπου βρίσκεται το ναυάγιο. Το πρόσωπο αυτό είναι η Πηρώ Λούστρου, μία τετραπέρατη, πανέμορφη και πλούσια Έλληνίδα, πολύ νέα, που περνάει το καλοκαίρι της στη Μύκονο, επειδή ο πατέρας της θέλει να την απομακρύνει απ' τον 'Ιταλό με τον οποίο είναι τρελλά έρωτευμένη, τον Γκουίντο Τορτσέλλι. Η Πηρώ είναι αποφοτισμένη να εμποδίσει με κάθε τρόπο τον Έγγλέζο αρχαιολόγο να φέρει εις πέρας την αποστολή του. Γι' αυτό και το κάνει απ' την πρώτη στιγμή τον δίο δόξιο. Και τοίτο επειδή αυτή έχει ανακαλύψει πρώτο το αρχαίο ναυάγιο κάποια μέρα που κοιμούνσε έξω απ' τη Δήλο με τον 'Ιταλό φίλο της, τον Γκουίντο Τορτσέλλι, κ' έχει ένα δικό της σχέδιο στο νου. 'Ωστόσο, υποδέχεται τον Έγγλέζο αρχαιολόγο με μεγάλη εύγεια. Την ίδια μέρα φτάνει στη Μύκονο κ' ένας 'Αμερικανός δημοσιογράφος, ο Τζών Μάντεν, για να παρακολουθήσει για λογαριασμό της εφημερίδας του — των «Τάιμς» της Ν. 'Υόρκης» — τις έρευνες του Έγγλέζου αρχαιολόγου. Ο Μάντεν είναι εγκαταστημένος από καιρό στην 'Ελλάδα, ξέρει καλά την Πηρώ Λούστρου και, απ' την πρώτη στιγμή, υποψιάζεται πως η μικρή κάτι πάει να σκαρώσει με τον Έγγλέζο και αποφασίζει να τον πάρει υπό την προστασία του. Στο άναμεταξύ, ο Γκουίντο Τορτσέλλι πείθεται απ' έναν αρχαιολόγο, τον Νικόμαχο, να πουλήσει λαθραία το αρχαίο άγαλμα που βρήκε στο δυθό της θάλασσας. Η Πηρώ, απ' την άλλη, προσποιείται ότι βοηθά τον Κάλντερ, τον αρχαιολόγο, ν' ανακαλύψει το ναυάγιο.

5

Σας έχω εμπιστοσύνη, επανέλαβε η Πηρώ με στόμφο, και γι' αυτό σας παρακαλώ να με βοηθήσετε. Είμαι έρωτευμένη.
—Ω! Έκανε ο Κάλντερ.
Τό επιφώνημά του ήταν ανέκφραστο. Ο Μάντεν σκέφτηκε πως ήταν καιρός να πάει μέρος στη συζήτηση.
—Νομίζω πως μαντεύω τη σκέψη σου, είπε. Θέλεις να έρθης σε μία συμφωνία. Είσαι πρόθυ-

μη να μάς πής που βρίσκεται το ναυάγιο, αν σε βοηθήσουμε να ξαναβρής τον Γκουίντο. Έπεσα έξω;
—Όχι, αποκρίθηκε η Πηρώ. Τόξερα πως τα είχες καταλάβει όλα. Τί ήθελες όμως να κάνω; Είμαι μ'ά νέα κοπέλα. Τόν πατέρα μου τόν ξέρεις. Μ' έχει έδω φυλακισμένη κ' εγώ είμαι έρωτευμένη.
Στό φεγγαρόφωτο, η φωνή της άκούστηκε σιγανή, γεμάτη πάθος.
—Ω καλά; Έκανε ο Μάντεν.
Ο Κάλντερ δέν άκουσε ή δέ θέλησε να δείξει πως άκουσε το δέηλο επιφώνημα. Με την ίδια πάντα τρυφερή φωνή, ρώτησε:
—Με ποιά τρόπο μπορούμε να σε βοηθήσουμε;—
Ο Κάλντερ δέν Γκουίντο στη Μύκονο. Θά έχετε ανάγκη από ένα βοηθό, όταν σάς δείξω πού είναι το ναυάγιο κι αρχίσετε τις καταδύσεις. Θά σάς πάω αύριο εκεί. Είναι κάπου δεκαοκτώ όργυνες από τούτη τη μεριά. Δέ θά δυσκολευτούμε να τό βρούμε. 'Αλλά έσεις χρειάζεστε βοηθούς κ' εγώ χρειάζομαι τόν Γκουίντο.
—Χρυσό μου, και τί θά πη ό πατέρας σου; ρώτησε ο Μάντεν.
—Γι' αυτό ακριβώς θέλω τη βοήθειά σας, αποκρίθηκε η Πηρώ ζωηρά.
—Τί λές, Κάλντερ; Έσύ είσαι ό αρχηγός, είπε ο Μάντεν.
—Νομίζω πως τό λιγώτερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να προσπαθήσουμε να βοηθήσουμε την Πηρώ, αποκρίθηκε ο Κάλντερ ήρεμα.
Δέν είχε ακόμη τελειώσει καλά-καλά τη φράση του κ' ένιωσε τά μπράτσα της κοπέλας να τόν αγκαλιάζουν απ' τό λαιμό και τί χείλη της να τού δίνουν ένα έσπτό φιλή στό μάγουλο. Τά έχασε.
Μέσ' απ' τη σκέψη, ή φωνή τού Μάντεν άκούστηκε άνέκφραστη:
—Και ή Μαρία;
—Ω! Η Μαρία δέν καταλαβαίνει έγγλέζικα, είπε η Πηρώ χαρούμενα.
—Δέν χρειάζεται να ξέρη έγγλέζικα για να τό καταλάβη αυτό, είπε ο Μάντεν.
—Τό ζήτημα είναι, είπε ο Κάλντερ ξαναβρίσκοντας την ψυχραιμία του, ποιά θά είναι τό έπόμενο όχημα μας;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7ο

Τό χόλλ της «Μεγάλης Βρεταννίας» ήταν γεμάτο κόσμο. Ο Τορτσέλλι άνοιξε δρόμο άνάμεσ' απ' τις συντροφίες που κουνέντιαζαν και πλησίασε έναν υπάλληλο τού ξενοδοχείου. Ήταν φίλος του.
—Στέλιο, είτε προσπαθώντας να δώσει τόνο αδιάφορο στη φωνή του, θέλω να μου δώσης μία πληροφορία.
—Γκουίντο, στό λέω καθαρά, αν πρόκειται για κομμάτι κοπέλα...
—Όχι, όχι, είτε ο Τορτσέλλι, πρόκειται για έναν κύριο, κάποιον Σουηδό—ήλικιωμένο, νομίζω.
—Κ' έπειτα;
—Είναι εκατομμυριούχος.
—Τό ξενοδοχείο είναι γεμάτο εκατομμυριούχους, είτε ο υπάλληλος άγέρωχα.
—Σουηδούς εκατομμυριούχους;

—Ο, τι θέλεις.
—Ποιάς τριγυρίζει αυτές τις μέρες με τόν Νικόμαχο;
—Α, κατάλαβα ποιόν λές. Τόν Γκάνναρ Νόραπ. 'Αλλά τί πās και μιλάεις έσύ μ' ανθρώπους σαν τόν Νικόμαχο;
—Δέ θέλω τόν Νικόμαχο, αποκρίθηκε ο Τορτσέλλι. Θέλω να γνωρίσω τόν Νόραπ, αυτό είναι όλο.
—Γιατί;
—Θά τού πω για μία δουλειά.
—Τί δουλειά;
—Πρέπει να σκεφτώ λιγάκι τό μέλλον μου. Πώς θά ζήσω όταν τελειώσω τό πανεπιστήμιο;
—Για να τελειώσης τό πανεπιστήμιο πρέπει πρώτα να δώσης εξετάσεις, είτε ο Στέλιος με κάποια ειρωνεία.
—Πες μου, είναι έδω; ρώτησε ο Τορτσέλλι.
—Όχι, δγίηκε πριν από μιή ώρα.
—Μέ τόν Νικόμαχο;
—Όχι. Με ρώτησε πού κοντά πέφτει τό Θησείο.
—Εύχαριστώ, είτε ο Τορτσέλλι και χωρίς να χάση λεπτό έτρεξε στην πόρτα.
Στό πεζοδρόμιο στάθηκε διστακτικός. Έμαξε τις σκέπες του, έβγαλε λίγα βρώμικα χαρτονομίσματα και, σά να τόν κυριέψει έξαφνα ένα αίσθημα αισιοδοξίας και βεβαιότητας, μπήκε σ' ένα ταξί λέγοντας στον οδηγό να τραβήξει για τό Θησείο. Μόνο που είχε ξεχάσει να παρακαλέση τό φίλο του να τού περιγοράνη τόν Νόραπ.

Όταν ο Γκουίντο Τορτσέλλι έφτασε στό Θησείο, ο άρχαίος ναός λαμποκοπούσε κάτω απ' τό φώς τού πρωϊνού ήλιου. Δέν είχε πολλόν κόσμο εκείνη την ώρα. Μόνο μερικοί Γερμανοί τουρίστες και κάτι πρόσκοποι στέκονταν στη δυτική πλευρά τού ναού. Ο Τορτσέλλι έψαξε να βοή τόν φύλακα που καθότανε συνήθως στά σκαλοπάτια της νοτιοδυτικής πλευράς. Καθώς έστριβε τη γωνία, τόν είδε να συζητά με κάποιον που ή εμφάνισή του τόν έδειχνε για ξένο. Ο Τορτσέλλι στάθηκε παρόμερα και κοίταξε. Ο ξένος φορούσε ένα γκριζό καπέλλο, χωμένο βαθειά στό κεφάλι του. Είχε ένα πρόσωπο στενόμακρο, αλόγιστο, με χαρακτηριστικά τραβηγμένα, μάγουλα σακαουλιασμένα. Ένα πρόσωπο πολύ κουρασμένο.
'Απ' τό ύψος του, ήτανε φανερό πως μάλλον με τό φύλακα. Ή φωνή του είχε τόν χαρακτηριστικό έρρινο τόνο της όμιλίας τών Σουηδών.
Ο Τορτσέλλι πλησίασε.
—Είστε ό κ. Γκούναρ Νόραπ; ρώτησε έλληνικά.
Ο άλλος έκανε ναι με τό κεφάλι.
Ο Τορτσέλλι στάθηκε διστακτικός μήν ξέροντας σε ποιά γλώσσα να συνεχίση την κουβέντα. Ο Νόραπ τόν πρόλαβε.
—Δέν σάς ξέρω. Ποιάς είστε; ρώτησε γαλλικά με ύφος άπότομο.
—Τ' όνομά μου είναι Γκουίντο Τορτσέλλι. Δέ με γνωρίζετε, αλλά θά με μάθετε. Έχω κάτι που σάς ενδιαφέρει.
—Τί; ρώτησε ο Νόραπ.
Μιλούσε άσχημα τά γαλλικά και τά μονοσύλ-

λαβα τού έχονταν πολύ βολικά σ' αυτή την περίπτωση.
—Δέ θέλω να μιλήσωμε γι' αυτό έδω, αποκρίθηκε ο Τορτσέλλι.
—Τότε τράβα στό καλό, είτε ο εκατομμυριούχος θυμωμένα.
—Πολύ καλά, φεύγω. 'Αλλά θά σάς περιμένω έξω.
'Αν δέν έρθετε να με βρήτε εκεί, δέ θά μάθετε ποτέ τί είναι αυτό που έχω να σάς προσφέρω.
Έκανε μεταβολή και απομακρύνθηκε. Ο Σουηδός κοντοστάθηκε άναποφάσιτος. Έπειτα άκολούθησε τό νεαρό 'Ιταλό.
—Τί πράγμα είναι αυτό που λές πως μ' ενδιαφέρει; ρώτησε.
—Ένα χάλκινο άγαλμα.
Έγινε μία μικρή σιωπή. Ο Σουηδός προχωρούσε άργά, δυθισμένος σε συλλογή. Όταν ξαναμίλησε, ή φωνή του είχε τόνο πιο άπαλό, ίσως όχι εγκάρδιο άκόμη, αλλά πάντως πιο ανθρώπινο.
—Μικρό; ρώτησε.
—Όχι, μεγάλο. Σχεδόν σε φυσικό μέγεθος.
—Και πού βρίσκεται αυτό τό μεγάλο μπρούντζινο άγαλμα;
—Στή θάλασσα, είτε ο Τορτσέλλι. Μόνο δυό άνθρωποι ξέρουν τό μέρος—εγώ και κάποιον άλλο πρόσωπο. Θά μπορούσαμε να τό φεργατίσουμε χωρίς να τό μάθη κανείς.
—Και γιατί ήρθες να τό πής σ' έμένα;
—Γιατί ξέρω πως σάς άρέσει να πλουτίζετε τη συλλογή σας, χωρίς να πολυσκοτίζεστε για τούς τύπους.
—Μ' άλλα λόγια, με λές άπατεώνα!
—Μάλιστα! αποκρίθηκε ο νεαρός με κυνική άναίδεια.
Ο Σουηδός δέ μίλησε. 'Ανάσινε θαρειά. Τέλος είτε:
—'Υπάρχουν πολλά άγάλματα από μπρούντζο ή από μάρμαρο. Πώς μπορεί να ξέρω τί είδους είναι τό άγαλμα που λές;
—Έλατε μαζί μου, είτε ο Τορτσέλλι.
Πέρασαν τό σιδερένιο κιγκλίδωμα και δγήκαν στό δρόμο. Ο 'Ιταλός κάλεσε ένα ταξί και είτε τού σωφεί να τραβήξει για τό 'Εθνικό Μουσείο. Πλήρωσε ο ίδιος τό ταξί και τά εισιτήρια για τό Μουσείο και προχώρησε πρώτος. Ο Σουηδός τόν άκολουθούσε μουρμουρίζοντας. 'Ανέβηκαν τη σκάλα, δέσχισαν τό μικρό διάδρομο και μπήκαν στην πρώτη μικρή αίθουσα χωρίς ν' ανταλλάξουν λέξη.

Μπροστά σ' ένα χάλκινο άγαλμα, ο 'Ιταλός στάθηκε. Ήταν τό όλοζώντανο, γεμάτο κίνηση, σβεττάδα και σφρίγος άγαλμα τού «Τζοκέυ» τού 'Αρτεμίου.
Μία λάμψη σκληρή φάνηκε στά μάτια τού Σουηδού. 'Ωστόσο, τό μόνο που είτε ήταν:
—Αυτό τόχω δη πολλές φορές.
—Νά τό ξαναδείτε άλλη μία φορά με προσοχή.
Τέσσερα όλόκληρα λεπτά στάθηκαν εκεί κοιτάζοντας τό άγαλμα. Έπειτα ο Τορτσέλλι γνώρισε την πλάτη του και βγίηκε απ' την αίθουσα. Ο Σουηδός τόν άκολούθησε.
Έξω στον ήλιόλυστο δρόμο, στράφηκε τόν 'Ιταλό και είτε ζωηρά:
—Είσαι τρελλός. Αυτό δέν μπορείς να τό δγάλης απ' έδω μέσα.
—Δέν έχω τέτοιο σκοπό, αποκρίθηκε ο Τορτσέλλι ήρεμα. Πάμε τώρα κάπου να μιλήσωμε ήσυχα.
Γύρισαν στό ξενοδοχείο κι ανέβηκαν στό δωμάτιο τού Νόραπ. Ο Τορτσέλλι κάθισε άναπαυτικά σε μία πολυθρόνα.
—Θά ήθελα να πω κάτι, είτε.
'Ωπου νάρθη τό ποτό και να ξανακλείση ή πόρτα πίσω απ' τό γκαρσόνι, δέν άνοιξε τό στόμα του. Όταν έμειναν μόνοι, είτε:
—Έχω την έντύπωση πως ήταν δύο άγάλματα. Στό πρώτο, τό άγόρι είχε ένα φωτεινό διάδημα στό κεφάλι. Και ήτανε καβάλα σ' ένα δελφίνι... Ο νεαρός 'Απόλλων.
—Εδώ όμως καθάλλαι ένα άλογο, παρατήρησε ο Σουηδός για να πη κάτι.
—Οι αρχαιολόγοι υποθέτουν πως καθότανε πάνω σ' ένα άλογο γιατί βρήκανε κομμάτια απ' ένα χάλκινο άλογο κοντά στό καράβι. Δέν είναι βέβαιοι. Τό άλογο δέν έχει καμιά θέση έδω. Θά πρεπε μάλλον να ύπνηχε ένα δεύτερο δελφίνι. Νομίζω πως ύπνηχε ένα δεύτερο δελφίνι.
—Κι αυτό τό άγόρι με τό δελφίνι βρίσκεται έξω απ' τ' άκρωτήρι τού 'Αρτεμίου;
—Όχι, αποκρίθηκε ο Τορτσέλλι. Νομίζω πως και τά δυό προωρίζονταν για τη Δήλο.
—Έχεις άποδείξεις;

—Όχι, δέν έχω άποδείξεις, αποκρίθηκε ο νέος γρήγορα. 'Αλλά δέ σάς ζητώ να μου δώσετε λεπτά, αν δέν έχετε τό άγαλμα στά χέρια σας. Μιλήσατε με πολλούς έδω. Θά μάθετε, άσφαλώς, για τό ναυάγιο που βρέθηκε έξω απ' τη Δήλο.
—Τό έμαθα, τό έμαθα, είτε ο Νόραπ.
'Απογοήτευση ζωγραφίστηκε έξαφνα στό μακρουλό του πρόσωπο.
—'Αογησες, είτε. Τό νέο μαθεύτηκε. Έδώ και τρεις μέρες ένας Έγγλέζος καθηγητής πήρε άδεια να πάη να τό εξετάσει. Έχει την έγκριση τού ύπουργείου. Είναι πιά πολύ άργά.
Είναι πιά πολύ άργά, πολύ άργά.
—Δέν τό βρήκε άκόμη, είτε ο Τορτσέλλι ήρεμα. Δέ βρήκε τό ναυάγιο, αλλά κι όταν τό βρή... τό άγαλμα θά έχη κάνει φτερά.
Μία λάμψη φάνισε πάλι τό αλόγιστο πρόσωπο.
—Έξηγήσου λοιπόν! είτε άνυπόμονα.
—Τό σήκωσα απ' εκεί και τό έχωφνα κάτω άλλού, σ' ένα μέρος σίγουρο, αποκρίθηκε ο Τορτσέλλι αδιάφορα. Πόσα είσαστε διατεθειμένοι να πληρώσετε;
Ο Σουηδός χώθηκε βαθειά μέσ' στην πολυθρόνα του, ένωσε εις παλάμες του κ' έμεινε σιωπηλός ώρα πολλή.
Ο Τορτσέλλι άρχισε να κάνη με τό νου του λογαριασμούς: Ο Σουηδός έπρεπε να τό δώσει 100.000 δραχ. Όχι, διακόσιες! Με διακόσιες πενήντα χιλιάδες δραχμές και τί δέ θά έκαμνε. Κά-

τω απ' τη μύτη τού γέρο Λούστρου θ' αγοράζε ένα καίκι, ή ένα μοτέο, ή ένα γιώτ και θά πήγαινε ν'άπελευθερώση την Πηρώ απ' τό νησί. Μαζί θά γλιστρούσαν τη νύχτα σε κανένα τούρκικο λιμάνι. Ο Λούστρος δέ θά μπορούσε να τούς πάση ποτέ. Θά παντρεύονταν στην Πόλη, στη Σμύρνη ή την 'Αλεξάνδρεια — τί σημασία είχε πού; Τίποτε δέν είχε σημασία. Η νίκη θάτανε δική του, και νίκη σήμαινε έρωτα, κ' έρωτας σήμαινε Πηρώ.
—'Απ' τά βάθη της πολυθρόνας του, ο Σουηδός είτε:
—Γιά τόν μικρό 'Απόλλωνα καθισμένο πάνω στό δελφίνι του, δουλειά απ' τό ίδιο χέρι που φιλοτέχνησε τό άγόρι τού 'Αρτεμίου, θά πλήρω—έξω απ' τά έλληνικά νερά—μισό εκατομμύριο δραχμές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8ο

Σκυμμένη πάνω απ' τη μάντρα τού κηπου, ή Πηρώ κουνέντιασε με τη Θεοδώρα, που στεκότανε στό δώμα τού άντικρουνού σπιτιού. Ο ήλιος έλουζε με τη χρυσαφένια λάμψη του τό άγγελικό κεφάλι της μικρής.
—Δοιπόν που λές, είτε ή Πηρώ, ο πατέρας μου δάχη κάτι νεύρα. Θά μάς βοηθήσει, ξέρεις, δέν μπορεί να κάνη άλλιώς. Έκείνος πρότεινε στό ύπουργείο να έρθη ο καθηγητής Κάλντερ απ' την 'Αγγλία για να εξετάσει τό αρχαίο καράβι που

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 62

Εικονογράφηση Γιώργη Βαρλάμου

Έχω κάτι που σας ενδιαφέρει...

Ο ΦΛΟ-ΥΝΤ ΠΑΤΤΕΡΣΟΝ άνεκηρύχθη, σέ ηλικία 22 ετών, παγκόσμιος πρωτοπυγμάχος όλων των κατηγοριών, αφού προηγουμένως, σέ ηλικία 18 ετών, άνεκηρύχθη Όλυμπιονίκης στήν πυγμαχία. Περίεργη σύμπτωση: Ό Φλόυντ έγινε πατέρας τήν ίδια μέρα πού κέρδισε τόν τίτλο τού παγκόσμιου πρωτοπυγμάχου. Στή φωτογραφία: Ό Φλόυντ καί ή γυναίκα του.

ΟΙ ΝΕΓΡΟΙ ΞΑΝΑΠΗΡΑΝ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑ ΣΤΟ ΜΠΟΞ

Τ' ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΓΑΝΤΙΑ

Τριάντα νίκες σέ 31 αγώνες ανέβασαν τόν νεαρό Φλόυντ Πάττερσον στό δρόμο τού πρωταθλητού

Από τήν πρώτη μέρα πού, από περιέργεια, ό Φλόυντ Πάττερσον δοκίμασε νά πυγμαχήσει —καί ήταν τότε 14 ετών— όλοι του έλεγαν: «Είσαι ό μελλοντικός πρωτοπυγμάχος τού κόσμου». Οί δικόι του, οί φίλοι του, ό προπονητής του, ακόμα καί οί αντίπαλοί του δέν έκαναν άλλο παρά νά του υπενθυμίζουν ότι τό στέμμα πού κράτησε τόσα καί τόσα χρόνια ό Τζέε Λούις θά ήταν κάποτε δικό του.

Στίς 30 Νοεμβρίου 1956, μετά από πέντε γύρους φοβερό σφυροκόπημα μέ τόν Άρτσι Μούρ, ό Φλόυντ Πάττερσον άνεκηρύχθη θριαμβευτικά παγκόσμιος πρωτοπυγμάχος όλων των κατηγοριών. Ό τριαντάρης Μούρ, ξαπλωμένος στό κααβάτσο, έβλεπε τόν νεαρό νέγρο των 22 χρονών νά καταλαμβάνη τήν πιό επίζηλη, τήν πιό επικερδή θέση στό παγκόσμιο στερέωμα τού μπόξ.

Η ζωή τού νεαρού Φλόυντ δέν άρχισε εύκολα. Ένδεκα παιδιά είχε νά θρέψη ό πατέρας τους, κι αυτό μέ τόν γλίσχρο μισθό ενός εργάτη στους σιδηροδρόμους. Από μικρός ό Φλόυντ έκανε λογίων-λογίων δουλειές, κερδίζοντας πού καί πού κανένα δολλάριο. Πήγαινε καί σχολείο, γιατί ό γέρο - Πάττερσον, πού ό ίδιος ήτανε αγράμματος, επέμεινε νά μάθουν γράμματα όλα τά παιδιά του.

Ό μικρός Φλόυντ ήτανε πολύ δυνατός γιά τήν ηλικία του, αλλά καί καταπληκτικά γρήγορος. Σ' όποιο σπόρ καταπιάστηκε διακρίθηκε, γιατί όπου δέν τόν βοηθούσε ή δύναμη είχε τήν ταχύτητα, κι όπου ή ταχύτης δέν έφθανε χρησιμοποιούσε τή δύναμη.

Τό πρόσζεε ό προπονητής πυγμαχίας Ντ' Άμάτο, πιό γνωστός μέ τό όνομα Γκάς, πού διευθύνει ένα γυμναστήριο στήν ό-δο Γκραμμέρσν, καί τόν ανέλαβε υπό τήν προστασία του.

Από τό 1949, πού ό Γκάς ανέλαβε τόν 14ετή Φλόυντ, ή πρόοδος τού μαθητού υπερέβη κάθε προσδοκία. Στήν αρχή κέρδισε δύο φορές τό σχολικό πρωτάθλημα των ΗΠΑ, καθώς καί τίς διοργανώσεις γιά τό κύπελλο «Τά χρυσά γάντια», πού γίνονται κάθε χρόνο. Τό 1952 στους προολυμπιακούς κερδίζει καί τούς όκτώ αντίπαλους του μέ νικ - άουτ.

Στό Έλσίνσκι κερδίζει τόν έναν μετά τόν άλλον όλους τούς αντίπαλους του καί φθάνει στόν τελικό τού αγωνίσματος. Έκεί καταρρίπτει άλλο ένα ρεκόρ, κερδίζοντας τήν τελική μάχη μέσα σέ είκοσι δευτερόλεπτα, γιά νά αναδειχθή ό νεώτερος ολυμπιονίκης στήν ιστορία τού μπόξ. Ήταν τότε 18 χρονών.

Φυσικό ήταν ότι, μέ τήν επιστροφή του στήν Άμερική, ό έφηβος ολυμπιονίκης θά γινότανε επαγγελματίας. Πραγματικά, τόν Σεπτέμβριο τού 1952, ό επίθετικώτατος Φλόυντ Πάττερσον άρχίζει τήν καριέρα του, μέ σκοπό νά γίνη κάποτε παγκόσμιος τσάμπιον.

Άρχισε τότε ή μεγάλη δοκιμασία. Οί αντίπαλοί του, γεροί, φημισμένοι καί πεπειραμένοι μποξέρ, προσπάθησαν άμέσως νά δαλούν από τή μέση τόν επικίνδυνο νεαρό νέγρο. Καί σέ αυτήν τήν περίπτωση ή τεράστια πείρα καί οί γνώσεις τού Γκάς έπαιξαν πρωτεύοντα ρόλο στήν επιτυχία τού Πάττερσον.

Παρ' όλο ότι συχνά του έγιναν πολλές καί οικονομικά δελεαστικές προτάσεις, ό Φλόυντ τίς άπέριρπτε τήν μία μετά τήν άλλη. Δέν ήθελε νά πυγμαχήσει μέ κατωτέρας ποιότητας αντίπαλους. Κάθε φορά όμως πού εύρισκε τήν ευκαιρία νά συναντηθή μέ κάποιον καλό πυγμάχο, ό Φλόυντ μελετούσε κάθε λεπτομέρεια τής τακτικής καί τής τεχνικής τού αντίπαλου του επί έβδομάδες, βλέποντας τά φίλμ των προηγουμένων συναντήσεων καί ακούγοντας προσεκτικά τίς επεξηγήσεις τού Γκάς, ό όποιος ανέλυε τά αδύνατα σημεία τού άλλου μποξέρ καί σχεδίαζε τήν τακτική πού ό ίδιος έπρεπε ν' ακολουθήσει. Άποτέλεσμα: Στους 31 αγώνες πού έδωσε από τήν ήμέρα πού έγινε επαγγελματίας κέρδισε τούς 30 —είκοσι τρέις μέ νικ άουτ— καί έχασε μόνον έναν, στα σημεία, από τόν Τζό Μάξιμ, τόν Ιούνιο τού 1954.

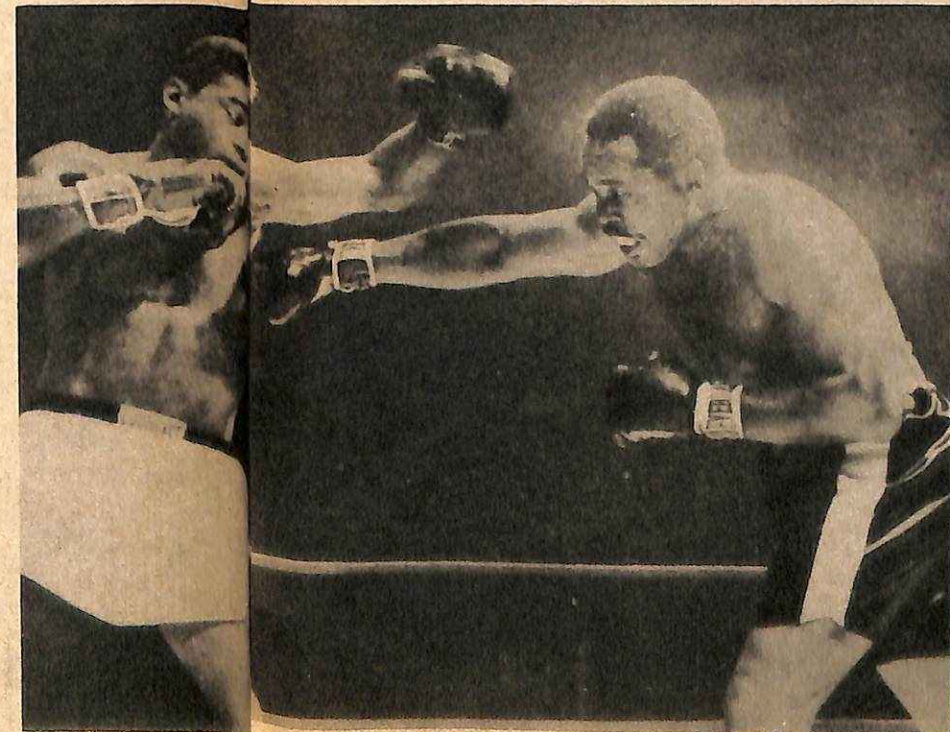
Μετά τήν άποχώρηση τού παγκόσμιου τσάμπιον Ρόκυ Μαρτσιάνο, ό δρόμος γιά τόν Φλόυντ ήταν πιά άνοιχτός. Λίγοι ήσαν εκείνοι πού έκρίθησαν κατάλληλοι νά συναγωνισθούν γιά τήν κατάληψη τής θέσεως πού είχε γηρεύσει —μεταξύ αυτών καί ό Φλόυντ. Καί ένώ οί άλλοι κέρδιζαν ή έχαναν τούς μεταξύ τους αγώνες, ό Φλόυντ κέρδιζε όλα τά μάτς. Μετά τήν νίκη του επί τού Χάρικαην Τζάκσον, τόν Ιούνιο τού 1956, έμεινε ένας καί μόνος: Ό «γέρος» Άρτσι Μούρ, επί σειράν ετών παγκόσμιος πρωταθλητής τής κατηγορίας ήμιβαρών βαρών, ό όποιος τά έπαίξε όλα γιά όλα γιά νά άνεβή στόν μεγαλύτερο θρόνο τής πυγμαχίας, Άλλά καί ό Μούρ βρέθηκε στό καναβάτσο.

Η βασιλεία τού Πάττερσον άρχισε. Κατά τήν γνώμη των είδικών, δέν υπάρχει σήμερα μποξέρ νά του διεκδικήσει τά πρωτεία. Είναι τόσο νέος, πού μπορεί νά εξακολουθήσει νά νικά γιά πολλά χρόνια. Ίσως νά κρατήσει τόν τίτλο περισσότερα χρόνια από τόν περίφημο Τζέε Λούις.

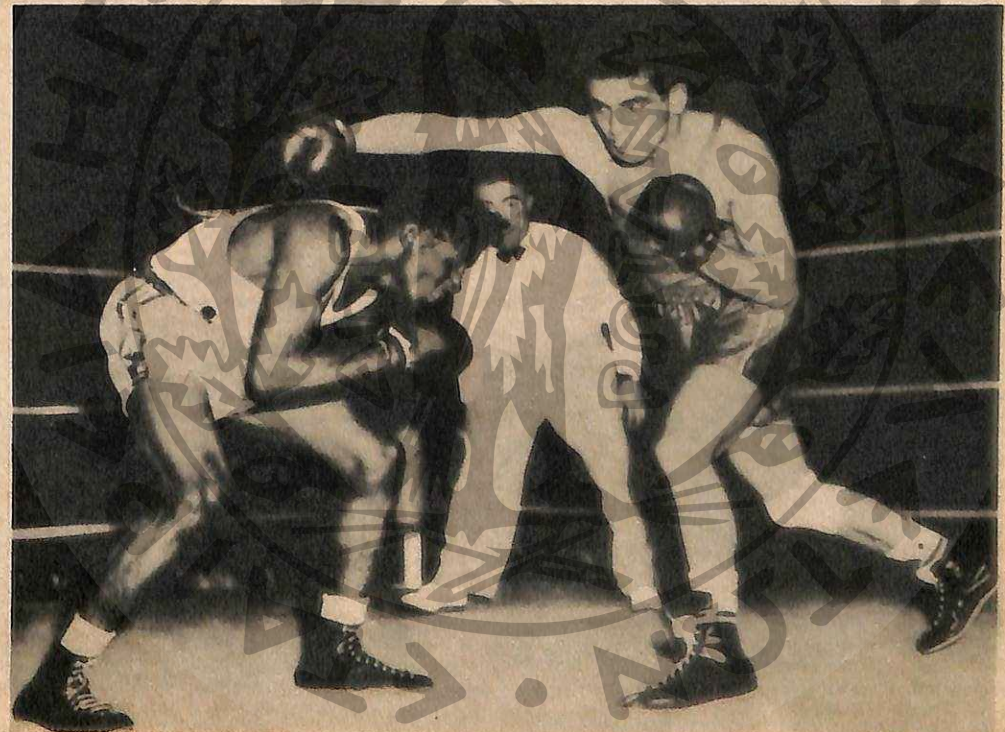

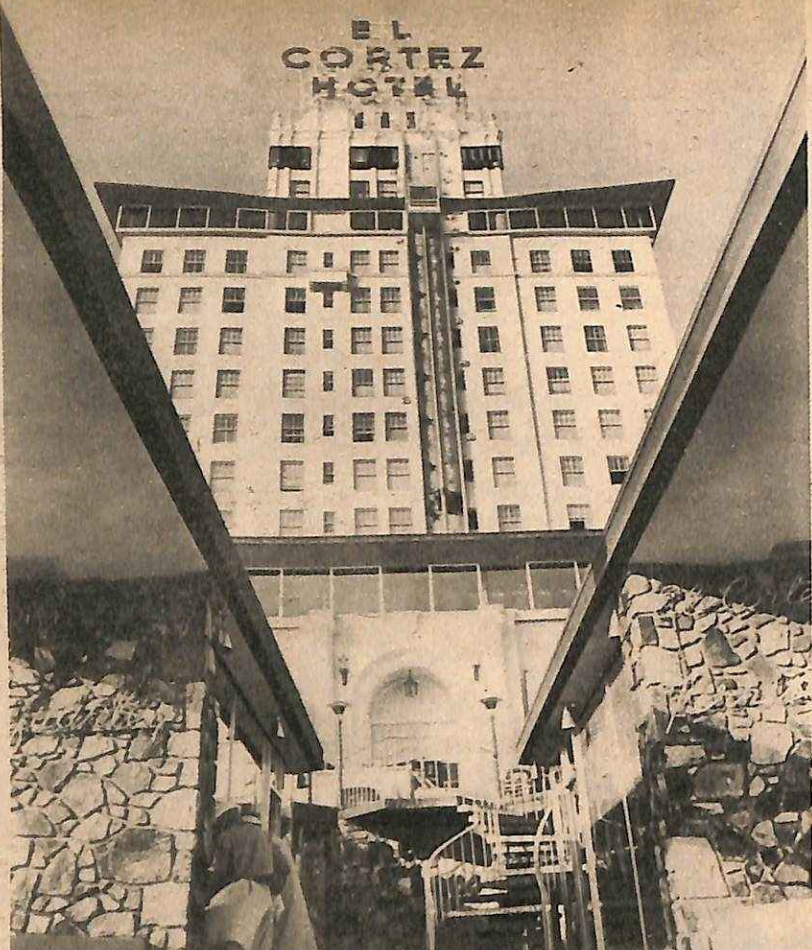
ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΧΥΛΩΤΙΚΟ φώς των προβολέων, τό ρίγκ τού κλειστού σταδίου τού Σικάγου, όπου ό Φλόυντ Πάττερσον νίκησε τόν Άρτσι Μούρ, κερδίζοντας έτσι τόν παγκόσμιο τίτλο όλων των κατηγοριών. Είκοσι χιλιάδες φίλαθλοι παρακολούθησαν τόν μεγάλον αυτόν αγώνα στό στάδιο καί πέντε έκατομμύρια περίπου άτομα από τήν τηλεόραση.

ΣΤΟΥΣ ΗΜΙΤΕΛΙΚΟΥΣ των Όλυμπιακών τού Έλσίνκι, ό Φλόυντ Πάττερσον (άριστε-ρά) άντιμετώπισε τόν άλλο Τερπεκκά, τόν όποιον καί ένίκησε τελικά εϊς τά «σημεία».

Ο ΦΛΟ-ΥΝΤ (άριστερά) αποφεύγει μέ δεξιοτεχνία ένα δεξί ντιρέκτ τού γηραιού τσάμπιον Άρτσι Μούρ, κατά τόν τέταρτο γύρο τού μάτς τού Σικάγου, γιά τόν παγκόσμιο τίτλο

ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ η τοποθέτηση του άσσανσερ στην πρόσ-
ψη, αλλά προσφέρει μιὰ θαυμάσια θέα σ' όλο τόν κόλπο τού Σάν Ντιέγκο.

ΕΝΑ ΑΣΣΑΝΣΕΡ ΜΕ ΘΕΑ

Μιά αρχιτεκτονική πρωτοτυπία που αν δεν όμορφαίνη-
τά κτίρια προσφέρει, τουλάχιστον, σεληνόφως και ήλι-
αχτίδες σε όσους μέχρι σήμερα έπλητταν μέσα στα
κουτιά των άναβατήρων.

Εκινώντας από την θεωρία ότι τó
πιο αντιπαθητικό, τó πιο πληκτι-
κό κατασκεύασμα ενός κτιρίου είναι
τò άσσανσέρ του, ó ιδιοκτήτης τού
ξενοδοχείου «Έλ Κορτέζ», στην Κα-
λιφόρνια, ζήτησε από τούς αρχιτέ-
κτονές του νά τού προτείνουν κάποια

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ άφαιρούνται οί
γυάλινες πλευρές κ' οί πελάτες τού
«Έλ Κορτέζ» άπολαμβάνουν τή θέα
σά νά βρίσκονται σε ένα μπαλκόνι.

καινοτομία, που θά επέτρεπε στους
πελάτες του νά μη θεωρούν τήν ύ-
ρα που χάνουν μέσα στο άσσανσέρ
μιά άναγκαστική φυλάκιση.

Τò άποτέλεσμα ήταν νά τού προ-
τείνουν νά...δγάλη τò άσσανσέρ έ-
ξω από τò κτίριο τού ξενοδοχείου! Κáι
σήμερα τò «Έλ Κορτέζ» είναι
τò μόνο τουριστικό κέντρο τού κό-
σμου, στο όποιον, γιά νά μπής, πρέ-
πει νά σκαρφαλώσης όλη του τήν
πρόσση... Άλλά είναι και τò μόνο
τò όποιο επισκέπτονται πολλοί πε-
λάται μόνο και μόνο γιά νά κάνουν
μιá μαγευτική, πραγματικά, διαδρο-
μή με τò άσσανσέρ του.

Τò «Έλ Κορτέζ» βρίσκεται σε
μιάν από τίς ωραιότερες τοποθεσίες
τού κόσμου —στους λόφους τού Σάν
Ντιέγκο, με θέα τόν τεράστιο κόλπο
τού Σάν Ντιέγκο και τὰ μικρά λιμα-
νάκια που τόν στολίζουν, ενώ στο
δάθος χάνεται τò μάτι τού ανθρώ-
που στην άπέραντη και μεγαλόπρε-
πη έκταση τού Ειρηνικού.

Τò πρωτότυπο άσσανσέρ είναι κα-
τασκευασμένο όλόκληρο από πλέ-
ξιγκλας, ένα γυαλί που δέν σπάει,
και έχει αυτόματα μηχανήματα θερ-
μάνσεως και ψύξεως, άναπαιτικά κα-
θίσματα, μπάρ και όλα όσα συνέ-
στησαν οί μηχανικοί. Μπορεί νά κι-
νηται πολύ πιο σιγά από τὰ συνη-
θισμένα άσσανσέρ, γιά νά δοθί ó
καιρός στους επιβάτες του νά θαυ-
μάσουν τή θέα. Μπορεί νά λειτουρ-
γήσει και με βροχή, χιόνι ή καται-
γίδα. Γιά λόγους αρχιτεκτονικούς,
δέν δγαίνει κατ' ευθείαν στην πρόσ-
ση. Στά δυο πρώτα πατώματα ανε-
βαίνει μέσα από τò κτίριο, και μετά
έμφανίζεται στο φώς τού ήλιου ή
τής σελήνης.

ΔΑΦΝΗ ΣΚΟΥΡΑ, ΑΤΥΧΗ ΗΡΩΪΔΑ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

«Η ήθοποιός αυτή μπορεί νά μñ είναι μεγάλη δημιουργός, όμως κάθε
φορά που τήν βλέπω με κατακτά με τήν εύσυνειδησία, τήν ακρίβεια, τήν
καλαισθησία, τόν έκφραστικό της τρόπο και με τò θέλητρο που αναδίνει
η προσωπικότης της».
ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ

Η ΔΑΦΝΗ είναι μιá κοπέλα γεμάτη ζωντάνια και αγάπη γιά τὰ όμορφα
πράγματα τής ζωής. Ή γυμναστική τής είναι άπαραίτητη κάθε πρωί.

Πόσο διαφορετική είναι στην πραγματική ζωή τής ή Δάφνη, από τήν άτυχη ήρωΐ-
δα που μάς παρουσιάζει στις ταινίες της. Καί, πρώτα άπ' όλα, δέν είναι καθόλου
δυστυχισμένη. Είναι γεμάτη ζωντάνια, τής άρέσουν τὰ πάρτυ και έχει όλη εκείνη
τήν άπεριόριστη αγάπη γιά τή ζωή που τόσο ταιριάζει στα 28 της χρόνια. Κάθε
πρωί κάνει γυμναστική γιά νά διατηρήσει τή λεπτή μέση της και στις ελεύθερες ώρες
τής σπουδάζει ξένες γλώσσες. Λατρεύει τή μητέρα της που είναι ó μόνος άνθρωπος
ύτón κόσμο στον όποιο διαβάσει τὰ ποιήματα και τούς στοχασμούς που γράφει κρυφά.

ΜΙΑ ΣΠΑΝΙΑ αγάπη ενώνει μόνο και κόρη. Ή κ. Σκούρα εΐ-
ναι τò μόνο πρόσωπο που διαβάσει τὰ ποιήματα τής Δάφνης.

Η ΔΡΟΣΙΑ και ή χάρη της έχουν γοητεύσει τίς χιλιάδες θαυ-
μαστές της, που τής γράφουν άπ' όλα τὰ μέρη τού κόσμου.

Πολύ πριν παίξει τόν πρώτο της κι-
νηματογραφικό ρόλο, στα 1951, ή
Δάφνη, έπαιζε στο θέατρο. Συγκε-
κριμένα, παίζει τὰ μισά χρόνια τής
νεαρής της ζωής, γιάτí σε ηλικία
14 έτών και τρία χρόνια πριν τελει-
ώσει τò γυμνάσιο, άπεφοίτησε άπ'
τὴ Δραματική Σχολή τής Μαρίκας
Κοτοπούλη. Έτσι, όταν σε ηλικία
20 χρόνων προσελήφθη γιά λίγο διά-
στημα στο Έθνικό Θέατρο, όπου τής
δόθηκε ένας κύριος ρόλος, ή Δάφνη,
ήταν κιόλας πεπειραμένη βετεράνος
που είχε άποδείξει τήν αξία της σε
διάφορους θιάσους.

Τὰ επόμενα χρόνια οί Άθηναίοι
θεατρόφιλοι είχαν άφθονες ευκαιρίες
νά εκτιμήσουν τò ταλέντο της σε έρ-
γα όπως τὰ: «Έβδομος ούρανός»,
«Ήξεραν τί ζητούσαν», «Βαθειές
είναι οί ρίζες», «Λόρδος Βύρων»,
«Πέγκ, καρδούλα μου», «Στέλλα Βιο-
λάντη», «Ο άγαπητικός τής βοσκο-
πούλας», «Ο Χριστός ξανασταυρώ-
νεται» στα όποια κράτησε κύριους
ρόλους.

Άλλά στο μεγάλο κοινό τής Έλ-
λάδος και τών ελληνικών παροικιών
τού έξωτερικού, ή Δάφνη Σκούρα,
είναι περισσότερο γνωστή σαν ήθο-
ποιός τού κινηματογράφου. Τὰ άνα-
ρίθμητα γράμματα που παίρνει από
τούς θαυμαστές της, έπειτα από κά-
θε καινούργια ταινία της, άποδεικνύ-
ουν τή μεγάλη άπόδοσή της, άποδο-
σά στο κάθε ηλικίας και προελεύσεως,
κοινό. Τής γράφουν μαθητές και μα-
θήτριες, νεαροί ναύτες από τούς ώ-
κεανούς, γεροντοπαλλήκαρα, στρα-
τιώτες από τή μοναξιά τών συντορι-
κών φυλακών, πωλήτριες, κορίτσια
άπό τήν Κύπρο και τήν Αίγυπτο.

Μολονότι έχει κάμποσο διάστημα
νά παρουσιαστή σε νέα ταινία, ό-
πουδήποτε πάει τήν άναγνωρίζουν.
Είναι συγκινητικό νά βλέπει κανείς
τὴ λατρεία που γεμίζει τò βλέμμα
τής πωλήτριας ενός ζαχαροπλαστείου
καθώς πλησιάζει τή Δάφνη γιά νά
τής έκφράσει τόν θαυμασμό της γιά
τò παίξιμό της στο «Θέλω νά ζήσω,
μανούλα μου», ή «Τò κορίτσι τής
ταβέρνας».

Είναι ίσως έκπληκτικό ότι οί πε-
ρισσότεροι θαυμαστές τής Δάφνης
άνήκουν στο άδύνατο φύλο. Άλλά έ-
ξηγεΐται σαν φυσικό ψυχολογικό φαι-
νόμενο. Ό «τύπος» τής Δάφνης είναι
άκριβώς εκείνος που εύκολα άναγνω-
ρίζει τόν εαυτό της ή μέση θιασώτις
τού κινηματογράφου.

Κείμενο και φωτογραφίες τού
συνεργάτου μας Β. ΜΙΓΚΟΥ

ΔΥΣΚΟΛΑ άναγνωρίζει κανείς σ' αυτή τήν όλο-
ζώντανη κοπέλα τὴ «δυστυχισμένη ήρωΐδα» του.

ΠΑΛΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΠΑΛΙ ΕΡΕΙΠΙΑ ΠΑΛΙ ΘΥΜΑΤΑ

Ἡ Θεσσαλία ὑπῆρξε καί πάλιν ὁ στόχος τῆς καταστροφικῆς μανίας τῶν ὑποχθονίων δυνάμεων. Μέσα σέ 12 ὥρες, τὴν περασμένη Παρασκευή, 32 σεισμικὲς δονήσεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ 4 ἦσαν κολοσιαίας ἐντάσεως, ἐγκρέμισαν ὁλόκληρα χωριά, κατέστησαν ἐτοιμόρροπα σπίτια, ἐργοστάσια, μαγαζιά, ἐβγαλαν χιλιάδες ἀνθρώπους στὴν ὑπαιθρο, μέσα σὸ κρύο καὶ τὴν βροχή. Τ' ἀνθρώπινα θύματα ὅμως δὲν ἦσαν ἀνάλογα τῶν ὑλικῶν ζημιῶν. Ἕνας μόνο νεκρός, 71 τραυματίες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ 4 βαρειά. Ὅταν κόπασε ὁ σάλος ἡ ζωὴ ξαναπῆρε τὸν δρόμο της, μὲ τὴ διαπίστωση ὅτι ὅλοι ἔδειξαν αὐτὴ τὴ φορὰ, μιὰ ἐτοιμότητα, μιὰ ψυχραιμία-καρποὺς πικρῆς πείρας. Ἡ καινούργια ὅμως πληγὴ χρειάζεται καιρὸ γιὰ νὰ ἐπουλωθῇ. (Σὲ 110 ἑκατομμύρια δραχμῶν ὑπολογίζεται πρὸ χειρὸς τὸ ἀπολύτως ἀπαραίτητο ποσό.) Ἀς ἐλπίσουμε λοιπὸν ὅτι ἡ ἴδια πείρα, πού στάθηκε πολὺτιμη στὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τοῦ σεισμοῦ, θ' ἀποδειχθῇ ἐξ ἴσου ἀποτελεσματικὴ στὴν ὀριστικὴ λύση τους.

Δυὸ γυναῖκες τρελλάθηκαν, καθὼς οἱ δονήσεις δὲν σταματοῦσαν

Καμμιὰ ὅμως ἀντισεισμικὴ οἰκοδομὴ δὲν ἔπαθε τὸ παραμικρὸ

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ πλατεία τῆς Λαρίσης ἓνα καφενεῖο γνώρισε τὸν κλονισμό τοῦ σεισμοῦ. Οἱ μαρκίζες ἔπεσαν, οἱ σοβάδες συντρίφτηκαν κ' οἱ καρέκλες ἀπόμειναν μελαγχολικὲς, πλάι στὰ σπασμένα ξύλα. Στὸν Βόλο, ἐξ ἄλλου, ὑπέστησαν σοβαρώτατες ζημιές ἐργοστάσια καὶ ἀποθήκες, ὅπου χιλιάδες ἐργατῶν εὗρισκαν δουλειὰ καὶ ψωμί. Κι αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα: Τί θὰ γίνῃ μὲ τὴν ἀνεργία στὴν ὁποία μοιραῖα ὁδηγοῦν τὰ ἐτοιμόρροπα κτίρια —κυψέλες τῆς ζωῆς τῆς πόλεως. Θὰ ἔπρεπε ὅμως νὰ δοθῇ προσοχὴ στὸ γεγονός ὅτι καὶ ἐν ἑνὶ ἀπὸ τὰ πραγματικῶς ἀντισεισμικὰ κτίρια, πού ἔγιναν καὶ μετὰ τοὺς προηγούμενους καταστροφικοὺς σεισμοὺς δὲν ἔπαθε τὸ παραμικρὸ. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει βρῇ τὸν τρόπο νὰ ἀμύνεται στὸν πόλεμο πού τοῦ ἐπιβάλλει ἡ φύση. Ἀτυχῶς δὲν ἔχει στὴ διάθεσή του πάντα ὅλα τὰ μέσα.

3.350 σπίτια ἔγιναν ἓνας σωρὸς ἀπὸ σοβάδες, ξύλα καὶ πέτρες

Χωριὰ ὁλόκληρα σαρώθηκαν. Λὲς καὶ μιὰ τιτανικὴ δύναμη θέλησε νὰ κοσκινήσῃ τὴ γῆ, τὰ δέντρα, τὰ σπίτια. Στὸ Βελεστίνο καὶ στὸν Ριζόμυλο δὲν ἔμεινε τίποτε ὀρθιο. Οἱ ἀνταποκριτὲς τηλεγραφοῦσαν: «Οἱ δονήσεις εἶναι τόσο ἰσχυρές, ὥστε ὁλόκληρα φορτία ἀτομικῶν βομβῶν νὰ εἶχαν βάλει γιὰ στόχο τους τὸ τρίγωνο πού σχηματίζουν ὁ Βόλος, ἡ Λάρισα καὶ τὰ Φάρσαλα...». Σὲ 3.350 ὑπολογίζονται περίπου τὰ σπίτια πού χρειάζεται νὰ ξανακτισθοῦν. Πολὺ περισσότερες ὅμως εἶναι οἱ ἀστεγες οἰκογένειες. Γιατί ὁ φόβος, πού κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν πῇ ἀδικοιολόγητον, ἔβγαλε κ' αὐτοὺς ἀκόμα στὴν ὑπαιθρο, πού τὰ σπίτια τους ἔμειναν γερά, παρ' ὅλες τὶς ἀλλεπάλληλες δονήσεις. Ἡ φωτογραφία εἶναι ἀπὸ τὸ χωριὸ Ἅγιος Κωνσταντῖνος.

ΑΣΤΕΓΟΙ. Ἡ εἰκόνα τῆς προσφυγίας, ἡ εἰκόνα τῆς ἀθλιότητος καὶ πάλι στὰ μάτια τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς ρημαγμένης ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς περιοχῆς. Ἀπὸ τὸ γκρεμισμένο σπιτάκι τους στοὺς Χαλκιάδες μάζεψαν ἡ γιαγιά καὶ τὰ ἐγγόνια της, δυὸ-τρεῖς λαμαρίνες, ἓνα ξύλο, κάποια ψάθα καὶ στὸ τσαντήρι αὐτὸ ζήτησαν καταφύγιο —ὄχι ὕπνο— τὴ νύχτα πού ἡ βροχὴ κι ὁ ἄνεμος, συνεργοὶ τῆς ἀπογνώσεως καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν σεισμῶν, ἔδερναν ἀλύπητα τοὺς ξεσιτωμένους. Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, πού ἡ τυφλὴ μανία τῆς φύσεως ἔδειξε τέτιαν σκληρότητα, θὰ χρειασθοῦν καινούργια σπίτια, φάρμακα, ρούχα, τροφίμα. Ἀπὸ ἓνα κράτος πού καλεῖται διαρκῶς νὰ δίνει.

ΤΑΞΙΔΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

6

Αν νομίζετε πώς μπορώ να σάς φανώ χρήσιμος σε κάτι, δεν έχετε παρά να με είδοποιήσετε. Θά με βρήτε στο «Γκράντ Ότελ» θά μείνω τέσσερες μέρες εκεί.

Εβγαλε το καπέλλο του, χαιρέτησε εύγενικά κι απομακρύνθηκε. Η "Αίλαρυ έρριξε μία ματιά στην κάρτα, πριν τ' αμάξει ξεκινήσει και διάβασε το όνομα του Γάλλου: "Ανρϋ Λωριέ.

Το ταξί κυλούσε γοργά έξω απ' την πόλη, διασχίζοντας τοπία εξοχικά και τέλος πήρε ένα ανηφορικό δρόμο. Η "Αίλαρυ κοίταξε έξω απ' το παράθυρο, αλλά το σκοτάδι είχε κιόλας αρχίσει να πέφτει και μονάχα όταν το αυτοκίνητο περνούσε μπροστά από κανένα φωτισμένο κτίριο μπορούσε κάτι να διακρίνει. Σκέψεις γεμάτες φόβο και νευρική σπριφογύριζαν στο μυαλό της. Ν' άρχιζε εδώ ή νέα φάση του ταξιδιού της; Νάταν τούτη η διαδρομή το άλμα από τη ρουτίνα της ζωής της στο άγνωστο; Και ήταν άραγε ο κύριος Λωριέ ένα από τα μέλη της μυστικής οργάνωσης; Ο άνθρωπος που είχε πείσει τον Τόμας Μπέτερτον να εγκαταλείψει δουλειά, πατρίδα και γυναίκα; Πού να την πήγαινε αυτό το ταξί;

Το ταξί την πήγε, όμως και κανονικά, στο «Παλαι Τζαμά». Η "Αίλαρυ κατέβηκε, πέρασε τη θολωτή είσοδο και βρέθηκε σ' ένα χώλ με διάκοσμο ανατολίτικο. Στενωμάκτρα ντιβάνια, χαμηλά τραπέζια και έξωτικά λουλούδια γέμιζαν μ' ένα άρωμα μεθυστικό τον αέρα. Ακολουθώντας τον υπάλληλο, η "Αίλαρυ ανέβηκε μία έλικωτή σκάλα και βρέθηκε σε μία ευχάριστη κρεβατοκάμαρα, πάντα σε στύλ ανατολίτικο, αλλά εφωδιασμένη μ' όλες τις σύγχρονες ανέσεις, τις τόσο απαραίτητες στον ταξιδιώτη του είκοστου αιώνα.

Το δείπνο — την πληροφόρησε ο υπάλληλος — σερβιριζότανε στις έπτωμις. Η "Αίλαρυ έβγαλε μερικά πράγματα από τη βλάιτς της, κενόσχη και κατέθηκε στην έπιπλα φωτισμένη τραπεζαρία, περώνοντας πάλι απ' το ανατολίτικο καπνιστήριο και τον άνθοστολισμένο έξωστη.

Η κουζίνα του ξενοδοχείου ήτανε περίφημη. Καθώς έτρωγε, η "Αίλαρυ παρακολουθούσε τα πρόσωπα που μπαίνονόγαιναν στο έστιατόριο. Ήτανε πολύ κουρασμένη εκείνη το πρώτο βράδι για να προσπαθήσει να κατατάξει σε ώρισμένες κατηγορίες τους ανθρώπους που έδλεπε. Μερικοί, ώστόσο, τράβηξαν την προσοχή της. Πρώτα — πρώτα, ένας κάπως ήλικιωμένος κύριος με κιτριναρό πρόσωπο και μακρουλό γενάκι. Τον πρόσεξε γιατί της έκανε έντύπωση ο σεβασμός με τον όποιο τον ύπηρετούσε το προσωπικό. Ένας σήκωμα του κεφαλιού του ήταν αρκετό για να ξεφωτιστούν οι πιατέλες απ' το τραπέζι του και ν' αντικατασταθούν με νέες. Έφτανε να ύψωση λιγάκι το φρύδι του κ' ένας σερβιτόρος έτρεχε άμέσως να τον ρωτήσει τι ήθελε. Όλοι

προσπαθούσαν να προλάβουν την παρακμή του έπιθυμία. Η "Αίλαρυ άναρωτήθηκε ποιος να ήταν αυτός ο σπουδαίος κύριος. Ήταν και μερικοί άλλοι — ένας Γερμανός, στο μεγάλο τραπέζι στο κέντρο της αίθουσας, ένας άλλος μεσόκοπος κύριος που τον συνόδευε μία πολύ όμορφη ξανθιά κοπέλλα — Σουηδή ή Δανή, σκέφτηκε η "Αίλαρυ — ένα ζευγάρι Έγγλέζοι με δυο παιδιά και αρκετές παρέες Άμερικανοί τουρίστες. Ήταν ακόμη και τρεις γαλλικές οικογένειες.

Μετά το φαγητό, η "Αίλαρυ ήπιε τον καφέ της στη βεράντα. Έκανε λίγη ψύχρα, όχι όμως τση ώστε να την έμποδίσουν ν' απολαύσει τη γλυκεία ευωδιά της νύχτας. Έπεσε στο κρεβάτι της νωρίς.

Την άλλη μέρα το πρωί, καθώς καθότανε αναπαυτικά στον έξωστη, κάτω από μία όμπρέλα με κόκκινες γραμμές που την προστάτευε απ' τον ήλιο, η "Αίλαρυ συλλογιζότανε την άπιστευτη περιπέτεια της. Τι γύρευε εδώ, στην άλλη άκρη του κόσμου, παίζοντας τον ρόλο μιάς νεκρής και περιμένοντας κάτι μελοδραματικό να συμβή από στιγμή σε στιγμή; Κι αν η άμοιρη Όλβια Μπέτερτον είχε θελήσει πραγματικά να κάνει αυτό το ταξίδι για να διώξει απ' το νου της σκέψεις θλιδερές; Για να λυτρωθί από το φοβερό αίσθημα της μοναξιάς ύστερ' από την έξαφνιση του άντρός της; Ποιος μπορούσε να πη με βεβαιότητα πώς δε βρισκότανε κι' αυτή η καμένη στο σκοτάδι όπως όλοι οι άλλοι;

Αλλά πάλι τα λόγια που είχε πη πριν πεθάνη δεν άφηναν καμμία άμφιβολία ότι η τελευταία της σκέψη ήτανε να προειδοποιήσει τον άντρα της να φυλάγεται από κάποιον — από κάποιον που τον λέγανε Μπόρις. Είχε μουνουρίσει και κάτι στίχους... Είχε πη ακόμη πώς, στην αρχή, είχε δυσκολευτή να το πιστέψει. Είχε δυσκολευτή να πιστέψει τί; Σίγουρα το ότι ο Τόμας Μπέτερτον είχε μπόρσει να παρασυρθί μ' αυτό τον τρόπο.

Η "Αίλαρυ έρριξε ένα βλέμμα κάτω στον κήπο. Όλα ήταν όμορφα και γαλήνια εδώ. Παιδιά έπαιζαν και φλυαρούσαν χαρούμενα. Γαλλίδες ντανάδες τ'άφωναζαν ή τα μάλλωναν. Η ξανθή Σουηδή ήρθε και κάθισε σ' ένα τραπέζι, χασιμουρήθηκε, έβγαλε απ' την τσάντα της ένα κραγιόν και το πέρασε πάνω στα χείλη της, μ' όλο που ήτανε κιόλας βαμμένα με άπαράμιλλη τέχνη.

Σχεδόν άμέσως ο καθαλιέρος της — σύζυγος άραγε ή πατέρας; άναρωτήθηκε η "Αίλαρυ — ήρθε να τη συναντήσει. Η κοπέλα τον χαιρέτησε χωρίς να του χαμογέλαση. Έσκυψε πρδς τα έμπρός κι άρχισε να του μιλά θυμωμένα, σά να του έκανε κάποια παρατήρηση. Έκείνος διαμαρτυρήθηκε και της ζήτησε συγγνώμη.

Ο ήλικιωμένος κύριος με το κίτρινο πρόσωπο και το μούσι ανέβηκε με βήμα άργό απ' τον κήπο στον έξωστη. Κάθισε σ' ένα τραπέζι στην πιό άπόμερη γωνιά κ' ένα γκαρσόνι ξεπεταχτηκε άμέσως να τον ύπηρετήσει. Ο κύριος έδωσε την παραγγελία του, το γκαρσόνι ύποκλήθηκε βαθειά κ' έτρεξε να την εκτελέσει. Η ξανθιά κοπέλα έπιασε το μπράτσο του καθαλιέρου της και κάτι του έπτε ξαναμμένη, κοιτάζοντας πρδς το μέρος του ήλικιωμένου κυρίου.

Η "Αίλαρυ παράγγειλε ένα Μαρτίκι κι όταν το γκαρσόνι της το έφερε, ρώτησε:

— Ποιος είναι ο κύριος που κάθεται εκεί στη γωνία;

— Ά! έκανε το γκαρσόνι, σκύδοντας με ύφος έμπιστευτικό. Είναι ο κ. Σίντρα. Είναι πάρα πολύ πλούσιος... Λεφτά με ούρά.

Άναστένανε βαθειά, σάν να είχε πέσει ξαφνικά σε έκσταση μπροστά στο όραμα τόσο πλούτου. Η "Αίλαρυ κοίταξε τώρα με μεγαλύτερη προσοχή το τόσο σπουδαίο πρόσωπο. Ένας άνθρωπάκος ρυτιδωμένος, στεγνός, ζαρωμένος, ίδια μούμια. Και όμως, έπειδή είχε τόσο πλούτη, τα γκαρσόνια τσακίζονταν να τον εύχριστήσουν και μιλούσαν γι' αυτόν με δέος. Ο κ. Σίντρα έλλαξε στάση. Για μία στιγμή τα μάτια του συναντήθηκαν με τα μάτια της "Αίλαρυ. Το βλέμμα του σπηλώθηκε για ένα δευτερόλεπτο επάνω της, έπειτα έλλαξε κατεύθυνση. «Δεν είναι και τόσο άσημαντο άνθρωπάκι,

όπως νόμισα», έπτε η "Αίλαρυ από μέσα της. Άκόμη κι από μακριά, είχε την έντύπωση πώς τα μάτια του είχανε μια λάμψη γεμάτη έξυπνάδα και ζωνάνια.

Η ξανθή καλλονή κι ο καθαλιέρος της σηκώθηκαν απ' το τραπέζι και τράβηξαν κατά την τραπεζαρία. Το γκαρσόνι, που έμοιαζε να είχε πάρει με καλό μάτι την "Αίλαρυ, στάθηκε στο τραπέζακι της μαζεύοντας τα ποτήρια και προθυμοποιήθηκε να της δώση κι άλλες πληροφορίες.

— Αυτός που έφυγε τώρα δά, είναι άλλος Κρόισος, απ' τη Σουηδία. Σπουδαίο πρόσωπο. Και η κυρία που είναι μαζί του, είναι μία στάρ του κινηματογράφου, μία δεύτερη Γκάρμπο άκουσα να λένε. Πολύ κομψή, πολύ όμορφη... Άλλα σκηνές που του κάνει! Τίποτε δεν την εύχριστει. Βορέθηκε να μείνη στο φέξ. Έδώ, βλέπετε, δεν ύπάρχουν κοσμηματοπωλεία, ούτε γυναικές σάν κι αυτήν για να τη θαυμάσουν και

απ' τα χείλη του. Έκανε άπότομα μεταβολή για να άπομακρυνθί, αλλά, με την κίνηση αυτή, το μανίκι του σκάλωσε στο ποτήρι της "Αίλαρυ που ήταν άκουμπισμένο στο τραπέζι. Το ποτήρι έπεσε κάτω κ' έγινε κομμάτια. Ο κ. Σίντρα στράφηκε άμέσως και έπτε γαλλικά στην "Αίλαρυ με μεγάλη ευγένεια:

— Ω! Σας ζητώ χίλιες φορές συγγνώμη, κυρία μου.

Η "Αίλαρυ τον βεβαίωσε χαμογελώντας πώς τ' πράγμα δεν είχε άπολύτως καμμία σημασία. Έκείνος σήκωσε το δάκτυλό του κ' έκανε νόημα στο γκαρσόνι.

Όπως πάντα, το γκαρσόνι έτρεξε στο λεπτό κι ο κ. Σίντρα του έπτε να φέρη άμέσως άλλο ποτό στην κυρία. Στράφηκε πάλι στην "Αίλαρυ της ζήτησε ακόμη μία φορά συγγνώμη και τράβηξε κατά την τραπεζαρία.

Το γκαρσόνι της έφερε το ποτό. Η "Αίλαρυ ρώτησε αν ο κ. Σίντρα ήτανε μόνος στο ξενοδοχείο.

— Ω, κυρία, ένας άνθρωπος τόσο πλούσιος δεν ταξιδεύει ποτέ μόνος. Έχει μαζί του τον καμαριέρο του, δυο γραμματικούς κ' ένα σωφέρ.

Ήτανε φανερό πώς ή σκέψη και μόνο πώς ο κ. Σίντρα μπορούσε να ταξιδεύει χωρίς συνοδεία, του φαινότανε έξωφρενική.

Όστόσο, όταν η "Αίλαρυ άποφάσισε τέλος να σηκωθεί και πήγε στην τραπεζαρία, πρόσεξε πώς ο γέρος καθότανε πάλι μόνος, όπως και το προηγούμενο βράδι. Σ' ένα άλλο τραπέζι κοντά στο δικό του, καθόνταν δυο νέοι — σίγουρα οι γραμματείς του, σκέφτηκε η "Αίλαρυ μόλις είδε το άγρυπνο βλέμμα με το όποιο παρακολουθούσαν και οι δυο το ζαρωμένο άνθρωπάκι που έτρωγε στο διπλανό τραπέζι άγνώνας τελειώς την ύπαρξή τους. Άσφαλώς, για τον κ. Σίντρα οι γραμματείς δεν ήταν άνθρωποι!

Το άπόγευμα πέρασε σάν σε όνειρο. Η "Αίλαρυ τριγύρισε στους κήπους, έκανε βόλτες στους μωρμένους έξωστες. Όλα ήταν άφάνταστα γαλήνια και όμορφα. Το φλόισοισμα του νερού, οι χρυσαφένιες πορτοκαλιές, οι ευωδιές που αναδίνονταν απ' τα πολύχρωμα παρτέρια... Περισσότερο όμως απ' όλα, η "Αίλαρυ άπολάμβανε την ανατολίτικη άτμόσφαιρα της γαλήνης και της ησυχίας που βασίλευε γύρω της. Αυτό θά πη κήπος, έλεγε από μέσα της, ένας τόπος άπομονωμένος απ' τον κόσμο, όλοπράσινος και χρυσαφένιος.

«Άς μπορούσα να έμενα εδώ για πάντα», σκέφτηκε. «Άς μπορούσα να έμενα εδώ για πάντα...

Δεν ήταν ο κήπος του Παλαι Τζαμά που την γοήτευσε. Ήταν η γαλήνη του, η γαλήνη που άποζητούσε η ψυχή της σε μία στιγμή που όλα στον έξω κόσμο ήταν γι' αυτήν περιπέτεια και κίνδυνος.

Ίσως όμως να μην ύπρχε καμμία περιπέτεια, κανέναν κίνδυνο... Ποιος μπορούσε να ξερη; Ίσως να έμενε για λίγον καιρό εδώ χωρίς τίποτε να συμβή... Έπειτα...

Έπειτα... Τι θά γινόταν έπειτα;

Η "Αίλαρυ άνατριχίλασε. Κάθεσαι σ' έναν κήπο γεμάτο γαλήνη και νομίζεις για μία στιγμή πώς η ψυχή σου ήρεμισε. Άλλά όχι. Στο βάθος μένει πάντα ο ίδιος. Οι θεάλες της ζωής, τα κτυπήματα της μοίρας, οι άνικαταποίητοι πόθοι, οι λύπες, όλα αυτά τα κουβαλάς μέσα σου, τα σέρνεις άδιάκοπα μαζί σου.

Είχε άρχισει να κάνει ψύχρα κ' η "Αίλαρυ μπήκε στο ξενοδοχείο.

Στο μελαγχολικό ανατολίτικο χώλ, όταν τα μάτια της συνήθισαν στο θαμπό φως του σούρουπου, άναγνώρισε την στρομπουλή και άνοιχτάκαρδη κ. Κάδβιν Μπαάκερ, καλοχτενισμέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 64

Εικονογράφησης Χρ. Κουσέντου

Ένας άνθρωπος καθόταν σ' ένα χαμηλό ντιβάνι. Ήταν ο κοντούλης Γάλλος που γνώρισα στο τραίνο.

να ζηλέψουν τις τουαλέτες της. Τώρα θέλει και καλά να τον πείσει να φύγουν αύριο και να πάνε άλλου, σ' ένα μέρος με περισσότερη κίνηση. Άχ, και ύστερα λέμε πώς οι πλούσιοι έχουν την ησυχία τους!

Μόλις πρόφερε τις τελευταίες λέξεις, είδε τον κύριο με το μούσι να του γνέφει να πλησιάσει. Σά να τον τραβούσε ένας μαγνήτης, έτρεξε άμέσως κοντά του.

— Διατάξτε, κύριε!

Ο έξωστης ήτανε σχεδόν άδειος τώρα γιατί ήταν το μεσημεριανό φαγητό, αλλά η "Αίλαρυ είχε πάρει άργα το πρωινό της και δεν πεινούσε. Παράγγειλε ακόμη ένα μαρτίκι κ' έμεινε εκεί, βυθισμένη στις όνειροπολήσεις της.

Μία σκιά έπεσε επάνω της. Σήκωσε ξαφνιασμένη το κεφάλι. Ο κ. Σίντρα στεκότανε μπροστά στο τραπέζι της, ανάμεσα σ' αυτήν και τον ήλιο. Δεν την κοίταζε. Τα μάτια του άτένιζαν πέρα μακριά την καρυφογραμμή που χάραζαν οι λόφοι στον όρίζοντα. Ένας άναστεναγμός βγήκε

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ένας άτομικός έπιστήμων, ο δρ Μπέτερτον, ο όποιος εργαζότανε στο κέντρο άτομικών έρευνών στο Χάργουελ, έξαφνίζεται μυστηριώδως κατά τη διάρκεια ενός έπιστημονικού συνεδρίου στο Παρίσι. Η Σκώτλαντ Γουάιντ, με τον συνταγματάρχη Τζέσσον έπί κεφαλής, έπχειρεί μάταια ν' άνακαλύψη τα ίχνη του. Ο Τζέσσον άνακρίνει την κ. Μπέτερτον, προσπαθώντας να της άποσπάση καμμία πληροφορία, αλλά δεν κατορθώνει να μάθη τίποτε άπολύτως. Η κ. Μπέτερτον του λέει μόνον ότι ο γαστρός της τη συμβούλευσε να κάνει ένα ταξίδι για να συνέλθι απ' τον κλονισμό και του άναγγέλλει την προσέχη άναχώρησή της. Ο Τζέσσον άποφασίζει ν' άκολουθήσει την κ. Μπέτερτον στο ταξίδι της. Ύστερ' από μία έβδομάδα, την ίδια άκριβώς μέρα που φεύγει απ' το Λονδίνο η κ. Μπέτερτον, ξεκινά απ' την άγγλική πρωτεύουσα κ' ένα άλλο πρόσωπο, η "Αίλαρυ Κρέιβεν. Η "Αίλαρυ έχει περίπου την ίδια ήλικία με την κ. Μπέτερτον και τα ίδια πυρρόξανθα μαλλιά. Η άμίγλη της άναγκάζει ν' αλλάξει το πρόγραμμα του ταξιδιού της και να πάη στην Καζαμπλάνκα με άλλο άεροπλάνο απ' εκείνο με το όποιο έπρόκειτο να ταξιδέψη. Στην Καζαμπλάνκα, μαθαίνει πώς το άεροπλάνο που έχασε, τσακίστηκε και πώς όλοι σχεδόν οι έπιβάτες του σκοτώθηκαν. Άπελπισία την κυριεύει. Άπελπισία, γιατί η "Αίλαρυ Κρέιβεν είναι τόσο άπογοητευμένη απ' τη ζωή της που θέλπει τον θάνατο σάν άπολύτρωση. Άποφασίζει τότε ν' άυτοκτονήσει. Τό ύφος όμως και η στάση της προκαλούν την προσοχή του συνταγματάρχη της Σκώτλαντ Γουάιντ Τζέσσον που, παρακολουθώντας την κ. Μπέτερτον, έφτασε κι αυτός στην Καζαμπλάνκα. Ο Τζέσσον, ο όποιος έξέρει ότι η κ. Μπέτερτον ύστερ' απ' το άεροπλάνο δυστύχημα βρίσκεται έτοιμόβαντη σ' ένα νοσοκομείο στην ίδια πόλη, συλλαμβάνει τότε ένα τολμηρό σχέδιο: Να προτείνει στην "Αίλαρυ Κρέιβεν να άποκαταστήσει την κ. Μπέτερτον στη συνέχεια του ταξιδιού της. Πλησιάζει την "Αίλαρυ και της λέει ότι άφού έτσι κι αλλιώς είναι άποφασισμένη να άυτοκτονήσει, δεν έχει να χάση τίποτε αν προσφέρει τη ζωή της για κάποιο σκοπό. Η "Αίλαρυ δέχεται και άφού μένει για λίγες μέρες στο νοσοκομείο όπου πεθαίνει η γυναίκα του Μπέτερτον και την παραστέκεται στις τελευταίες στιγμές της, πηγαίνει στο ξενοδοχείο, παριστάνοντας πιά την κ. Μπέτερτον. Τα μόνα λόγια που καταγράφει να άποσπάση απ' την έτοιμόβαντη, είναι κάτι άσυνάρτητοι στίχοι για χιόνι. Στο ξενοδοχείο γνωρίζεται με μία Άμερικανίδα περιηγήτρια την κ. Κάδβιν Μπαάκερ, μία Έγγλέζα, την μίς Χέδερνγκτον, κ' έναν πάμπλουτο και μυστηριώδη Λεβαντίνο, τον κ. Σίντρα.

ΣΤΗΝ ΠΡΕΜΙΕΡΑ της «Κορνέλι Φρανσιζ» τα ωραιότερα μαννεκέν του Παρισιού παρουσίασαν τις ανοιξιάτικες βραδινές τουαλέτες του 1957.

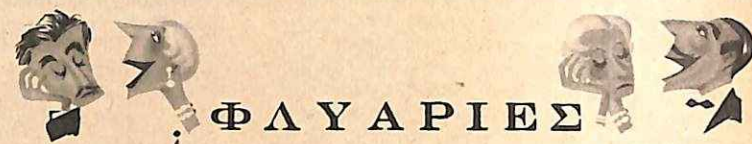
■ **ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ** του 'Ιουλίου Βέρν έγινε πραγματικότητα: Το αμερικανικό υποβρύχιο «Ναυτίλος» διήνυσε από της καθελκυσίας του—την 17η 'Ιανουαρίου 1955—20.000 κίλως υπό την θάλασσαν.

■ **ΕΝΑΣ ΙΡΛΑΝΔΟΣ** σοφός ο δρ "Όπικ, υπολογίζει την ηλικία του πλανήτη μας γύρω στα 3.500.000.000 χρόνια. Όσο για την ηλικία του σύμπαντος, αυτή—κατά τον κ. "Όπικ—πρέπει να υπερβαίνει τα 25 δισεκατομμύρια χρόνια: "Ο σοφός δάκτωρ στηρίζει τη θεωρία του σε διαφόρους παράγοντες: Στην παρότρυνση των υπολειμμάτων στα ραδιενεργά στοιχεία, στην ταχύτητα με την οποία τα άστρα απομακρύνονται το ένα από το άλλο και σε υπολογισμούς επί της πυκνότητας της ύλης εντός του άπειρου.

■ **ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ** άρχισαν να βαριούνται την τηλεόραση. Ξαναγορίζουν στην παλιά τους αγάπη—το σινεμά. Για πρώτη φορά από το 1948—έτος της εμφάνισής της συσκευής τηλεόρασης με μεγάλη οθόνη—η εβδομαδιαία κίνηση των κινηματογράφων, που είχε πέσει από 90 στα 46 εκατομμύρια εισιτήρια, σημείωσε άνοδο.

Παράλληλα, η συνολική κυκλοφορία των 1.761 ημερησίων εφημερίδων της 'Αμερικής αυξήθηκε κατά 1,7%, φθάνοντας τα 57.101.501 φύλλα την ημέρα.

■ **Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ** του Μαρόκου έκαμε στη Ρώμη φωνία για τις γυναίκες του. Αγόρασε 120 ζευγάρια γυναικεία παπούτσια προς 2.000 δραχμές το ένα.

Σ χέδια... έσωτερικού: Μέση περίοδος, με πίσω τις γιορτές του Νέου Έτους και τα Καρναβάλια και μπροστά το Πάσχα, περνά με ιδέες για εκδρομές και αποφάσεις για ταξιδάκια κοντινά και μακρινά. Μερικοί νοίκισαν ήδη μια «καμπάνα» στη Γλυφάδα. Δυστυχώς, οι διευθύνοντες τις έφετος έσοφίσθηκαν να επιβάλουν «τάμπλ ντόν», δηλαδή, 150 δραχμές πρόσθετες, στο βασικό ένσκιό των 200 δραχμών για κάθε δυο ανθρώπους... ή Σ χέδια... έξωτερικού: Πολλοί όνειρεύονται Κάννες και κινηματογραφικό φεστιβάλ στα μέσα Μαΐου. Δεν είναι μόνον η μαγεία της Ριβιέρας, τα Καζίνο, η άνοιξη και τα καλλίγραμμα άστεράκια που λιάζονται, ό,τιδήποτε καιρό κι αν κانه, στις άμμουδιές, αλλά και το «Αυτός που θα πεθάνη», όπως άνωμάσθη το φίλμ του Ντασέν «Ο Χοιστός ξανασταυρώνεται», που θα φέρη την 'Ελλάδα στο προσκήνιο και ίσως πάρη και το πρώτο βραβείο... ή Π ρ ε μ ι έ ρ α... Ακόμη μια με την 'Ελλάδα για φόιτο. Την 11ην 'Απριλίου θα προβληθή στās 'Αθήνας, και συγχρόνως σ' όλες τις πρωτεύουσες, το «Παίδι με το Δελφίνι», που γυρίσθηκε στην 'Υδρα, και όλες οι εισπράξεις θα διατεθούν υπέρ του 'Εράνου της Βασιλίσσης. Μόνη παραφωνία: Το άστέρι, ό 'Αλλαν Λάντ, ύστερα από πολυετή εύτυχισμένο γάμο, βρίσκεται κι αυτός σε παραμονές διαζυγίου... ή Φ ο υ σ τ ε ς κ α ι π α ν τ α λ ό ν ι α... Η Μαρλέν Ντήτριχ κατήγαγε δυο διαφορετικές νίκες σε δυο διαφορετικά γεωγραφικά πλάτη. Είς το Λας Βέγκας παρουσιάσθηκε πάλι με ένα άδμαντοκόλλητο φόρεμα τόσο διαφανές ώστε μόνο πετράδια φαίνον... τουσαν επάνω σε τέλειο κορμί, και είς το Μόντε Κάρλο, πάλι η Μαρλέν, ύπερενίκησε μια άυστηρά άπαγόρευση: Πρός χάριν της επέτρεψαν είς το Καζίνο την είσοδο γυναικών με μακριά πανταλόνια... ή Σ υ ν έ χ ε ι α τ ο υ Ρ ό κ... 'Από την 'Αμερική έρχεται το μήνυμα ότι το «Καλυψώ», ένας ρυθμός έξωτικός που συγγενεύει με όλα τα Τσά-τσά και Μάμπο, κερδίζει έδαφος άπέναντι του Ρόκ-έντ-ρόλλ. 'Ηδη 5-6 καμπασέ στη Νέα 'Υόρκη δεν παίζουν τίποτε άλλο. Τα «Καλυψώ», γεννημένα στις Δυτικές 'Ινδίες, έχουν μια συγγένεια με μαντινάδες, γιατί στόν τόπο τους οι τοαουδιστάι αυτοσχεδιάζουν τα τετράστιχα και άπαντούν ό ένας στόν άλλον πόε σατιρικά, πότε έωτικά. Πρωτεύουσα και πατρίδα του «Καλυψώ» ή Τρίνιταν... ή Κ ο σ μ ι κ ά... Σε μια αΐθουσα, ηλικίας πολλών χιλιάδων έτών, έγινε μια καταπληκτική δεξίωση. Σε σπηλιά φωτισμένη με κεριά, στολισμένη με στολαγμύτες και στολακίτες 2.000 φοιτητάι χόρεψαν Ρόκ-έντ-ρόλλ όλη τη νύκτα. Σκοπός του χορού ήταν να συγκεντρωθούν άρκετά χρήματα, από την Σπηλαϊολογική Βρετανική 'Εταιρία, για να χρηματοδοτηθή μια έξερευνητική άποστολή στα σπήλαια της Τσεχοσλοβακίας. 'Ο χορός επέτυχε άπολύτως και ούδεις από τους φοιτητάς και τας φοιτητρίας έξηφανίσθη τελειωτικώς... ή Χ ρ ή σ ι μ ε ς σ υ μ β ο υ λ έ ς... Για όλα τα πάτε καλά με μια γυναίκα να κρατάτε άνοικτό το πορτοφόλι και κλειστό το στόμα...

■ **ΤΟ ΜΙΚΡΟ** της σαρανταποδαρούσας σέρνεται ως τη μαμά του κλαψουρίζοντας: —Κάποιος μου πάτησε το ένα πόδι και δεν ξέρω ποιά. Ξέρω να μετρώ μόνον ως το δέκα.

■ **Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ** στάρ του 'Ιταλικού κινηματογράφου Σουλδάν Μάγκανι λέει: «Ο μόνος τρόπος για να παίζης κανείς με έλθοφάρεια σκηές δραματικές, είναι να πορή παπούτσια που τόν στενύουν».

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΦΕΡΙΑΛ, ηλικίας 18 έτών, κόρη του Φαρούκ, έκανε την πρώτη κοσμική εμφάνισή της, στις Κάννες. Λέγεται ότι θα άναγγελθούν προσεχώς οι άρραβώνες της με έναν 'Θραβα πρίγκιπα.

■ **Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ** έξηγησέ στόν Μιχαλάκη (5 χρόνων) ότι δεν πρέπει ν' άπομακρύνεται ποτέ από τους γονείς του αν δεν θέλη να φαγωθή, όπως το άρνάκι του μβου, από τόν λύκο.

—Μά το άρνάκι θα τραγώτανε έτσι κι 'άλλίως, παρατρεί πολύ σοδάρά ό Μιχαλάκης.

—Από ποιόν;
—Από μάς!

■ **ΜΙΑ** ηλικιωμένη κυρία πλησιάζει σε μια δεξίωση ένα διαπρεπή 'Εγγλέζα γιατρό, τόν δρα 'Αμπερναθ, για να του ζητήσει με τρόπο, και φυσικά χωρίς πληρωμή, την Ιατρική του συμβουλή.

—Γιατρέ μου, λέει, αν κάποιος παρουσιάζε αυτό κ' εκείνο τό σύμπτωμα τί θα τόν συμβούλευατε;

—Κυρία μου, άποκρίθηκε ό έπιστήμων σοδάρά, θα τόν συμβούλευα να έπισκεφθή στο Ιατρείο του τόν δρα 'Αμπερναθ.

■ **Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ** τύπος έγραψε την είδηση ότι ό βασιλεύς της 'Αραβίας κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στις 'Ηνωμ. Πολιτείες παρήγγειλε 60 Καντιλάκ στο έργοστάσιο Τζέ-νερελ Μότορς του Νητράιτ. Μία λεπτομέρεια που δεν είναι ίσως γνωστή στους πολλούς είναι ότι τα αυτοκίνητα αυτά στοιχίζουν 28 εκατομμύρια δραχμές, ήτοι, περίπου το έβδομαδιαίο εισόδημα του 'Αραβός μονάρχου.

■ **ΕΝΑ** μεγάλο κατάρστημα της Νέας 'Υόρκης κάνει χροσέ δουλειές μ' ένα νέο είδος που έθωσε σε πώληση: Τα εμαϊλάκια για τούς καμινούς του έρωτα. Τα είδικά αυτά μαϊλάκια έχουν σχήμα καρδιάς και είναι από πλαστική για να γλιστρούν τα δάκρυα χωρίς ν' αφήνουν λεκέδες.

■ **ΕΝΑ** άμερικανικό έργοστάσιο κατεσκεύασε το πρώτο άτομικό ρολόι, του χεριού το όποιο θα μπόρη να λειτουργή επί πενήντα χρόνια χωρίς να χρειάζεται κορδίσμα.

■ **Η ΓΕΝΙΚΗ** Διεύθυνση Τουρισμού της Γαλλίας έτόπωσε και έθωσε στην κυκλοφορία κατά το 1956 τρία εκατομμύρια άπύτυπα του σχεδιαγράμματος του Παρισιού και 460.000 προπαγανδιστικά παννύ.

■ **ΣΤΗ ΜΟΙΣΧΑ** άνοιξε ένα νέο Ινστιτούτο αισθητικής χειρουργικής. Δύο χιλιάδες όκτακάσιες γυναίκες ύπεδλήθησαν ήδη σε έγχειρηση για ν' αλλάξουν το σχήμα της μτης τους. Η έλληνική και ή σωμαϊκή μύτη έχουν τη μεγαλύτερη έπιτυχία.

■ **ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ**, όπως τα μιλούν οι 'Αμερικανοί, έχουν άρχισει να διαφέρουν τόσο πολύ από τ' άγγλικά που χρησιμοποιούνται στο βασίλειο της 'Ελισάβετ Β', ώστε μια κινηματογραφική έταιρία του Χόλλυγουντ άπεφάσισε να εντυμπάρη στην άμερικανική γλώσσα πολλές βρετανικές ταινίες.

■ **Ο ΔΙΔΟΧΟΣ** του Ιαπωνικού θρόνου πρίγκιπ 'Ακίχίτο, που είναι 23 έτών, αισθάνεται μεγάλη μοναξιά. Ζή σ' έναν πύργο, περιστοιχισμένος από ύπνρέτες και έλπει σπανιότατα τούς γονείς του. 'Εκμυστηρεύθηκε σ' ένα συμφοιτητή του στο πανεπιστήμιο ότι βρίσκει την πρίγκιπισσα Μαργαρίτα πολύ ευορη. Την είδε να καννίζη με μια πολύ μακριά πίπα. 'Ηταν τόσο άφρα, που ό 'Ακίχίτο άπεφάσισε να μην άπεφάνεται πιά τις γυναίκες που καννίζουν.

■ **ΑΝ ΟΙ ΜΥΓΙΓΕΣ** δεν μπόρουν να υποφέρουν τό άρωμα της μενδόλης, τρελλαινούνται, αντίθετως, για τό άρωμα του γαλακτικού όδους. Σ' αυτό τό συμπερσσμα κατέληξε τελευταίως ό Τσέχος διολόγος Γιάρομυρ Πόπσιλ. Χάρη σε μια είδική συσκευή, ό Τσέχος έπιστήμων κατάρθωσε να μελετήση τις αντίδράσεις τών έντόμων στα διάφορα άρώματα. "Όταν λοιπόν με τη μεθοδ αυτή έξακριβώθηκαν τα γούστα των, δεν θα χρειάζεται για την καταστροφή των παρά ή χρησιμοποίηση ενός χημικού προϊόντος άρωματισμένου. Με τόν τρόπο αυτόν θ' άποφεύγεται ές άλλου ή καταστροφή τών χρησίμων έντόμων.

■ **—ΓΙΑΤΙ** κλαίς, παιδάκι μου; ρωτάει μια κυρία τόν μπέμπη που θγαίνει άπ' τό σχολείο.
—Κατάπια ένα μπουκαλάκι μελάνη.
—Δεν είναι λόγος να κλαίς έτσι.
—Μά δεν κλαίω γι' αυτό. Κλαίω γιατί ό δάσκαλος μ' έδωσε να φάω σουτιόχαρτο από πάνω.

■ **—Ε, ΛΟΙΠΟΝ**, κ' εγώ σου λέω πως πιστεύω στη θεία πρόνοια. Νά σου πώ ένα παράδειγμα: Η πεθερά μου είχε άποφασίσει να πάη στην 'Αμερική. Όλα ήταν έτοιμα, ήταν άξανα την τελευταία στιγμή έλλάξε γνώμη. Το καρδάι λοιπόν με τό όποιο θα ταξίδευε δούλιαξε στο δρόμο. Πληρωμα κ' επιβάτες χάθηκαν. Τί λες τώρα; Δεν είναι αυτό άπόδειξη ότι υπάρχει θεία πρόνοια;
—Δεν μπόρώ να σου άπαντήσω. Δέ γνωρίζω την πεθερά σου.

■ **ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΗ** λεπτομέρεια: Η νεάρα 'Αμερικανίδα ήθοποιός Τζην Σήμεργκ που υποδύεται το ρόλο της Ζάν ντ' 'Αρκ στην ταινία που γυρίζει τώρα ό 'Όττο Πρέμινγκερ, θα παίξη την τελευταία σκηνή του έργου επάνω σε πραγματική πυρά. Το σώμα της θα προστατεύεται πάντως με μια στολή από άμιαντο.

■ **ΑΝΩΝΥΜΟ**

Κάθε μακρινό ταξίδι άρχίζει μ' ένα μοναδικό ήημα.

Κινέζικη παροιμία

—Αν θέλεις να ξέρης τί σκέπτεται ό Θεός για τό ήήμα, κοίταξε αυτούς στους όποιους τό χαρίζει.

—Ανώνυμο

—'Υπάρχουν περισσότεροι άνθρωποι κακοί παρά ήλίθιοι, αλλά υπάρχουν λιγώτερες ευκαιρίες για να κانه κανείς τό κακό παρά για να πη μια δακαία.

Μαρσέλ 'Ασάρ

—Ενας πολιτικός δεν πρέπει ποτέ να έξηγη για ποιά λόγο παίρνει αυτήν ή την άλλη άποφαση. Οι άποφάσεις του είναι κατά κανόνα καλές' οι λόγοι του, κατά κανόνα κακοί.

—Ανώνυμο

Για να διατηρηθή κανείς νέος, πρέπει να κانه ό,τι κάνουν οι νέοι. Αυτή είναι ή τακτική μου. Μόλις θ' άρχισω να προσέχω τό κνώ, θα καταλάβω ότι γέρασα.

Πορφύριο Ρουμπιρόζα

—'Υπάρχει πάντοτε κάτι για τό όποιο πρέπει να εγνώμονήτε τόν Θεό. 'Αν δεν μπόρητε να πληρώσετε τό χρέη σας, να είσθε ευχαριστημένος που δεν είσθε ένας από τούς πιστωτάς σας.

—Ανώνυμο

—'Ο άπλούστερος τρόπος για ν' άρνήται κανείς κάθε δουλοπρεπή ύποταγή στο χρήμα, είναι να έχη ό ίδιος πολλά χρήματα.

Σαλβαντόρ Νταλί

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ στο έφετεινό «μπάλ ντε τέτ», στο ξενοδοχείο «Βασιλεύς Γεώργιος», άπενεμήθη στην κ. Λεβίδου, που έκανε μίαν άφραία εμφάνιση σαν «Νεφερτίτη».

Η Ζωή μας

...μιά απ' αυτές τις μέρες ξανά θα σταματήσει μπροστά σ' έναν πίνακα.

* Και περήφανη ή ψυχή θα λαχταρήσει, —όπως γίνεται κάθε φορά που δ' καθένας, μα ειδικά ο κάθε Έλληνας, στέκεται μπροστά στο έργο του μεγάλου Έλληνα της ζωγραφικής, του Θεοτοκόπουλου, του «Γκρέκο».

Τώρα ο Γκρέκο, σύντομα θα ενταχθεί μέσα στα πλαίσια της αθηναϊκής επαγγελματικής ξενίας, —και είναι αξιοπρόσεκτο και το Συμβούλιο του 'Ασούλου 'Ανιάτων, και ο συμβατικός ανόδοχος, για τον πρόσφορο, πραγματικά, τίτλο που διαλέχθηκε. Στο κάτω - κάτω, τίποτα δεν υπάρχει στην 'Αθήνα που να τιμή τον «Θεό Γκρέκο», ούτε ένας δρόμος, (έκτος από μια παροδο στα Πατήσια) ούτε μια Κρήνη, ούτε μια προτομή.

* Τώρα, στο «'Ελ Γκρέκο», θα υπάρξει τουλάχιστον μία Κώχη, μία κρύπτη μικρή, καλοφωτισμένη, —ίσως μ' ένα αντίγραφο του πορτραίτου εκείνου του Γκρέκο από τον Θωμάπουλο, ίσως κάτι παρόμοιο. Και ίσως ακόμα με τον καιρό δοθεί κάποιος ευεργέτης να κάνει μία δωρεά..

* Τι θα έχη η Κώχη; Μερικά αντίγραφα, μερικά λευκώματα, μία πλάκα ίσως τιμητική, ίσως κ' ένα καντήλι. Και τα στοιχεία τα πληροφορικά που περιέχονται σ' αυτό το σημείωμα: Πού μπορεί να δοθεί κανείς πρωτότυπους Γκρέκο, στην 'Αθήνα, να τους χαρή στο φως του 'Αττικού ουρανού.

* 'Υπάρχουν σήμερα, στην 'Αθήνα, έξι πίνακες του Γκρέκο: Δύο στο Μουσείο Μπενάκη —Προσκύνησις των Μάγων και ο 'Αγιος Λουκάς ο Εὐαγγελιστής, — και τέσσερις στην 'Εθνική Πινακοθήκη: Ο 'Αγιος Φραγκίσκος (από την συλλογή Σκουλούδη), ο Χριστός ενώνων του Σταυρού, η Σταύρωσις και η Συναυλία των 'Αγγέλων, που αναδημοσιεύουμε εδώ με ειδική άδεια του διευθυντού της 'Εθν. Πινακοθήκης, κ. Μ. Καλλιγιά.

Αυτή η Συναυλία ίσως ν' αποτελέσει ειδική πηγή έμπνευσεως για τον όλον αισθητικό όπλισμό του νέου οίκου ξενίας που αποκτάει ή πρωτεύουσα, χάρις στην όρθη κυβερνητική πολιτική των τελευταίων χρόνων: Να ενθαρρύνονται οι 'Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου να διαθέτουν κεφάλαια για την συμπλήρωση του (πτωχού ακόμη) ξενοδοχειακού μας δικτύου.

* Μα το «'Ελ Γκρέκο» δεν προορίζεται απλώς για ξενοδοχείο, κι αυτό είναι ακριβώς το ενδιαφέρον του: Πρόκειται να είναι ένα μικρό ζεστό φυτώριο των μελλοντικών επισκεπτών της χώρας μας, ό,τι ήτανε παλαιότερα τα ξενοδοχεία της Rue des Beau Arts στο Παρίσι.

* Προορίζεται για τα νεαρά, και για όσους ταξιδεύουν κατά τρόπον νεανικόν, οικονομικά περ ωρισμένον. Καλλιτέχνες και φιλόλογοι, φοιτηταί και νέοι διανοούμενοι, ζευγάρια που αρχίζουν την ζωή τους μ' ένα γύρο της Εδρώτης μ' αυτοκίνητο, κοντολογής αυτό που αποκαλούμε: μέσος τουρισμός. Σ' αυτούς τους ανθρώπους, —που το ποσοστό της μορφώσεώς

των και της καλλιτεχνίας των είναι αντιστρόφως ανάλογο προς το ταξιδευτικό τους βάλαντιο, — η Κώχη αυτή ή τιμητική, στην είσοδο του «'Ελ Γκρέκο» θα θυμίζει κάτι που συχνά ή Εὐρώπη λησμονεί: Πώς ή αντίθεση ψυχής που καταύγασε την ευρωπαϊκή ζωγραφική με τον δημιουργικό πυρετό της, με περηφάνεια θύμιζε, σε γλώσσα ελληνική, την ελληνική καταγωγή της:

Δομίνικος Θεοτοκόπουλος, Κρής, έποιεί.

* Δεν μπορούμε να διεκδικήσουμε, άλλωστε, τα τιμημένα ονόματα από την κρύπτη του 'Αγίου Φραγκίσκου του Παλαιού, στο Τολέδο, όπου αναπαύονται. Ο Άντρας της δόνα Χερώνιμα, ο πατέρας του Γιωργή Μανουήλ, άνηκε σ' όλοκληρο τον Μεσογειακό χώρο, από το χωριό της Κρήτης Φόδελε μέχρι το 'Εστορίλ, και η 'Εθνική μας Πινακοθήκη, παρ' όλη την αυτοθυσία των διευθυντών της, και παλαιότερα και τώρα, ακόμα δεν μπόρεσε να εδραιωθεί στην ευρωπαϊκή συνείδηση, ώστε, έστω και με το σύστημα των ανταλλαγών και του δανεισμού, να μπορούσε να οργανώσει κάποτε και στην 'Αθήνα μία έκθεση Γκρέκο. 'Ας είναι, —αυτά είναι όνειρα για το άπώτερο μέλλον, κ' είμαι βέβαιος πως θα είναι κι αυτό ένα απ' τα πολλά όνειρα του κ. Μ. Καλλιγιά.

* Βέβαια το θέμα είναι γενικότερο, κ' είναι απαραίτητο κάποτε να αντιμετωπισθεί από μία μικτή επιτροπή, ίσως με την πρωτοβουλία του 'Εθνικού 'Ιδρυμάτος και της Διευθύνσεως Βιβλιοθηκών του υπουργείου Παιδείας. Όπως στο «'Ελ Γκρέκο» θα υπάρξει μία μικρή βιβλιοθήκη για τον Γκρέκο, έτσι και σ' όλα τα ξενοδοχεία και τους ξεωνές που βρίσκονται κοντά στους αρχαιολογικούς μας τόπους θα υπάρχουν μερικά ράφια με την αντίστοιχη φιλολογία, σε γλώσσα δική μας και ξένη. Δεν άρχουν οι οδηγοί που πουλούν τα μνημεία και τα προπλάσματα των αναστηλώσεων που βρίσκονται καμιά φορά στην είσοδό τους. Αυτά είναι το πρώτο βήμα.

Index

NEW Chris★Craft FOR 1957!

Ένα ιδέωδες σκάφος κατασκευής

CHRIS★CRAFT CORPORATION U.S.A.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ:

- ΜΗΚΟΣ 5,70 μ.
- ΠΛΑΤΟΣ 2,10 μ.
- ΚΑΜΠΙΝΕΣ ΜΗΚΟΥΣ 2,60 μ.
- ΤΑΧΥΤΗΤΗ μέχρι 26 μίλια
- ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ εντός 15 ημερών από της παραγγελίας.
- Περιορισμένος όριθμός άρκευμένων ακαφών.

Με έξυλεμθους μηχανάς 30-60 ίππων ταχύτης 18-26 μίλια

Έκθεσις: ΕΞΕΛΣΑ ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 78

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΒΙΟΜ. ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΑΤΗ φωτογραφία του Τζαίμς Μέησον, του "Αγγλίου ήθοιοιού που εγκατεστάθη και εργάζεται στο Χόλλυγουντ. Όπως είναι γνωστό, ο Τζαίμς Μέησον ασχολείται τώρα και με την παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών, δείγμα της οποίας είναι το φιλμ «Πίσω απ' τον καθρέπτη», που προσεβλήθη τελευταία στην 'Αθήνα

Το πλέον αποτελεσματικό στοιχείον του

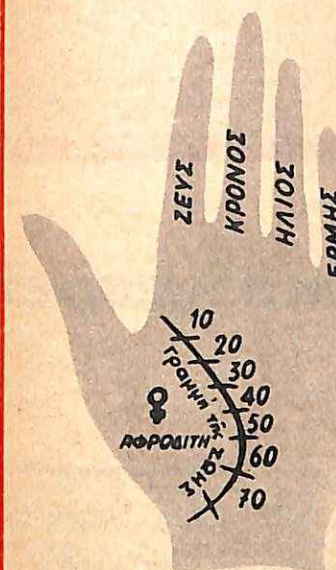
ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΠΟΛΤΟΥ

εύρίσκεται τώρα στη διάθεση όλων

Το παντοθενικόν ασθένειον είναι το αποτελεσματικόν στοιχείον του περιφημού Βασιλικού Πολτού, που φημίζεται γιατί αναζωογονεί τον οργανισμό και όμορφαίνει, τα μαλλιά. Οι έπισήμως στατιστικές του 'Επιστημονικού Ινστιτούτου 'Υγιεινής Διατροφής των Παρισίων αποδεικνύουν, ότι μία λίτρα μύρτα είναι εξ ίσου πλούσια σε παντοθενικόν ασθένειον με τρία γραμμάρια Βασιλικού Πολτού. (Biere et sante seil 28). Από σήμερα, πίνετε κανονικά μύρτα κατά τα γεύματα και κάθε φορά που θα διψάσετε στο διάστημα της ημέρας. Προσφέρετε έπισήμως μύρτα και στους φίλους σας. Γενετική, τονωτική και δροσιστική ή μύρτα ΦΙΣ είναι πραγματική απόλαυσις.

Χειρομαντεία

3. Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Οι γραμμικές ανωμαλίες είναι έγκάρσιες γραμμές, οι διακοπές της γραμμής, οι διχαλωτές, οι άλυσιδωτές, κυματοειδείς, ανώμαλες ή διδυμες γραμμές.

Τα τροποποιητικά σημάδια είναι οι τελείες, οι σταυροί, τα άστρα, τα ησάκια, τετραγώνια, τρίγωνα, σχάρες κλπ.

Οι έγκάρσιες γραμμές, διακοπές κλπ., σημαίνουν γενικά εμπόδια, κωλύματα, δυσκολίες. Οι κυματοειδείς ή ανώμαλες γραμμές δείχνουν αστάθεια. 'Αν δυο γραμμές είναι διδυμες, ή ιδιότης που δείχνει ή πρώτη ένισχύεται. Οι τελείες, σταυροί, άστρα, ησάκια κλπ. σημαίνουν διαταραχές, έπεισοδια ή άτυχήματα, σχετικά με τη γραμμή στην οποία βρίσκονται. Τα τετραγώνια είναι πάντα ένδειξη προστάσιας, στηρίγματος, συντηρήσεως.

Τα τρίγωνα δείχνουν προσαρμογή, πρακτικό πνεύμα, έξυπνάδα.

Οι σχάρες δείχνουν ανυπέροχες δυσκολίες.

Η γραμμή της ζωής είναι εκείνη που περιβάλλει το "Όρος της 'Αφροδίτης. Αρχίζει από το μέρος του αντίχειρα, σε ίση απόσταση απ' τον αντίχειρα και τον δείκτη, και τελειώνει κοντά στον καρπό.

Η χειρομαντεία τις διαίρει σε κομμάτια, που το καθένα αντιπροσωπεύει δέκα χρόνια, πράγμα που επιτρέπει να διαβάσει κανείς τις χρονολογίες των γεγονότων που τον άφορούν (βλέπε εικόνα).

Ας εξετάσουμε το σχήμα της, το φάρδος της, το χρώμα της, τον τρόπο που είναι χαραγμένη.

Αν το τόξο που σχηματίζει ή γραμμή της ζωής είναι μεγάλο και συνοδεύεται από ένα φαρδύ και προεξέχον "Όρος της 'Αφροδίτης, αποτελεί ένδειξη μιας ιδιοσυγκρασίας γεμάτης έμπιστοσύνης, που έχει τάση προς τις αισθησιακές υπερβολές και προς την έκχειλίζουσα δράση. Γενικά, ο κάτοχος μιας τέτοιας γραμμής έχει σωματική ρώμη μ' όλες τις μορφές της.

Όσο στενότερος είναι ο κύ-

κλος της γραμμής της ζωής, τόσο μικρότερη είναι ή επίδραση της 'Αφροδίτης. Το άτομο συναντά δυσκολίες στην έξουδετέρωση των αισθημάτων του, έχει φύση ευαίσθητη και δειλή. Η Ιατρική χειροσκοπία βλέπει στην περίπτωση αυτή ένδειξεις κακών τοκετών, δυσκολίες σεξουαλικής φύσεως κλπ, γιατί ή κοιλιά και ή λεκάνη σχετίζονται πολύ με το "Όρος της 'Αφροδίτης.

Όταν ή γραμμή της ζωής είναι άραια, μακριά, καλοκαμωμένη, ρόδινη, χωρίς διακοπές και ανωμαλίες, σημαίνει μακροζωία, καλό χαρακτήρα και ρωμαλέα ύγεια. Όταν είναι σύντομη, σημαίνει βλάβες της ύγειας, κινδύνους άτυχημάτων.

Όταν ή γραμμή της ζωής είναι ΜΑΚΡΥΑ ΚΑΙ ΛΕΠΤΗ, δείχνει ιδιοσυγκρασία ήπια, δειλή, νευρική, με λεπτή ύγεια.

Όταν σχηματίζει ένα είδος ΑΛΥΣΙΔΑΣ, ΠΟΥ ΔΙΑΚΟΠΕΤΑΙ έδώ κ' εκεί, σημαίνει πολυτάραχη ζωή, νευρικές ανωμαλίες, εύπαθη ύγεια.

Όταν είναι ΑΝΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ, άλλού λεπτή κι άλλο φαρδιά, δείχνει διακυμάνσεις της ζωτικότητας και του χαρακτήρος. Η βαθεία γραμμή σημαίνει συγκέντρωση, έντονη ζωτικότητα.

Η ΑΝΩΜΑΛΗ ΚΑΙ ΚΟΚΚΙΝΗ γραμμή δείχνει χαρακτήρα φλύαρο, ευμετάβολο, ιδιότροπο.

Η ΟΧΡΗ ΚΑΙ ΣΤΕΝΗ γραμμή χαρακτηρίζει λυμφατικές φύσεις και προσγγέλλει κινδύνους της ύγειας.

Η ΦΑΡΔΕΙΑ ΚΑΙ ΑΒΑΘΗ, άπώλεια του σφρίγους.

Η ΦΑΡΔΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΚΚΙΝΗ, διαίδητα παραφοράς, κτηνώδη συμπεριφορά.

ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ ΚΙ' ΕΜΠΟΔΙΑ

ΓΡΑΜΜΙΚΕΣ ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ

- ΕΓΚΑΡΣΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ
- ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ
- ΔΙΧΑΛΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ
- ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΗΣ ΓΡΑΜΜΗ
- ΔΙΔΥΜΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΣΗΜΑΔΙΑ

- ΝΗΣΑΚΙ
- ΣΤΑΥΡΟΣ, ΑΣΤΡΑΚΙΑ
- ΤΕΛΕΙΑ
- ΤΡΙΓΩΝΟ
- ΤΕΤΡΑΓΩΝΑΚΙ
- ΣΧΑΡΑ

Tide Πλένει υαθαρώτερα από υάθε τί!

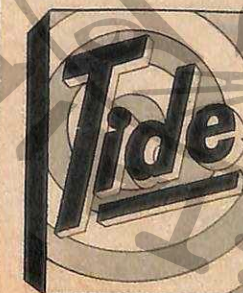
το Tide είναι υάτι διαφορετιυό, είναι δαυματουργό!

Τό έχετε δοκιμάσει; "Αν όχι... τότε χάνετε. Χιλιάδες νοικοκυρές πριν από σάς, άνεκαλυψαν πως: το Τάϊντ, σε άπορρυπαντικότητα δεν συγκρίνεται με τίποτα στον κόσμο. Οι συνηθισμένες σκόνες και τα σαπούνια της μπουγάδας κάτω αφήνουν στο ρούχο, ένα γάρισμα. Το TIDE δεν αφήνει τίποτα.

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αυτή την αλήθεια την διαπίστωσαν οι Έλληνίδες νοικοκυρές από την πρώτη ήμέρα. Το Τάϊντ πωλείται σε όλα τα καταστήματα έτοιμ, μπορεί κάθε νοικοκυρά εύκολα να προμηθευθή την νέα αυτή δαυματουργή σκόνη.

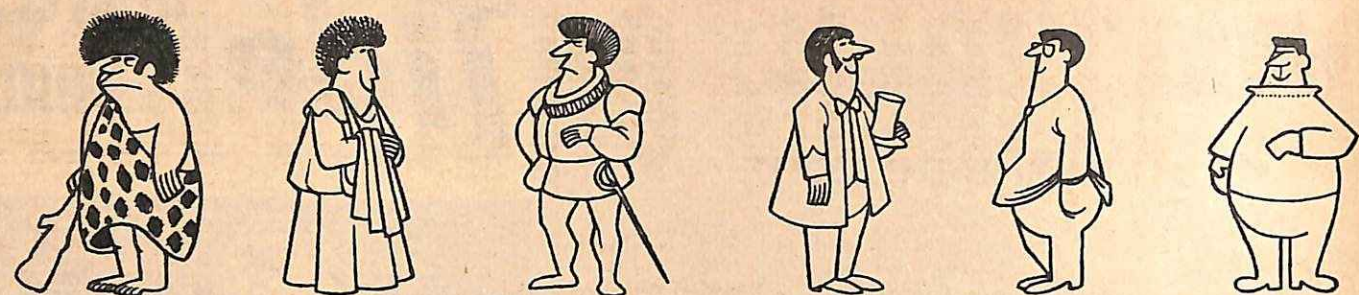
Η καταπληκτική σαπουνάδα του TIDE καθαρίζει τα ρούχα χωρίς δυνατό τρίψιμο, λευκαίνει άπολύτως τα άσπρόρρουχα και ξαναζωντανώνει τα χρώματα.

Ασφαλές! Οικονομικό! Εύκολο στη χρήσι!

Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

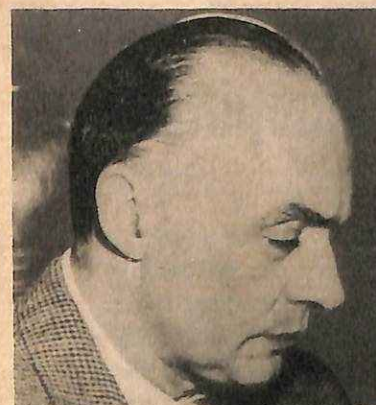
ΟΙ ΤΡΙΧΕΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ. Άργα, αλλά με αμείλικτο ρυθμό, η ανθρώπινη ποσότητα χάνει τα μαλλιά της. Ο μέσος όρος των φαλακρών αυξάνει, όπως δείχνει αυτή η στατιστική: Προϊστορική εποχή: 80.000 τρίχες. Αρχαία εποχή: 70.000 τρίχες. Αναγέννηση: 60.000 τρίχες. 18ος αιώνας: 50.000 τρίχες. Σήμερα: 40.000, 2.000 μ.Χ.: 20.000 τρίχες

Πώς πραγματικά μπορεί να αποφευχθεί η τριχόπτωση

Ο Σαρλ Μπουαγιέ σε μία νεανική του φωτογραφία. Τα μαλλιά του, άφθονα κι όμορφα, δίνουν αναμφισβήτητα μία γοητεία στο πρόσωπο του «ζέν πρεμιέ»

Ο Σαρλ Μπουαγιέ όπως είναι σήμερα.

Ο Χοσέ Φερρέρ όπως ήταν όταν έπαιξε το ρόλο του Τουλούζ-Λотреκ στην ωραία ταινία «Μοιλόν Ρούζ». Είχε τότε άφθονα μαύρα μαλλιά.

Η φαλάκρα είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα. Σε μία εποχή, όπως η δική μας, που τα επίκαιρα των κινηματογράφων και οι φωτογραφίες των εφημερίδων και των περιοδικών κάνουν γνωστά σ' όλον τον κόσμο μερικά πρόσωπα — πολιτικούς, καλλιτέχνες, αθλητές — το πρόβλημα της καλαισθητής εμφάνισης έρχεται στην πρώτη γραμμή. Κι ωστόσο δεν υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια για την φαλάκρα. Δεν μπορούμε δηλαδή να πούμε, βάζοντας το χέρι στην καρδιά, ότι η φαλάκρα είναι αντισυνθετικό φαινόμενο. Το μόνο που βλέγουμε κανείς με σιγουριά είναι ότι η φαλάκρα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της προσωπικότητας του κάθε ανθρώπου και η αξιολόγησή της, κατά συνέπεια, σχετίζεται με ένα σωρό άλλα πράγματα: το πρόσωπο, το πάγυγμα, το «σουλούπι». Η φαλάκρα, λ.χ., μπορεί να προσδώσει μεγαλύτερο κύρος σ'α ένα επιχειρηματία, να κάνει πιο πειστικό έναν επιχειρηματία, πιο αξιολάτρητο έναν έραστή. Άλλα μπορεί να κάνει και το αντίθετο. Κ' επειδή κανένας δικηγόρος δεν αναγνωρίζει ότι είναι

Ο Χοσέ Φερρέρ σε μία πρόσφατη φωτογραφία του. Η φαλάκρα, όπως βλέπετε, έχει προχωρήσει και έχει μεταβάλει σημαντικά την έκφρασή του.

κακός ρήτορας, κανένας έμπορος ότι στερείται επιχειρηματικού πνεύματος και κανένας έραστής ότι είναι άσχημος — ρίχνουν δολοι το λίθο του αναθέματος στη φαλάκρα. Η Ιατρική δεν ήταν δυνατόν να μείνει αδιάφορη μπροστά σ' ένα τόσο σημαντικό κοινωνικό πρόβλημα. Και πράγματι δεν έμεινε: Τα μεγαλύτερα νοσοκομεία έχουν ειδικά τμήματα που ασχολούνται αποκλειστικά με τις παθήσεις της επιδερμίδας του τριχότου μέρους της κεφαλής. Έτσι, αναγνωρίζεται άμεσα η σημασία της φαλάκρας στην κοινωνική ζωή... Άλλ' ως εξετάσουμε κάπως αναλυτικότερα το ζήτημα:

Ο καθηγητής Σαμπουρά, του νοσοκομείου Σαιν-Λουί, έκανε την εξής δήλωση:

— Μόνο οι άντρες διανοητικά, οι εύνοχοι και οι γυναίκες δεν γίνονται φαλακροί.

Το απόφθεγμα του σοφού καθηγητού είναι απόλυτα σωστό, φτάνει να μη το αντιστρέψουμε: Να βγάλουμε δηλαδή εύνοχους και πεπρωμένους όσους διατηρούν ανέπαφα τα μαλλιά τους. Μία άλλη εφελκυστική αντίληψη που κυκλοφορεί εύρυστα είναι ότι τα μαλλιά των διανοουμένων πέφτουν στους κροτάφους και κατά συνέπεια όπου φαρδύ μέτωπο και... μεγάλη σοφία.

Ένας από τους διασημότερους φαλακρούς του κινηματογράφου, ο τόσο γνωστός Μπίγκ Κρόσμπυ. Τό 1948 είχε ακόμη αρκετά μαλλιά.

Μία τελευταία έρευνα ωστόσο απέδειξε ότι και μεταξύ των χωρικών και των ανθρώπων που δεν έχουν καμιά σχέση με την διανοήση παρατηρείται το ίδιο ποσοστό κροταφικής πτώσεως των μαλλιών. Κάποιοι Γάλλοι θυμόσοφοι μάλιστα είπαν το εξής χαρακτηριστικό:

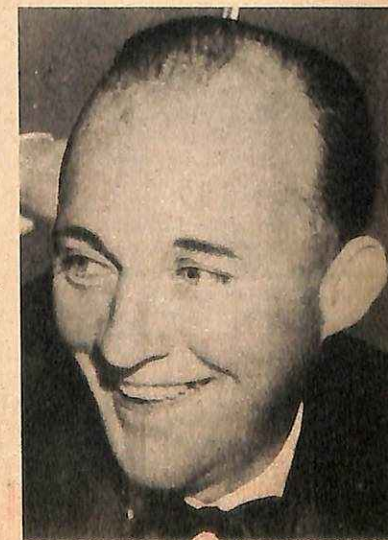
— Επειδή μερικές μεγαλοφυΐες υπήρξαν φαλακροί και κακογράφοι, δεν σημαίνει πως όλοι οι φαλακροί και κακογράφοι είναι ιδιοφυΐες!

ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ ΚΑΙ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ

Εάν η αύξηση των φαλακρών στην εποχή μας οφείλεται στον τρόπο που ζουν οι άνθρωποι σήμερα. Πάντως, είναι γεγονός ότι παρατηρείται σταθερά αυτή η αύξηση, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Έτσι, ενώ οι άρχαιοι είχαν 80—70.000 τρίχες στο κεφάλι τους, οι σημερινοί άνδρες έχουν μόνον 40.000, και δεν αποκλείεται, μία μέρα, να μην υπάρχει κανένας άντρας με μαλλιά...

Σύμφωνα με μία θεωρία, η τριχόπτωση στην εποχή μας είναι μεγαλύτερη εξ αιτίας της αύξησης των «νευρώσεων». Η λειτουργία του νευρικού συστήματος — λέει αυτή η θεωρία — σχετίζεται με τη λειτουργία των αδένων κ' επειδή η τριχόπτωση οφείλεται στην υπερέκκριση λιπαρής ουσίας στην επιφάνεια του κρανίου, είναι φανερό πως ο νευρικός παράγων έπιδρά στην αύξηση των φαλακρών... Μερικοί μάλιστα φτάνουν στο σημείο να ισχυρίζονται, ότι στο μέλλον η

Άλιμονο! Τό 1950, έπειτα από δύο μόλις χρόνια, η διαφορά είναι εκπληκτική. Και τα πράγματα δεν έμειναν στάσιμα' χειροτέρεψαν από τότε.

ΘΑ ΓΙΝΩΜΕ ΟΛΟΙ ΦΑΛΑΚΡΟΙ;

ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΨΕΜΑΤΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΧΟΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΚΟΥ ΦΥΛΟΥ

φαλάκρα θα θεραπεύεται με την ψυχανάλυση!

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΝΕΓΡΩΝ

Μία άλλη παρατήρηση, που έχει γίνει στα τελευταία χρόνια, είναι πως η λευκή φυλή υπόκειται περισσότερο στην τριχόπτωση από τις άλλες φυλές, ενώ οι νέγροι διατηρούν περισσότερο τα μαλλιά τους. Είναι άγνωστο το μυστικό που κάνει τους νέγρους έτσι προνομιούχους. Μερικοί αποδίδουν αυτές τις φυλετικές διαφορές σε ορμονικούς λόγους, άλλοι στο κλίμα ή στην τροφή.

Όταν το δέρμα του κεφαλιού είναι λιπαρό, δεν χρειάζονται κι άλλες ενδείξεις ότι υπάρχει προδιάθεση φαλάκρας. Ο καθένας είναι εύκολο να εξακριβώσει το βαθμό της λιπαρότητας του δέρματός του. Δεν έχει παρά να τρίψει τα δάχτυλά του στην επιδερμίδα του τριχότου μέρους του κεφαλιού του κ' έπειτα να πιάσει ένα τσιγάρο. Αν το χαρτί του τσιγάρου κίτρινισι, τότε δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το λίπος είναι αρκετό.

Αντίθετα, η πιτυρίδα δεν συντείνει στην φαλάκρα. Είναι ένα νεκρό δερματικό κύτταρο, που με μία καλή εντριβή μπορεί να περιορισθι — αλλά δεν εξαφανίζεται ποτέ.

Από τη μελέτη που έκαναν διάσημοι καθηγητές, βγήκε το συμπέρασμα ότι η πτώση των μαλλιών αρχίζει στα είκοσι χρόνια και κορυφώνεται γύρω στα είκοσιπέντε. Κι αν ακόμα δεν έχει ολοκληρωθεί στα τριάντα η καταστροφή, αυτό δεν πρέπει να οδηγεί σε αισιόδοξες προβλέψεις. Η

ουσία είναι να μη γίνη η αρχή. Η έρευνα απέδειξε επίσης ότι η σεξουαλική ζωή και τα μαλλιά είναι ποσά... αντιστρόφως ανάλογα. Όσο δηλαδή εντείνεται η πρώτη, τόσο υποχωρούν τα δεύτερα. Αυτό ώδηγησε στο συμπέρασμα ότι υπάρχει άμεση σχέση σεξουαλικής ζωής και μαλλιών. Δεν είναι λίγοι πάντως — και μάλιστα επιστημονικές αυθεντίες — που υποστηρίζουν ότι το φαινόμενο της πτώσεως των μαλλιών είναι αλληλένδετο με τη σεξουαλική ζωή του άνδρος, όπως και η τριχοφυΐα σημαίνει το ζυγνυμα αυτής της ζωής στους έφηβους. Και γεννιέται το ερώτημα: Αν μπορούσαμε να εκθλύνουμε, το π.κ.α. την τριχωτή επιδερμίδα του κεφαλιού θα προλαβαίναμε τη φαλάκρα;

Πάνω σ' αυτή την υπόθεση έγιναν δύο ειδών πειράματα. Το πρώτο — εξωτερική επάλειψη της ρίζας των μαλλιών με θηλικές ορμόνες — δεν έφευσε κανένα αποτέλεσμα. Το δεύτερο — εξωτερική ορμονοθεραπεία — αντίθετως, έφερε άμεσα, άλλ' εντελώς α-πρόβλεπτα αποτελέσματα. Γιατί δεν φώτρωσαν μόνο πλούσια μαλλιά στον ελσθέντα ασθενή. Φώτρωσε και πλούσιο... στήθος. Και το χειρότερο: τα όργανά του έγιναν υποτυπώδη...

Μία άλλη σημαντική αιτία που προκαλεί τη φαλάκρα είναι και η κακή κυκλοφορία του αίματος στο κεφάλι. Γι αυτό οι διαματολόγοι συνιστούν... στους κορυφούς να κάνουν εντριβές στα κεφάλια των πελατών των — ή τουλάχιστον σ' εκείνα που έχουν την προδιάθεση να γίνουν... γλόμες. Η μέθοδος αυτή πάντως δεν είχε θε-

ραπευτικά, αλλά μάλλον ανασταλτικά αποτελέσματα.

Φάρμακα κυκλοφορούν πολλά για την φαλάκρα. Ίνστιτούτα είναι διασπαρμένα σ' όλες τις χώρες του κόσμου. Αμέτρητες οι θεραπευτικές αγωγές — οι περισσότερες ωστόσο πολυδάπανες και μακροχρόνιες.

Για τους αναγνώστες μας δίνουμε μία διάλυση που συνιστά το ειδικό τμήμα του Νοσοκομείου Ρότσιλδ και τονίζουμε ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιηται παραπάνω από δέκα μέρες το μήνα.

Αιθέρα	25 γραμ.
Καθαρσ οινόπνευμα	50 »
Ροδάκερο	50 »
Κοιμφορά	3 »
Βορκόνη Όξυ	2 »
Βάμμα μοσχολιδάνου	15 σταγ.
Απόσταγμα λεβάντας	3 »

Η διάλυση αυτή θα χρησιμοποιηται αφού επί δέκα μέρες λούξετε κάθε πρωί ή και δύο φορές την ημέρα το κεφάλι σας και το θώρακι «εντερίδη με μία διάλυση φαινόλης και σαλισηλικού οξέος (2 τοίς εκατό).

Η αλήθεια πάντως, πικρή όπως όλες οι αλήθειες, είναι ότι ούτε τα πρακτικά, ούτε τα επιστημονικά φάρμακα έχουν φέρει τα ποθούμενα αποτελέσματα και ότι η νέα επιστήμη — ως την πούμε «φαλακρολογία» — βρίσκεται ακόμη στο στάδιο των πειραματισμών και των αναζητήσεων. Και για να μην πέσετε θύματα απατεώνων, σας πληροφορούμε ότι μέχρι στιγμής δεν έχει βρεθι η πανακεία κατά της φαλάκρας.

ΤΑ ΠΡΩΤΕΙΑ ΤΗΣ ΦΑΛΑΚΡΑΣ ΤΑ ΚΑΤΕΧΟΥΝ ΟΙ ΛΕΥΚΟΙ

Οι λευκοί, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της τελευταίας 30ετίας, έχουν τα πρωτεία στην ποσότητα τριχόπτωσης. Χάνουν τα 30-45% των τριχών τους

Οι κίτρινοι, την 15α περίοδο, εμφανίζουν ποσοστό τριχόπτωσης 25%. Κι όμως φαλάκρας υπάρχει ακόμα όταν χάνει κανείς 100-120 τρίχες την ημέρα.

Οι νέγροι υπόκεινται λιγότερο από κάθε άλλον στην κίνδυνο της φαλάκρας. Η απώλεια των τριχών τους ανήκει τα τελευταία 30 χρόνια σε 10-15%

Η...δυσκολη πρακτική φαλάκρας του Γιούλ Μπρίννερ — που είναι, ως σημειώθη, τεχνητή — αποτελεί ένα από τα κυριώτερα στοιχεία της γοητείας αυτού του ήθοποιού του κινηματογράφου, που είναι μονογαλικής καταγωγής. Ο Μπρίννερ θυμίζει το κρανίο του (που έχει πολύ λίγα μαλλιά) τρεις φορές την εβδομάδα, κι αρνείται πολύ στίς γυναίκες όλου του κόσμου. Ο Γιούλ, που είναι 26 μόνον ετών, πρόκειται να γυρίση σε λίγο μία ταινία, όπου θα παίξη ρόλο λοχίαπειρατού, αλλά — πώς απογοήτευση π.ω. — θαυμαστού του — με περρούκα!

δρίσκεται στα βάθη της θάλασσας. "Αν δε θέλη να χάσει την υπάλληλή του και να γελοιοποιηθεί στα μάτια των δημοσιογράφων πρέπει να κάνει ότι μπορεί για να γίνει αυτή η έρευνα. Κι όταν δη πως τίποτε δε γίνεται χωρίς τον Γκουίντο, τι θα κάνει, θα τον φέρει πίσω.

"Αν όμως θέλεις να παντρευτείς τον Γκουίντο, έγω λέω να κάνεις και κάτι άλλο, ελπε ή μικρή με ύψος πονηρό.

—Σάν τί, δηλαδή; ρώτησε η Πηρώ γελώντας.

—Νά πης νερό απ' τα Τρία Πηγάδια.

—Θεοδώρα! Πώς δεν το σκέφτηκα ως τώρα. Πάντα μοιάζεις με άγγελουδι, αλλά αυτή τη στιγμή είσαι πραγματικός άγγελος.

"Η Πηρώ σηκώθηκε ξαφνικά, σά μεταμορφωμένη. Τα μάτια της άστραφταν. Τα λόγια του παλιού λαϊκού θρύλου χοροπηδούσαν έξαλλα μέσ' στο μυαλό της: "Όποια κοπέλα πιη νερό απ' τα Τρία Πηγάδια της μικρής πλατείας, νερό δροσερό και χρυσόταλλο, παντρεύεται μέσα στο χρόνο. "Όλο το νησί πίστευε σ' αυτό το θρύλο.

Μόνο ο παπα — Σταύρος δεν έβλεπε με καλό μάτι την φανατική αυτή πίστη σε πράγματα που η Έκκλησία τα θεωρούσε μαύρη μαγεία.

—Θεοδώρα, πάμε να πιούμε, φώναξε η Πηρώ.

—Εγώ δε θα πω, άποκριθηκε η μικρή. Δε θέλω να παντρευτώ εφέτος.

"Η Πηρώ γέλασε και μπήκε στο σπίτι.

—Τη πιάς να σκαρώσης πάλι μ' αυτό το παιδί; ρώτησε η Μαρία.

—"Η Θεοδώρα σκέφτηκε ένα τρόπο για να πετύχει αυτό που θέλω, είπε η Πηρώ θριαμβευτικά. "Όπου να το σφριζέτε εσύ ή ο παπα—Σταύρος στον πατέρα μου, έγινε κιάλας.

—Εννοια σου κι ο πατέρας σου το κάνει και ξεγίνεται, είπε η Μαρία αυστηρά.

—Αδούτο.

—Μονάχα ένα πράγμα δεν ξεγίνεται άμα γίνω μία φορά, είπε η Μαρία ειρωνικά, και γι' αυτό, πρέπει να είναι ο Γκουίντο έδω.

—"Ο Γκουίντο ξεχεται... είπε η Πηρώ τραγουδιστά. "Αλλά γι' αυτό που σου λέω δε χρειάζεται ο Γκουίντο.

—Έπιασε το πηρούνι της Μαρίας και την κοίταξε μέσ' στα μάτια.

—Πηγαίνω να πω νερό απ' τα Τρία Πηγάδια, είπε σιγανά.

—"Εκλεισα ως τώρα τα μάτια μου σ' όλες σου τις άνοιξιες, φώναξε η Μαρία άτελειμένη. "Έπτα φορές την εβδομάδα κάνω πως δε βλέπω πράγματα που, αν μάθαινε ο πατέρας σου, θα έπρεπε να με διώξη απ' έδω μέσα. Αυτό πάει πολύ. Θά το πω του παπα — Σταύρου, πρόσθεσε κάνοντας το στανό της.

—Θά είναι πιά πολύ άργά, είπε η Πηρώ κοροϊδευτικά. Θά είναι πολύ άργά. Πηγαίνω τώρα.

Και κάνοντας μία χαριτωμένη πιρουέτα, βγήκε απ' την πόρτα.

"Η Θεοδώρα έσκυψε το κεφάλι ανάμεσα απ' ένα ισόγειο παράθυρο.

—Γρήγορα, Έλάτε! φώναξε. "Η Πηρώ θα πιη απ' τα Τρία Πηγάδια.

"Ανέθηκε έπειτα τρέχοντας το στενό δρόμο κι' έστριψε τη γωνία.

Μιά πόρτα ήταν άνοιχτή. "Εχωσε το κεφάλ της απ' τ' άνοιγμα και φώναξε πάλι:

—Τρέξτε. "Η Πηρώ πίνει νερό απ' τα Τρία Πηγάδια.

Μιά κοριτσιίστικη φωνή της άπορίθηκε και η Θεοδώρα συνέχισε το δρόμο της τρέχοντας. "Από σπίτι σε σπίτι, από στόμα σε στόμα, το νέο μαθεύτηκε. Και οι άρχαίοι στα σπίτια σταμάτησαν και οι χύτες έμειναν ξεχασμένες πάνω στη φωτιά.

"Ενα λεπτό αργότερα η Πηρώ ανέβαινε χοροπηδίζη τον έρημο δρόμο. Και, ξάφνου, το ήσυχο δρομάκι γέμισε κόσμο. Τό ένα μετά το άλλο, τα κορίτσια του νησιού έμειξαν μαζί της και σχημάτισαν μία χαρούμενη, φλόγα πομπή πίσω της.

"Άλλες κοπέλες του χωριού περίμεναν κιάλας στην πλατεία των Τριών Πηγαδιών.

"Η Θεοδώρα κρατούσε στο χέρι ένα πελώριο μπουκέτο από μπουγκανβίλιες. Θά της είχε κλέψει σίγουρα από κανένα κήπο. Πηλοίσιας χορεύοντας την Πηρώ και της προσφερε τα μισά λουλούδια με μία κίνηση γεμάτη χάση, αλλά και μία άνεπαίσθητη ειρωνεία.

—Έπρεπε νάταν τριαντάφυλλα, παρατήρησε μία κοπέλα.

—Δεν έχει τριαντάφυλλα το νησί, άποκριθηκε η Θεοδώρα απότομα.

—Εγώ τα προτιμώ απ' τα τριαντάφυλλα, είπε η Πηρώ σοβαρά.

"Ενα—ένα, τα κορίτσια πήραν λουλούδια απ' το χέρι της Θεοδώρας. "Η τελευταία είχε ξελεχθεί σε έξοφρο νηπιού. Είδυμες φλουρίες, φωνές, γέλια. "Ακολουθώντας την Πηρώ, η πομπή στάθηκε μπροστά στο πρώτο πηγάδι. Κάποιος τράβηξε νερό με τον κουβά. "Η Πηρώ άπλωσε τα χέρια, σχηματίζοντας ένα κύπελλο με τις παλάμες της και τα κορίτσια της έβραζαν νερό. "Ήπια, γελώντας. Προχώρησαν στο δεύτερο πηγάδι.

"Ο παπα—Σταύρος έφτασε ακριβώς εκείνη τη στιγμή. Τό πελώριο ανάστημά του έκρυβε σχεδόν η Μαρία που έρχότανε από πίσω του.

Μέσ' στα ζωηρόχρoμα φορέματα των κοριτσιών, τό αυστηρό μαύρο ράσο του ήτανε σά μία παραφωνία. Στάθηκε αναποφάσιτος.

Φυσικά, αυτά τα πράγματα δεν έπρεπε να γίνονται... αλλά τό θέματα ήτανε τόσο άμορφο! "Ο παπα—Σταύρος δεν ήξερε τί να κάνει. "Αλλά και η Πηρώ ήτανε πολύ σβέλτα, όταν ήθελε. "Όπου να πάρη ο παπα—Σταύρος μία απόφαση, ο τρίτος κουβάς ανέβηκε απ' τό τρίτο πηγάδι. Τό νερό έσταζε ανάμεσα απ' τα δάκτυλα της μικρής καθώς έπινε για τρίτη φορά.

"Ο Μάντεν την κοίταξε χαχύροπτα.

—...και τώρα έξασα τό μαγιό μου. Πάω να τό πάρω κ' έρχομαι άμέσως. Σέ μισό λεπτό έφτασα.

—Εγώ καταθέτω τα όπλα, είπε ο Μάντεν μόλις άπομακρύνθηκε η Πηρώ. Δεν τα θιάζω πέρα μαζί της.

Πήδηξε νευριασμένος στη βενζίνα κ' έβγαλε απ' τη σάκα του μία μπουκιά ούισκυ.

—Σου έπτε γιατί άργησε; ρώτησε ο Κάλντερ.

—Δεν ήταν άνάγκη να μου πη τίποτε. Την βρήκα στην πλατεία μ' ένα τσούρμο νησιώτισσες να πίνη νερό απ' τα Τρία Πηγάδια. "Όλο τό χωριό ήτανε μαζεμένο εκεί και ζητωκραύαζε. Βιολιά παίζανε στα μπαλκόνια, ο παπα—Σταύρος προσπαθούσε να εκβάλη την τάξη και λίγο άκόμη και η Πηρώ θά έστηνε το χορό και δε θα μπορούσεν να την τραβήξω απ' εκεί ο κόσμος να χαλούσε.

—"Επινε νερό από τα Τρία Πηγάδια; Γιατί; Δεν καταλαβαίνω, είπε ο Κάλντερ, σαστισμένος.

—"Όταν μία κοπέλα πιη νερό απ' τα Τρία Πηγάδια λέγοντας από μέσα της κάτι, παντρεύεται μέσα σε δώδεκα μήνες, έξηγήσε ο Μάντεν. Είναι ένα παλιό έθιμο τό τόπου. "Όταν πιστεύεις πολύ στη δύναμή του, πίνει.

—Και η Πηρώ; Τό πιστεύει η Πηρώ;

—Μη... τό πιστεύει, αλλά πιστεύει και σ' αυτό που της είπα εγώ.

—Δηλαδή;

—"Αν πής, παντρεύεσαι, αλλά τα πηγάδια δε σου λένε ποιόν παντρεύεσαι. Πός ξέρει; ("Ο Μάντεν ήπια μία γουλιά ούισκυ απ' τη μπουκιά του). "Μπορεί να πάρης κ' έμένας... Νά τί της είπα!

"Όταν η Πηρώ φώναζε: "Εδω είναι! και πρόσταζε τούς βαρκάρηδες να σταματήσουν, ο Κάλντερ ένιωσε τις έλπίδες του ν' ανατρεφώνονταν, ένα καινούργιο κύμα ένθουσιασμού ν' τον τυλίγη ολόκληρο. Οι βαρκάρηδες κατέβασαν τη σκαλίτσα στο πλευρό της βενζίνας και οι δύο νέοι έτοιμάστηκαν για την κατάδυση.

—Καλή τύχη! φώναξε ο Μάντεν από πίσω τους.

Σάν τούς είδε όμως να εξαφανίζονται κάτω απ' τό νερό, στράφηκε στο γερό βαρκάρη, λέγοντας:

—Βάζω στοίχημα πως δε θα βρούν τίποτε. Κάτι έχει πάλι στο νου της αυτή η μικρή, να μου τρυπήσης όμως τη μύτη άν ξέρω τί.

Κάθηκε άναπαυτικά στη γωνίτσα του και έτοιμάστηκε για μία πολύωρη άναμονή.

"Η Πηρώ κι ο Κάλντερ θρέθηκαν στο θυδό άξαφνα όπως και την προηγούμενη μέρα, άφου πέρσαν απ' όλες τις έναλλάσσόμενες άποχώσεις του νερού. Και πάλι δε βρήκαν τίποτε.

"Ο Κάλντερ κοίταξε την Πηρώ. Πίσω απ' τη μάσκα, τα μάτια της τον κοίταζαν δροβονοχα, άνήσυχτα. Κάτω απ' τα πόδια του ή άμμος ήτανε μαλακιά, αλλά στέρεη. Σήκωσε τα χέρια του σά να τη ρωτούσε: "Πού; κ' εκείνη άνασέκωσε τούς όμους σ' έκανε μία κίνηση με τό κεφάλι σά να τού έλεγε:

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9ο

Ο Κάλντερ τούς είδε να έρχονται από μακριά. Καθισμένοι μέσα στο καΐκι, στο μώλο, περίμενε καπνίζοντας σκυθρωπός την πίπα του. "Ακόμη κι άν ή μηχανή έπαιρνε μπρός με την πρώτη, πάλι θα είχανε χάσει σχεδόν μία ώρα πολίτημη.

"Η Πηρώ φορούσε ένα κομψό χρωματιστό φόρεμα που άναδείκνυε τό λυγερό, καλοσχηματισμένο κορμί της. "Ετσι καθώς βάδιζε με τό άνάλαφο βήμα της, θάλεγε κανείς πως ήτανε ίδια ή ένσάρκωση της χαράς.

"Ο Κάλντερ έξασε μονομιάς όλη του τη δυσφορία και σηκώθηκε να χαϊρετήση πρόσχαρα.

—Αντιπαι που σάς έκανα και τούς δυο να περιμένετε, είπε η Πηρώ απ' τό μουράγιο, και τώρα...

"Ο Μάντεν την κοίταξε χαχύροπτα.

—...και τώρα έξασα τό μαγιό μου. Πάω να τό πάρω κ' έρχομαι άμέσως. Σέ μισό λεπτό έφτασα.

—Εγώ καταθέτω τα όπλα, είπε ο Μάντεν μόλις άπομακρύνθηκε η Πηρώ. Δεν τα θιάζω πέρα μαζί της.

Πήδηξε νευριασμένος στη βενζίνα κ' έβγαλε απ' τη σάκα του μία μπουκιά ούισκυ.

—Σου έπτε γιατί άργησε; ρώτησε ο Κάλντερ.

—Δεν ήταν άνάγκη να μου πη τίποτε. Την βρήκα στην πλατεία μ' ένα τσούρμο νησιώτισσες να πίνη νερό απ' τα Τρία Πηγάδια. "Όλο τό χωριό ήτανε μαζεμένο εκεί και ζητωκραύαζε. Βιολιά παίζανε στα μπαλκόνια, ο παπα—Σταύρος προσπαθούσε να εκβάλη την τάξη και λίγο άκόμη και η Πηρώ θά έστηνε το χορό και δε θα μπορούσεν να την τραβήξω απ' εκεί ο κόσμος να χαλούσε.

—"Επινε νερό από τα Τρία Πηγάδια; Γιατί; Δεν καταλαβαίνω, είπε ο Κάλντερ, σαστισμένος.

—"Όταν μία κοπέλα πιη νερό απ' τα Τρία Πηγάδια λέγοντας από μέσα της κάτι, παντρεύεται μέσα σε δώδεκα μήνες, έξηγήσε ο Μάντεν. Είναι ένα παλιό έθιμο τό τόπου. "Όταν πιστεύεις πολύ στη δύναμή του, πίνει.

—Και η Πηρώ; Τό πιστεύει η Πηρώ;

—Μη... τό πιστεύει, αλλά πιστεύει και σ' αυτό που της είπα εγώ.

—Δηλαδή;

—"Αν πής, παντρεύεσαι, αλλά τα πηγάδια δε σου λένε ποιόν παντρεύεσαι. Πός ξέρει; ("Ο Μάντεν ήπια μία γουλιά ούισκυ απ' τη μπουκιά του). "Μπορεί να πάρης κ' έμένας... Νά τί της είπα!

"Όταν η Πηρώ φώναζε: "Εδω είναι! και πρόσταζε τούς βαρκάρηδες να σταματήσουν, ο Κάλντερ ένιωσε τις έλπίδες του ν' ανατρεφώνονταν, ένα καινούργιο κύμα ένθουσιασμού ν' τον τυλίγη ολόκληρο. Οι βαρκάρηδες κατέβασαν τη σκαλίτσα στο πλευρό της βενζίνας και οι δύο νέοι έτοιμάστηκαν για την κατάδυση.

—Καλή τύχη! φώναξε ο Μάντεν από πίσω τους.

Σάν τούς είδε όμως να εξαφανίζονται κάτω απ' τό νερό, στράφηκε στο γερό βαρκάρη, λέγοντας:

—Βάζω στοίχημα πως δε θα βρούν τίποτε. Κάτι έχει πάλι στο νου της αυτή η μικρή, να μου τρυπήσης όμως τη μύτη άν ξέρω τί.

Κάθηκε άναπαυτικά στη γωνίτσα του και έτοιμάστηκε για μία πολύωρη άναμονή.

"Η Πηρώ κι ο Κάλντερ θρέθηκαν στο θυδό άξαφνα όπως και την προηγούμενη μέρα, άφου πέρσαν απ' όλες τις έναλλάσσόμενες άποχώσεις του νερού. Και πάλι δε βρήκαν τίποτε.

"Ο Κάλντερ κοίταξε την Πηρώ. Πίσω απ' τη μάσκα, τα μάτια της τον κοίταζαν δροβονοχα, άνήσυχτα. Κάτω απ' τα πόδια του ή άμμος ήτανε μαλακιά, αλλά στέρεη. Σήκωσε τα χέρια του σά να τη ρωτούσε: "Πού; κ' εκείνη άνασέκωσε τούς όμους σ' έκανε μία κίνηση με τό κεφάλι σά να τού έλεγε:

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

«Δεν ξέρω».

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 18 έως 24 Μαρτίου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: "Η στενωκφαλία φέρνει πολλές φορές τούς ανθρώπους σε πολύ δύσκολη θέση. Δείξατε ευρύτητα αντίληψη και θα έχετε την συμπαθειαν όλων των ανθρώπων που σάς ενδιαφέρουν. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άρ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Σταθμίστε τις καταστάσεις πριν πάρετε αποφάσεις που μπορεί να επηρεάσουν την μελλοντική σας ζωή. Πρέπει να έχετε αυτοπεποίθηση, αλλά να ακούτε και τούς άλλους. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατον άριθ. 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Καλύτερους οι επαγγελματικές και οικονομικές σας συλήσεις. Κάποια καινούργια γνωριμία θα σάς βοηθήσει πολύ να επιτύχετε στην ζωή σας. "Εχετε θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Μη κλείνετε τα μάτια σε πράγματα που θίγουν την ήθική σας υπόσταση. Κανείς δεν έχει τό δικαίωμα να κάνει τόσο κακό στους άλλους. "Η πίστη βοηθά. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 5.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 'Αυγούστου: Μην ένθουσιάζεστε εύκολα. "Εχετε πολλούς έχθρους. Νά κάνετε την δουλειά σας και να κοιτάτε περισσότερο τον εαυτό σας. Θά ευτυχέστε. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 8.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Αυγ.-22 Σεπτεμβρίου: "Όλα τα πράγματα σ' αυτόν τον κόσμο είναι σχετικά. Δεν μπορείτε να βρήτε τό ιδεώδες στην ρεαλιστική εποχή μας. Συμβιβασθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 4.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: "Όταν ή τύχη κτυπά την πόρτα της ζωής σας, δεν πρέπει να την δώχνετε. ΟΙ ευκαιρίες δεν μάς δίδονται καθημερινά. Πρέπει λοιπόν να έπωφελούμθα. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου: "Η δημοκρατική σας στάση και ή χείρα βοηθείας που τείνετε σε κάθε δυστυχή συνάνθρωπό σας, είναι κάτι που δεν ξεχνιέται εύκολα. Συνεχίστε την ίδια τακτική. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: ΟΙ προσπάθειές σας να διατηρήσετε αυτόν τον αίσθηματικό δεσμό, δεν θα φέρουν άποτέλέσματα. "Όταν δεν υπάρχει κατανόηση καλύτερα να διακόψετε τις επαφές. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: "Όλες οι αποφάσεις που θα πάρετε στο μέλλον πρέπει να στηρίζονται σε σωστές βάσεις δια να μη γκρομίσθ ό,τι έφτιάξατε στο διάστημα των τελευταίων έτών. Κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα άρ. 4.

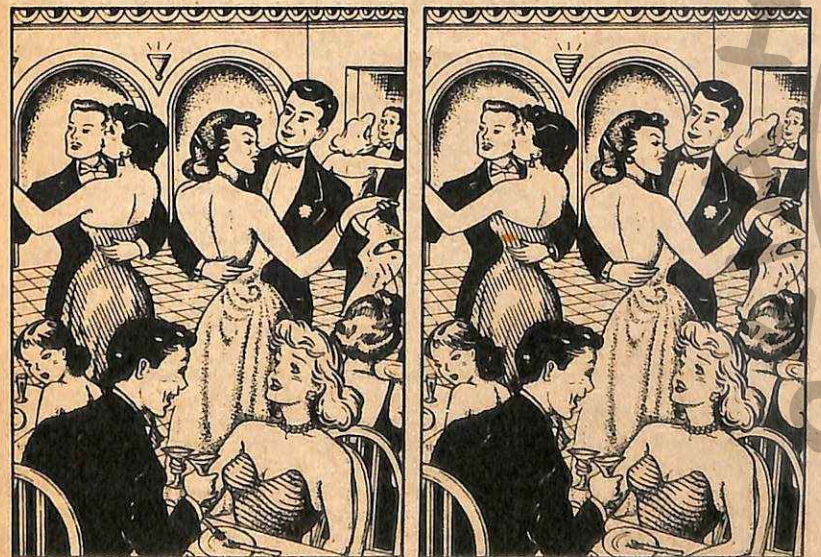

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβρουαρίου: Τό χαρτί που περιμένετε θα έχη κάποια μικρή καθυστέρηση. Μην άνησυχίτε όμως καθόλου, διότι όλα θα έλθουν κατ' ευχήν, χωρίς καμμία περιπόκη. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 10.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Δεν είναι πλέον ή ηλικία σας για νεανικούς ένθουσιασμούς. "Ιδίως μη ξεχνάτε τις οικογενειακές σας υποχρεώσεις. Διαφορετικά δεν θα σάς συγχωρήσουν ποτέ. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 2.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

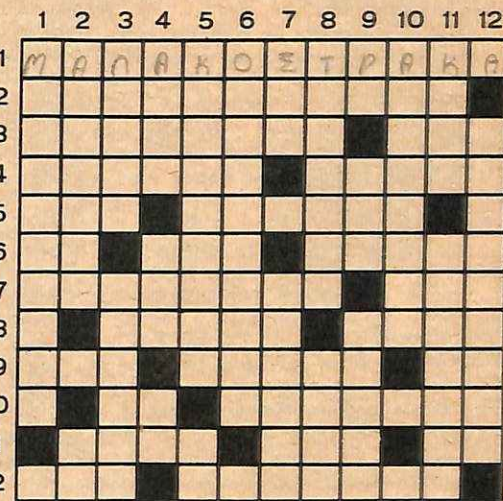

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σε 11 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Είς την όμοτασίαν των καταστάσεων... τα καθόρια και οι άσταχοι.
2. Με τόν στοχασμόν συνώνυμος (γεν.).
3. Τό δοχείον δια τό κρασί... της θείας ευχαριστίας (δημ.) - Τρία λύμφοι άποφωμένα μαζύ που δίδουν ένα άρχαϊον ρήμα σημαίνον ίσχυροποιό.
4. "Ητο κατά την άρχαιοτητα ίσρος ποταμός (αιτ.) - "Η γιαγιά... τού Διός (αιτ.).
5. "Η γραφή τού 371 - Είς αυτήν, συνήχεται εις έκκλησίαν ο δήμος των άρχαίων 'Αθηναίων (γεν.).
6. Τόσων έτών απέθανεν ο Βικέλας - Τό γρασίδι - Πρωτεύουσα ναιμού της "Ηπείρου (γεν. δημ.).
7. Γνωστός "Ελλην τραγουδιστής - ΟΙ διηγητοί προκαλούν πολλές άσθένειες.
8. "Εκεί ένθουσιάζη ή 'Ιφιγένεια - Σκώτος έξερευνητής της "Αφρικής (σημαίνει έλσος άγγλιστί).
9. Πρόδσις με έκθλιψιν - Βουνό της Θεσσαλίας, άνάρθως - "Αρθρον.
10. Κτητικόν - Γνωστή προσήγορία τού 'Ερμού ως θεού τού έμπορίου (άντιστρ.).
11. "Εδολοφονήθη υπό της Καρλόττας Κορνιά - Πρόδσις - "Αντιστροφή διφθόγγου.
12. Σημειών άριθμητικής πράξεως - "Η λυδία λίθος (άρχ.).

4. Θέϊον όρτυμα... κατά τόν "Ομηρον - Ψείρα... γαλλική - Ξενικόν μέτρον επιφανείων.
5. Κινηματογράφος των 'Αθηνών - Μην τού 'Εβραϊκού έτους.
6. Μέγας Ιδιδάκαλος τού Γένους εκ Δολιανών της "Ηπείρου, έάρθρας.
7. Με τόν τίτλον αυτόν προσεφωνούντο οι Λαυδοδικοί της Γαλλίας - Χαρτιά της τράπουλας (αιτ.).
8. "Αγωνιστής τού 1821 εκ Βονίτης - Προστακτική που έντιβάλλει κάτι.
- 9.

νη, με τα μαλλιά φρεσκοδοσμένα και άσπρα ντυμένη όπως πάντα.

—Μόλις έφτασα με το αεροπλάνο, έξήγησε η κ. Μπαίκερ. Δεν μπορώ να υποφέρω τα τραίνα— είναι τόσο βροδυκίνητα!

Αφού φλυάρησε άρκετά για τις ταλαιπωρίες των σιδηροδρομικών ταξιδιών και για την αβελιότητα των τοπικών τραίνων, ρώτησε:

—Τώρα πότε μου, είδατε τα αξιοθέατα; Θα πήγατε, φαντάζομαι, στην παλιά πόλη σήμερα το πρωί;

—Δεν πήγα πουθενά, άποκρίθηκε η "Αίλαρ" χαμογελώντας. Κάθισα δηλαδή μέρα στον ήλιο.

—Ω, μά βέβαια, μόλις βγήκατε απ' το νοσοκομείο. Τό είχα ξεχάσει. Τι κουτή που είμαι! Έχετε απόλυτα δίκιο. Όταν έχω πάθει κανείς διάσειση, πρέπει να μείνει ξεπλυμένος σχεδόν όλη τη μέρα σε σκοτεινό δωμάτιο. Δεν πειράζει, θα κάνω μερικές ήσυχες εκδρομές μαζί. Είμαι απ' τους ανθρώπους που τους άρραει η όργανωση στο κάθε τι — έτοιμάζω πάντα ένα πρόγραμμα για κάθε μέρα. Ούτε λεπτό δεν αφήνω να πάει χαμένο.

Η "Αίλαρ" συγχάρηκε την κ. Μπαίκερ για την ενεργητικότητά της.

—Η αλήθεια είναι πως για μια γυναίκα της ηλικίας μου, δεν τὰ πάω διόλου άσχημα. Δεν αισθάνομαι ποτέ κούραση. Θυμάστε τη μίς Χέδερικτον στην Καζαμπλάνκα; Μία Έγγλεζα μέ μαικρούλο πρόσωπο; Φτάνει εδώ άπόψε. Προτιμά το τραίνο απ' το αεροπλάνο... Άλθθθθ, ποιοι μένουν στο ξενοδοχείο; Όλο Γάλλοι, υποθέτω. Και νιόπαντροι. Πάω να δώ αν υπάρχει τίποτε νεώτερο για το δωμάτιό μου. Δε μ' άρραει αυτό πού έδωσαν και υποσχέθηκαν να μου το αλλάξουν.

Απομακρύνθηκε με το ζωηρό και άποφασιστικό βήμα της.

Ο πρώτος άνθρωπος που είδε η "Αίλαρ" το βράδι, μπαίνοντας στην τραπεζαρία, ήταν η μίς Χέδερικτον. Καθισμένη σ' ένα τραπέζι κοντά στον τοίχο, μ' ένα βιβλίο άνοιγμένο μπροστά της, η μίς Χέδερικτον έτρωγε και διάβαζε.

Οι τρεις κυρίες πήραν τον καφέ τους μαζί. Η μίς Χέδερικτον έβριζε ζωηρό ενδιαφέρον για τον Σουηδό εκατομμυριοζή και την ξανθή στάρ.

—Ασφαλώς δεν είναι παντρεμένοι. Βλέπει κανείς πολλά τέτια ζευγάρια ταξιδεύοντας, είπε με ύφος άποδοκιμαστικό. Πολύ συμπαθητική ή γαλλική οικογένεια που καθότανε σ' εκείνο εκεί το τραπέζι, κοντά στο παράθυρο. Τα παιδιά φαίνονταν ξετρελλαμένα με τον μπαμπά τους. Άλλά γιατί οι Γάλλοι άφήνουν τα παιδιά τους να κάθονται με τους μεγάλους τόσο άργά τη νύχτα; Δέκα ή άρα κι άκόμη να τὰ βάλουν να κοιμηθούν. Άλλά πώς να μην περάσει ή άρα, όταν τ' άφήνουν να τρώνε το βράδι, δι και οι μεγάλοι, ενώ θάπρεπε να πίνουν μόνο γάλα με λίγα μπισκότα.

—Πάντως φαίνονται πολύ γερά, παρατήρησε η "Αίλαρ" γελώντας.

Η μίς Χέδερικτον κούνησε το κεφάλι.

—Θα το πληρώσουν κάποια μέρα. Ός και κρασί τους έδωσαν να πίνουν!

Η κ. Κάθβιν Μπαίκερ άρχισε να κάνει σχέδια για την άλλη μέρα

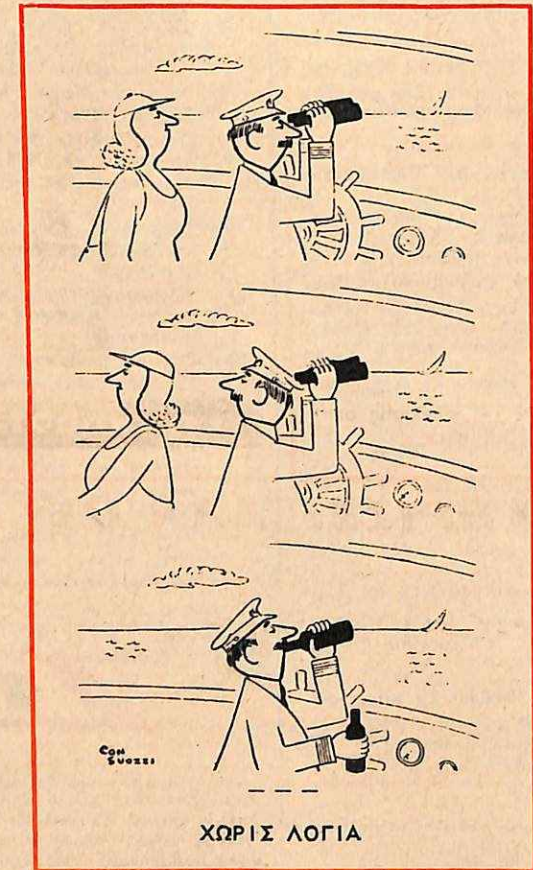
—Δε νομίζω πώς θα πάω στην παλιά πόλη, δήλωσε. Την ξέρω καλά άπό την τελευταία φορά που ήμουνα εδώ. Πολύ ένδιαφέρουσα. Σωστός λαβύρινθος. Άν δεν είχα ξεναγό μαζί μου, δε θα τὰ κατάφερα να γυρίσω στο ξενοδοχείο. Χάνει κανείς το αίσθημα του προσανατολισμού, έρετε. Άλλά ο ξεναγός μας ήτανε πολύ συμπαθητικός και μάς έδειξε ένα σωρό περίεργα πράγματα. Μου είπε πως έχει έναν άδελφό στην Άμερική — στο Σικάγο, μου φαίνεται. Αφού μάς γύρισε όλη την πόλη, μάς πήγε σ' ένα κέντρο, κάτι σαν έστιάτοριο μαζί και ζαχαροπλαστείο, ψηλά, στην κορφή του λόφου. Μία θέα καταπληκτική. Άναγκάστηκα να πιω τσάι με μέντα — τρομερά άνοστο, φυσικά. Και ήθελαν να με βάλουν ν' αγοράσω σάνι και καλά διάφορα ένθύμια. Μερικά ήτανε καλούτσικα, άλλα τὰ πιό πολλά δεν αξίζουν πενήταρα. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, πρέπει να είναι κανείς άνένδοτος.

—Ασφαλώς, είπε η μίς Χέδερικτον και πρόσθεσε με παράπονο: Έξάλλου, μ' αυτούς

τους περιορισμούς στο συνάλλαγμα, μπορεί κανείς να ξεδούη τὰ λεπτά του για ν' αγοράζει ένθύμια;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7ο

Η "Αίλαρ" δεν είχε καμιά διάθεση να έπισκεφθί την παλιά πόλη του Φέζ με την άνισρη συντροφιά της μίς Χέδερικτον. Για καλή της τύχη όμως, χωρίς την άλλη μέρα ή κ. Μπαίκερ κάλεσε τη μίς Χέδερικτον σε μία έκδρομη με αυτοκίνητο κ' έτσι ή "Αίλαρ" μπόρεσε να κανονίση το προγράμμα της όπως ήθελε. Ζήτησε απ' τον θυρωρό του ξενοδοχείου να της δώσει έναν ξεναγό και ξεκίνησε για το παλιό Φέζ. Άκολουθώντας των ξεναγό, κατέβηκε τους άνθισμένους έξώστες, διέσχισε τον κήπο και βρέθηκε μπροστά σε μία θεόρατη πόρτα. Ο ξεναγός έβγαλε ένα τεράστιο κλειδί, ξεκλείδωσε, κι όταν ή πόρτα άνοιξε άργά, έννεψε της "Αίλαρ" να περάσει.

Μονομιάς, ή "Αίλαρ" είχε την έντύπωση πως πατούσε το πόδι της σ' έναν άλλο κόσμο. Όλόγουρά της ήταν τὰ τείχη του παλαιού Φέζ. Στενά, έλικωτά δρομάκια, ψηλοί τοίχοι, κάπου — κάπου μία πόρτα, για ένα δευτερόλεπτο το έσωτερικό μιάς κάμαρας ή μιάς αΐλης, γαΐδουράκια φορτωμένα, άντρες, παιδιά, γυναίκες, άλλες με φερετζέδες, άλλες με άκάλυπτο πρόσωπο — δηλαδή κρυφή ζωή της μαυριτανικής πολιτείας έπαιλε γύρω της. Καθώς περπατούσε άσκοπα στά στενά δρομάκια, ή "Αίλαρ" έγχεσε τὰ πάντα — την άποστολή της, το δράμα της ζωής της, άκόμη και τον έαυτό της. Ήταν όλη μάτια και αΐτια, μέσα σ' έναν κόσμο παραμυθένιο. Το μόνο που την ένωχλούσε ήταν ο ξεναγός της, που της μιλούσε άδιάκοπα.

—Απ' εδώ, κυρία. Κοιτάξτε. Αυτός ο άνδρας που πουλάει πολύ άραία πράγματα, πολύ φτηνά. Έχει φορέματα και μετάξια. Σας άρραει, σ' άρραει, σ' άρραει.

Πολύ γρήγορα, ή "Αίλαρ" έχασε κάθε συναίσθημα προσανατολισμού. Μέσ' στην περιτρεχισμένη αυτή μικρή πολιτεία, δεν είχε ήθε αν βάδιζε κατά το βορρά ή κατά το νότο, αν προχωρούσε, ή αν γύριζε ξανά και ξανά στο ίδιο μέρος. Ήταν κατάκοπη όταν ο ξεναγός της έ-

κανε την τελική του πρόταση, πού, όπως φαίνονταν, ήτανε μέρος του καθιερωμένου προγράμματος.

—Θα σας πάω σ' ένα πολύ άραίο κέντρο, πολύ έκλεκτό. Είναι φίλοι μου. Θα δοκιμάσετε το θαυμάσιο τσάι μας με μέντα και θα βρήτε ένα σωρό άραιάτα ένθύμια.

Η "Αίλαρ" μάντεψε πως ήτανε το κέντρο που είχε περιγράψει ή κ. Κάθβιν Μπαίκερ, αλλά ήτανε πρόθυμη να δει, δι και αν της πρότειναν. Την άλλη μέρα — ύποσχεθηκε στον έαυτό της — θα ξαναρχότανε μόνη εδώ, χωρίς τον ξεναγό που την ένωχλούσε με τη φλυαρία του. Σήμερα όμως θα τον άφηνε να την οδηγήση όπου ήθελε εκείνος. Πέρασαν μία καγκελωτή πόρτα και τράβηξαν σ' ένα στενό στριφογυριστό μονοπάτι που σκαρφάλωνε έξω απ' τὰ τείχη της πόλης. Τέλος έφτασαν σ' ένα γραφικώτατο σπίτι, κτισμένο στο χαρακτηριστικό στυλ του τόπου, μ' ένα μεγάλο κήπο όλόγουρα.

Ο ξεναγός ώδήγησε την "Αίλαρ" σε μία άπεραντη αίθουσα με μαγευτική θέα. Με χίλιες περιποιήσεις την έβαλε να καθήση μπροστά σ' ένα χαμηλό τραπέζι και του καφέ και της έφερε το περίφημο τσάι με μέντα. Συνηθισμένη να μη βάζη ούτε ζάχαρη στο τσάι της, ή "Αίλαρ" βρήκε το ρόφημα άδιαστικό, ώστόσο κατάφερε να το τική όλο. Με ευχαρίστηση περιεργάστηκε έπειτα τὰ χαλιά, τὰ κομπολόγια, τὰ ύφασματα και τὰ διάφορα άλλα μικροπράγματα. Έκανε μάστιχα άπό ευγένεια και μερικές μικροαγορές, μ' όλο που δεν είχε διάθεση να πωλήση τίποτε. Ο άκούραστος ξεναγός είχε πάλι κάτι να της προτείνη:

—Θα σας πάω τώρα με το αυτοκίνητο να δειτε ένα ύπεροχο τοπίο. Δε θα χρειαστούμε περισσότερο άπό μία ώρα. Έπειτα θα γυρίσω με στο ξενοδοχείο.

Χαμογέλασε διακριτικά και πρόσθεσε:

—Άλλά πρώτα, ή κοπέλα απ' εδώ θα σας πάη σε μία πολύ άραία τουαλέτα να φρεσκάρισθτε.

Μία κοπέλα έτρεξε κοντά στην "Αίλαρ" πρόσχαρη:

—Ναί, ναί, κυρία. Έλάτε μαζί μου. Το κέντρο μας ξεπερνάει σε πολυτέλεια τὰ καλύτερα κέντρα της Νέας Ύρκης και του Σικάγου. Θα δειτε!

Χαμογελώντας, ή "Αίλαρ" άκολούθησε την κοπέλα. Η τουαλέτα ήταν κάθε άλλο παρὰ στο ύψος της περιγραφής του κοριτσιού. Πάντως είχε ένα νιπτήρα κ' έναν σπασμένο καθρέφτη, τόσο παραμορφωτικό, που ή "Αίλαρ" ώπισθοχώρησε έντρομη βλέποντας το πρόσωπό της. Όταν έπλυνε τὰ χέρια της και τὰ στέγνωσε με το μαντήλι της — προτίμησε να μη χρησιμοποιήση την βρώμικη πετσέτα που κρεμότανε πλάι στο νιπτήρα — έτοιμάστηκε να φύγη.

Άλλά, κατά κάποιο περίεργο τρόπο, ή πόρτα της τουαλέτας δεν έλεγε ν' άνοιξη. "Εστριψε ξανά και ξανά το χερούλι, το τράναξε χωρίς άποτέλεσμα. Η πόρτα δεν άνοιγε. Θάλεγε κανείς πώς κάποιος την είχε κλειδώσει απ' έξω. Η "Αίλαρ" θυώσε. Ποιός είχε τολμήσει να την κλείση εκεί μέσα; Και τότε πρόσεξε πως υπήρχε άκόμη μία πόρτα σε μία γωνιά της κάμαρας. Πλησίασε και γύρισε το πόμολο. Τούτη τη φορά ή πόρτα άνοιξε με μεγάλη εύκολία.

Η "Αίλαρ" προχώρησε σ' ένα μικρό άνατολικό δωμάτιο, που φωτιζότανε μονάχα απ' ένα μακρόστενο φωταγωγό ψηλά στον τοίχο. Ένας άνθρωπος καθότανε σ' ένα χαμηλό ντιβάνι και κάπνιζε. Η "Αίλαρ" τον άναγνώρισε άμέσως. Ήταν ο κοντούλης Γάλλος που είχε γνωρίσει στο τραίνο. Ο κ. Άνρϋ Λωριέ.

Δεν σηκώθηκε να την χαιρετήσει. Είπε μονάχα:

—Καλησπέρα σας, κυρία Μπέτερτον.

Η φωνή του είχε κάπως άλλαξε.

Για μία στιγμή, ή "Αίλαρ" στάθηκε άκίνητη, σαν άπολιθωμένη. Άλλά ξαναβρήκε άμέσως την αυτοκυριαρχία της. «Κάνε ό,τι νομίζεις πως θα έκανε εκείνη», είπε στον έαυτό της. Προχώρησε και ρώτησε με ζωηρό ενδιαφέρον:

—Έχετε νέα για μένα; Θα με βοηθήσετε;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 73

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΜΑΛΑΚΟΣΤΡΑΚΑ. 2. ΑΝΑΛΟΓΙΣΜΟΥ. 3. ΝΑΜΑΤΕΡΟ — ΡΝΜ (Ρώννυμι). 4. ΙΛΙΣΟΝ — ΓΑΙΑΝ. 5. ΤΟΑ' — ΠΝΥΚΟΣ. 6. ΟΓ' (73) — ΠΟΑ — ΑΡΤΑΣ. 7. ΜΑΡΟΥΔΑΣ — ΙΟΙ. 8. ΑΥΛΙΣ — ΠΑΡΚ. 9. ΑΝΤ' — Η «ΟΣΣΑ» — ΤΑ. 10. ΣΑ — ΚΕΡΔΩ. 11. ΜΑΡΑ — ΥΠΟ — ΑΥ. 12. ΣΥΝ — ΒΑΣΑΝΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΜΑΝΙΤΟΜΠΑΣ. 2. ΑΝΑΛΟΓΑ — ΜΥ. 3. ΛΑΜΙΑ — ΡΑΤΣΑΝ. 4. ΑΛΑΣ — ΠΟΥ — ΑΡ. 5. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ — ΑΒ. 6. Ο «ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ». 7. ΣΙΡ — ΑΣΣΟΥΣ. 8. ΤΣΟΓΚΑΣ — ΣΩΠΑ. 9. ΡΜ (Ρώμη) — ΑΟΡ — ΠΑΔΟΝ. 10. ΑΟΡΙΣΤΙΑ. 11. ΚΥΝΑ — ΑΟΡΤΕΥΣ. 12. ΜΗΝΣΙΚΑΚΑ.

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ 73

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΓΡΟΝΘΟΚΛΩΤΣΟΠΑΤΙΝΑΔΑΣ — ΜΑΤ — ΧΑΡΑ, σύνολον 47 βαθμών.

Από τις πολλές λέξεις, ίδου μερικές διὰ καλούς συνδυασμούς: ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΑΙ — ΤΡΑΧΩΜΑ — ΓΟΥΡΝΑΣ — ΠΡΟΝΟΙΑ — ΣΑΓΜΑΤΑ — ΥΠΟΝΟΙΑ — ΠΡΟΥΣΑ — ΑΠΟΡΟΥΣ — ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ — ΚΛΑΣΜΑΤΑ — ΔΟΛΩΜΑΤΑ — ΥΑΙΝΑΣ — ΘΟΛΩΜΑ — ΠΡΟΝΑΟΙ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 73

1. Βραχιόλι που φορεί ή κεντρική ντάμα που χορεύει διαφέρει. 2. Παλάμι κυρίου, που χορεύει στο κέντρον, κρατεί την μέση της ντάμας διαφορετικά. 3. Στο άριστερό ζεύγος που χορεύει, το φόρεμα της ντάμας στην πλάτη είναι πιό κλειστό. 4. Το λευκό φόρεμα της δεξιάς ντάμας που χορεύει στο βάθος, φαίνεται περισσότερο στο κάτω μέρος. 5. Κυρίου που χορεύει άριστερά φαίνεται το ρολόι στο χέρι που κρατεί την ντάμα του. 6. Κοπέλας που κάθεται άριστερά διαφέρουν τὰ μαλλιά στο κάτω μέρος. 7. Κεντρικής ξανθής κοπέλας που κάθεται, ο άριστερός βραχίον είναι έπάνω στο τραπέζι. 8. Στο κεντρικό τραπέζι λείπει το πηρούνι που είναι μέσα στο πιάτο. 9. Δεξιάς κυρίας που κάθεται πίσω απ' την ξανθή, διαφέρει το μαύρο φόρεμα στην πλάτη. 10. Είς την σύμπτωση των δύο τόξων των στοών της αίθουσας, διαφέρει το φωτιστικό σώμα. 11. Είς το άνω δεξιόν άκρον της εικόνας, ή δεξιά διακοσμητική κορνίζα της αίθουσας φέρει στα στρογγυλά άσπρόμαυρα τμήματα τὰ χρώματα αντίθετως.

Η ΤΖΗΝ ΚΡΑΙΗΝ ΧΩΡΙΖΕΙ ΑΛΛ ΟΧΙ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΟΜΑΛΑ

ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ της έκρυβε θαυμάσια ένα... προσημένο μάτι!

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: "ΕΛΕΜΕΤ", Σοφοκλέους 8

Το διαζύγιο είναι τόσο στενά συνυφασμένο με τη ζωή των επιγείων άστέρων, ώστε κατάντησε ν' άκούμε για τους «σφοδρούς» έρωτες τους και για τους «ετυχημένους» γάμους των και να είμαστε άπό τὰ πρην βέβαια για την «αίσια» έκδασή τους.

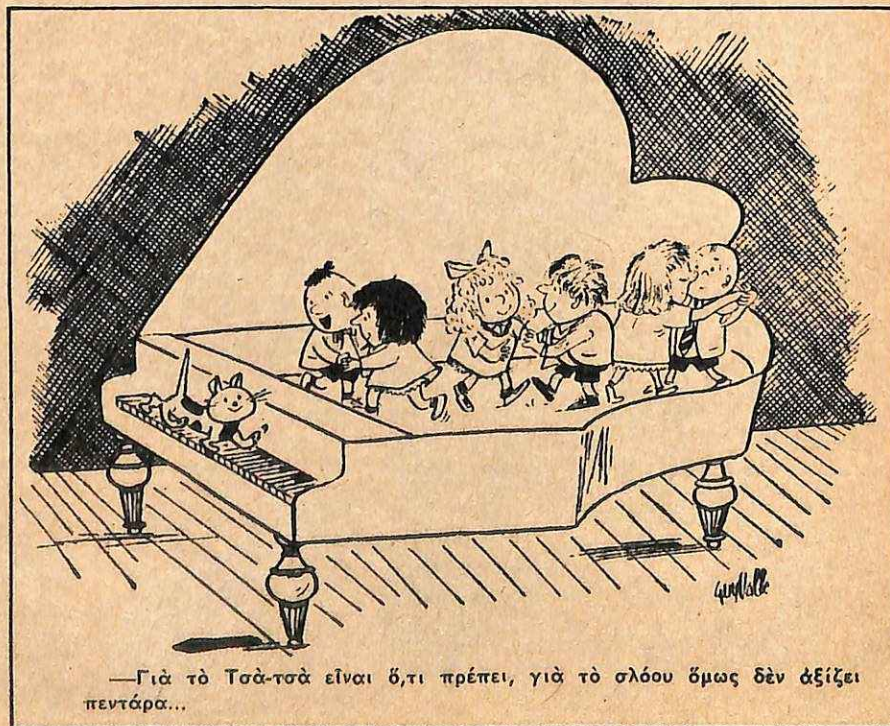
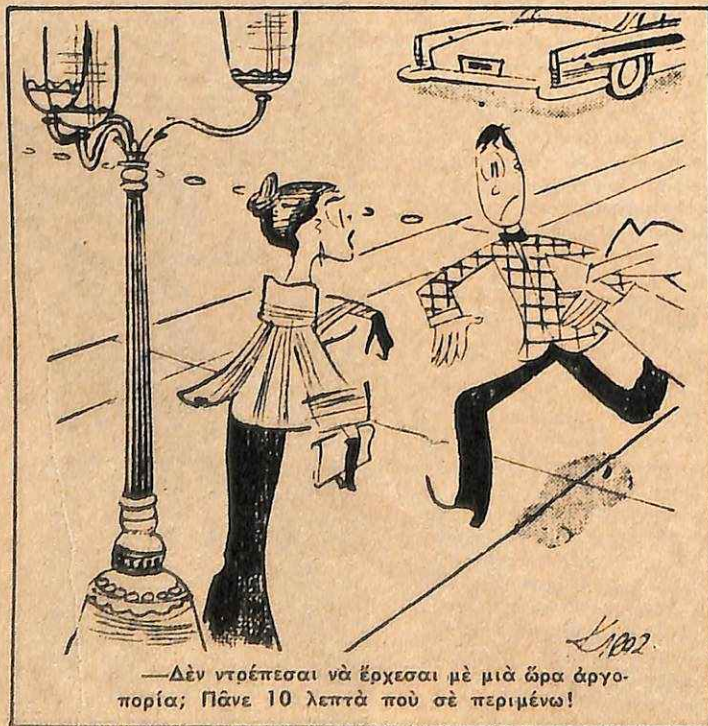
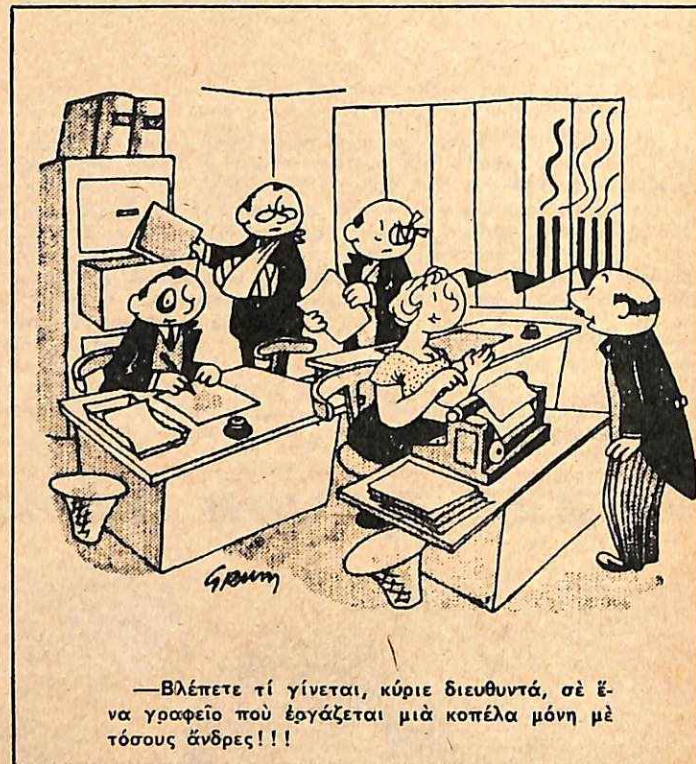
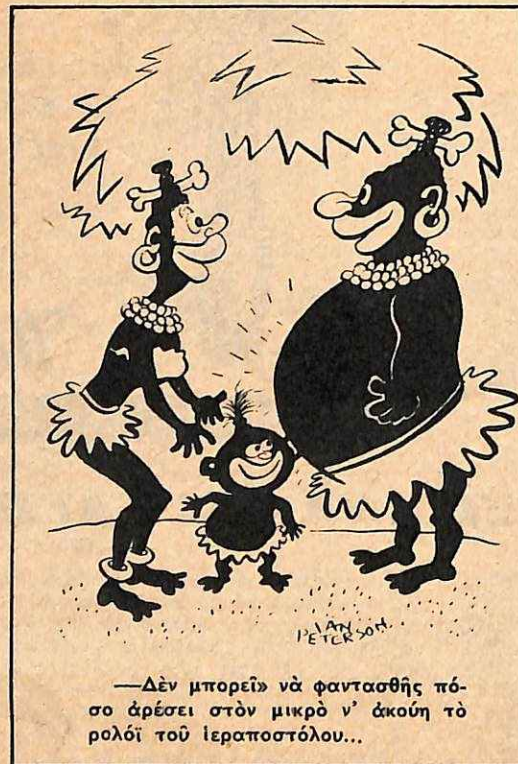
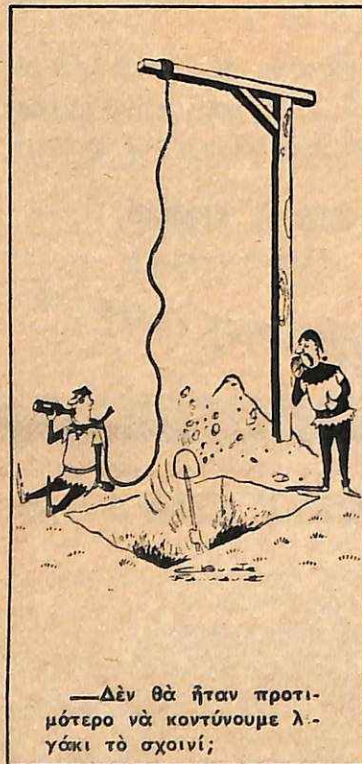
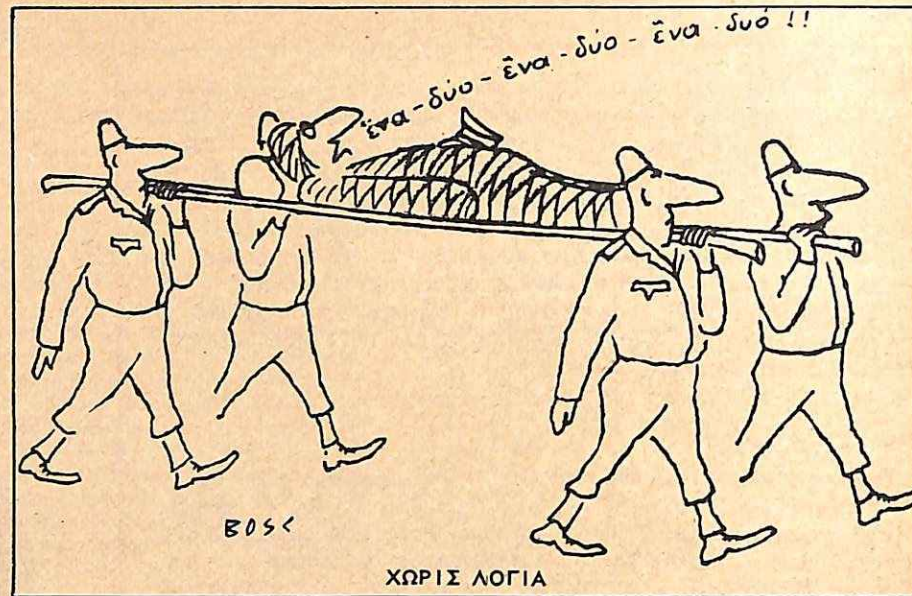
Σμίγουμε σά διάττοντες, σε λίγο ποζάρουν μπροστά στο δήμαρχο που τους ενώνει και τους φωτορεπόρτερς που άπαθανατίζουν τη στιγμή, λίγο άργότερα ξαναποζάρουν μπροστά στο δικαστή που τους χωρίζει και στους άπαραίτητους φωτορεπόρτερς που πάλι άπαθανατίζουν κ.ο.κ. Και όλ' αυτά γίνονται σ' ένα κλίμα πολιτισμού και κατανόησης πάντοτε. Γι' αυτό ήταν φυσικό να εξαφινάση ή σφοδρότητα του πάθους που συνάδευσε το χωρισμό (έπειτα άπό δεκάχρονη σκέδον συμβίωση και άφου είχαν άποκτήσει στο μεταξύ 4 παιδιά) της Τζην Κραϊν και του Πολ Μπίκμαν. Τελευταία οι σε διάσταση έυρισκόμενοι σύζυγοι, που τότε δηλώνουν ότι θα τὰ ξαναφτιάξουν και πότε ότι «όλα τελειώσαν» όριστικά, είχαν μία συνάντηση για να ζητήμα του διαζυγίου τους. Και ή συνάντηση αυτή δεν άργησε να έλεγχθι σε καυγά και να καταλήξη σε άγριο ξυλοδαρμό έκατέρωθεν. Όταν ή Τζην Κραϊν ένεφανίσθη στο στούντιό της με 8 άρες καθυστέρηση, όλοι έθαύμασαν την αυτοκυριαρχία της που δεν άφηνε να διαφανή τίποτε, και τὸ... ύπεροχο μακιγιάζ της, γιατί όλοι ήξεραν πως κάτω άπό τις κρέμες υπήρχε ένα μάτι προσημένο!

(Φωτ. Camera Press)

ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΣΗ του Χόλλυγουντ. Διαζύγιο και άγριος ξυλοδαρμός

Χιούμορ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

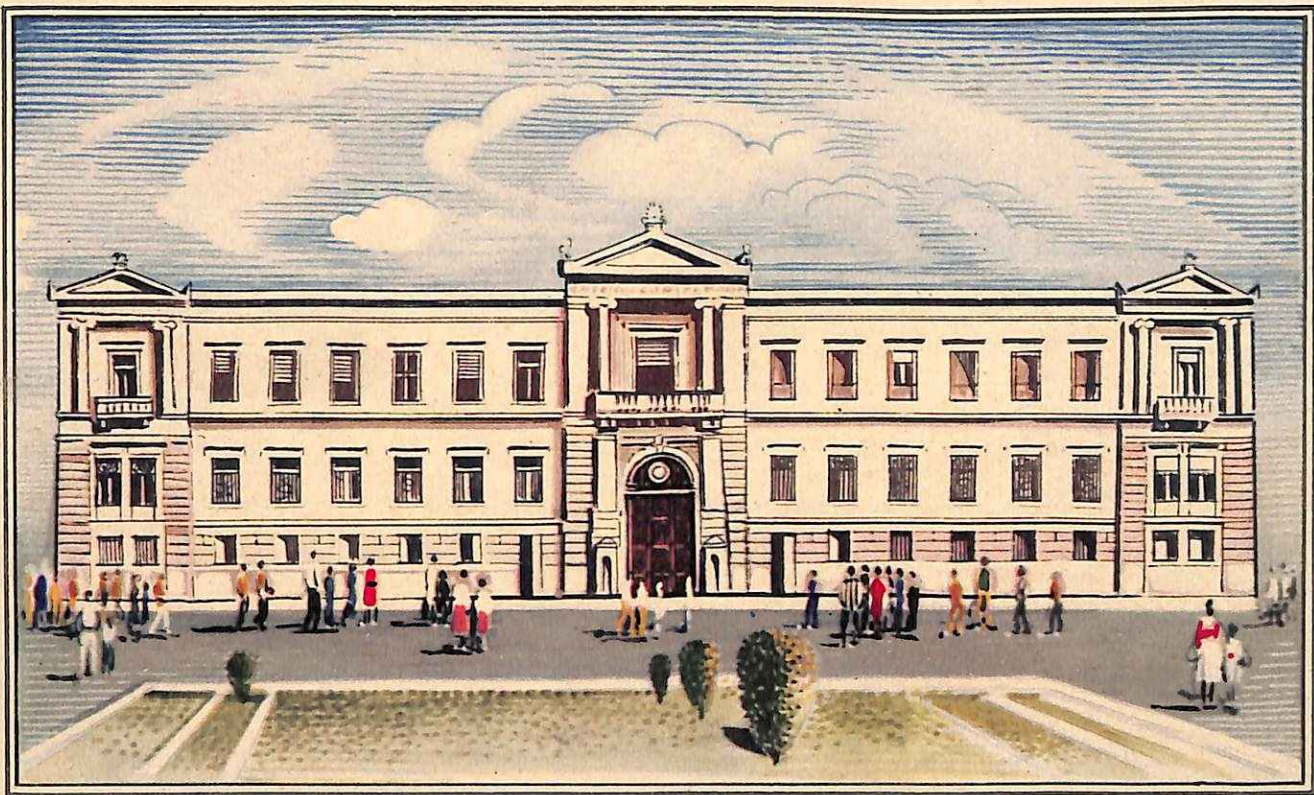

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Γιά δολώματα κατὰ ἀκρίδων, σκουληκιῶν κ. λ. π.
ΑΡΣΕΝΙΚΙΚΟΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Γιά τὰ σκουλήκια φρούτων καὶ τὶς κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατὰ τοῦ δαυλίου καὶ τῆς ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΔΑ (Θερινὸς πολτός): Γιά τὴν καταπολέμησι ἐντόμων (ψύρες κ.λ.π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΔΑ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς ψώρας καὶ τῶν καμπῶν, νυμφῶν καὶ ἐντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΔΑ: Γιά τὴν καταπολέμησι πολλῶν ἀσθενειῶν ὡροφόρων δένδρων καὶ λαχανικῶν.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΑ - ΒΡΕΣΙΜΟΝ (Σκόνη ὑδατοαπορρομένη): Γιά ραντίσματα. Καταπολεμᾷ ὅλα τὰ ἐντομα καὶ σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΑ ΣΚΟΝΗ ΛΟΣΙΜΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς ψείρας τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΑ-ΣΚΟΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων.
ΘΕΪΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ: Ἐναντίον τῆς χλωρώσεως τῆς ἀμπέλου καὶ ὡς ἀντιπαρασιτικόν.
ΘΕΙΟΣΧΑΛΚΙΝΗ Β: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς Βούλας, τοῦ Ὠιδίου καὶ τοῦ Τετρανύχου τῆς μηλιάς καὶ τῆς ἀβλαδίας, τοῦ Περονόσπορου, Ὠιδίου, Τετρανύχου τῆς ντομάτας, τοῦ πεπονιοῦ.
ΘΕΙΟΣΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι καὶ χαλκὸ γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ Ὠιδίου (λόβα) καὶ τοῦ περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν Ὠιδίων, τῆς ἀμπέλου, τῶν δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΔΑ 15: Καταπολεμᾷ τὰ ἐντομα πού προσβάλλουν τὰ ὡροφόρα δένδρα, τὰ λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΝΔΟΣΔΑ 3: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων τοῦ ἐδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς μελίγκρας τῶν μυστανοῦν, ἀγγουριῶν κ. ἄ. ἐντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Γιά τὴν καταπολέμησι μελιγκρῶν, ψύλλων καὶ μικρῶν καμπῶν.
ΝΗΜΑΤΟΣΔΑ ΕΔΒ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν νηματοδῶν σκουληκιῶν.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΑ: Σκοτώνει τὶς μελίγκρες, τὶς κάμπιες, τὰ διάφορα ἀκάρια κ.λ.π.
ΟΣΔΑ - D. D. T.: Χρησιμοποιεῖται ἐναντίον τῶν ἐντόμων τῶν σιτιῶν.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου τῶν λαχανικῶν, τῆς βούλας τῆς μηλιάς, τῆς ἀβλαδίας καὶ τοῦ περονόσπορου τῆς ἀμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ Περονόσπορου, τῆς Ἀνθρακνώσεως κ.λ.π. τῆς ἀμπέλου, τῆς ντομάτας καὶ τῆς πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου ὅλων τῶν φυτῶν.
ΠΡΑΣΙΓΟΥΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ προσάγγουρα καὶ ἄλλων σκουληκιῶν τοῦ ἐδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ 40: Γιά τὴν καταπολέμησι ὅλων τῶν ἀσθενειῶν πού καταπολεμοῦνται μὲ θειάφι π. χ. τὸ Ὠίδιο.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ